

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2016/2067

af 22. november 2016

om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 9

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ blev en række internationale standarder og fortolkningsbidrag, der fandtes pr. 15. oktober 2008, vedtaget.
- (2) Den 24. juli 2014 offentliggjorde International Accounting Standards Board (IASB) IFRS 9 *Finansielle instrumenter*: Standarden har til formål at forbedre regnskabsaflæggelsen vedrørende finansielle instrumenter ved at afhjælpe problemer, der opstod på dette område under finanskrisen. IFRS 9 udgør navnlig en reaktion på G20-landenes opfordring til at gå over til en mere fremadskuende model til indregning af forventede tab på finansielle aktiver.
- (3) Vedtagelsen af IFRS 9 indebærer følgelig ændringer af IAS 1, IAS 2, IAS 8, IAS 10, IAS 12, IAS 20, IAS 21, IAS 23, IAS 28, IAS 32, IAS 33, IAS 36, IAS 37, IAS 39, IFRS 1, IFRS 2, IFRS 3, IFRS 4, IFRS 5, IFRS 7, IFRS 13, IFRIC 2, IFRIC 5, IFRIC 10, IFRIC 12, IFRIC 16, IFRIC 19 samt SIC-27 for at sikre en sammenhæng mellem de internationale regnskabsstandarder. For at sikre overensstemmelse med EU-retten indebærer nærværende forordning ikke en konsekvensændring af IAS 39 vedrørende regnskabsmæssig sikring af dagsværdi. IFRS 9 ophæver desuden IFRIC 9.
- (4) Efter høring af Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe og under hensyntagen til de spørgsmål, der opstod i forbindelse med denne høring, navnlig for så vidt angår virkningerne af anvendelsen af IFRS 9 for forsikringssektoren, konkluderes det, at IFRS 9 opfylder kriterierne for vedtagelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.
- (5) Kommissionens vedtagelse af internationale regnskabsstandarder skal ske rettidigt for ikke at underminere investorernes forståelse og tillid. IFRS 9 godkendes, men ikke desto mindre anerkendes behovet for en frivillig

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

udsættelse af anvendelsen for forsikringssektoren. IASB har iværksat et initiativ med henblik på at behandle dette spørgsmål og forventes at forelægge et forslag for at sikre en fælles internationalt anerkendt løsning. I tilfælde af, at de bestemmelser, der er vedtaget af IASB pr. 31. juli 2016, ikke anses for at være tilfredsstillende, agter Kommissionen dog at give forsikringssektoren mulighed for ikke at anvende IFRS 9 i en begrænset periode.

- (6) Forordning (EF) nr. 1126/2008 bør derfor ændres.
- (7) Foranstaltningerne i nærværende forordning er i overensstemmelse Regnskabskontroludvalgets udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. I bilaget til forordning (EF) nr. 1126/2008 foretages følgende ændringer:
- a) IFRS 9 *Finansielle instrumenter* indsættes som anført i bilaget til nærværende forordning
- b) følgende internationale regnskabsstandarder ændres i overensstemmelse med IFRS 9 *Finansielle instrumenter* som anført i bilaget til nærværende forordning:
- i) IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*
 - ii) IAS 2 *Varebeholdninger*
 - iii) IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*
 - iv) IAS 10 *Begivenheder efter regnskabsårets afslutning*
 - v) IAS 12 *Indkomstskatter*
 - vi) IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*
 - vii) IAS 21 *Valutaomregning*
 - viii) IAS 23 *Låneomkostninger*
 - ix) IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*
 - x) IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*
 - xi) IAS 33 *Indtjening pr. aktie*
 - xii) IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*
 - xiii) IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*
 - xiv) IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*
 - xv) IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS*
 - xvi) IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*
 - xvii) IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*
 - xviii) IFRS 4 *Forsikringskontrakter*
 - xix) IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*
 - xx) IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*
 - xxi) IFRS 13 *Måling af dagsværdi*
 - xxii) IFRIC 2 *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter*

- xxiii) IFRIC 5 *Rettigheder til kapitalandele hidrørende fra fonde til dækning af omkostninger forbundet med afvikling, retablering og miljøgenopretning*
- xxiv) IFRIC 10 *Præsentation af delårsregnskaber og værdiforringelse*
- xxv) IFRIC 12 *Koncessionsaftaler*
- xxvi) IFRIC 16 *Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed*
- xxvii) IFRIC 19 *Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter*
- xxviii) SIC-27 *Vurdering af indholdet af transaktioner, som har juridisk form af en leasingkontrakt.*
- c) IFRIC 9 *Omvurdering af indbyggede afledte finansielle instrumenter* ophæves i overensstemmelse med IFRS 9, jf. bilaget til denne forordning.
2. Virksomhederne ophører med at anvende følgende bestemmelser, for så vidt angår henvisningerne til IFRS 9, fra den første dag i det første regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter:
- a) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1254/2012 ⁽¹⁾
- b) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1255/2012 ⁽²⁾
- c) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 183/2013 ⁽³⁾
- d) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 313/2013 ⁽⁴⁾
- e) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1174/2013 ⁽⁵⁾
- f) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1361/2014 ⁽⁶⁾
- g) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2015/28 ⁽⁷⁾
- h) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2015/2173 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1254/2012 af 11. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12, IAS 27 (2011) og IAS 28 (2011) (EUT L 360 af 29.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1255/2012 af 11. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 12, IFRS 1 og 13 og IFRIC-fortolkningsbidrag 20 (EUT L 360 af 29.12.2012, s. 78).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 183/2013 af 4. marts 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår International Financial Reporting Standard 1 (EUT L 61 af 5.3.2013, s. 6).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 313/2013 af 4. april 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: overgangsretningslinjer (ændringer til IFRS 10, 11 og 12) (EUT L 95 af 5.4.2013, s. 9).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1174/2013 af 20. november 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 10 og 12 og IAS 27 (EUT L 312 af 21.11.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1361/2014 af 18. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 3 og 13 og IAS 40 (EUT L 365 af 19.12.2014, s. 120).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/28 af 17. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 2, 3 og 8 og IAS 16, 24 og 38 (EUT L 5 af 9.1.2015, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/2173 af 24. november 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 11 (EUT L 307 af 25.11.2015, s. 11).

- i) artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2015/2441 ⁽¹⁾
 - j) Artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2016/1703 ⁽²⁾
 - k) Artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2016/1905 ⁽³⁾.
3. Hvis en virksomhed vælger at anvende IFRS 9 *Finansielle instrumenter* for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2018, skal den anvende bestemmelserne i stk. 2 for disse regnskabsår.

Artikel 2

Virksomhederne anvender ændringerne, der er omhandlet i artikel 1, senest fra den første dag i det første regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/2441 af 18. december 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 27 (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 49).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) 2016/1703 af 22. september 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 10 og 12 og IAS 28 (EUT L 257 af 23.9.2016, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) [2016/1905 af 22. september 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 15 (EUT L 295 af 29.10.2016, s. 19).

BILAG

IFRS 9 Finansielle instrumenter

International regnskabsstandard 9

Finansielle instrumenter

KAPITEL 1 Formål

- 1.1. Formålet med denne standard er at fastlægge principperne for regnskabsførelse af *finansielle aktiver* og *finansielle forpligtelser*, som indeholder relevante og nyttige oplysninger for brugere af årsregnskaber til vurdering af beløbsmæssig størrelse, tidspunkt og usikkerhed forbundet med en virksomheds fremtidige pengestrømme.

KAPITEL 2 Anvendelsesområde

- 2.1. Denne standard anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter med undtagelse af:
- a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IFRS 10 *Koncernregnskaber*, IAS 27 *Separate årsregnskaber* eller IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*. I visse tilfælde giver IFRS 10, IAS 27 og IAS 28 imidlertid en virksomhed mulighed for at — eller kræver, at den skal — behandle en kapitalandel i en dattervirksomhed eller associeret virksomhed eller et joint venture regnskabsmæssigt i henhold til nogle af eller alle kravene i denne standard. Virksomheder skal desuden anvende denne standard på afledte finansielle instrumenter vedrørende kapitalandele i en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller et joint venture, medmindre det afledte finansielle instrument opfylder definitionen i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*.
 - b) rettigheder og forpligtelser i henhold til leasingkontrakter, hvor IAS 17 *Leasingkontrakter* finder anvendelse. Bemærk dog:
 - i) for leasingtilgodehavender, som er indregnet af leasinggiver, finder kravene i denne standard til ophør af indregning og værdiforringelse anvendelse
 - ii) for finansielle leasingforpligtelser, som er indregnet af leasingtager, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning anvendelse, og
 - iii) for afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i leasingkontrakter, finder kravene i denne standard vedrørende indbyggede afledte finansielle instrumenter anvendelse.
 - c) arbejdsgiveres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med pensionsordninger, hvor IAS 19 *Personaleydelser* finder anvendelse.
 - d) finansielle instrumenter, som virksomheden har udstedt, og som opfylder definitionen på et egenkapitalinstrument i IAS 32 (herunder optioner og warrants), eller som skal klassificeres som et egenkapitalinstrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D i IAS 32. Indehaveren af sådanne egenkapitalinstrumenter skal dog anvende denne standard på disse instrumenter, medmindre de er omfattet af undtagelsen i litra a).
 - e) rettigheder og forpligtelser i henhold til i) en forsikringskontrakt, som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*, med undtagelse af en udsteders rettigheder og forpligtelser i henhold til en forsikringskontrakt, der opfylder definitionen på en finansiell garantikontrakt, eller ii) en kontrakt, som falder inden for anvendelsesområdet for IFRS 4, idet den omfatter skønsmæssig deltagelse. Denne standard finder imidlertid anvendelse på et afledt finansielt instrument, som er indbygget i en kontrakt, som falder inden for anvendelsesområdet for IFRS 4, hvis det afledte finansielle instrument i sig selv ikke er en kontrakt, som falder inden for anvendelsesområdet for IFRS 4. Hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter på forhånd udtrykkeligt har oplyst, at han betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har foretaget den for forsikringskontrakter gældende regnskabsmæssige behandling, kan udsteder vælge at anvende enten denne standard eller IFRS 4 på sådanne finansielle garantikontrakter (jf. afsnit B2.5-B2.6). Udsteder kan foretage dette valg kontrakt for kontrakt, men valget for den enkelte kontrakt kan ikke omgøres.

- f) en terminskontrakt mellem en overtagende virksomhed og en sælgende aktionær om køb eller salg af en overtaget virksomhed, som vil resultere i en virksomhedssammenslutning, der falder ind under IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*, på et fremtidigt overtagelsestidspunkt. Terminskontraktens løbetid må ikke overstige en rimelig periode, som normalt er nødvendig til opnåelse af de nødvendige godkendelser og gennemførelse af transaktionen.
 - g) andre lånetilsagn end de lånetilsagn, der er beskrevet i afsnit 2.3. En udsteder af et lånetilsagn skal imidlertid anvende denne standards krav til værdiforringelse på lånetilsagn, som ellers ikke er omfattet af denne standard. Alle lånetilsagn er desuden omfattet af kravene til ophør af indregning i denne standard.
 - h) finansielle instrumenter, kontrakter og forpligtelser i henhold til aktiebaseret vederlæggelse, som IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse* finder anvendelse på, undtagen kontrakter, som er omfattet af denne standards afsnit 2.4-2.7, hvor denne standard finder anvendelse.
 - i) ret til betalinger som godtgørelse til virksomheden for udgifter, den skal afholde for at indfri en forpligtelse, som den indregner som en hensat forpligtelse i overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*, eller for hvilken den i en tidligere periode indregnede en forpligtelse i overensstemmelse med IAS 37.
 - j) rettigheder og forpligtelser inden for anvendelsesområdet for IFRS 15 *Indregning af omsætning fra kontrakter med kunder*, som er finansielle instrumenter, bortset fra de, der i henhold til IFRS 15 regnskabsmæssigt behandles i henhold til denne standard.
- 2.2. Kravene til værdiforringelse i denne standard anvendes på de rettigheder, der i henhold til IFRS 15 regnskabsmæssigt behandles i henhold til denne standard med henblik på indregning af gevinster eller tab ved værdiforringelse.
- 2.3. Følgende lånetilsagn ligger inden for denne standards anvendelsesområde:
- a) lånetilsagn, som virksomheden klassificerer som finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet (jf. afsnit 4.2.2). Virksomheder, hvor den hidtidige praksis har været at sælge aktiver hidrørende fra virksomhedens lånetilsagn kort tid efter deres opståen, skal anvende denne standard på alle lånetilsagn i samme kategori.
 - b) lånetilsagn, der kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller ved at levere eller udstede andre finansielle instrumenter. Sådanne lånetilsagn er afledte finansielle instrumenter. Et lånetilsagn anses ikke for at være nettoafregnet, blot fordi lånet udbetales i rater (eksempelvis et prioritetsbyggelån, som udbetales i rater i takt med opførelsen af byggeriet).
 - c) tilsagn om at yde et lån til en rentesats, der er under markedsrenten (jf. afsnit 4.2.1.d)).
- 2.4. Denne standard finder anvendelse på de kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter, som om kontrakterne var finansielle instrumenter, med undtagelse af kontrakter, som blev indgået og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug. Standarden finder imidlertid anvendelse på kontrakter, som en virksomhed klassificerer som målt til dagsværdi gennem resultatet i overensstemmelse med afsnit 2.5.
- 2.5. En kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter, som om kontrakten var et finansielt instrument, kan uigenkaldeligt klassificeres som målt til dagsværdi gennem resultatet, selv om den blev indgået med henblik på modtagelse eller overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug. En sådan klassifikation kan kun anvendes ved indgåelsen af kontrakten og kun, hvis den fjerner eller væsentligt reducerer en indregningsuoverensstemmelse, som ellers ville følge af ikke at indregne kontrakten, fordi den ikke er omfattet af denne standard (jf. afsnit 2.4).

- 2.6. Der er forskellige måder, hvorpå en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter. Disse omfatter:
- a) tilfælde, hvor kontraktens vilkår tillader, at hver af parterne nettoafregner i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter,
 - b) tilfælde, hvor muligheden for at nettoafregne i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter ikke udtrykkeligt fremgår af kontraktvilkårene, men det er praksis i virksomheden at nettoafregne lignende kontrakter i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter (hvad enten dette sker med modparten ved indgåelse af modgående kontrakter eller ved salg af kontrakten før udyttelse eller udløb),
 - c) tilfælde, hvor der for lignende kontrakter findes en praksis i virksomheden for at modtage det underliggende instrument og sælge det inden for en kort periode efter overdragelsen med henblik på at skabe en gevinst gennem kortsigtede udsving i kurser eller handelsmargin, og
 - d) tilfælde, hvor det ikke-finansielle aktiv, som er genstand for kontrakten, umiddelbart kan konverteres til likvide beholdninger.

En kontrakt, som b) eller c) finder anvendelse på, indgås ikke med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug og ligger derfor inden for denne standards anvendelsesområde. Andre kontrakter, som afsnit 2.4 finder anvendelse på, vurderes for at afgøre, hvorvidt de indgås og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug, og om de derfor ligger inden for denne standards anvendelsesområde.

- 2.7. En solgt option på køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter i overensstemmelse med afsnit 2.6a) eller 2.6d), ligger inden for denne standards anvendelsesområde. En sådan kontrakt kan ikke indgås med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug.

KAPITEL 3 Indregning og ophør af indregning

3.1 FØRSTE INDREGNING

- 3.1.1. **Virksomheden skal udelukkende indregne et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse i sin balance, når virksomheden bliver underlagt instrumentets kontraktlige vilkår (jf. afsnit B3.1.1 og B3.1.2). Når virksomheden første gang indregner et finansielt aktiv, skal den klassificere det i overensstemmelse med afsnit 4.1.1-4.1.5 og måle det i overensstemmelse med afsnit 5.1.1-5.1.3. Når virksomheden første gang indregner en finansiell forpligtelse, skal den klassificere den i overensstemmelse med afsnit 4.2.1 og 4.2.2 og måle den i overensstemmelse med afsnit 5.1.1.**

Almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver

- 3.1.2. **Et almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver skal indregnes, eller der skal ske ophør af indregning, alt efter hvad der er relevant, på handelsdatoen eller afregningsdatoen (jf. afsnit B3.1.3-B3.1.6).**

3.2 OPHØR AF INDREGNING AF FINANSIELLE AKTIVER

- 3.2.1. I koncernregnskaber finder afsnit 3.2.2-3.2.9, B3.1.1, B3.1.2 og B3.2.1-B3.2.17 anvendelse på koncernniveau. Virksomheden konsoliderer således først alle dattervirksomheder i overensstemmelse med IFRS 10, hvorefter disse afsnit finder anvendelse på koncernen.

3.2.2. Før det vurderes, hvorvidt og i hvilket omfang *ophør af indregning* er relevant i henhold til afsnit 3.2.3-3.2.9, skal virksomheden afgøre, hvorvidt disse afsnit finder anvendelse på en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver) eller på et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed som følger.

- a) Afsnit 3.2.3-3.2.9 finder udelukkende anvendelse på en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver), hvis den del, der tages i betragtning med henblik på ophør af indregning, opfylder en af følgende tre betingelser:
- i) Delen omfatter kun pengestrømme fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver), som specifikt kan identificeres. Hvis en virksomhed eksempelvis indgår i en rente-strip, hvorved modparten opnår retten til pengestrømme fra renter, men ikke fra hovedstolen fra et gældsinstrument, finder afsnit 3.2.3-3.2.9 anvendelse på pengestrømme fra renter.
 - ii) Delen omfatter kun en fuldt ud forholdsmæssig del (pro rata-andel) af pengestrømmene fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver). Hvis en virksomhed eksempelvis indgår en aftale, hvorved modparten opnår retten til en andel på 90 % af alle pengestrømme fra et gældsinstrument, finder afsnit 3.2.3-3.2.9 anvendelse på 90 % af disse pengestrømme. Hvis der er mere end én modpart, kræves det ikke, at hver modpart får en forholdsmæssig del af pengestrømmene, forudsat at den overdragende virksomhed har en fuldt ud forholdsmæssig del.
 - iii) Delen omfatter kun en fuldt ud forholdsmæssig del (pro rata-andel) af pengestrømmene fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver), som specifikt kan identificeres. Hvis en virksomhed eksempelvis indgår en aftale, hvorved modparten opnår retten til en andel på 90 % af alle pengestrømme fra renter fra et finansielt aktiv, finder afsnit 3.2.3-3.2.9 anvendelse på 90 % af disse pengestrømme fra renter. Hvis der er mere end én modpart, kræves det ikke, at hver modpart får en forholdsmæssig del af de pengestrømme, der specifikt kan identificeres, forudsat at den overdragende virksomhed har en fuldt ud forholdsmæssig del.
- b) I alle andre tilfælde finder afsnit 3.2.3-3.2.9 anvendelse på det finansielle aktiv i sin helhed (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver i deres helhed). Hvis en virksomhed eksempelvis overdrager i) retten til de første eller de sidste 90 % af alle inddrevne beløb fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af finansielle aktiver) eller ii) retten til 90 % af pengestrømmene fra en gruppe af tilgodehavender, men yder en garanti om at godtgøre køber for eventuelle kredittab på op til 8 % af tilgodehavendets hovedstol, finder afsnit 3.2.3-3.2.9 anvendelse på det finansielle aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed.

I afsnit 3.2.3-3.2.12 henviser begrebet »finansielt aktiv« til enten en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver) som identificeret i a) ovenfor eller alternativt til et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed.

3.2.3. En virksomhed skal udelukkende ophøre med at indregne et finansielt aktiv, når:

- a) de kontraktlige rettigheder til pengestrømme fra det finansielle aktiv udløber, eller
- b) virksomheden overdrager det finansielle aktiv som beskrevet i afsnit 3.2.4 og 3.2.5, og overdragelsen opfylder kriterierne for ophør af indregning i overensstemmelse med afsnit 3.2.6.

(Se afsnit 3.1.2 med hensyn til almindeligt salg af finansielle aktiver).

- 3.2.4.** En virksomhed overdrager udelukkende et finansielt aktiv, hvis den enten:
- a) overfører de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, eller
 - b) bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere modtagere i henhold til en aftale, som opfylder betingelserne i afsnit 3.2.5.
- 3.2.5.** Når en virksomhed bibeholder sine kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv (det »oprindelige aktiv«), men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere virksomheder (de »endelige modtagere«), skal virksomheden udelukkende behandle transaktionen som en overdragelse af et finansielt aktiv, hvis alle tre nedenstående betingelser er opfyldt:
- a) Virksomheden har ingen forpligtelse til at betale beløb til de endelige modtagere, medmindre virksomheden inddriver tilsvarende beløb fra det oprindelige aktiv. Kortfristede udlån fra virksomheden med ret til fuld genindvinding af det udlånte beløb med tillæg af rentetilskrivning på markedsvilkår udgør ikke en overtrædelse af denne betingelse.
 - b) Vilkårene i overdragelseskontrakten forbyder virksomheden at sælge eller pantsætte det oprindelige aktiv, bortset fra som sikkerhed over for de endelige modtagere for forpligtelsen til at betale pengestrømme til disse.
 - c) Virksomheden har en forpligtelse til at betale eventuelle pengestrømme, den inddriver på vegne af de endelige modtagere, uden væsentlig forsinkelse. Desuden er virksomheden ikke berettiget til at geninvestere sådanne pengestrømme, bortset fra investeringer i likvider (som defineret i IAS 7 *Pengestrømsopgørelsen*) i løbet af den korte afregningsperiode fra inddrivelsestidspunktet til tidspunktet, hvor der kræves betaling til de endelige modtagere, og modtagne renter hidrørende fra sådanne investeringer skal overgå til de endelige modtagere.
- 3.2.6.** Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv (jf. afsnit 3.2.4), skal den undersøge, i hvilket omfang den bibeholder risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, idet det gælder at:
- a) hvis virksomheden overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden ophøre med at indregne det finansielle aktiv og indregne alle i forbindelse med overdragelsen opståede eller bibeholdte rettigheder og forpligtelser separat som aktiver eller forpligtelser
 - b) hvis virksomheden bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det finansielle aktiv
 - c) hvis virksomheden hverken overdrager eller bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den har bibeholdt kontrollen over det finansielle aktiv, idet det gælder at:
 - i) hvis virksomheden ikke har bibeholdt kontrollen, skal den ophøre med at indregne det finansielle aktiv og indregne alle i forbindelse med overdragelsen opståede eller bibeholdte rettigheder og forpligtelser separat som aktiver eller forpligtelser
 - ii) hvis virksomheden har bibeholdt kontrollen, skal den fortsat indregne det finansielle aktiv i forhold til sit fortsatte engagement i det finansielle aktiv (jf. 3.2.16).
- 3.2.7.** Overdragelsen af risici og afkast (jf. afsnit 3.2.6) vurderes ved en sammenligning af virksomhedens følsomhed før og efter overdragelsen med udsving i de til det overdragne aktiv tilknyttede nettopengestrømmes beløbsmæssige størrelse og tidspunkt. En virksomhed har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et finansielt aktiv, hvis virksomhedens følsomhed over for udsving i nutidsværdien af fremtidige nettopengestrømme fra det finansielle aktiv ikke ændrer sig væsentligt som følge af overdragelsen (eksempelvis fordi virksomheden har solgt et finansielt aktiv i henhold til en aftale vedrørende tilbagekøb til en fast pris eller salgsprisen plus långivers afkast). En virksomhed har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et finansielt aktiv, hvis virksomhedens følsomhed over for sådanne udsving ikke længere er væsentlig i forhold til det samlede udsving i nutidsværdien af de fremtidige nettopengestrømme tilknyttet det finansielle aktiv (eksempelvis fordi virksomheden udelukkende

har solgt det finansielle aktiv mod en option på tilbagekøb af aktivet til dagsværdi på tilbagekøbstidspunktet, eller virksomheden har overdraget en fuldt ud forholdsmæssig del af pengestrømmene fra et større finansielt aktiv i henhold til en aftale, såsom underdeltagelse i et lån, der opfylder betingelserne i afsnit 3.2.5).

- 3.2.8. Det vil ofte fremgå klart, hvorvidt virksomheden har overdraget eller bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og der vil i sådanne tilfælde ikke være behov for at foretage nogen beregninger. I andre tilfælde vil det være nødvendigt at beregne og sammenligne virksomhedens følsomhed over for udsving i nutidsværdien af de fremtidige nettopengestrømme før og efter overdragelsen. Beregning og sammenligning foretages ved anvendelse af en passende aktuel markedsrente som diskonteringsrate. Alle rimeligt sandsynlige udsving i nettopengestrømme tages i betragtning, idet der først og fremmest lægges vægt på de mest sandsynlige udfald.
- 3.2.9. Hvorvidt en virksomhed har bibeholdt kontrollen (jf. afsnit 3.2.6c)) over det overtagne aktiv afhænger af erhververens evne til at sælge aktivet. Hvis det er praktisk muligt for erhververen at sælge aktivet i sin helhed til en ikke-nærtstående tredjemand og ensidigt at udnytte denne mulighed, uden at det er nødvendigt at lægge yderligere begrænsninger på overdragelsen, har virksomheden ikke bibeholdt kontrollen. I alle andre tilfælde har virksomheden bibeholdt kontrollen.

Overdragelser, som opfylder kriterierne for ophør af indregning

- 3.2.10. Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv som led i en overdragelse, der opfylder kriterierne for ophør af indregning i sin helhed, og bibeholder retten til at administrere det finansielle aktiv mod et honorar, skal virksomheden indregne enten et aktiv i form af en administrationsret eller en administrationsforpligtelse for den pågældende administrationskontrakt. Hvis det modtagne honorar ikke forventes i tilstrækkelig grad at godtgøre virksomheden for udførelse af administration, skal en administrationsforpligtelse for forpligtelsen til at administrere indregnes til dagsværdi. Hvis det modtagne honorar forventes at udgøre mere end tilstrækkelig godtgørelse for udførelse af administration, skal der indregnes et aktiv i form af en administrationsret for retten til at administrere til et beløb, som opgøres på basis af en allokering af den regnskabsmæssige værdi af det større finansielle aktiv i overensstemmelse med afsnit 3.2.13.
- 3.2.11. Hvis der som følge af en overdragelse sker ophør af indregning af et finansielt aktiv i sin helhed, men overdragelsen medfører, at virksomheden modtager et nyt finansielt aktiv eller påtager sig en ny finansiell forpligtelse eller en administrationsforpligtelse, skal virksomheden indregne det nye finansielle aktiv, den nye finansielle forpligtelse eller administrationsforpligtelsen til dagsværdi.
- 3.2.12. Ved ophør af indregning af et finansielt aktiv i sin helhed skal forskellen mellem:
- den regnskabsmæssige værdi (målt på datoen for ophør af indregning) og
 - det modtagne vederlag (herunder et eventuelt nyt aktiv, der er erhvervet, med fradrag af en eventuel ny forpligtelse, der er påtaget)
- indregnes i resultatet.
- 3.2.13. Hvis det overtagne aktiv udgør en del af et større finansielt aktiv (eksempelvis hvis en virksomhed overdrager pengestrømme fra renter, som udgør en del af et gældsinstrument, jf. afsnit 3.2.2a)), og den overtagne del opfylder kriterierne for ophør af indregning i sin helhed, skal det større finansielle aktivs tidligere regnskabsmæssige værdi allokere til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på overtagelsestidspunktet. I den forbindelse skal et bibeholdt aktiv i form af administrationsret behandles som en del, der fortsat indregnes. Forskellen mellem:
- den regnskabsmæssige værdi (målt på datoen for ophør af indregning), som allokere til den del, der ikke længere indregnes, og
 - det modtagne vederlag for den del, der ikke længere indregnes, (herunder et eventuelt nyt aktiv, der er erhvervet, med fradrag af en eventuel ny forpligtelse, der er påtaget)
- skal indregnes i resultatet.

- 3.2.14. Hvis en virksomhed allokerer den tidligere regnskabsmæssige værdi af et større finansielt aktiv til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, skal dagsværdien af den del, der fortsat indregnes, opgøres. Hvis virksomheden hidtil har solgt dele, som svarer til den del, der fortsat indregnes, eller andre markedstransaktioner for sådanne dele har fundet sted, udgør nylige priser for faktiske transaktioner det bedste skøn over delens dagsværdi. Hvis der ikke findes nogen officielle priser eller nylige markedstransaktioner, som kan understøtte dagsværdien af den del, der fortsat indregnes, udgør forskellen mellem dagsværdien af det større finansielle aktiv i sin helhed og det vederlag, der er modtaget fra erhververen, for den del, der ikke længere indregnes, det bedste skøn over dagsværdien.

Overdragelser, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning

- 3.2.15. Hvis en overdragelse ikke medfører ophør af indregning, idet virksomheden har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det overdragne aktiv i sin helhed og indregne en finansiell forpligtelse for det modtagne vederlag. I efterfølgende perioder skal virksomheden indregne en eventuel indtægt vedrørende det overdragne aktiv og en eventuel omkostning vedrørende den finansielle forpligtelse.

Fortsat engagement i overdragne aktiver

- 3.2.16. Hvis en virksomhed hverken overdrager eller bibeholder væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et overdraget aktiv, og bibeholder kontrollen over det overdragne aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det overdragne aktiv i forhold til sit fortsatte engagement. Omfanget af virksomhedens fortsatte engagement i det overdragne aktiv svarer til omfanget af virksomhedens følsomhed over for ændringer i det overdragne aktivs værdi. For eksempel:
- Hvis en virksomheds fortsatte engagement har form af garantistillelse for det overdragne aktiv, er omfanget af virksomhedens fortsatte engagement det laveste af i) aktivets beløbsmæssige størrelse og ii) den maksimale beløbsmæssige størrelse af det modtagne vederlag, som virksomheden kan kræves at betale tilbage (»garantibeløbet«).
 - Hvis virksomhedens fortsatte engagement har form af en solgt eller købt option (eller begge dele) på det overdragne aktiv, svarer omfanget af virksomhedens fortsatte engagement til den beløbsmæssige størrelse af det overdragne aktiv, som virksomheden kan tilbagekøbe. I tilfælde af en solgt put-option på et aktiv, som er målt til dagsværdi, er omfanget af virksomhedens fortsatte engagement imidlertid begrænset til det laveste af dagsværdien af det overdragne aktiv og optionens udnyttelseskurs (jf. afsnit B3.2.13).
 - Hvis virksomhedens fortsatte engagement har form af en option, som afregnes i likvide beholdninger, eller lignende på det overdragne aktiv, måles omfanget af virksomhedens fortsatte engagement på samme måde, som det der fremkommer ved optioner, som ikke afregnes i likvide beholdninger, som beskrevet i b) ovenfor.
- 3.2.17. Hvis en virksomhed fortsat indregner et aktiv i forhold til sit fortsatte engagement, skal virksomheden også indregne en tilknyttet forpligtelse. På trods af andre målingskrav i denne standard, skal det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse måles på et grundlag, som afspejler de rettigheder og forpligtelser, virksomheden har bibeholdt. Den tilknyttede forpligtelse måles på en sådan måde, at den regnskabsmæssige nettoværdi af det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse:
- er de af virksomheden bibeholdte rettigheder og forpligtelsers amortiserede kostpris, hvis det overdragne aktiv måles til amortiseret kostpris, eller
 - svarer til dagsværdien af de af virksomheden bibeholdte rettigheder og forpligtelser målt separat, hvis det overdragne aktiv måles til dagsværdi.

- 3.2.18. Virksomheden skal fortsat indregne en eventuel indtægt, som opstår i forbindelse med det overtagne aktiv, i forhold til virksomhedens fortsatte engagement, og skal indregne en eventuel omkostning, som opstår i forbindelse med den tilknyttede forpligtelse.
- 3.2.19. I forbindelse med efterfølgende måling skal indregnede ændringer i dagsværdien af det overtagne aktiv og den tilknyttede forpligtelse behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med hinanden som anført i afsnit 5.7.1 og skal ikke modregnes.
- 3.2.20. Hvis en virksomheds fortsatte engagement kun vedrører en del af et finansielt aktiv (eksempelvis hvis virksomheden bibeholder en option på tilbagekøb af en del af det overtagne aktiv eller bibeholder en andel af forskelsværdien, som ikke medfører bibeholdelse af alle væsentlige risici eller afkast tilknyttet ejendomsretten, og virksomheden bibeholder kontrollen), skal virksomheden allokere det finansielle aktivs tidligere regnskabsmæssige værdi på henholdsvis den del, der fortsat indregnes under det fortsatte engagement, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på overdragelsestidspunktet. I den forbindelse finder kravene i afsnit 3.2.14 anvendelse. Forskellen mellem:
- den regnskabsmæssige værdi (målt på datoen for ophør af indregning), som allokeres til den del, der ikke længere indregnes, og
 - det modtagne vederlag for den del, der ikke længere indregnes,
- skal indregnes i resultatet.
- 3.2.21. Hvis det overtagne aktiv måles til amortiseret kostpris, kan muligheden i denne standard for at klassificere en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet ikke anvendes på den tilknyttede forpligtelse.

Alle overdragelser

- 3.2.22. Hvis et overtaget aktiv fortsat indregnes, skal aktivet og den tilknyttede forpligtelse ikke modregnes. Tilsvarende gælder det, at virksomheden ikke skal modregne en eventuel indtægt, som opstår i forbindelse med det overtagne aktiv, i en eventuel omkostning, som opstår i forbindelse med den tilknyttede forpligtelse (jf. IAS 32, afsnit 42).
- 3.2.23. Hvis en overdrager stiller ikke-kontant sikkerhed (såsom gælds- eller egenkapitalinstrumenter) over for erhververen, afhænger overdragerens og erhververens regnskabsmæssige behandling af pantet af, hvorvidt erhververen har ret til at sælge eller pantsætte pantet, og hvorvidt der er sket misligholdelse fra overdragers side. Overdrageren og erhververen skal foretage regnskabsmæssig behandling af pantet som følger:
- Hvis erhververen i henhold til en kontrakt eller almindelig praksis har ret til at sælge eller genpansætte pantet, skal overdrageren omklassificere aktivet i sin balance (eksempelvis som et udlånt aktiv, pantsat egenkapitalinstrument eller tilbagekøbstilgodehavende) separat fra andre aktiver.
 - Hvis erhververen sælger pant, som er stillet som sikkerhed hos denne, skal erhververen indregne provenuet fra salget samt en forpligtelse målt til dagsværdi for forpligtelsen til at levere pantet tilbage.
 - Hvis overdrageren misligholder kontrakten i henhold til dennes vilkår og ikke længere er berettiget til at indfri pantet, skal overdrageren ophøre med at indregne pantet, og erhververen skal indregne pantet som et aktiv, der første gang måles til dagsværdi eller, hvis erhververen allerede har solgt pantet, ophøre med at indregne sin forpligtelse til at levere pantet tilbage.
 - Bortset fra som angivet i c), skal overdrageren fortsat indregne pantet som et aktiv, og erhververen skal ikke indregne pantet som et aktiv.

3.3 OPHØR AF INDREGNING AF FINANSIELLE FORPLIGTELSE

- 3.3.1. Virksomheden skal udelukkende ophøre med at indregne en finansiell forpligtelse (eller en del af en finansiell forpligtelse) fra sin balance, når forpligtelsen ophører, dvs. når den i kontrakten anførte forpligtelse opfyldes, annulleres eller udløber.

- 3.3.2. En udveksling mellem en eksisterende låntager og långiver af gældsinstrumenter med væsentligt forskellige betingelser skal regnskabsmæssigt behandles som et ophør af den oprindelige finansielle forpligtelse og indregning af en ny finansiell forpligtelse. Ligeledes skal en væsentlig ændring af betingelserne for en eksisterende finansiell forpligtelse eller en del heraf (uanset om denne skyldes debtors økonomiske vanskeligheder) regnskabsmæssigt behandles som ophør af den oprindelige finansielle forpligtelse og indregning af en ny finansiell forpligtelse.
- 3.3.3. Forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af en finansiell forpligtelse (eller del af en finansiell forpligtelse), som ophører eller overdrages til anden part, og det betalte beløb herfor, herunder eventuelle overdragne ikke-kontante aktiver eller forpligtelser, skal indregnes i resultatet.
- 3.3.4. Hvis en virksomhed tilbagekøber en del af en finansiell forpligtelse, skal virksomheden allokere den finansielle forpligtelses tidligere regnskabsmæssige værdi til henholdsvis den del, som fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på tilbagekøbstidspunktet. Forskellen mellem a) den regnskabsmæssige værdi, som allokere til den del, der ikke længere indregnes, og b) det betalte vederlag, herunder eventuelle overdragne ikke-kontante aktiver eller påtagne forpligtelser, for den del, der ikke længere indregnes, skal indregnes i resultatet.

KAPITEL 4 Klassifikation

4.1 KLASSIFIKATION AF FINANSIELLE AKTIVER

4.1.1. Medmindre afsnit 4.1.5 finder anvendelse, skal en virksomhed klassificere finansielle aktiver, som efterfølgende måles til amortiseret kostpris, dagsværdi gennem øvrig totalindkomst eller dagsværdi gennem resultatet på basis af både:

- a) virksomhedens forretningsmodel til styring af finansielle aktiver og
- b) det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømmes egenskaber.

4.1.2. Et finansielt aktiv måles til amortiseret kostpris, hvis følgende betingelser begge er opfyldt:

- a) det finansielle aktiv besiddes i en forretningsmodel, der har til formål at modtage kontraktlige pengestrømme, og
- b) det finansielle aktivs kontraktlige vilkår medfører på bestemte tidspunkter pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.

Afsnit B4.1.1-B4.1.26 giver vejledning i, hvordan disse betingelser anvendes.

4.1.2A Et finansielt aktiv måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, hvis følgende betingelser begge er opfyldt:

- a) det finansielle aktiv besiddes i en forretningsmodel, der har til formål både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver, og
- b) det finansielle aktivs kontraktlige vilkår medfører på bestemte tidspunkter pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.

Afsnit B4.1.1-B4.1.26 giver vejledning i, hvordan disse betingelser anvendes.

4.1.3. I forbindelse med anvendelsen af afsnit 4.1.2b) og 4.1.2Ab):

- a) er hovedstolen dagsværdien af det finansielle aktiv ved første indregning. Afsnit B4.1.7B giver yderligere vejledning om hovedstolen

- b) består renter af godtgørelse for den tidsmæssige værdi af penge, for kreditrisikoen forbundet med den udestående hovedstol i en bestemt periode og for andre grundlæggende udlånsrisici og omkostninger samt fortjenstmargen. Afsnit B4.1.7A og B4.1.9A-B4.1.9E giver yderligere vejledning om renter, herunder om den tidsmæssige værdi af penge.

4.1.4. Et finansielt aktiv måles til dagsværdi gennem resultatet, medmindre det måles til amortiseret kostpris i overensstemmelse med afsnit 4.1.2 eller til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A. En virksomhed kan imidlertid ved første indregning træffe en uigenkaldelig beslutning om, at den for bestemte investeringer i *egenkapitalinstrumenter*, som ellers ville blive målt til dagsværdi gennem resultatet, vil indregne efterfølgende ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst (jf. afsnit 5.7.5-5.7.6).

Mulighed for at klassificere et finansielt aktiv til dagsværdi gennem resultatet

4.1.5. Uanset afsnit 4.1.1-4.1.4 kan en virksomhed ved første indregning uigenkaldeligt klassificere et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis dette fjerner eller væsentligt reducerer en målings- eller indregningsuoverensstemmelse, som ellers ville følge af at måle aktiver eller forpligtelser eller indregne gevinster eller tab på disse på forskellige grundlag (jf. afsnit B4.1.29-B4.1.32).

4.2 KLASSIFIKATION AF FINANSIELLE FORPLIGTELSE

4.2.1. En virksomhed skal klassificere alle finansielle forpligtelser, som efterfølgende måles til amortiseret kostpris, bortset fra:

- a) *finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet*. Sådanne forpligtelser, herunder *afløede finansielle instrumenter*, som er forpligtelser, skal efterfølgende måles til dagsværdi
- b) finansielle forpligtelser, som opstår, når overdragelsen af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, eller når metoden for fortsat engagement finder anvendelse. Afsnit 3.2.15 og 3.2.17 finder anvendelse på måling af sådanne finansielle forpligtelser
- c) *finansielle garantikontrakter*. Efter første indregning skal udsteder af en sådan kontrakt (medmindre afsnit 4.2.1a) eller b) finder anvendelse) efterfølgende måle kontrakten til den højeste værdi af:
 - i) størrelsen af den hensættelse til tab, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5, og
 - ii) det oprindeligt indregnede beløb (jf. afsnit 5.1.1) med fradrag af de eventuelle akkumulerede indtægter, der er indregnet i overensstemmelse med principperne i IFRS 15
- d) tilsagn om at yde et lån til en rentesats, der er under markedsrenten. En udsteder af et sådant tilsagn skal (medmindre afsnit 4.2.1a) finder anvendelse) efterfølgende måle tilsagnet til den højeste værdi af:
 - i) størrelsen af den hensættelse til tab, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5, og
 - ii) det oprindeligt indregnede beløb (jf. afsnit 5.1.1) med fradrag af de eventuelle akkumulerede indtægter, der er indregnet i overensstemmelse med principperne i IFRS 15
- e) betinget vederlag, som indregnes af den overtagende virksomhed i en virksomhedssammenlutning, der falder ind under IFRS 3. Et sådant betinget vederlag skal efterfølgende måles til dagsværdi med indregning af ændringer i resultatet.

Mulighed for at klassificere en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet

- 4.2.2. En virksomhed kan ved første indregning uigenkaldeligt klassificere en finansiel forpligtelse som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvor afsnit 4.3.5 tillader det, eller hvis dette giver mere relevant information, enten fordi
- det fjerner eller væsentligt reducerer en målings- eller indregningsuoverensstemmelse, som ellers ville følge af at måle aktiver eller forpligtelser eller indregne gevinster eller tab på disse på forskellige grundlag (jf. afsnit B4.1.29-B4.1.32), eller
 - en gruppe af finansielle forpligtelser eller finansielle aktiver og finansielle forpligtelser forvaltes, og indtjeningen vurderes på grundlag af dagsværdien i overensstemmelse med en dokumenteret risikostyrings- eller investeringsstrategi, og oplysninger om gruppen gives internt på dette grundlag til nøglepersoner i virksomhedens ledelse (som defineret i IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*), eksempelvis virksomhedens bestyrelse og øverste ledelse (jf. afsnit B4.1.33-B4.1.36).

4.3 INDBYGGEDE AFLEDTE FINANSIELLE INSTRUMENTER

- 4.3.1. Et afledt finansielt instrument er en del af en sammensat kontrakt, som også omfatter en ikke-afledt hovedkontrakt, således at nogle af de kombinerede instruments pengestrømme varierer på en måde, som svarer til et ikke-indbygget afledt finansielt instrument. Et indbygget afledt finansielt instrument medfører, at visse af eller alle de pengestrømme, som kontrakten ellers ville indebære, ændres i overensstemmelse med en bestemt rentesats, kurs på et finansielt instrument, råvarepris, valutakurs, pris- eller renteindeks, kreditvurdering, kreditindeks eller lignende variable, forudsat, for så vidt angår en ikke-finansiel variabel, at denne variabel ikke er specifik for en kontrahent. Et afledt finansielt instrument, som er knyttet til et *finansielt instrument*, men som er kontraktligt overdrageligt uafhængigt af dette instrument, eller som har en anden modpart, er ikke et indbygget afledt finansielt instrument, men et separat finansielt instrument.

Sammensatte kontrakter med et finansielt aktiv som hovedkontrakt

- 4.3.2. Hvis en sammensat kontrakt har en hovedkontrakt, der er et aktiv, som ligger inden for denne standards anvendelsesområde, skal en virksomhed anvende kravene i afsnit 4.1.1-4.1.5 på hele den sammensatte kontrakt.

Andre sammensatte kontrakter

- 4.3.3. Hvis en sammensat kontrakt har en hovedkontrakt, der ikke er et aktiv, som ligger inden for denne standards anvendelsesområde, skal et indbygget afledt finansielt instrument udelukkende udskilles fra hovedkontrakten og behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i henhold til denne standard, hvis:
- de økonomiske karakteristika og risici forbundet med det indbyggede afledte finansielle instrument ikke er nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici (jf. afsnit B4.3.5 og B4.3.8),
 - et separat instrument med samme betingelser som det indbyggede afledte finansielle instrument opfylder definitionen på et afledt finansielt instrument, og
 - den sammensatte kontrakt ikke måles til dagsværdi med indregning af ændringer i resultatet (dvs. et afledt finansielt instrument, som er indbygget i en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, udskilles ikke).
- 4.3.4. Hvis et indbygget afledt finansielt instrument udskilles, skal hovedkontrakten regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med de relevante standarder. Denne standard omhandler ikke spørgsmålet om, hvorvidt et indbygget afledt finansielt instrument skal præsenteres separat i balancen.
- 4.3.5. Uanset afsnit 4.3.3 og 4.3.4 gælder det, at hvis en kontrakt omfatter et eller flere indbyggede afledte finansielle instrumenter, og hovedkontrakten ikke er et aktiv, som ligger inden for denne standards anvendelsesområde, kan en virksomhed klassificere hele den sammensatte kontrakt som til dagsværdi gennem resultatet, medmindre:
- det eller de indbyggede afledte finansielle instrumenter ikke væsentligt ændrer de pengestrømme, der ellers ville være krævet i henhold til kontrakten, eller

- b) det tydeligt fremgår med lidt eller ingen analyse ved første vurdering af et tilsvarende kombineret instrument, at det ikke er tilladt at udskille det eller de indbyggede afledte finansielle instrumenter, såsom en option på førtidig indfrielse, der tillader indehaveren at indfri lånet førtidigt til dets omtrentlige amortiserede kostpris.

4.3.6. Hvis denne standard kræver, at virksomheden udskiller et indbygget afledt finansielt instrument fra dets hovedkontrakt, men det indbyggede afledte finansielle instrument ikke kan måles separat ved anskaffelsen eller ved afslutningen af en efterfølgende regnskabsperiode, skal virksomheden klassificere hele den sammensatte kontrakt til dagsværdi gennem resultatet.

4.3.7. Hvis virksomheden ikke er i stand til pålideligt at måle dagsværdien af det indbyggede afledte finansielle instrument, er dagsværdien af det indbyggede afledte finansielle instrument forskellen mellem dagsværdien af den sammensatte kontrakt og dagsværdien af hovedkontrakten. Hvis en virksomhed ikke er i stand til at opgøre det indbyggede afledte finansielle instruments dagsværdi ved anvendelse af denne metode, finder afsnit 4.3.6 anvendelse, og den sammensatte kontrakt klassificeres til dagsværdi gennem resultatet.

4.4 OMKLASSIFIKATION

4.4.1. En virksomhed skal udelukkende omklassificere alle berørte finansielle aktiver i henhold til afsnit 4.1.1-4.1.4, hvis den ændrer sin forretningsmodel til styring af finansielle aktiver. Afsnit 5.6.1-5.6.7, B4.4.1-B4.4.3 og B5.6.1-B5.6.2 indeholder yderligere vejledning om omklassifikation af finansielle aktiver.

4.4.2. En virksomhed må ikke omklassificere en finansiell forpligtelse.

4.4.3. Følgende ændrede forhold anses ikke for omklassifikationer i henhold til afsnit 4.4.1-4.4.2:

- a) en post, der tidligere var klassificeret som og udgjorde et effektivt sikringsinstrument til sikring af pengestrømme eller til sikring af en nettoinvestering, betegnes ikke længere som sådan
- b) en post klassificeres fremover som og udgør et effektivt sikringsinstrument til sikring af pengestrømme eller til sikring af en nettoinvestering, og
- c) ændringer i målingen i henhold til afsnit 6.7.

KAPITEL 5 Måling

5.1 FØRSTE MÅLING

5.1.1. Bortset fra tilgodehavender fra salg, som er omfattet af afsnit 5.1.3, gælder det, at når et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse indregnes første gang, skal virksomheden måle aktivet eller forpligtelsen til dagsværdi samt i tilfælde af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, som ikke er indregnet til dagsværdi gennem resultatet, transaktionsomkostninger, som kan henføres direkte til erhvervelsen eller udstedelsen af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse.

5.1.1A Hvis der imidlertid er en forskel mellem dagsværdien af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse ved første indregning og transaktionsprisen, skal en virksomhed anvende afsnit B5.1.2A.

5.1.2. Når en virksomhed anvender indregning på afregningsdatoen for et aktiv, som efterfølgende måles til amortiseret kostpris, indregnes aktivet første gang til dagsværdi på handelsdatoen (jf. afsnit B3.1.3-B3.1.6).

5.1.3. Uanset kravet i afsnit 5.1.1, skal en virksomhed ved første indregning måle tilgodehavender fra salg, som ikke indeholder et væsentligt finansieringselement (vurderet i overensstemmelse med IFRS 15), til transaktionsprisen (som defineret i IFRS 15).

5.2 EFTERFØLGENDE MÅLING AF FINANSIELLE AKTIVER

- 5.2.1. Efter den første indregning skal en virksomhed måle et finansielt aktiv i overensstemmelse med afsnit 4.1.1-4.1.5 til:
- amortiseret kostpris,
 - dagsværdi gennem øvrig totalindkomst eller
 - dagsværdi gennem resultatet.
- 5.2.2. En virksomhed skal anvende kravene til værdiforringelse i afsnit 5.5 på finansielle aktiver, der måles til amortiseret kostpris i henhold til afsnit 4.1.2, samt på finansielle aktiver, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A.
- 5.2.3. En virksomhed anvender kravene til regnskabsmæssig sikring i afsnit 6.5.8-6.5.14 (og, hvis det er relevant, afsnit 89-94 i IAS 39 for regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko) på et finansielt aktiv, der er klassificeret som en sikret post. ⁽¹⁾

5.3 EFTERFØLGENDE MÅLING AF FINANSIELLE FORPLIGTELSE

- 5.3.1. Efter den første indregning skal en virksomhed måle en finansiell forpligtelse i overensstemmelse med afsnit 4.2.1-4.2.2.
- 5.3.2. En virksomhed anvender kravene til regnskabsmæssig sikring i afsnit 6.5.8-6.5.14 (og, hvis det er relevant, afsnit 89-94 i IAS 39 for regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko) på en finansiell forpligtelse, der er klassificeret som en sikret post.

5.4 MÅLING TIL AMORTISERET KOSTPRIS

Finansielle aktiver

Den effektive rentemetode

- 5.4.1. Renteindtægter beregnes ved hjælp af den effektive rentemetode (jf. appendiks A og afsnit B5.4.1-B5.4.7). Dette beregnes ved at anvende den effektive rente på det finansielle aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi, bortset fra:
- erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver. For disse finansielle aktiver skal virksomheden anvende den kreditjusterede effektive rente på det finansielle aktivs amortiserede kostpris fra første indregning
 - finansielle aktiver, som ikke er erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver, men som efterfølgende er blevet værdiforringede finansielle aktiver. For disse finansielle aktiver skal virksomheden anvende den effektive rente på det finansielle aktivs amortiserede kostpris i efterfølgende regnskabsperioder.
- 5.4.2. En virksomhed, som i en regnskabsperiode beregner renteindtægter ved at anvende den effektive rentemetode på et finansielt aktivs amortiserede kostpris i henhold til afsnit 5.4.1, litra b), skal i efterfølgende regnskabsperioder beregne renteindtægterne ved at anvende den effektive rente på den regnskabsmæssige bruttoværdi, hvis kreditrisikoen på det finansielle instrument reduceres, således at det finansielle aktiv ikke længere er værdiforringet, og reduktionen objektivt kan henføres til en begivenhed, som er indtruffet efter anvendelse af kravene i afsnit 5.4.1, litra b) (som f.eks. forbedring af låntagerens kreditværdighed).

⁽¹⁾ I overensstemmelse med afsnit 7.2.21 kan en virksomhed i sin regnskabspraksis vælge at anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i IAS 39 i stedet for kravene i denne standards kapitel 6. Hvis en virksomhed har valgt dette, er henvisningerne i denne standard til bestemte krav til regnskabsmæssig sikring i kapitel 6 ikke relevante. I stedet anvender virksomheden de relevante krav til regnskabsmæssig sikring i IAS 39.

Ændring af kontraktlige pengestrømme

- 5.4.3. Når de kontraktlige pengestrømme fra et finansielt aktiv genforhandles eller på anden måde ændres, og genforhandlingen eller ændringen ikke medfører ophør af indregning af dette finansielle aktiv i overensstemmelse med denne standard, skal virksomheden omberegne det finansielle aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi og indregne *gevinsten eller tabet forbundet med ændringen* i resultatet. Det finansielle aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi omberegnes som nutidsværdien af de genforhandlede eller ændrede kontraktlige pengestrømme, der diskonteres med det finansielle aktivs oprindelige effektive rente (eller kreditjusterede effektive rente for erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver), eller, hvor det relevant, den ændrede effektive rente beregnet i overensstemmelse med afsnit 6.5.10. Eventuelle afholdte omkostninger eller betalte honorarer regulerer det ændrede finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi og afskrives over det ændrede finansielle aktivs resterende løbetid.

Afskrivning

- 5.4.4. **En virksomhed skal direkte reducere et finansielt aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi, hvis virksomheden ikke har nogen rimelig forventning om at genindvinde hele eller dele af det finansielle aktiv. En sådan afskrivning udgør ophør af indregning (jf. afsnit B3.2.16, litra r)).**

5.5 VÆRDIFORRINGELSE

Indregning af forventede kredittab

Generel fremgangsmåde

- 5.5.1. **En virksomhed skal indregne en *hensættelse til tab for forventede kredittab* på et finansielt aktiv, der måles i overensstemmelse med afsnit 4.1.2 eller 4.1.2A, et leasingtilgodehavende, et kontraktaktiv eller et lånetilsagn og en finansiell garantikontrakt, som kravene til værdiforringelse finder anvendelse på i henhold til afsnit 2.1, litra g), 4.2.1, litra c) eller 4.2.1, litra d).**
- 5.5.2. En virksomhed skal anvende kravene til værdiforringelse til indregning og måling af en hensættelse til tab for finansielle aktiver, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A. Hensættelsen til tab skal imidlertid indregnes i øvrig totalindkomst og reducerer ikke det finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi i balancen.
- 5.5.3. **I henhold til afsnit 5.5.13-5.5.16 skal en virksomhed på hver balancedag måle hensættelsen til tab for et finansielt instrument til et beløb, der svarer til *de forventede kredittab i løbetiden*, hvis kreditrisikoen på det finansielle instrument er steget væsentligt siden første indregning.**
- 5.5.4. Formålet med kravene til værdiforringelse er at indregne de forventede kredittab i løbetiden for alle finansielle instrumenter, for hvilke kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning, uanset om de er vurderet separat eller samlet, under hensyntagen til alle rimelige og dokumenterede oplysninger, herunder om fremtiden.
- 5.5.5. **I henhold til afsnit 5.5.13-5.5.16, skal en virksomhed, hvis kreditrisikoen på et finansielt instrument ikke på balancedagen er steget væsentligt siden første indregning, måle hensættelsen til tab for det finansielle instrument til et beløb, der svarer til *de forventede kredittab over 12 måneder*.**
- 5.5.6. For lånetilsagn og finansielle garantikontrakter betragtes den dato, hvor virksomheden bliver part i det uigenkaldelige tilsagn, som datoen for første indregning med henblik på anvendelse af kravene til værdiforringelse.
- 5.5.7. Hvis en virksomhed har målt hensættelsen til tab for et finansielt instrument til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, i den forudgående regnskabsperiode, men vurderer på den aktuelle balancedag, at afsnit 5.5.3 ikke længere er opfyldt, skal virksomheden måle hensættelsen til tab til et beløb, der svarer til de forventede kredittab over 12 måneder på den aktuelle balancedag.

- 5.5.8. En virksomhed skal indregne størrelsen af de forventede kredittab (eller tilbageførsel), der kræves for at regulere hensættelsen til tab på balancedagen til det beløb, der skal indregnes i henhold til denne standard, i resultatet som gevinst eller tab ved værdiforringelse.

Fastlæggelse af væsentlige stigninger i kreditrisikoen

- 5.5.9. Virksomheden skal på hver balancedag vurdere, hvorvidt kreditrisikoen på et finansielt instrument er steget væsentligt siden første indregning. Ved denne vurdering skal virksomheden anvende ændringen i risikoen for misligholdelse i det finansielle instruments forventede løbetid i stedet for ændringen i størrelsen af forventede kredittab. For at foretage denne vurdering sammenligner virksomheden risikoen for misligholdelse på det finansielle instrument på balancedagen med risikoen for misligholdelse på det finansielle instrument på datoen for første indregning under hensyntagen til de rimelige og dokumenterede oplysninger, den har adgang til uden urimelig udgift eller indsats, som indikerer væsentlige stigninger i kreditrisikoen siden første indregning.
- 5.5.10. En virksomhed kan antage, at kreditrisikoen på et finansielt instrument ikke er steget væsentligt siden første indregning, hvis det finansielle instrument vurderes at have en lav kreditrisiko på balancedagen (jf. afsnit B5.5.22-B5.5.24).
- 5.5.11. Hvis virksomheden har adgang til rimelige og dokumenterede oplysninger om fremtiden uden urimelig udgift eller indsats, må virksomheden ikke udelukkende støtte sig til oplysninger om forfaldne beløb i vurderingen af, hvorvidt kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning. Når virksomheden imidlertid ikke har adgang til oplysninger, som er mere fremadrettet end forfaldsstatus (enten separat eller samlet), uden urimelig udgift eller indsats, kan den bruge oplysninger om forfaldne beløb til at vurdere, hvorvidt der har været væsentlige stigninger i kreditrisikoen siden første indregning. Uanset hvordan en virksomhed vurderer væsentlige stigninger i kreditrisikoen, gælder der en afkræftelig formodning om, at kreditrisikoen på et finansielt aktiv er steget væsentligt siden første indregning, hvis kontraktlige betalinger er overskredet med mere end 30 dage. En virksomhed kan afkræfte denne formodning, hvis den har adgang til rimelige og dokumenterede oplysninger uden urimelig udgift eller indsats, som viser, at kreditrisikoen ikke er steget væsentligt siden første indregning, selv om de kontraktlige betalinger er overskredet med mere end 30 dage. Når en virksomhed vurderer, at kreditrisikoen er steget væsentligt, før de kontraktlige betalinger er overskredet med mere end 30 dage, finder den afkræftelige formodning ikke anvendelse.

Ændrede finansielle aktiver

- 5.5.12. Hvis de kontraktlige pengestrømme på et finansielt aktiv er blevet genforhandlet eller ændret, og der ikke er sket ophør af indregning af det finansielle aktiv, skal den vurdere, hvorvidt der har været en væsentlig stigning i kreditrisikoen på det finansielle instrument i overensstemmelse med afsnit 5.5.3, ved at sammenligne:
- a) risikoen for misligholdelse på balancedagen (baseret på de ændrede kontraktlige vilkår) og
 - b) risikoen for misligholdelse på datoen for første indregning (baseret på de originale, uændrede kontraktlige vilkår).

Erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver

- 5.5.13. **Uanset afsnit 5.5.3 og 5.5.5 skal en virksomhed på balancedagen kun indregne de akkumulerede ændringer i de forventede kredittab i løbetiden siden første indregning som en hensættelse til tab for erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver.**
- 5.5.14. En virksomhed skal på hver balancedag indregne den beløbsmæssige størrelse af ændringen i de forventede kredittab i løbetiden som gevinst eller tab ved værdiforringelse. En virksomhed skal indregne positive ændringer i de forventede kredittab i løbetiden som en gevinst ved værdiforringelse, selv om de forventede kredittab i løbetiden er mindre end den beløbsmæssige størrelse af de forventede kredittab, der blev indregnet i de skønnede pengestrømme ved første indregning.

Forenklet fremgangsmåde for tilgodehavender fra salg, kontraktaktiver og leasingtilgodehavender

- 5.5.15. Uanset afsnit 5.5.3 og 5.5.5 skal en virksomhed altid måle hensættelsen til tab til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden for:
- a) tilgodehavender fra salg eller kontraktaktiver, der hidrører fra transaktioner, som falder inden for anvendelsesområdet for IFRS 15, og som
 - i) ikke indeholder et væsentligt finansieringselement (eller når virksomheden anvender den praktiske foranstaltning for kontrakter på ét år eller derunder) i henhold til IFRS 15, eller
 - ii) indeholder et væsentligt finansieringselement i henhold til IFRS 15, hvis virksomheden i sin regnskabspraksis vælger at måle hensættelsen til tab til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden. Denne regnskabspraksis skal anvendes på alle sådanne tilgodehavender fra salg eller kontraktaktiver, men kan anvendes separat på tilgodehavender fra salg og kontraktaktiver.
 - b) leasingtilgodehavender, der hidrører fra transaktioner, der falder inden for anvendelsesområdet for IAS 17, hvis virksomheden i sin regnskabspraksis vælger at måle hensættelsen til tab til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden. Denne regnskabspraksis skal anvendes på alle leasingtilgodehavender, men kan anvendes separat på tilgodehavender fra finansielle og operationelle leasingkontrakter.
- 5.5.16. En virksomhed kan vælge regnskabspraksis for tilgodehavender fra salg, leasingtilgodehavender og kontraktaktiver uafhængigt af hinanden.

Måling af forventede kredittab

- 5.5.17. En virksomhed skal måle de forventede kredittab for et finansielt instrument på en måde, der afspejler:
- a) et objektivt og sandsynlighedsvægtet beløb, der fastlægges på grundlag af en vurdering af et interval af mulige udfald,
 - b) den tidsmæssige værdi af penge og
 - c) rimelige og dokumenterede oplysninger, som virksomheden har adgang til uden urimelig udgift eller indsats på balancedagen, om tidligere begivenheder, aktuelle forhold samt prognoser om fremtidige økonomiske forhold.
- 5.5.18. Når en virksomhed måler forventede kredittab, behøver den ikke nødvendigvis at identificere alle mulige senarier. Den skal imidlertid overveje risikoen eller sandsynligheden for et kredittab ved at tage højde for muligheden for, at der opstår et kredittab, og muligheden for, at der ikke opstår et kredittab, selv om sandsynligheden for, at der opstår et kredittab er meget lav.
- 5.5.19. Den maksimale periode, der skal bruges til målingen af de forventede kredittab, er den maksimale kontraktperiode (samt optioner på forlængelse), hvor virksomheden er eksponeret for kreditrisiko, og ikke en længere periode, selv om en sådan længere periode måtte være forretningspraksis.
- 5.5.20. Nogle finansielle instrumenter omfatter imidlertid både lån og uudnyttede forpligtelser, og virksomhedens ret i henhold til kontrakten til at kræve tilbagebetaling og annullere den uudnyttede forpligtelse begrænser ikke virksomhedens eksponering for kredittab til kontraktens opsigelsesperiode. Virksomheden skal, udelukkende for disse finansielle instrumenter, måle de forventede kredittab over den periode, hvor virksomheden er eksponeret for kreditrisiko, og forventede kredittab vil ikke blive reduceret ved tiltag til styring af kreditrisikoen, selv om den pågældende periode er længere end den maksimale kontraktperiode.

5.6 OMKLASSIFIKATION AF FINANSIELLE AKTIVER

- 5.6.1. Hvis en virksomhed omklassificerer finansielle aktiver i henhold til afsnit 4.4.1, skal den anvende omklassifikationen fremadrettet fra *omklassificeringsdatoen*. Virksomheden må ikke tilpasse tidligere indregnede gevinster, tab (herunder gevinster eller tab ved værdiforringelse) eller renter. Afsnit 5.6.2-5.6.7 beskriver kravene til omklassifikation.

- 5.6.2. Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien måling til amortiseret kostpris til kategorien måling til dagsværdi gennem resultatet, måles dagsværdien på omklassificeringsdatoen. Eventuelle gevinster eller tab fra differencen mellem det finansielle aktivs tidligere amortiserede kostpris og dagsværdien indregnes i resultatet.
- 5.6.3. Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien måling til dagsværdi gennem resultatet til kategorien måling til amortiseret kostpris, bliver dagsværdien på omklassificeringsdatoen den nye regnskabsmæssige bruttoværdi. (Afsnit B5.6.2 indeholder vejledning om fastsættelse af den effektive rente og hensættelse til tab på omklassificeringsdatoen.)
- 5.6.4. Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien måling til amortiseret kostpris til kategorien måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, måles dagsværdien på omklassificeringsdatoen. Eventuelle gevinster eller tab fra differencen mellem det finansielle aktivs tidligere amortiserede kostpris og dagsværdien indregnes i øvrig totalindkomst. Den effektive rente og målingen af forventede kredittab reguleres ikke som følge af omklassifikationen. (Jf. afsnit B5.6.1.)
- 5.6.5. Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst til kategorien måling til amortiseret kostpris, bliver det finansielle aktiv omklassificeret til dagsværdi på omklassificeringsdatoen. De akkumulerede gevinster eller tab, der tidligere er blevet indregnet i øvrig totalindkomst, fjernes imidlertid fra egenkapitalen og reguleres i forhold til det finansielle aktivs dagsværdi på omklassificeringsdatoen. Som følge deraf måles det finansielle aktiv på omklassificeringsdatoen som om, det altid var blevet målt til amortiseret kostpris. Denne regulering påvirker øvrig totalindkomst, men ikke resultatet, hvorfor det ikke er en omklassificeringsregulering (jf. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*). Den effektive rente og målingen af forventede kredittab reguleres ikke som følge af omklassifikationen. (Jf. afsnit 5.1.10.)
- 5.6.6. Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien måling til dagsværdi gennem resultatet til kategorien måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, måles det finansielle aktiv fortsat til dagsværdi. (Afsnit B5.6.2 indeholder vejledning om fastsættelse af den effektive rente og hensættelse til tab på omklassificeringsdatoen.)
- 5.6.7. Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst til kategorien måling til dagsværdi gennem resultatet, måles det finansielle aktiv fortsat til dagsværdi. De akkumulerede gevinster eller tab, der tidligere er blevet indregnet i øvrig totalindkomst, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1) på omklassificeringsdatoen.

5.7 GEVINSTER OG TAB

- 5.7.1. Gevinster eller tab hidrørende fra et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, der måles til dagsværdi, skal indregnes i resultatet, medmindre:
- det indgår i et sikringsforhold (jf. afsnit 6.5.8-6.5.14 og, hvor det er relevant, afsnit 89-94 i IAS 39 om regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko)
 - det er en investering i et egenkapitalinstrument, og virksomheden har valgt at præsentere gevinster og tab på investeringen under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5
 - det er en finansiell forpligtelse, der er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, og virksomheden skal præsentere virkningen af ændringer i forpligtelsens *kreditrisiko* under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.7, eller
 - det er et finansielt aktiv, som måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A, og virksomheden skal indregne ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.10.

- 5.7.1A Udbytte indregnes kun i resultatet, når:
- virksomhedens ret til at modtage udbytte fastlægges
 - det er sandsynligt, at økonomiske fordele forbundet med udbyttet vil tilgå virksomheden, og
 - udbyttets størrelse kan måles pålideligt.
- 5.7.2. Gevinster eller tab på et finansielt aktiv, som måles til amortiseret kostpris, og som ikke indgår i et sikringsforhold (jf. afsnit 6.5.8-6.5.14 og, hvor det er relevant, afsnit 89-94 i IAS 39 om regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko) skal indregnes i resultatet, når indregning af det finansielle aktiv ophører, det omklassificeres i henhold til afsnit 5.6.2, ved amortiseringen eller for at indregne gevinster eller tab ved værdiforringelse. En virksomhed skal anvende afsnit 5.6.2 og 5.6.4, hvis den omklassificerer finansielle aktiver fra kategorien måling til amortiseret kostpris. Gevinster eller tab på en finansiell forpligtelse, som måles til amortiseret kostpris, og som ikke indgår i et sikringsforhold (jf. afsnit 6.5.8-6.5.14 og, hvor det er relevant, afsnit 89-94 i IAS 39 om regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko) skal indregnes i resultatet, når indregning af den finansielle forpligtelse ophører og ved amortiseringen. (Afsnit B5.7.2 indeholder vejledning om valutakursgevinster og -tab).
- 5.7.3. Gevinster eller tab på finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der er sikrede poster i et sikringsforhold, skal indregnes i overensstemmelse med afsnit 6.5.8-6.5.14 og, hvor det er relevant, afsnit 89-94 i IAS 39 om regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko.
- 5.7.4. Når en virksomhed indregner finansielle aktiver på afregningsdatoen (jf. afsnit 3.1.2, B3.1.3 og B3.1.6) skal eventuelle ændringer i dagsværdien af det aktiv, som skal modtages, i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen ikke indregnes for aktiver, som måles til amortiseret kostpris. For aktiver, som måles til dagsværdi, skal en ændring i dagsværdi imidlertid indregnes i resultatet eller i øvrig totalindkomst, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, i henhold til afsnit 5.7.1. Handelsdatoen anses for at være datoen for første indregning i forbindelse med anvendelsen af kravene til værdiforringelse.

Investeringer i egenkapitalinstrumenter

- 5.7.5. Ved den første indregning kan en virksomhed træffe en uigenkaldelig beslutning om, at den under øvrig totalindkomst vil indregne ændringer i dagsværdien af en investering i et egenkapitalinstrument, som er omfattet af denne standard og ikke *besiddes med handelshensigt*, og som ej heller er et betinget vederlag indregnet af en overtagende virksomhed i en virksomhedssammenslutning, hvorpå IFRS 3 finder anvendelse. (Afsnit B5.7.3 indeholder vejledning om valutakursgevinster og -tab).
- 5.7.6. Hvis en virksomhed træffer den i afsnit 5.7.5 omhandlede beslutning, skal den indregne udbytte fra denne investering i resultatet i henhold til afsnit 5.7.1A.

Forpligtelser klassificeret til dagsværdi gennem resultatet

- 5.7.7. En virksomhed skal præsentere gevinster eller tab på en finansiell forpligtelse, som er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet i henhold til afsnit 4.2.2 eller afsnit 4.3.5, som følger:
- den beløbsmæssige størrelse af ændringen i dagsværdien af den finansielle forpligtelse, som kan henføres til ændringer i forpligtelsens kreditrisiko, skal præsenteres under øvrig totalindkomst (jf. afsnit B5.7.13-B5.7.20) og
 - den resterende beløbsmæssige ændring i forpligtelsens dagsværdi skal præsenteres under resultatet,

medmindre den regnskabsmæssige behandling af virkningen af ændringer forpligtelsens kreditrisiko i a) ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet (i hvilket tilfælde afsnit 5.7.8 finder anvendelse). Afsnit B5.7.5-B5.7.7 og B5.7.10-B5.7.12 indeholder vejledning om vurdering af, hvorvidt dette ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens.

- 5.7.8. Hvis kravene i afsnit 5.7.7 ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet, skal en virksomhed præsentere alle gevinster eller tab på denne forpligtelse (herunder virkningen af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko) i resultatet.
- 5.7.9. Uanset kravene i afsnit 5.7.7 og 5.7.8 skal en virksomhed i resultatet præsentere alle gevinster og tab på lånetilsagn og finansielle garantikontrakter, der er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet.

Aktiver, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst

- 5.7.10. Gevinster eller tab på et finansielt aktiv, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A, skal indregnes i øvrig totalindkomst, bortset fra gevinster eller tab ved værdiforringelse (jf. afsnit 5.5) og valutakursgevinster eller -tab (jf. afsnit B5.7.2-B5.7.2A), indtil indregning af det finansielle aktiv ophører, eller det omklassificeres. Når indregning af det finansielle aktiv ophører, skal akkumulerede gevinster eller tab, der tidligere er blevet indregnet i øvrig totalindkomst, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1). Hvis det finansielle aktiv omklassificeres fra kategorien måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle de akkumulerede gevinster eller tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst, i henhold til afsnit 5.6.5 og 5.6.7. Rente beregnet ved hjælp af den effektive rentemetode indregnes i resultatet.
- 5.7.11. Som beskrevet i afsnit 5.7.10, gælder det, at hvis et finansielt aktiv måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A, er de beløb, der indregnes i resultatet, de samme som de beløb, der ville være blevet indregnet i resultatet, hvis det finansielle aktiv var blevet målt til amortiseret kostpris,

KAPITEL 6 Regnskabsmæssig sikring

6.1 FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

- 6.1.1. Formålet med regnskabsmæssig sikring er i regnskabet at præsentere virkningen af en virksomheds risikostyringsaktiviteter, hvor finansielle instrumenter bruges til at styre eksponeringen fra bestemte risici, der kunne påvirke resultatet (eller øvrig totalindkomst for investeringer i egenkapitalinstrumenter, hvor en virksomhed har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien i øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5). Denne fremgangsmåde har til formål at beskrive, i forbindelse med hvilke sikringsinstrumenter regnskabsmæssig sikring anvendes, for at give et indblik i deres formål og effekt.
- 6.1.2. En virksomhed kan vælge at klassificere et sikringsforhold mellem et sikringsinstrument og en sikret post i henhold til afsnit 6.2.1-6.3.7 og B6.2.1-B6.3.25. For sikringsforhold, der opfylder kriterierne for klassifikation, skal en virksomhed regnskabsmæssigt behandle gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet og den sikrede post i henhold til afsnit 6.5.1-6.5.14 og B6.5.1-B6.5.28. Når den sikrede post er en gruppe poster, skal en virksomhed opfylde de supplerende krav i afsnit 6.6.1-6.6.6 og B6.6.1-B6.6.16.
- 6.1.3. Ved sikring af dagsværdien af renterisikoen for en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (og kun ved en sådan sikring) kan en virksomhed anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i IAS 39 i stedet for kravene i denne standard. I det tilfælde skal virksomheden også anvende de specifikke krav til regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko og klassificere den sikrede del som et valutabeløb (jf. afsnit 81A, 89A og AG114-AG132 i IAS 39).

6.2 SIKRINGSINSTRUMENTER

Instrumenter, som opfylder kriterierne for sikringsinstrumenter

- 6.2.1. Et afledt finansielt instrument, som måles til dagsværdi gennem resultatet, kan klassificeres som et sikringsinstrument, bortset fra visse solgte optioner (jf. afsnit B6.2.4).

- 6.2.2. Et ikke-afledt finansielt aktiv eller en ikke-afledt finansiell forpligtelse, som måles til dagsværdi gennem resultatet, kan klassificeres som et sikringsinstrument, medmindre det er en finansiell forpligtelse, der er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, for hvilken den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som kan henføres til ændringer i forpligtelsens kreditrisiko, præsenteres under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.7. Ved sikring af valutarisiko kan valutarisikokomponenten af et ikke-afledt finansielt aktiv eller en ikke-afledt finansiell forpligtelse klassificeres som et sikringsinstrument, forudsat at det ikke er en investering i et egenkapitalinstrument, for hvilket virksomheden har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5.
- 6.2.3. Ved regnskabsmæssig sikring må kun kontrakter med en ekstern part i forhold til den regnskabsaf-læggende virksomhed (dvs. en ekstern part i forhold til koncernen eller den enkelte virksomhed, som der aflægges regnskab for) klassificeres som sikringsinstrumenter.

Klassifikation af sikringsinstrumenter

- 6.2.4. Et instrument, som opfylder kriterierne for sikringsinstrumenter, skal klassificeres i sin helhed som et sikringsinstrument. De eneste tilladte undtagelser er:
- opdeling af en options indre og tidsmæssige værdi, hvor kun ændringen i optionens indre værdi klassificeres som et sikringsinstrument og ikke dens tidsmæssige værdi (jf. afsnit 6.5.15 og B6.5.29-B6.5.33)
 - opdeling af terminsdelen og spotdelen på en terminskontrakt, hvor kun ændringen i værdien af spotdelen på en terminskontrakt klassificeres som et sikringsinstrument og ikke terminsdelen, ligesom valutaspændet kan udskilles og udelukkes fra klassifikationen af et finansielt instrument som sikringsinstrumentet (jf. afsnit 6.5.16 og B6.5.34-B6.5.39), og
 - i et sikringsforhold kan virksomheden klassificere en del af hele sikringsinstrumentet, eksempelvis 50 % af det nominelle beløb, som sikringsinstrumentet. Dog må et sikringsinstrument ikke kun klassificeres for en del af ændringen i dagsværdien, der kun hidrører fra en del af den periode, hvor sikringsinstrumentet fortsat er udestående.
- 6.2.5. En virksomhed kan se enhver kombination af følgende i sammenhæng og sammen klassificere dem som sikringsinstrumentet (herunder hvor den risiko eller de risici, der er forbundet med nogle sikringsin-strumenter opvejer de risici, der er forbundet med andre sikringsinstrumenter):
- afledte finansielle instrumenter eller en del heraf og
 - ikke-afledte finansielle instrumenter eller en del heraf.
- 6.2.6. Et afledt finansielt instrument, der kombinerer en solgt option og en købt option, (f.eks. en rentecollar) opfylder dog ikke betingelserne for et sikringsinstrument, hvis det i realiteten netto er en solgt option på klassifikationsdatoen (medmindre den opfylder betingelserne i henhold til afsnit B6.2.4). Tilsvarende kan to eller flere instrumenter (eller dele heraf) kun klassificeres sammen som sikringsinstrumentet, hvis de sammen i realiteten ikke netto er en solgt option på klassifikationsdatoen (medmindre de opfylder betingelserne i henhold til afsnit B6.2.4).

6.3 SIKREDE POSTER

Poster, som opfylder kriterierne for sikrede poster

- 6.3.1. En sikret post kan være et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse, en ikke-indregnet *fast aftale*, en *forventet transaktion* eller en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed. Den sikrede post kan være:
- en enkelt post eller
 - en gruppe poster (jf. afsnit 6.6.1-6.6.6 og B6.6.1-B6.6.16).

En sikret post kan også være en del af en sådan post eller gruppe poster (jf. afsnit 6.3.7 og B6.3.7-B6.3.25).

- 6.3.2. Den sikrede post skal kunne måles pålideligt.**
- 6.3.3. Hvis en sikret post er en forventet transaktion (eller en del heraf), skal denne transaktion være højst sandsynlig.**
- 6.3.4. En aggregeret eksponering, som er en kombination af en eksponering, der kunne opfylde kriterierne for sikrede poster i henhold til afsnit 6.3.1, og et afledt finansielt instrument, kan klassificeres om en sikret post (jf. afsnit B6.3.3-B6.3.4). Dette omfatter en forventet transaktion vedrørende en aggregeret eksponering (dvs. en fremtidig transaktion, som virksomheden ikke har forpligtet sig til, men som forventes, og som ville medføre en eksponering og et afledt finansielt instrument), hvis den aggregerede eksponering er højst sandsynlig og den, når den er indtruffet og derfor ikke længere er forventet, opfylder kriterierne for sikrede poster.**
- 6.3.5. Ved regnskabsmæssig sikring er det udelukkende aktiver, forpligtelser, faste aftaler eller forventede transaktioner, som er højst sandsynlige, med en ekstern part, der kan klassificeres som sikrede poster. Regnskabsmæssig sikring kan kun anvendes på transaktioner mellem virksomheder i samme koncern i de enkelte eller separate årsregnskaber for disse virksomheder og ikke på koncernregnskabet, bortset fra koncernregnskabet for en investeringsvirksomhed, som defineret i IFRS 10, hvor transaktioner mellem en investeringsvirksomhed og dens dattervirksomheder, som måles til dagsværdi gennem resultatet, ikke vil blive elimineret i koncernregnskabet.**
- 6.3.6. Som en undtagelse til afsnit 6.3.5 gælder imidlertid, at valutarisikoen vedrørende en koncernintern monetær post (eksempelvis tilgodehavender/forpligtelser mellem to dattervirksomheder) kan opfylde kriterierne for en sikret post i koncernregnskabet, hvis den medfører følsomhed over for valutakursgevinster eller -tab, som ikke fuldt ud er elimineret ved konsolidering i henhold til IAS 21 *Valutaomregning*. I henhold til IAS 21 er valutakursgevinster og -tab på koncerninterne monetære poster ikke fuldt ud elimineret ved konsolidering, hvis den koncerninterne monetære post handles mellem to koncernvirksomheder med forskellige funktionelle valutaer. Desuden kan valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion, som anses for højst sandsynlig, opfylde kriterierne for en sikret post i koncernregnskabet forudsat, at transaktionen finder sted i en anden valuta end den funktionelle valuta for den virksomhed, der foretager transaktionen, og valutarisikoen således påvirker koncernresultatet.

Klassifikation af sikrede poster

- 6.3.7. En virksomhed kan klassificere en post i sin helhed eller komponenter heraf som den sikrede post i et sikringsforhold. Hele posten omfatter alle ændringer i pengestrømmene eller dagsværdien af en post. En komponent omfatter mindre end hele ændringen i dagsværdien eller udsvinget i pengestrømmene for en post. I det tilfælde kan en virksomhed kun klassificere følgende typer komponenter (herunder kombinationer) som sikrede poster:
- udelukkende ændringer i pengestrømmene eller dagsværdien af en post, der kan henføres til en eller flere specifikke risici (risikokomponent), forudsat at risikokomponenten er separat identificerbar og kan måles pålideligt baseret på en vurdering på grundlag af den pågældende markedsstruktur (jf. afsnit B6.3.8-B6.3.15). Risikokomponenter omfatter en klassifikation udelukkende af ændringer i pengestrømmene eller dagsværdien af en sikret post, der er større eller mindre end en bestemt pris eller anden variabel (ensidig risiko)
 - en eller flere kontraktlige pengestrømme
 - komponenter af et nominelt beløb, dvs. en bestemt del af postens beløbsmæssige størrelse (jf. afsnit B6.3.16-B6.3.20).

6.4 KRITERIER FOR REGNSKABSMÆSSIG SIKRING

- 6.4.1. Regnskabsmæssig sikring kan kun anvendes på sikringsforhold, hvis alle følgende kriterier opfyldt:**
- Sikringsforholdet består kun af sikringsinstrumenter og sikrede poster, der opfylder kriterierne.**

- b) Ved sikringsforholdets indgåelse foreligger der formel klassifikation og dokumentation for sikringsforholdet og for virksomhedens risikostyringsformål og -strategi i relation til sikringen. Dokumentationen skal omfatte identifikation af sikringsinstrumentet, den sikrede post, den afdækkede risikos art, samt hvordan virksomheden vil vurdere, hvorvidt sikringsforholdet opfylder kravene til sikringseffektivitet (herunder analysen af kilderne til sikringsineffektivitet, og hvordan den fastsætter *sikringsraten*).
- c) Sikringsforholdet opfylder alle følgende krav til sikringseffektivitet:
- i) der er et økonomisk forhold mellem den sikrede post og sikringsinstrumentet (jf. afsnit B6.4.4-B6.4.6)
 - ii) virkningen af kreditrisikoen dominerer ikke de værdiændringer, der hidrører fra det økonomiske forhold (jf. afsnit B6.4.7-B6.4.8), og
 - iii) sikringsforholdets sikringsrate er den samme som den, der følger af den mængde af den sikrede post, som virksomheden faktisk sikrer, og den mængde af sikringsinstrumentet, som virksomheden faktisk bruger til at sikre den pågældende mængde af den sikrede post. Klassifikationen må imidlertid ikke afspejle en ubalance mellem vægtningen af den sikrede post og af sikringsinstrumentet, som ville forårsage sikringsineffektivitet (uanset om det er indregnet eller ej), der kunne medføre en regnskabsmæssig virkning, der var uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring (jf. afsnit B6.4.9-B6.4.11).

6.5 REGNSKABSMÆSSIG BEHANDLING AF SIKRINGSFORHOLD, DER OPFYLDER KRITERIERNE

- 6.5.1. En virksomhed anvender regnskabsmæssig sikring på sikringsforhold, der opfylder kriterierne i afsnit 6.4.1 (hvilket omfatter virksomhedens beslutning om at klassificere sikringsforholdet).
- 6.5.2. Der er tre typer sikringsforhold:
- a) sikring af dagsværdi: afdækning af risikoen for ændringer i dagsværdien af et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse eller en ikke-indregnet fast aftale, eller en del af en sådan post, som kan henføres til en bestemt risiko, og som kan påvirke resultatet
 - b) sikring af pengestrømme: afdækning af risikoen for udsving i pengestrømme, som kan henføres til en bestemt risiko, der er tilknyttet hele eller dele af et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse (såsom alle eller visse fremtidige rentebetalinger på variabelt forrentede lån) eller en forventet transaktion, som er højst sandsynlig, og kan påvirke resultatet
 - c) sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, som defineret i IAS 21.
- 6.5.3. Hvis den sikrede post er et egenkapitalinstrument, for hvilket en virksomhed har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5, skal den sikrede eksponering omhandlet i afsnit 6.5.2, litra a), kunne påvirke øvrig totalindkomst. Udelukkende i det tilfælde må den indregnede sikringsineffektivitet præsenteres under øvrig totalindkomst.
- 6.5.4. Sikring af den med en fast aftale forbundne valutarisiko kan regnskabsmæssigt behandles som en sikring af dagsværdi eller en sikring af pengestrømme.
- 6.5.5. Hvis et sikringsforhold ikke længere opfylder kravet til sikringseffektivitet med hensyn til sikringsrate (jf. afsnit 6.4.1, litra c), nr. iii)), men risikostyringsformålet for det klassificerede sikringsforhold er det samme, skal en virksomhed regulere sikringsforholdets sikringsrate, så det igen opfylder kriterierne (dette benævnes i denne standard »genskabelse af balancen« — jf. afsnit B6.5.7-B6.5.21).
- 6.5.6. En virksomhed må først bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør fremadrettet, når sikringsforholdet (eller en del af et sikringsforhold) ikke længere opfylder kriterierne (under hensyntagen til en eventuel genskabelse af balancen i sikringsforholdet, hvis det er relevant). Dette omfatter tilfælde, hvor sikringsinstrumentet udløber eller sælges, afvikles eller udnyttes. I denne sammenhæng er udskiftningen eller forlængelsen af et sikringsinstrument til et andet sikringsinstrument ikke udløb eller afvikling, hvis en sådan udskiftning eller forlængelse indgår i og opfylder

virksomhedens dokumenterede risikostyringsstrategi. Desuden er der i denne sammenhæng ikke tale om udløb eller afvikling af sikringsinstrumentet, hvis:

- a) parterne i et sikringsinstrument som følge af love eller retsforskrifter eller indførelsen af love eller retsforskrifter aftaler, at en eller flere clearingmodparter erstatter deres oprindelige modpart og bliver den nye modpart for hver af parterne. I denne sammenhæng er en clearingmodpart en central modpart (som også kaldes en »clearingorganisation« eller et »clearingagentur«) eller en virksomhed eller virksomheder, eksempelvis et clearingmedlem i en clearingorganisation eller en kunde hos et clearingmedlem i en clearingorganisation, som fungerer som modpart ved effektueringen af en central modparts clearing. Hvis parterne i et sikringsinstrument erstatter deres oprindelige modparter med andre modparter, er kravet i dette underafsnit dog kun opfyldt, hvis hver af disse parter effektuerer clearing med den samme centrale modpart
- b) andre eventuelle ændringer af sikringsinstrumentet er begrænset til de ændringer, der er nødvendige for at effektuere en sådan erstatning af modparten. Sådanne ændringer er begrænset til ændringer, som er i overensstemmelse med de betingelser, som kunne forventes, hvis sikringsinstrumentet oprindeligt blev cleared med clearingmodparten. Disse ændringer omfatter bl.a. ændringer vedrørende sikkerhedsstillelseskraevne, ret til at modregne tilgodehavender og gæld samt afgifter.

At bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør kan enten påvirke hele sikringsforholdet eller dele af det (i hvilket tilfælde den regnskabsmæssige sikring fortsætter i den resterende del af sikringsforholdet).

6.5.7. En virksomhed skal anvende:

- a) afsnit 6.5.10, når den bringer den regnskabsmæssige sikring til ophør for sikring af dagsværdi, hvor den sikrede post er (eller er en del af) et finansielt instrument, som måles til amortiseret kostpris, og
- b) afsnit 6.5.12, når den bringer den regnskabsmæssige sikring til ophør for sikring af pengestrømme.

Sikring af dagsværdi

6.5.8. Så længe sikringen af dagsværdien opfylder de i afsnit 6.4.1 nævnte kriterier, skal sikringsforholdet regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:

- a) gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet skal indregnes i resultatet (eller øvrig totalindkomst, hvis sikringsinstrumentet sikrer et egenkapitalinstrument, hvor virksomheden har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5)
- b) sikringsgevinsten eller -tabet på den sikrede post skal regulere den sikrede posts regnskabsmæssige værdi (hvis det er relevant) og indregnes i resultatet. Hvis den sikrede post er et finansielt aktiv (eller en del heraf), som måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A, skal sikringsgevinsten eller -tabet på den sikrede post indregnes i resultatet. Hvis den sikrede post er et egenkapitalinstrument, for hvilket en virksomhed har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5, skal disse beløb imidlertid fortsat indregnes i øvrig totalindkomst. Hvis en sikret post er en ikke-indregnet fast aftale (eller en del heraf), indregnes den akkumulerede ændring i den sikrede posts dagsværdi efter klassifikationen som et aktiv eller en forpligtelse, og en tilsvarende gevinst eller et tilsvarende tab indregnes i resultatet.

- 6.5.9. Hvis en sikret post i en sikring af dagsværdi er en fast aftale (eller en del heraf) om at erhverve et aktiv eller påtage sig en forpligtelse, skal den oprindelige regnskabsmæssige værdi af det aktiv eller den forpligtelse, som hidrører fra virksomhedens overholdelse af den faste aftale, reguleres, så den medtager den akkumulerede ændring i den sikrede posts dagsværdi, der blev indregnet i balancen.
- 6.5.10. Eventuelle reguleringer, som hidrører fra afsnit 6.5.8, litra b), skal afskrives over resultatet, hvis den sikrede post er et finansielt instrument (eller en del heraf), som måles til amortiseret kostpris. Afskrivning kan påbegyndes, så snart der foreligger en regulering, og senest på det tidspunkt, hvor den sikrede post ikke længere reguleres for sikringsgevinster og -tab. Afskrivningen er baseret på en omberegnet effektiv rente på tidspunktet for påbegyndelsen af afskrivningen. I forbindelse med et finansielt aktiv (eller en del heraf), som er en sikret post, og som måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A, skal der afskrives på samme måde, men for det beløb, der repræsenterer den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab, der tidligere blev indregnet i henhold til afsnit 6.5.8, litra b), i stedet for at regulere den regnskabsmæssige værdi.

Sikring af pengestrømme

- 6.5.11. Så længe sikringen af pengestrømme opfylder de i afsnit 6.4.1 nævnte kriterier, skal sikringsforholdet regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:
- a) det separate egenkapitalelement, som er forbundet med den sikrede post, (reserve vedrørende sikring af pengestrømme) reguleres til det mindste af følgende (i absolutte tal):
 - i) akkumuleret gevinst eller tab på sikringsinstrumentet fra sikringens indgåelse, og
 - ii) akkumuleret ændring i dagsværdien (nutidsværdien) af den sikrede post (dvs. nutidsværdien af den akkumulerede ændring i de sikrede forventede fremtidige pengestrømme) fra sikringens indgåelse
 - b) den del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring (dvs. den del, der udlignes af ændringen i reserven vedrørende sikring af pengestrømme beregnet i overensstemmelse med litra a)), skal indregnes i øvrig totalindkomst
 - c) eventuelle resterende gevinster eller tab på sikringsinstrumentet (eller eventuelle gevinster eller tab, der kræves for at udligne ændringen i reserven vedrørende sikring af pengestrømme beregnet i overensstemmelse med litra a)), er sikringsineffektivitet, som skal indregnes i resultatet
 - d) det beløb, der er akkumuleret i reserven vedrørende sikring af pengestrømme i overensstemmelse med a), skal regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:
 - i) hvis en sikret forventet transaktion efterfølgende medfører indregning af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, eller en sikret forventet transaktion vedrørende et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse bliver en fast aftale, hvor regnskabsmæssig sikring af dagsværdi finder anvendelse, skal virksomheden fjerne det beløb fra reserven vedrørende sikring af pengestrømme og medregne det direkte i aktivets eller forpligtelsens oprindelige kostpris eller anden regnskabsmæssig værdi. Dette er ikke en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1) og påvirker derfor ikke øvrig totalindkomst
 - ii) for sikringer af pengestrømme, bortset fra de i i) omtalte, skal beløbet omklassificeres fra reserven vedrørende sikring af pengestrømme til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1) i den eller de samme perioder, hvor de sikrede forventede fremtidige pengestrømme påvirker resultatet (eksempelvis i de perioder, hvor renteindtægter eller -udgifter indregnes, eller når et forventet salg finder sted)
 - iii) hvis beløbet er et tab, og en virksomhed forventer, at et tab eller en del af et tab ikke vil blive genindvundet i løbet af en eller flere fremtidige perioder, skal virksomheden straks omklassificere det beløb, som ikke forventes genindvundet, til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1).

- 6.5.12. Hvis en virksomhed bringer regnskabsmæssig sikring til ophør vedrørende en sikring af pengestrømme (jf. afsnit 6.5.6 og 6.5.7, litra b)), skal den regnskabsmæssigt behandle det beløb, der er akkumuleret i reserven vedrørende sikring af pengestrømme i overensstemmelse med afsnit 6.5.11, litra a), på følgende måde:
- a) hvis de sikrede fremtidige pengestrømme stadig forventes at finde sted, skal beløbet forblive i reserven vedrørende sikring af pengestrømme, indtil de fremtidige pengestrømme finder sted, eller indtil afsnit 6.5.11, litra d), nr. iii), finder anvendelse. Når de fremtidige pengestrømme finder sted, finder afsnit 6.5.11, litra d), anvendelse
 - b) hvis de sikrede fremtidige pengestrømme ikke længere forventes at finde sted, skal beløbet straks omklassificeres fra reserven vedrørende sikring af pengestrømme til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1). En sikret fremtidig pengestrøm, som ikke længere er højst sandsynlig, kan stadig forventes at ville finde sted.

Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed

- 6.5.13. **Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, herunder sikring af en monetær post, som regnskabsmæssigt behandles som en del af nettoinvesteringen (jf. IAS 21), skal regnskabsmæssigt behandles på samme måde som sikring af pengestrømme:**
- a) **den del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring, skal indregnes i øvrig totalindkomst (jf. afsnit 6.5.11), og**
 - b) **den ineffektive del skal indregnes i resultatet.**
- 6.5.14. **Den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab på sikringsinstrumentet tilknyttet sikringens effektive del, som er akkumuleret i valutaomregningsreserven, skal omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1) i overensstemmelse med afsnit 48-49 i IAS 21 ved hel eller delvis afhændelse af den udenlandske virksomhed.**

Regnskabsmæssig behandling af optioners tidsmæssige værdi

- 6.5.15. Hvis en virksomhed opdeler en options indre værdi og tidsmæssige værdi og kun klassificerer ændringen i optionens indre værdi som sikringsinstrumentet (jf. afsnit 6.2.4, litra a)), skal den regnskabsmæssigt behandle optionens tidsmæssige værdi på følgende måde (jf. afsnit B6.5.29-B6.5.33):
- a) en virksomhed skal opdele optioners tidsmæssige værdi efter den type sikret post, som optionen sikrer (jf. afsnit B6.5.29):
 - i) en transaktionsrelateret sikret post eller
 - ii) en tidsperioderelateret sikret post
 - b) ændringen i dagsværdien af en options tidsmæssige værdi, som sikrer en transaktionsrelateret sikret post, skal indregnes i øvrig totalindkomst i det omfang, den vedrører den sikrede post, og skal akkumuleres i et separat egenkapitalelement. Den akkumulerede ændring i dagsværdien, der opstår ved optionens tidsmæssige værdi, som er akkumuleret i et separat egenkapitalelement (»beløbet«), skal regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:
 - i) hvis den sikrede post efterfølgende medfører indregning af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, eller en fast aftale om et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, hvor regnskabsmæssig sikring af dagsværdi finder anvendelse, skal virksomheden fjerne det beløb fra det separate egenkapitalelement og medregne det direkte i aktivets eller forpligtelsens oprindelige kostpris eller anden regnskabsmæssig værdi. Dette er ikke en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1) og påvirker derfor ikke øvrig totalindkomst
 - ii) for sikringsforhold, bortset fra de i i) omhandlede, skal beløbet omklassificeres fra det separate egenkapitalelement til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1) i den eller de samme perioder, hvor de sikrede forventede fremtidige pengestrømme påvirker resultatet (eksempelvis når et forventet salg finder sted)

- iii) hvis beløbet eller en del af beløbet ikke forventes at ville blive genindvundet i løbet af en eller flere fremtidige perioder, skal virksomheden straks omklassificere det beløb, som ikke forventes genindvundet, til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1)
- c) ændringen i dagsværdien af en options tidsmæssige værdi, som sikrer en tidsperioderelateret sikret post, skal indregnes i øvrig totalindkomst i det omfang, den vedrører den sikrede post, og skal akkumuleres i et separat egenkapitalelement. Den tidsmæssige værdi på den dato, hvor optionen klassificeres som et sikringsinstrument, i det omfang den vedrører den sikrede post, skal afskrives på et systematisk og rationelt grundlag over den periode, hvor sikringsjusteringen vedrørende optionens indre værdi kunne påvirke resultatet (eller øvrig totalindkomst, hvis den sikrede post er et egenkapitalinstrument, for hvilket virksomheden har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5). Derfor skal afskrivningsbeløbet i hver regnskabsperiode omklassificeres fra det separate egenkapitalelement til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1). Hvis den regnskabsmæssige sikring bringes til ophør for det sikringsforhold, der omfatter ændringen i optionens indre værdi som sikringsinstrumentet, skal det nettobeløb (dvs. inklusive akkumulerede afskrivninger), som er akkumuleret i det separate egenkapitalelement, imidlertid straks omklassificeres til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1).

Regnskabsmæssig behandling af terminsdelen af terminskontrakter og finansielle instrumenters valutaspænd

- 6.5.16. Hvis en virksomhed opdeler terminsdelen og spotdelen af en terminskontrakt og kun klassificerer ændringen i værdien af terminskontraktens spotdel som sikringsinstrumentet, eller hvis en virksomhed udskiller valutaspændet fra et finansielt instrument og udelukker det fra klassifikationen af det finansielle instrument som sikringsinstrumentet (jf. afsnit 6.2.4, litra b)), kan virksomheden anvende afsnit 6.5.15 på terminskontraktens terminsdel eller på valutaspændet på samme måde, som det anvendes på en options tidsmæssige værdi. I det tilfælde skal virksomheden anvende anvendelsesvejledningen i afsnit B6.5.34-B6.5.39.

6.6 SIKRINGER AF EN GRUPPE AF POSTER

En gruppe af posters opfyldelse af kriterierne for sikrede poster

- 6.6.1. **En gruppe af poster (herunder en gruppe af poster, der udgør en nettoposition, jf. afsnit B6.6.1-B6.6.8) opfylder kun kriterierne for en sikret post, hvis:**
- a) **den omfatter poster (herunder dele af poster), som hver for sig opfylder kriterierne for sikrede poster,**
 - b) **posterne i gruppen forvaltes samlet gruppevis med henblik på risikostyring, og**
 - c) **i forbindelse med en sikring af pengestrømme for en gruppe af poster, hvis udsving i pengestrømmene ikke forventes at være omtrent proportionel med det overordnede udsving i gruppens pengestrømme, så der opstår udlignende risikopositioner:**
 - i) **det er en sikring af en valutarisiko, og**
 - ii) **klassifikationen af denne nettoposition angiver den regnskabsperiode, hvor de forventede transaktioner forventes at ville påvirke resultatet, samt deres art og mængde (jf. afsnit B6.6.7-B6.6.8).**

Klassifikation af en komponent af et nominelt beløb

- 6.6.2. En komponent, som er en andel af en gruppe af poster, der opfylder kriterierne, er en sikret post, der opfylder kriterierne, hvis klassifikationen er forenelig med virksomhedens risikostyringsformål.
- 6.6.3. Et lag i en overordnet gruppe af poster (f.eks. det nederste lag) opfylder kun kriterierne for regnskabsmæssig sikring, hvis:
- a) det er separat identificerbart og kan måles pålideligt
 - b) risikostyringsformålet er at sikre et lag

- c) posterne i den overordnede gruppe, hvor laget identificeres fra, er eksponeret for samme sikrede risiko (så målingen af det sikrede lag ikke er væsentligt påvirket af, hvilke poster i den overordnede gruppe der indgår i det sikrede lag),
- d) for en sikring af eksisterende poster (f.eks. en ikke-indregnet fast aftale eller et indregnet aktiv) kan en virksomhed identificere og følge den overordnede gruppe af poster, hvor det sikrede lag identificeres fra (så virksomheden kan opfylde kravene til regnskabsmæssig behandling af sikringsforhold, der opfylder kriterierne), og
- e) eventuelle poster i gruppen, der omfatter optioner på førtidig indfrielse, opfylder kravene til komponenter af et nominelt beløb (jf. afsnit B6.3.20).

Præsentation

- 6.6.4. For en sikring af en gruppe af poster med udlignende risikopositioner (dvs. i en sikring af en nettoposition), hvor den sikrede risiko påvirker forskellige poster i resultatopgørelsen og øvrig totalindkomst, skal eventuelle sikringsgevinster eller -tab i disse opgørelser præsenteres i en separat post i forhold til dem, der er påvirket af de sikrede poster. Derfor berøres beløbet i den post, der vedrører selve den sikrede post, (f.eks. omsætning eller vareforbrug) ikke i opgørelsen.
- 6.6.5. For aktiver og forpligtelser, der sikres sammen som en gruppe i en sikring af dagsværdi, skal gevinsten eller tabet i balancen på de enkelte aktiver og forpligtelser indregnes som en regulering af den regnskabsmæssige værdi for de respektive enkelte poster, som omfatter gruppen i henhold til afsnit 6.5.8, litra b).

Positioner, der udligner hinanden

- 6.6.6. Når den sikrede post er en gruppe, som er en udlignet position (dvs. at de sikrede poster i sig selv fuldt ud udligner den risiko, der styres gruppevis) kan en virksomhed klassificere den i et sikringsforhold, som ikke omfatter et sikringsinstrument, forudsat at:
 - a) sikringen er en del af en rullende nettorisikosikringsstrategi, hvor virksomheden rutinemæssigt sikrer nye positioner af samme type efterhånden (f.eks. når transaktioner går ind i den tidshorisont, som virksomheden sikrer)
 - b) størrelsen af den sikrede nettoposition ændrer sig i løbet af den rullende nettorisikosikringsstrategi, og virksomheden bruger sikringsinstrumenter, der opfylder kriterierne, til at sikre nettorisikoen (dvs. når positionen ikke er udlignet)
 - c) regnskabsmæssig sikring normalt anvendes på sådanne nettopositioner, når positionen ikke er udlignet, og den sikres med sikringsinstrumenter, der opfylder kriterierne, og
 - d) det ville medføre uforenelige regnskabsmæssige virkninger, hvis regnskabsmæssig sikring ikke anvendes på den udlignede position, fordi den regnskabsmæssige behandling ikke ville indregne de udlignende risikopositioner, som ellers ville blive indregnet i en sikring af en nettoposition.

6.7 MULIGHED FOR AT KLASIFICERE EN KREDITEKSPONERING SOM MÅLT TIL DAGSVÆRDI GENNEM RESULTATET

Krediteksponeringers opfyldelse af kriterierne for klassifikation til dagsværdi gennem resultatet

- 6.7.1. Hvis en virksomhed anvender et afledt kreditinstrument, som måles til dagsværdi gennem resultatet, til at styre kreditrisikoen ved hele eller en del af et finansielt instrument (krediteksponering), kan den klassificere det finansielle instrument, i det omfang det styres på denne måde (dvs. hele eller en del af det), som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis:
 - a) navnet på krediteksponeringen (f.eks. låntager eller indehaveren af et lånetilsagn) matcher referencevirksomheden på det afledte kreditinstrument (»navneoverensstemmelse«), og
 - b) det finansielle instruments konkursorden matcher de instrumenter, der kan leveres i henhold til det afledte kreditinstrument.

En virksomhed kan foretage denne klassifikation, uanset om det finansielle instrument, for hvilket kreditrisikoen styres, er omfattet af denne standard (f.eks. kan en virksomhed klassificere lånetilsagn, som ikke er omfattet af denne standard). Virksomheden kan klassificere det finansielle instrument ved eller efter den første indregning, eller mens det ikke er indregnet. Virksomheden skal dokumentere klassifikationen samtidig.

Regnskabsmæssig behandling af krediteksponeringer, der klassificeres til dagsværdi gennem resultatet

- 6.7.2. Hvis et finansielt instrument klassificeres i henhold til afsnit 6.7.1 som målt til dagsværdi gennem resultatet efter den første indregning, eller tidligere ikke var indregnet, skal forskellen på klassificeringstidspunktet mellem den eventuelle regnskabsmæssige værdi og dagsværdien straks indregnes i resultatet. For finansielle aktiver, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A, skal den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst, straks omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassificeringsregulering (jf. IAS 1).
- 6.7.3. En virksomhed skal ophøre med at måle det finansielle instrument, der gav anledning til kreditrisikoen, eller en del af det finansielle instrument, til dagsværdi gennem resultatet, hvis:
- a) kriterierne i afsnit 6.7.1 ikke længere er opfyldt, f.eks.
 - i) hvis det afledte kreditinstrument eller det relaterede finansielle instrument, der giver anledning til kreditrisikoen, udløber eller sælges, afvikles eller afregnes, eller
 - ii) det finansielle instruments kreditrisiko ikke længere styres ved hjælp af afledte kreditinstrumenter. Dette kunne f.eks. være pga. en bedre kreditkvalitet for låntageren eller indehaveren af lånetilsagnet eller ændringer i kapitalkravene for en virksomhed, og
 - b) der ellers ikke er krav om, at det finansielle instrument, der giver anledning til kreditrisikoen, skal måles til dagsværdi gennem resultatet (dvs. at virksomhedens forretningsmodel ikke i mellemtiden er ændret med krav om omklassifikation i henhold til afsnit 4.4.1).
- 6.7.4. Hvis en virksomhed ophører med at måle det finansielle instrument, der giver anledning til kreditrisikoen, eller en del af det finansielle instrument til dagsværdi gennem resultatet, bliver det finansielle instruments dagsværdi på ophørsdatoen den nye regnskabsmæssige værdi. Efterfølgende anvendes den måling, der blev anvendt, før det finansielle instrument blev klassificeret til dagsværdi gennem resultatet (herunder den afskrivning, der følger af den nye regnskabsmæssige værdi). Eksempelvis ville et finansielt aktiv, som oprindeligt var klassificeret som målt til amortiseret kostpris, igen blive klassificeret som sådan, og den effektive rente ville blive omberegnet baseret på den nye regnskabsmæssige bruttoværdi på den dato, hvor måling til dagsværdi gennem resultatet blev bragt til ophør.

KAPITEL 7 Ikrafttrædelsesdato og overgang

7.1 IKRAFTTRÆDELSES DATO

- 7.1.1. Virksomheden skal anvende denne standard for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis virksomheden vælger at anvende denne standard før ikrafttrædelsesdatoen, skal den oplyse derom og samtidig anvende alle kravene i denne standard (jf. dog afsnit 7.1.2, 7.2.21 og 7.3.2). Samtidig skal den anvende ændringerne i appendiks C.
- 7.1.2. Uanset kravene i afsnit 7.1.1 kan virksomheden for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, vælge kun at anvende kravene til præsentation af gevinster eller tab på finansielle forpligtelser, som er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, i afsnit 5.7.1, litra c), 5.7.7-5.7.9, 7.2.14 og B5.7.5-B5.7.20 før ikrafttrædelsesdatoen uden at anvende de øvrige krav i denne standard. Hvis en virksomhed vælger kun at anvende disse afsnit, skal den oplyse derom og løbende afgive de relaterede oplysninger, der er omhandlet i afsnit 10-11 i IFRS 7 (som ændret ved IFRS 9 (2010)). (Jf. også afsnit 7.2.2 og 7.2.15.)

- 7.1.3. Afsnit 4.2.1 og 5.7.5 ændres som en konsekvensændring, som følger af ændringen af IFRS 3, som led i det årlige forbedringsprojekt vedrørende IFRS (*Annual Improvements to IFRSs 2010-2012 Cycle*), som blev udstedt i december 2013. En virksomhed skal fremover anvende denne ændring på virksomhedssammenlutninger, som ændringerne af IFRS 3 finder anvendelse på.
- 7.1.4. IFRS 15, som blev udstedt i maj 2014, medførte en ændring af afsnit 3.1.1, 4.2.1, 5.1.1, 5.2.1, 5.7.6, B3.2.13, B5.7.1, C5 og C42 samt ophævelse af afsnit C16 og overskriften dertil. Afsnit 5.1.3 og 5.7.1A samt en definition i appendiks A blev tilføjet. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 15.

7.2 OVERGANG

- 7.2.1. En virksomhed skal anvende denne standard med tilbagevirkende kraft i henhold til IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*, jf. dog i afsnit 7.2.4-7.2.26 og 7.2.28. Denne standard skal ikke anvendes på poster, for hvilke indregning er ophørt på datoen for den første anvendelse.
- 7.2.2. I forbindelse med overgangsbestemmelserne i afsnit 7.2.1, 7.2.3-7.2.28 og 7.3.2 er datoen for den første anvendelse den dato, hvor en virksomhed først anvender de pågældende krav i denne standard, hvilket skal være fra begyndelsen af en regnskabsperiode efter udstedelsen af denne standard. Afhængigt af, hvordan virksomheden vælger at anvende IFRS 9, kan overgangen omfatte én eller flere datoer for den første anvendelse for forskellige krav.

Overgang for klassifikation og måling (kapitel 4 og 5)

- 7.2.3. På datoen for den første anvendelse skal en virksomhed vurdere, hvorvidt et finansielt aktiv opfylder betingelsen i afsnit 4.1.2, litra a), eller 4.1.2A, litra a), baseret på forhold og omstændigheder, der var gældende på denne dato. Den deraf følgende klassifikation skal anvendes med tilbagevirkende kraft uanset virksomhedens forretningsmodel i tidligere regnskabsperioder.
- 7.2.4. Hvis det på datoen for den første anvendelse er praktisk umuligt (som defineret i IAS 8) for en virksomhed at vurdere en ændret tidsmæssig værdi af penge i henhold til afsnit B4.1.9B-B4.1.9D på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, skal virksomheden vurdere det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømmes egenskaber på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, uden at tage hensyn til kravene til ændring af den tidsmæssige værdi af penge i afsnit B4.1.9B-B4.1.9D. (Jf. også afsnit 42R i IFRS 7.)
- 7.2.5. Hvis det på datoen for den første anvendelse er praktisk umuligt (som defineret i IAS 8) for en virksomhed at vurdere, hvorvidt dagsværdien af førtidig indfrielse var ubetydelig i henhold til afsnit B4.1.12, litra c), på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, skal virksomheden vurdere det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømmes egenskaber på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, uden at tage hensyn til undtagelsen vedrørende førtidig indfrielse i afsnit B4.1.12. (Jf. også afsnit 42S i IFRS 7.)
- 7.2.6. Hvis en virksomhed måler en sammensat kontrakt til dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A, 4.1.4 eller 4.1.5, men dagsværdien af den sammensatte kontrakt ikke er blevet målt i komparative regnskabsperioder, skal dagsværdien af den sammensatte kontrakt i de komparative regnskabsperioder være summen af dagsværdierne af komponenterne (dvs. afledt hovedkontrakt og det indbyggede afledte finansielle instrument) ved afslutningen af den enkelte komparative regnskabsperiode, hvis virksomheden tilpasser tidligere perioder (jf. afsnit 7.2.15).
- 7.2.7. Hvis en virksomhed har anvendt afsnit 7.2.6, skal virksomheden på datoen for den første anvendelse indregne en eventuel forskel mellem hele den sammensatte kontrakts dagsværdi på datoen for den første anvendelse og summen af dagsværdierne af de enkelte dele af den sammensatte kontrakt på datoen for den første anvendelse i overført resultat primo (eller et andet egenkapitalelement, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) i den regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse.

7.2.8. En virksomhed kan på datoen for den første anvendelse klassificere:

- a) et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet i henhold til afsnit 4.1.5 eller
- b) en investering i et egenkapitalinstrument som til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5.

En sådan klassifikation foretages på grundlag af de forhold og omstændigheder, der er gældende på datoen for den første anvendelse. Klassifikationen anvendes med tilbagevirkende kraft.

7.2.9. På datoen for den første anvendelse:

- a) skal en virksomhed tilbagekalde den tidligere klassifikation af et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis det finansielle aktiv ikke opfylder betingelsen i afsnit 4.1.5
- b) kan en virksomhed tilbagekalde den tidligere klassifikation af et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis det finansielle aktiv opfylder betingelsen i afsnit 4.1.5.

En sådan tilbagekaldelse foretages på grundlag af de forhold og omstændigheder, der er gældende på datoen for den første anvendelse. Klassifikationen anvendes med tilbagevirkende kraft.

7.2.10. På datoen for den første anvendelse:

- a) kan en virksomhed klassificere et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet i henhold til afsnit 4.2.2, litra a)
- b) skal en virksomhed tilbagekalde den tidligere klassifikation af en finansiel forpligtelse som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis en sådan klassifikation blev foretaget ved første indregning i henhold til betingelsen i afsnit 4.2.2, litra a), og en sådan klassifikation ikke opfylder betingelsen på datoen for den første anvendelse
- c) kan en virksomhed tilbagekalde den tidligere klassifikation af en finansiel forpligtelse som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis en sådan klassifikation blev foretaget ved første indregning i henhold til betingelsen i afsnit 4.2.2, litra a), og en sådan klassifikation opfylder betingelsen på datoen for den første anvendelse.

En sådan klassifikation og tilbagekaldelse foretages på grundlag af de forhold og omstændigheder, der er gældende på datoen for den første anvendelse. Klassifikationen anvendes med tilbagevirkende kraft.

7.2.11. Hvis det er praktisk umuligt (som defineret i IAS 8) for en virksomhed at anvende den effektive rentemetode med tilbagevirkende kraft, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle:

- a) dagsværdien af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse ved afslutningen af den enkelte komparative periode præsenteret som det finansielle aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi eller den finansielle forpligtelses amortiserede kostpris, hvis virksomheden tilpasser tidligere perioder, og
- b) dagsværdien af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse på datoen for den første anvendelse som det finansielle aktivs nye regnskabsmæssige bruttoværdi eller den finansielle forpligtelses nye amortiserede kostpris på datoen for den første anvendelse af denne standard.

7.2.12. Hvis en virksomhed tidligere (i overensstemmelse med IAS 39) indregnede en investering i et egenkapitalinstrument, der ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked for et instrument af samme type (dvs. et niveau 1-input) (eller et afledt finansielt instrument, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et sådant egenkapitalinstrument), til kostpris, skal den måle dette instrument til dagsværdi på datoen for den første anvendelse. En eventuel forskel mellem den tidligere regnskabsmæssige værdi og dagsværdien indregnes i overført resultat primo (eller et andet egenkapitalelement, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) i den regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse.

7.2.13. Hvis en virksomhed tidligere indregnede en afledt finansiel forpligtelse, der er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et sådant egenkapitalinstrument, som ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked for et instrument af samme type (dvs. et niveau 1-input) til kostpris i overensstemmelse med IAS 39, skal den måle denne afledte finansielle forpligtelse til dagsværdi på datoen for den første anvendelse. En eventuel forskel mellem den tidligere regnskabsmæssige værdi og dagsværdien indregnes i overført resultat primo i den regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse.

- 7.2.14. På datoen for den første anvendelse skal en virksomhed vurdere, hvorvidt den regnskabsmæssige behandling i afsnit 5.7.7 ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet, på grundlag af de forhold og omstændigheder, der er gældende på datoen for den første anvendelse. Denne standard anvendes med tilbagevirkende kraft på grundlag af denne vurdering.
- 7.2.15. Uanset kravet i afsnit 7.2.1 skal en virksomhed, som anvender klassifikations- og målingskravene i denne standard (som omfatter kravene til måling til amortiseret kostpris for finansielle aktiver og værdiforringelse i afsnit 5.4 og 5.5), afgive de oplysninger, der er omhandlet i afsnit 42L-42O i IFRS 7, men skal ikke tilpasse tidligere perioder. Virksomheden må kun tilpasse tidligere perioder, hvis det er muligt uden at efterrationalisere. Hvis en virksomhed ikke tilpasser tidligere perioder, skal den indregne en eventuel forskel mellem den tidligere regnskabsmæssige værdi og den regnskabsmæssige værdi primo den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse, i overført resultat primo (eller et andet egenkapitalelement, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt) i den årlige regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse. Hvis en virksomhed tilpasser tidligere perioder, skal de tilpassede regnskaber imidlertid opfylde alle kravene i denne standard. Hvis den måde, en virksomhed har valgt at anvende IFRS 9 på, medfører mere end én dato for den første anvendelse for forskellige krav, finder dette afsnit anvendelse på hver enkelt dato for den første anvendelse (jf. afsnit 7.2.2). Dette ville eksempelvis være tilfældet, hvis en virksomhed vælger kun at anvende kravene til præsentation af gevinster og tab på finansielle forpligtelser, der klassificeres til dagsværdi gennem resultatet, før ikrafttrædelsesdatoen i henhold til afsnit 7.1.2, før den anvender de øvrige krav i denne standard.
- 7.2.16. Hvis en virksomhed udarbejder delårsregnskab i overensstemmelse med IAS 34 *Præsentation af delårsregnskaber*, behøver virksomheden ikke at anvende kravene i denne standard på delårsperioder før datoen for den første anvendelse, hvis dette er praktisk umuligt (som defineret i IAS 8).

Værdiforringelse (afsnit 5.5)

- 7.2.17. En virksomhed skal anvende kravene til værdiforringelse i afsnit 5.5 med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8 i henhold til afsnit 7.2.15 og 7.2.18-7.2.20.
- 7.2.18. Fra datoen for den første anvendelse skal en virksomhed bruge de rimelige og dokumenterede oplysninger, som den har adgang til uden urimelig udgift eller indsats, til at vurdere kreditrisikoen på den dato, hvor et finansielt instrument oprindeligt blev indregnet (eller for lånetilsagn og finansielle garantikontrakter på den dato, hvor virksomheden blev part i det uigenkaldelige tilsagn i henhold til afsnit 5.5.6), og sammenligne den med kreditrisikoen på datoen for den første anvendelse af denne standard.
- 7.2.19. Når en virksomhed vurderer, hvorvidt der har været en væsentlig stigning i kreditrisikoen siden den første indregning, kan den anvende:
- a) kravene i afsnit 5.5.10 og B5.5.22-B5.5.24 og
 - b) den afkræftelige formodning i afsnit 5.5.11 for kontraktlige betalinger, der er overskredet med mere end 30 dage, hvis en virksomhed vil anvende kravene til værdiforringelse ved at identificere væsentlige stigninger i kreditrisikoen siden den første indregning for disse finansielle instrumenter på grundlag af oplysninger om forfaldne beløb.
- 7.2.20. Hvis det på datoen for den første anvendelse ville kræve urimelig udgift eller indsats at vurdere, hvorvidt der har været en væsentlig stigning i kreditrisikoen siden første indregning, skal en virksomhed indregne en hensættelse til tab til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, på hver enkelt balancedag, indtil indregning af det finansielle instrument ophører (medmindre det finansielle instrument er forbundet med en lav kreditrisiko på balancedagen, i hvilket tilfælde afsnit 7.2.19, litra a), finder anvendelse).

Overgang for regnskabsmæssig sikring (kapitel 6)

- 7.2.21. Når en virksomhed første gang anvender denne standard, kan den i sin regnskabspraksis vælge at anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i IAS 39 i stedet for kravene i denne standards kapitel 6. En virksomhed skal anvende denne regnskabspraksis på alle sine sikringsforhold. En virksomhed, som vælger den regnskabspraksis, skal også anvende IFRIC 16 *Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed* uden de ændringer, der tilpasser nævnte fortolkningsbidrag til kravene i denne standards kapitel 6.

- 7.2.22. Bortset fra som angivet i afsnit 7.2.26, skal en virksomhed anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i denne standard fremadrettet.
- 7.2.23. For at anvende regnskabsmæssig sikring fra datoen for den første anvendelse af kravene til regnskabsmæssig sikring i denne standard skal alle kriterierne være opfyldt på den dato.
- 7.2.24. Sikringsforhold, der opfylder betingelserne for regnskabsmæssig sikring i henhold til IAS 39, og som også opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring i henhold til denne standard (jf. afsnit 6.4.1), under hensyntagen til en eventuel genskabelse af balancen i sikringsforholdet ved overgangen (jf. afsnit 7.2.25, litra b)), skal betragtes som fortsættende sikringsforhold.
- 7.2.25. Ved den første anvendelse af kravene til regnskabsmæssig sikring i denne standard:
- a) kan en virksomhed begynde at anvende kravene fra det tidspunkt, hvor den ophører med at anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i IAS 39, og
 - b) skal en virksomhed betragte sikringsforholdet i IAS 39 som udgangspunktet for genskabelse af balancen i sikringsraten for et fortsættende sikringsforhold, hvis det er relevant. Eventuelle gevinster eller tab ved en sådan genskabelse af balancen indregnes i resultatet.
- 7.2.26. Som en undtagelse til den fremadrettede anvendelse af kravene til regnskabsmæssig sikring i denne standard:
- a) skal en virksomhed anvende den regnskabsmæssige behandling af optioners tidsmæssige værdi i henhold til afsnit 6.5.15 med tilbagevirkende kraft, hvis det kun var ændringen i en options indre værdi, der blev klassificeret som et sikringsinstrument i et sikringsforhold i henhold til IAS 39. Denne anvendelse med tilbagevirkende kraft finder kun anvendelse på de sikringsforhold, der eksisterede i begyndelsen af den komparative periode eller blev klassificeret derefter
 - b) kan en virksomhed anvende den regnskabsmæssige behandling af terminskontraktens terminsdel i henhold til afsnit 6.5.16 med tilbagevirkende kraft, hvis det kun var ændringen i en terminskontrakts spotdel, der blev klassificeret som et sikringsinstrument i et sikringsforhold i henhold til IAS 39. Denne anvendelse med tilbagevirkende kraft finder kun anvendelse på de sikringsforhold, der eksisterede i begyndelsen af den komparative periode eller blev klassificeret derefter. Hvis en virksomhed vælger at anvende denne regnskabsmæssige behandling med tilbagevirkende kraft, skal den desuden anvendes på alle sikringsforhold, der opfylder kriterierne herfor (dvs. at det ikke er muligt at anvende den på enkelte sikringsforhold). Den regnskabsmæssige behandling af valutaspænd (jf. afsnit 6.5.16) kan anvendes med tilbagevirkende kraft for de sikringsforhold, der eksisterede i begyndelsen af den tidligste komparative periode eller blev klassificeret derefter
 - c) skal en virksomhed med tilbagevirkende kraft anvende kravet i afsnit 6.5.6 om, at sikringsinstrumentet ikke er udløbet eller afviklet, hvis:
 - i) parterne i et sikringsinstrument som følge af love eller retsfor skrifter eller indførelsen af love eller retsfor skrifter aftaler, at en eller flere clearingmodparter erstatter deres oprindelige modpart og bliver den nye modpart for hver af parterne, og
 - ii) andre eventuelle ændringer af sikringsinstrumentet er begrænset til de ændringer, der er nødvendige for at effektuere en sådan erstatning af modparten.

Virksomheder, der har anvendt IFRS 9 (2009), IFRS 9 (2010) eller IFRS 9 (2013) før ikrafttrædelsesdatoen

- 7.2.27. En virksomhed skal anvende overgangskravene i afsnit 7.2.21-7.2.26 på den relevante dato for den første anvendelse. En virksomhed må kun anvende de enkelte overgangbestemmelser i afsnit 7.2.3-7.2.14 og 7.2.17-7.2.26 én gang (dvs. hvis en virksomhed vælger at anvende IFRS 9 på en måde, som omfatter mere end én dato for første anvendelse, må den ikke anvende nogen af disse bestemmelser igen, hvis de allerede er blevet anvendt tidligere). (Jf. afsnit 7.2.2. og 7.3.2.)
- 7.2.28. En virksomhed, som anvendte IFRS 9 (2009), IFRS 9 (2010) eller IFRS 9 (2013) og derefter anvender denne standard:
- a) skal tilbagekalde den tidligere klassifikation af et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis en sådan klassifikation tidligere blev foretaget i henhold til betingelsen i afsnit 4.1.5, men betingelsen ikke længere er opfyldt som følge af anvendelsen af denne standard

- b) kan klassificere et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis en sådan klassifikation ikke tidligere opfyldte betingelsen i afsnit 4.1.5, men nu opfylder betingelsen som følge af anvendelsen af denne standard
- c) skal tilbagekalde den tidligere klassifikation af en finansiell forpligtelse som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis en sådan klassifikation tidligere blev foretaget i henhold til betingelsen i afsnit 4.2.2, litra a), men betingelsen ikke længere er opfyldt som følge af anvendelsen af denne standard
- d) kan klassificere en finansiell forpligtelse som målt til dagsværdi gennem resultatet, hvis en sådan klassifikation ikke tidligere opfyldte betingelsen i afsnit 4.2.2, litra a), men nu opfylder betingelsen som følge af anvendelsen af denne standard.

En sådan klassifikation og tilbagekaldelse foretages på grundlag af de forhold og omstændigheder, der er gældende på datoen for den første anvendelse af denne standard. Klassifikationen anvendes med tilbagevirkende kraft.

7.3 OPHÆVELSE AF IFRIC 9, IFRS 9 (2009), IFRS 9 (2010) OG IFRS 9 (2013)

7.3.1. Denne standard erstatter IFRIC 9 *Omvurdering af indbyggede afledte finansielle instrumenter*. De krav, der blev tilføjet IFRS 9 i oktober 2010, indarbejdede de krav, der tidligere indgik i afsnit 5 og 7 i IFRIC 9. Som en konsekvensændring indarbejdede IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af internationale regnskabsstandarder* de krav, der tidligere indgik i afsnit 8 i IFRIC 9.

7.3.2. Denne standard erstatter IFRS 9 (2009), IFRS 9 (2010) og IFRS 9 (2013). For regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, kan en virksomhed imidlertid vælge at anvende disse tidligere versioner af IFRS 9 i stedet for at anvende denne standard, forudsat at virksomhedens relevante dato for første anvendelse er før den 1. februar 2015.

Appendiks A

Definition af begreber

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

afledt finansielt instrument

Et finansielt instrument eller anden kontrakt, som er omfattet af denne standard, og som har alle tre nedenstående egenskaber:

- a) dets værdi ændres som følge af ændringer i en specifik rentesats, kurs på et finansielt instrument, råvarepris, valutakurs, pris- eller renteindeks, kreditvurdering eller kreditindeks eller lignende variabler, forudsat i tilfælde af ikke-finansielle variabler at disse variabler ikke gælder specifikt for en kontrahent (undertiden benævnt det »underliggende instrument«)
- b) det kræver ingen nettoinvestering ved indgåelsen, eller det kræver en nettoinvestering ved indgåelsen, som er mindre, end hvad der kræves for andre typer kontrakter, der kunne forventes at påvirkes på tilsvarende måde af ændrede markedsvilkår
- c) det afregnes på et fremtidigt tidspunkt.

almindeligt køb eller salg

Et køb eller salg af et finansielt aktiv i henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at aktivet overdrages inden for den almindelige ved lovgivning eller sædvane i det pågældende marked fastsatte tidsramme.

den effektive rentemetode

Den metode, der bruges til beregning af **et finansielt aktivs eller en finansiell forpligtelses amortiserede kostpris** samt til allokering og indregning af renteindtægter eller -udgifter i resultatet over den relevante periode.

effektiv rente	Den rente, som nøjagtigt diskonterer forventede fremtidige ind- og udbetalinger i det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelses forventede løbetid til den regnskabsmæssige bruttoværdi for et finansielt aktiv eller til en finansiell forpligtelses amortiserede kostpris . Ved beregning af den effektive rente skal virksomheden foretage skøn over de forventede pengestrømme under hensyntagen til alle kontraktlige vilkår for det finansielle instrument (eksempelvis optioner på førtidig indfrielse eller forlængelse, call-optioner og lignende optioner), men ikke til forventede kredittab . Beregningen skal medtage alle gebyrer og rentetillæg m.v. kontrahenterne imellem, som udgør en integreret del af den effektive rente (jf. afsnit B5.4.1-B5.4.3), transaktionsomkostninger samt anden over- eller underkurs. Der gælder en formodning om, at der kan foretages et pålideligt skøn over pengestrømme og forventet løbetid for en gruppe af ensartede finansielle instrumenter. I de sjældne tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage et pålideligt skøn over pengestrømme eller forventet løbetid for et finansielt instrument (eller en gruppe af finansielle instrumenter), skal virksomheden imidlertid anvende de kontraktlige pengestrømme i hele kontraktperioden for det finansielle instrument (eller gruppen af finansielle instrumenter).
erhvervet eller oprettet værdiforringet finansielt aktiv	Et eller flere erhvervede eller oprettede finansielle aktiver, som er værdiforringet ved første indregning.
et finansielt aktivs eller en finansiell forpligtelses amortiserede kostpris	Det beløb, hvortil det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse måles ved første indregning, med fradrag af betalte afdrag på hovedstolen, med tillæg eller fradrag af akkumulerede afskrivninger ved hjælp af den effektive rentemetode på en eventuel forskel mellem det oprindelige beløb og det beløb, der betales ved udløb, og reguleret for en eventuel hensættelse til tab for finansielle aktiver.
et finansielt aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi	Et finansielt aktivs amortiserede kostpris før regulering for en eventuel hensættelse til tab .
fast aftale	En bindende aftale om udveksling af en bestemt mængde af ressourcer til en bestemt pris på et bestemt tidspunkt eller tidspunkter i fremtiden.
finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet	En finansiell forpligtelse, som opfylder en af følgende betingelser: a) den opfylder definitionen på som besiddes med handelshensigt b) virksomheden klassificerer den ved første indregning som til dagsværdi gennem resultatet i henhold til afsnit 4.2.2 eller 4.3.5 c) den klassificeres enten ved første indregning eller efterfølgende som til dagsværdi gennem resultatet i henhold til afsnit 6.7.1.
finansiell garantikontrakt	En kontrakt, som kræver, at udsteder betaler bestemte beløb som godtgørelse til indehaveren for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument.
forfalden	Et finansielt aktiv er forfaldent, når en modpart har undladt at foretage en betaling, da den forfaldt i henhold til kontrakten.
forventede kredittab	Det vægtede gennemsnit af kredittab med de respektive risici for misligholdelse som vægte.
forventede kredittab i løbetiden	De forventede kredittab , der hidrører fra alle mulige tilfælde af misligholdelse i et finansielt instruments forventede løbetid.
forventede kredittab over 12 måneder	Den del af forventede kredittab i løbetiden , som repræsenterer de forventede kredittab , der hidrører fra misligholdelse af et finansielt instrument, som er muligt inden for 12 måneder efter balancedagen.
forventet transaktion	En transaktion, som virksomheden ikke har forpligtet sig til, men som forventes.

gevinst eller tab ved regulering	Det beløb, der fremkommer efter regulering af et finansielt aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi , som afspejler de genforhandlede eller ændrede kontraktlige pengestrømme. Virksomheden omberegner et finansielt aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi som nutidsværdien af de forventede fremtidige ind- og udbetalinger i det genforhandlede eller ændrede finansielle aktivs forventede løbetid, der diskonteres med det finansielle aktivs oprindelige effektive rente (eller den oprindelige kreditjusterede effektive rente for erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver), eller, hvor det relevant, den ændrede effektive rente beregnet i overensstemmelse med afsnit 6.5.10. Ved vurdering af de forventede pengestrømme for et finansielt aktiv skal en virksomhed tage hensyn til alle de kontraktlige vilkår for det finansielle aktiv (eksempelvis optioner på førtidig indfrielse, call-optioner eller andre optioner), men skal ikke tage hensyn til de forventede kredittab , medmindre det finansielle aktiv er et erhvervet eller oprettet værdiforringet aktiv , i hvilket tilfælde virksomheden også skal tage hensyn til de første forventede kredittab, der blev anvendt i beregningen af den originale kreditjusterede effektive rente .
gevinst eller tab ved værdiforringelse	Gevinster eller tab, som indregnes i resultatet i henhold til afsnit 5.5.8, og som opstår som følge af anvendelsen af kravene til værdiforringelse i afsnit 5.5.
hensættelse til tab	Hensættelse til forventede kredittab på finansielle aktiver målt i henhold til afsnit 4.1.2, leasingtilgodehavender og kontraktaktiver , den akkumulerede værdiforringelse for finansielle aktiver målt i henhold til afsnit 4.1.2A og hensættelsen til forventede kredittab på lånetilsagn og finansielle garantikontrakter .
kontraktaktiver	De rettigheder, som ifølge IFRS 15 <i>Indregning af omsætning fra kontrakter med kunder</i> regnskabsmæssigt behandles i henhold til denne standard med henblik på indregning og måling af gevinster og tab ved værdiforringelse.
kreditjusteret effektiv rente	Den rente, som nøjagtigt diskonterer forventede fremtidige ind- og udbetalinger i det finansielle aktivs forventede løbetid til den amortiserede kostpris for et finansielt aktiv , som er et erhvervet eller oprettet værdiforringet finansielt aktiv . Ved beregning af den kreditjusterede effektive rente skal virksomheden foretage skøn over forventede pengestrømme under hensyntagen til alle kontraktlige vilkår for det finansielle aktiv (eksempelvis optioner på førtidig indfrielse eller forlængelse, call-optioner og lignende optioner) og forventede kredittab . Beregningen skal medtage alle gebyrer og rentetillæg m.v. kontrahenterne imellem, som udgør en integreret del af den effektive rente (jf. afsnit B5.4.1-B5.4.3), transaktionsomkostninger samt anden over- eller underkurs. Der gælder en formodning om, at der kan foretages et pålideligt skøn over pengestrømme og forventet løbetid for en gruppe af ensartede finansielle instrumenter. I de sjældne tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage et pålideligt skøn over pengestrømme eller den resterende løbetid for et finansielt instrument (eller en gruppe af finansielle instrumenter), skal virksomheden imidlertid anvende de kontraktlige pengestrømme i hele kontraktperioden for det finansielle instrument (eller gruppen af finansielle instrumenter).
kredittab	Forskellen mellem alle kontraktlige pengestrømme, som skal udbetales til en virksomhed i henhold til kontrakten, og alle pengestrømme, som virksomheden forventer at modtage (dvs. alle kontantunderskud), diskonteret med den oprindelige effektive rente (eller kreditjusterede effektive rente for erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver). En virksomhed skal foretage skøn over pengestrømme under hensyntagen til alle kontraktlige vilkår for det finansielle instrument (eksempelvis optioner på førtidig indfrielse eller forlængelse, call-optioner og lignende optioner) i løbet af det finansielle instruments forventede løbetid. De pengestrømme, der skal indgå i skønnet, omfatter pengestrømme fra salg af sikkerhedsstillelse eller andre udvidelser af kreditværdigheden, der er en integreret del af de kontraktlige vilkår. Der gælder en formodning om, at der kan foretages et pålideligt skøn over det finansielle instruments forventede løbetid. I de sjældne tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage et pålideligt skøn over det finansielle instruments forventede løbetid, skal virksomheden imidlertid anvende den resterende kontraktlige løbetid for det finansielle instrument.

omklassificeringsdato	Den første dag i den første regnskabsperiode efter den ændring i forretningsmodellen, der betyder, at en virksomhed skal omklassificere finansielle aktiver.
ophør af indregning	Fjernelse af et tidligere indregnet finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse fra virksomhedens balance.
sikringsrate	Forholdet mellem mængden af sikringsinstrumentet og mængden af den sikrede post med hensyn til deres relative vægtning.
som besiddes med handelshensigt	Et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, som: a) primært blev anskaffet eller påtaget med henblik på salg eller tilbagekøb på kort sigt, b) ved første indregning udgjorde en del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, som blev forvaltet sammen, og som udviste et nyligt mønster af kortsigtet realisation af gevinster, eller c) er et afledt finansielt instrument (bortset fra afledte finansielle instrumenter, som er finansielle garantikontrakter, eller som er klassificeret som og udgør effektive sikringsinstrumenter).
transaktionsomkostninger	Omkostninger, som er direkte tilknyttet anskaffelse, udstedelse eller afhændelse af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse (jf. afsnit B5.4.8). Herved forstås omkostninger, der ikke ville være opstået, hvis virksomheden ikke havde anskaffet, udstedt eller afhændet det finansielle instrument.
udbytte	Udlodning af overskud til indehavere af egenkapitalinstrumenter i forhold til deres andel af en bestemt aktieklasser.
værdiforringet finansielt aktiv	Et finansielt aktiv er værdiforringet, når en eller flere begivenheder, som har en negativ indvirkning på det finansielle aktivs skønnede fremtidige pengestrømme, er indtruffet. Indikation af, at et finansielt aktiv er værdiforringet, omfatter observerede data om følgende begivenheder: a) udsteders eller låntagerens væsentlige økonomiske vanskeligheder, b) kontraktbrud, såsom misligholdelse eller overskridelse af betalingsfristen, c) nedslag fra långiver(e) til låntager af økonomiske eller kontraktlige årsager forbundet med låntagers økonomiske vanskeligheder, som långiver(e) ellers ikke ville have overvejet, d) stigende sandsynlighed for låntagers konkurs eller anden økonomisk omstrukturering, e) bortfald af et aktivt marked for det finansielle aktiv grundet økonomiske vanskeligheder, eller f) erhvervelse eller oprettelse af et finansielt aktiv til en betragtelig underkurs, som afspejler opståede kredittab . I nogle tilfælde er det ikke muligt at identificere en enkeltstående, isoleret begivenhed. Det er snarere den samlede virkning af flere begivenheder, som kan have forårsaget værdiforringelsen af de finansielle aktiver.

Følgende udtryk er defineret i afsnit 11 i IAS 32, appendiks A i IFRS 7, appendiks A i IFRS 13 eller appendiks A i IFRS 15 og bruges i denne standard med den i IAS 32, IFRS 7, IFRS 13 eller IFRS 15 anførte betydning:

- a) kreditrisiko ⁽¹⁾
- b) egenkapitalinstrument
- c) dagsværdi
- d) finansielt aktiv
- e) finansielt instrument
- f) finansiell forpligtelse
- g) transaktionspris.

⁽¹⁾ Dette udtryk (som defineret i IFRS 7) bruges i kravene til at beskrive virkningen af ændringer i kreditrisikoen på forpligtelser, der indregnes til dagsværdi gennem resultatet (jf. afsnit 5.7.7).

Appendiks B

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

ANVENDELSESOMRÅDE (KAPITEL 2)

- B2.1 Visse kontrakter indeholder krav om betaling på basis af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler. (Kontrakter baseret på klimatiske variabler benævnes ofte »weather derivatives«.) Hvis disse kontrakter ikke er omfattet af IFRS 4, er de omfattet af denne standard.
- B2.2 Denne standard ændrer ikke kravene vedrørende pensionsordninger, som overholder IAS 26 *Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger*, og royalty-aftaler baseret på omfanget af salg eller omsætning fra tjenesteydelser, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IFRS 15 *Indregning af omsætning fra kontrakter med kunder*.
- B2.3 En virksomhed kan undertiden foretage, hvad den anser som en »strategisk investering« i egenkapitalinstrumenter, som er udstedt af en anden virksomhed, med henblik på at etablere eller fortsætte et langsigtet operationelt samarbejde med den virksomhed, der investeres i. Den investerende eller joint venture-deltagende virksomhed anvender IAS 28 ved vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at behandle en sådan investering efter den indre værdis metode.
- B2.4 Denne standard finder anvendelse på forsikringsgiveres finansielle aktiver og forpligtelser, med undtagelse af rettigheder og forpligtelser, som udelukkes af afsnit 2.1, litra e), idet de er opstået i henhold til kontrakter, som er omfattet af IFRS 4 *Forsikringskontrakter*.
- B2.5 Finansielle garantikontrakter kan antage forskellige juridiske former, såsom en garanti, visse typer remburs, en kreditmisligholdelseskontrakt eller en forsikringskontrakt. Den regnskabsmæssige behandling afhænger ikke af kontraktens juridiske form. Følgende er eksempler på korrekt behandling (jf. afsnit 2.1, litra e)):
- a) Selv om en finansiell garantikontrakt opfylder definitionen på en forsikringskontrakt i IFRS 4, skal udstederen anvende denne standard, hvis den overdragede risiko er væsentlig. Hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter på forhånd udtrykkeligt har oplyst, at han betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har foretaget den for forsikringskontrakter gældende regnskabsmæssige behandling, kan udsteder vælge at anvende enten denne standard eller IFRS 4 på sådanne finansielle garantikontrakter. Hvis denne standard finder anvendelse, skal udsteder i henhold til afsnit 5.1.1 første gang indregne en finansiell garantikontrakt til dagsværdi. Hvis den finansielle garantikontrakt blev udstedt til en ikke-nærtstående part i en separat handel mellem indbyrdes uafhængige parter, kan dagsværdien ved indgåelsen forventes at svare til den modtagne præmie, medmindre der er dokumentation for det modsatte. Efterfølgende skal udsteder måle den til den højeste værdi af de nedenstående alternativer, medmindre den finansielle garantikontrakt ved indgåelsen blev klassificeret til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi, eller medmindre afsnit 3.2.15-3.2.23 og B3.2.12-B3.2.17 finder anvendelse (når en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, eller når metoden for fortsat engagement finder anvendelse):
 - i) det beløb, der er opgjort i overensstemmelse med afsnit 5.5, og
 - ii) det oprindeligt indregnede beløb med fradrag af eventuelle akkumulerede indtægter, der er indregnet i overensstemmelse med principperne i IFRS 15 (jf. afsnit 4.2.1, litra c)).
 - b) Visse kreditrelaterede garantier kræver ikke som forudsætning for betaling, at ihændehaver er udsat for, og har lidt et tab på grund af, debtors manglende rettidige betaling vedrørende det garanterede aktiv. Et eksempel på en sådan garanti er en garanti, der kræver, at der foretages betaling som følge af ændringer i specificerede kreditvurderinger eller kreditindekser. Sådanne garantier er ikke finansielle garantikontrakter som defineret i denne standard og heller ikke forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4. Sådanne garantier udgør afledte finansielle instrumenter, og udsteder skal anvende denne standard på dem.
 - c) Hvis en finansiell garantikontrakt blev udstedt i forbindelse med salg af varer, skal udsteder anvende IFRS 15 til at vurdere, hvornår omsætningen fra garantien og fra salg af varer skal indregnes.

- B2.6 Oplysningen om, at en udsteder betragter kontrakter som forsikringskontrakter, vil normalt fremgå af udsteders korrespondance med kunder og myndigheder og af hans kontrakter, forretningsmæssige dokumentation og årsregnskaber. Desuden er forsikringskontrakter ofte genstand for regnskabsmæssige krav, der adskiller sig fra kravene i andre typer transaktioner, såsom kontrakter udstedt af banker eller erhvervsvirksomheder. I så fald indeholder udsteders årsregnskaber normalt en erklæring om, at udsteder har fulgt de pågældende regnskabskrav.

INDREGNING OG OPHØR AF INDREGNING (KAPITEL 3)

Første indregning (afsnit 3.1)

- B3.1.1 Som følge af princippet i afsnit 3.1.1 skal en virksomhed indregne alle sine kontraktlige rettigheder og forpligtelser i henhold til afledte finansielle instrumenter i balancen som henholdsvis aktiver og forpligtelser, bortset fra afledte finansielle instrumenter, som forhindrer, at en overdragelse af finansielle aktiver regnskabsmæssigt behandles som et salg (jf. afsnit B3.2.14). Hvis en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal erhververen ikke indregne det overtagne aktiv som sit aktiv (jf. afsnit B3.2.15).
- B3.1.2 Følgende er eksempler på anvendelsen af princippet i afsnit 3.1.1:
- Tilgodehavender og forpligtelser, hvortil der ikke er knyttet betingelser, indregnes som aktiver eller forpligtelser, når virksomheden bliver kontrahent, og som følge heraf har en juridisk ret eller pligt til at modtage eller betale kontanter.
 - Aktiver, som skal anskaffes, og forpligtelser, som skal påtages, som følge af en fast aftale om køb eller salg af varer eller tjenesteydelser, indregnes normalt ikke, før mindst én af parterne har opfyldt sin del af aftalen. Eksempelvis indregner en virksomhed, som modtager en bindende ordre, ikke et aktiv (og virksomheden, som afgiver ordren, indregner ikke en forpligtelse) ved aftalens indgåelse, men udskyder indregning, indtil de bestilte varer eller tjenesteydelser er afsendt, leveret eller ydet. Hvis en fast aftale om at købe eller sælge ikke-finansielle aktiver ligger inden for denne standards anvendelsesområde i henhold til afsnit 2.4-2.7, indregnes aftalens nettodagsværdi som et aktiv eller en forpligtelse ved aftalens indgåelse (jf. afsnit B4.1.30c)). Hvis en tidligere ikke-indregnet fast aftale klassificeres som en sikret post i en sikring af dagsværdien, skal en eventuel ændring i nettodagsværdien, som kan henføres til den afdækkede risiko, desuden indregnes som et aktiv eller en forpligtelse ved sikringens indgåelse (jf. afsnit 6.5.8b) og 6.5.9)).
 - En terminkontrakt, som er omfattet af denne standard (jf. afsnit 2.1) indregnes som et aktiv eller en forpligtelse ved aftalens indgåelse og ikke på det tidspunkt, hvor afregningen finder sted. På det tidspunkt, hvor virksomheden indgår en terminkontrakt, modsvarer dagsværdien af rettighederne og forpligtelserne ofte hinanden, således at terminkontraktens nettodagsværdi er nul. Hvis nettodagsværdien af rettighederne og forpligtelserne ikke er nul, indregnes kontrakten som et aktiv eller en forpligtelse.
 - Optioner, som er omfattet af denne standard (jf. afsnit 2.1), indregnes som aktiver eller forpligtelser, når indehaveren eller sælgeren bliver en kontrahent.
 - Planlagte fremtidige transaktioner er, uanset sandsynligheden heraf, ikke aktiver og forpligtelser, idet virksomheden endnu ikke er en kontrahent.

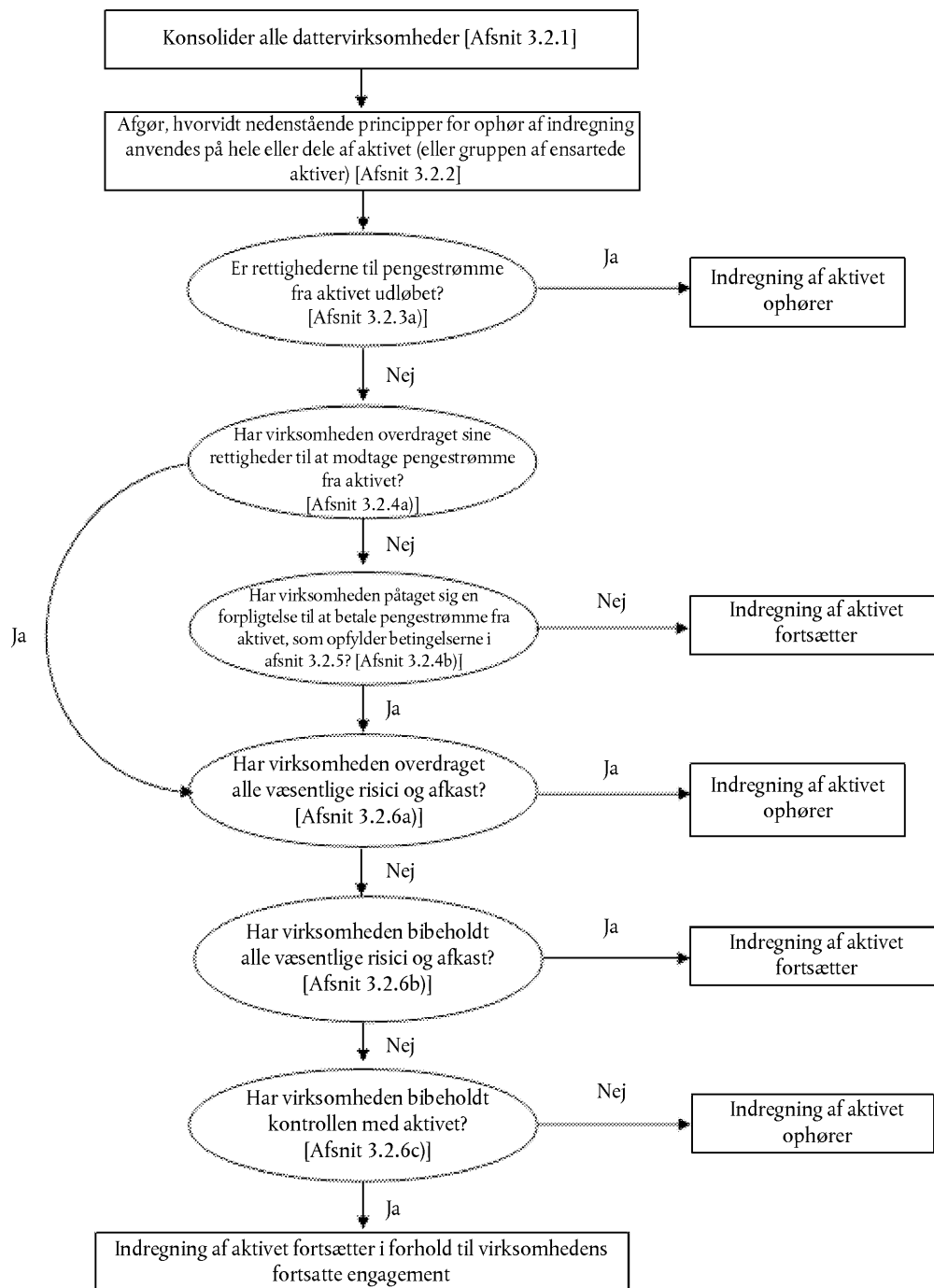
Almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver

- B3.1.3 Et almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver skal indregnes enten på handelsdatoen eller afregningsdatoen som beskrevet i afsnit B3.1.5 og B3.1.6. En virksomhed skal anvende den samme metode konsekvent for alle køb og salg af finansielle aktiver, som klassificeres på samme måde i henhold til denne standard. Aktiver, som skal måles til dagsværdi gennem resultatet, udgør en separat kategori i forhold til aktiver, som klassificeres som målt til dagsværdi gennem resultatet. Endvidere udgør investeringer i egenkapitalinstrumenter, der regnskabsmæssigt behandles i henhold til afsnit 5.7.5, en separat kategori.

- B3.1.4 En kontrakt, som kræver eller tillader nettoafregning af ændringen i kontraktens værdi, er ikke en almindelig kontrakt. En sådan kontrakt skal i stedet behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen.
- B3.1.5 Handelsdatoen er den dato, hvor virksomheden forpligter sig til at købe eller sælge et aktiv. Indregning på handelsdatoen betyder, a) at et aktiv, som skal modtages, og forpligtelsen til at betale for det, indregnes på handelsdatoen, og b) at virksomheden ophører med at indregne et solgt aktiv, indregner eventuelle gevinster eller tab ved afhændelsen og indregner et tilgodehavende i form af betaling fra køber på handelsdatoen. Normalt tilskrives renter ikke på aktivet og den tilsvarende forpligtelse før afregningsdatoen, hvor ejendomsretten overgår.
- B3.1.6 Afregningsdatoen er den dato, hvor et aktiv overdrages til eller af virksomheden. Indregning på afregningsdatoen betyder, a) at et aktiv indregnes på det tidspunkt, hvor det modtages af virksomheden, og b) at virksomheden ophører med at indregne et aktiv og indregner eventuelle gevinster eller tab ved afhændelsen på det tidspunkt, hvor virksomheden overdrager aktivet. Når der anvendes indregning på afregningsdatoen, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle ændringer i dagsværdien af det aktiv, som skal modtages, i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen på samme måde, som den regnskabsmæssigt behandler det anskaffede aktiv. Værdiændringen skal med andre ord ikke indregnes for aktiver, som måles til amortiseret kostpris. Den indregnes i resultatet, for så vidt angår aktiver, der klassificeres som finansielle aktiver målt til dagsværdi gennem resultatet, og den indregnes i øvrig totalindkomst, for så vidt angår finansielle aktiver målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, i henhold til afsnit 4.1.2A og for investeringer i egenkapitalinstrumenter, der regnskabsmæssigt behandles i henhold til afsnit 5.7.5

Ophør af indregning af finansielle aktiver (afsnit 3.2)

B3.2.1 Følgende diagram illustrerer vurderingen af, om og i hvilket omfang indregningen af et finansielt aktiv er ophørt.

Aftaler som medfører, at virksomheden bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere modtagere (afsnit 3.2.4b)).

- B3.2.2 Den i afsnit 3.2.4b) omtalte situation (når en virksomhed bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, men påtager sig en forpligtelse til at betale pengestrømmene til en eller flere modtagere) opstår eksempelvis, hvis virksomheden er en fond, som udsteder ejendomsretsbeviser til investorer i de underliggende finansielle aktiver, som ejes af virksomheden, og forvalter disse finansielle aktiver. I dette tilfælde opfylder de finansielle aktiver kriterierne for ophør af indregning, hvis betingelserne i afsnit 3.2.5 og 3.2.6 er opfyldt.
- B3.2.3 Ved anvendelse af afsnit 3.2.5 kunne virksomheden eksempelvis være ophavsmanden til det finansielle aktiv eller en koncern, som omfatter en dattervirksomhed, der har erhvervet det finansielle aktiv og overdrager pengestrømme til investorer i form af ikkenærtstående tredjeparter.

Vurdering af overdragelse af risiko og afkast tilknyttet ejendomsretten (afsnit 3.2.6)

- B3.2.4 Som eksempler på, hvornår en virksomhed har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, kan nævnes:
- et betingelsesfrit salg af et finansielt aktiv
 - et salg af et finansielt aktiv sammen med en option på tilbagekøb af det finansielle aktiv til dets dagsværdi på tilbagekøbstidspunktet og
 - et salg af et finansielt aktiv sammen med en put- eller call-option, som i væsentlig grad er »out of the money« (dvs. en option, som er »out of the money« i en sådan grad, at det er højest usandsynligt, at den vil være »in the money« inden udløb).
- B3.2.5 Som eksempler på, hvornår en virksomhed har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, kan nævnes:
- en salgs- og tilbagekøbstransaktion, hvor tilbagekøbsprisen er en fast pris eller salgsprisen plus långivers afkast
 - en aftale om udlån af værdipapirer
 - et salg af et finansielt aktiv sammen med en »total-afkast-swap«, som fører markedsrisikoen tilbage til virksomheden
 - et salg af et finansielt aktiv sammen med en put- eller call-option, som i væsentlig grad er »in the money« (dvs. en option, som er »in the money« i en sådan grad, at det er højest usandsynligt, at den vil være »out of the money« inden udløb), og
 - et salg af kortfristede tilgodehavender, hvor virksomheden garanterer at kompensere erhververen for sandsynlige kredittab.

- B3.2.6 Hvis virksomheden vurderer, at den som følge af overdragelsen har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden ikke indregne det overdragne aktiv igen i en fremtidig periode, medmindre den tilbagekøber det overdragne aktiv ved en ny transaktion.

Vurdering af overdragelsen af kontrol

- B3.2.7 En virksomhed har ikke bibeholdt kontrollen over et overdraget aktiv, hvis det er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv. En virksomhed har bibeholdt kontrollen over et overdraget aktiv, hvis det ikke er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv. Det er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv, hvis det handles på et aktivt marked, idet erhververen kan tilbagekøbe det overdragne aktiv på markedet, hvis det bliver nødvendigt at levere aktivet tilbage til virksomheden. Det kan eksempelvis være praktisk muligt for erhververen at sælge et overdraget aktiv, hvis det overdragne aktiv er tilknyttet en option, som giver virksomheden mulighed for at tilbagekøbe aktivet, men erhververen umiddelbart kan komme i besiddelse af det overdragne aktiv på markedet, hvis optionen udnyttes. Det er ikke praktisk muligt for erhververen at sælge et overdraget aktiv, hvis virksomheden bibeholder en sådan option, og erhververen ikke umiddelbart kan komme i besiddelse af det overdragne aktiv på markedet, hvis virksomheden udnytter sin option.

- B3.2.8 Det er kun praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv, hvis erhververen kan sælge det overdragne aktiv i sin helhed til en ikke-nærtstående tredjepart og ensidigt kan udnytte denne mulighed uden at lægge yderligere begrænsninger på overdragelsen. Det kritiske spørgsmål er, hvad der er praktisk muligt for erhververen, og ikke hvilke kontraktlige rettigheder erhververen har med hensyn til, hvad denne kan foretage sig med det overdragne aktiv, eller hvilke kontraktlige forbud, der eksisterer. Navnlig gælder det, at:
- a) en kontraktlig rettighed til at afhænde det overdragne aktiv er af begrænset praktisk betydning, hvis der ikke findes et marked for det overdragne aktiv, og
 - b) muligheden for at afhænde det overdragne aktiv er af begrænset praktisk betydning, hvis den ikke kan udnyttes frit. Derfor:
 - i) skal erhververens mulighed for at afhænde det overdragne aktiv være uafhængig af andres handlinger (dvs. det skal være en ensidig mulighed), og
 - ii) erhververen skal være i stand til at afhænde det overdragne aktiv, uden at det er nødvendigt at knytte restriktioner eller betingelser til overdragelsen (eksempelvis betingelser for, hvordan et låneaktiv skal afdrages, eller en option, som giver erhververen ret til at tilbagekøbe aktivet).
- B3.2.9 Det, at erhververen sandsynligvis ikke vil sælge det overdragne aktiv, betyder ikke i sig selv, at overdrageren har bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Hvis en put-option eller en garanti indskrænker erhververens mulighed for at sælge det overdragne aktiv, har overdrageren dog bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Hvis en put-option eller en garanti eksempelvis er tilstrækkeligt værdifuld, indskrænker den erhververens mulighed for at sælge det overdragne aktiv, idet erhververen ikke i praksis ville sælge det overdragne aktiv til en tredjepart uden at knytte en tilsvarende option eller andre restriktioner til aktivet. Erhververen ville i stedet beholde det overdragne aktiv for at opnå betalinger i henhold til garantien eller put-optionen. Under sådanne omstændigheder har overdrageren bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv.

Overdragelser, som opfylder kriterierne for ophør af indregning

- B3.2.10 En virksomhed kan bibeholde retten til en del af rentebetalingerne på overdragne aktiver som kompensation for at administrere disse aktiver. Den del af rentebetalingerne, som virksomheden ville opgive ved opsigelse eller overdragelse af administrationskontrakten, allokeres til aktivet eller forpligtelsen i form af en administrationsret eller en administrationsforpligtelse. Den del af rentebetalingerne, som virksomheden ikke ville opgive, er en tilgodehavende strip bestående af rentedelen. Hvis virksomheden eksempelvis ikke ville opgive nogen renter ved opsigelse eller overdragelse af administrationskontrakten, er hele rentespændet en tilgodehavende strip bestående af rentedelen. For så vidt angår anvendelsen af afsnit 3.2.13, anvendes dagsværdierne af aktivet i form af en administrationsret og den tilgodehavende strip bestående af rentedelen til at allokere den regnskabsmæssige værdi af tilgodehavendet mellem den del af aktivet, som ikke længere indregnes, og den del, som fortsat indregnes. Hvis der ikke er angivet noget administrationshonorar, eller hvis det modtagne honorar ikke forventes i tilstrækkelig grad at godtgøre virksomheden for udførelse af administration, skal en forpligtelse for forpligtelsen til at administrere indregnes til dagsværdi.
- B3.2.11 Ved vurderingen af dagsværdierne af den del, som fortsat indregnes og den del, som ikke længere indregnes, med henblik på anvendelsen af afsnit 3.2.13, skal virksomheden anvende kravene til måling af dagsværdi, som er angivet i afsnit 13 ud over afsnit 3.2.14.

Overdragelser, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning

- B3.2.12 Følgende er en beskrivelse af anvendelsen af princippet i afsnit 3.2.15. Hvis en garanti, som er ydet af virksomheden for tab ved misligholdelse på det overdragne aktiv, forhindrer, at der for et overdraget aktiv sker ophør af indregning, idet virksomheden har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal det overdragne aktiv fortsat indregnes i sin helhed, og det modtagne vederlag skal indregnes som en forpligtelse.

Fortsat engagement i overdragne aktiver

- B3.2.13 Følgende er eksempler på, hvordan en virksomhed måler et overdraget aktiv og den tilknyttede forpligtelse i henhold til afsnit 3.2.16.

Alle aktiver

- a) Hvis virksomheden har ydet en garanti om betaling for tab ved misligholdelse på et overdraget aktiv, som forhindrer, at indregningen af det overdragne aktiv ophører i forhold til det fortsatte engagement, måles det overdragne aktiv på overdragelsestidspunktet til det laveste af i) aktivets regnskabsmæssige værdi og ii) den maksimale beløbsmæssige størrelse af det ved overdragelsen modtagne vederlag, som virksomheden kan kræves at betale tilbage («garantibeløbet»). Den tilknyttede forpligtelse måles første gang til garantibeløbet plus garantiens dagsværdi (som normalt er det modtagne vederlag for garantien). Garantiens oprindelige dagsværdi indregnes efterfølgende i resultatet på tidsmæssig basis, når (eller efterhånden som) forpligtelsen opfyldes (i overensstemmelse med principperne i IFRS 15), og aktivets regnskabsmæssige værdi reduceres af eventuelle hensættelser til tab.

Aktiver målt til amortiseret kostpris

- b) Hvis en forpligtelse i form af en put-option, som er solgt af en virksomhed, eller en rettighed i form af en call-option, som besiddes af en virksomhed, forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler det overdragne aktiv til amortiseret kostpris, måles den tilknyttede forpligtelse til kostpris (dvs. det modtagne vederlag) reguleret for afskrivning af en eventuel forskel mellem denne kostpris og det overdragne aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi ved optionens udløbstidspunkt. Det antages eksempelvis, at aktivets regnskabsmæssige bruttoværdi på overdragelsestidspunktet er 98 CU, og det modtagne vederlag er 95 CU. Aktivets regnskabsmæssige bruttoværdi på optionens udnyttelsestidspunkt vil være 100 CU. Den oprindelige regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse er 95 CU, og forskellen mellem 95 CU og 100 CU indregnes i resultatet ved brug af den effektive rentemetode. Hvis optionen udnyttes, indregnes en eventuel forskel mellem den tilknyttede forpligtelses regnskabsmæssige værdi og udnyttelseskursen i resultatet.

Aktiver målt til dagsværdi

- c) Hvis en rettighed i form af en call-option, som bibeholdes af virksomheden, forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler det overdragne aktiv til dagsværdi, skal aktivet fortsat måles til dagsværdi. Den tilknyttede forpligtelse måles til i) optionens udnyttelseskurs med fradrag af optionens tidsmæssige værdi, hvis optionen er »in the money« eller »at the money« eller ii) det overdragne aktivs dagsværdi med fradrag af optionens tidsmæssige værdi, hvis optionen er »out of the money«. Reguleringen af målingen af den tilknyttede forpligtelse sikrer, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af call-optionen. Hvis dagsværdien af det underliggende aktiv eksempelvis er 80 CU, optionens udnyttelseskurs er 95 CU, og optionens tidsmæssige værdi er 5 CU, er den regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse 75 CU (80 CU — 5 CU), og den regnskabsmæssige værdi af det overdragne aktiv er 80 CU (dvs. dagsværdien).
- d) Hvis en put-option, som sælges af en virksomhed, forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler det overdragne aktiv til dagsværdi, skal den tilknyttede forpligtelse måles til optionens udnyttelseskurs plus optionens tidsmæssige værdi. Måling af aktivet til dagsværdi er begrænset til det laveste af dagsværdien og optionens udnyttelseskurs, idet virksomheden ikke har nogen ret til stigninger i det overdragne aktivs dagsværdi over optionens udnyttelseskurs. På den måde sikres det, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af forpligtelsen i form af put-optionen. Hvis dagsværdien af det underliggende aktiv eksempelvis er 120 CU, optionens udnyttelseskurs er 100 CU, og optionens tidsmæssige værdi er 5 CU, er den regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse 105 CU (100 CU + 5 CU), og den regnskabsmæssige værdi af aktivet er 100 CU (i dette tilfælde optionens udnyttelseskurs).
- e) Hvis en collar i form af en købt call-option og en solgt put-option forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler aktivet til dagsværdi, skal den fortsat måle aktivet til dagsværdi. Den tilknyttede forpligtelse måles til i) summen af call-optionens udnyttelseskurs og put-optionens dagsværdi med fradrag af call-optionens tidsmæssige værdi, hvis call-optionen er »in the money« eller »at the money«, eller ii) summen af aktivets dagsværdi og put-optionens dagsværdi med fradrag af call-optionens tidsmæssige værdi, hvis call-optionen er »out of the money«. Reguleringen af den tilknyttede forpligtelse sikrer, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede

forpligtelse svarer til dagsværdien af de optioner, virksomheden besidder og sælger. Det antages eksempelvis, at en virksomhed overdrager et finansielt aktiv, som måles til dagsværdi, og samtidig køber en call-option med en udnyttelseskurs på 120 CU og sælger en put-option med en udnyttelseskurs på 80 CU. Det antages desuden, at aktivets dagsværdi er 100 CU på overdragelsestidspunktet. Put-optionens og call-optionens tidsmæssige værdi er henholdsvis 1 CU og 5 CU. I dette tilfælde indregner virksomheden et aktiv på 100 CU (aktivets dagsværdi) og en forpligtelse på 96 Cu [(100 cu + 1 CU) — 5 CU]. Nettoaktivernes værdi er hermed 4 CU, hvilket svarer til dagsværdien af de optioner, der besiddes og sælges af virksomheden.

Alle overdragelser

- B3.2.14 I det omfang en overdragelse af finansielle aktiver ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, foretages der ikke separat regnskabsmæssig behandling som afledte finansielle instrumenter af overdragerens kontraktlige rettigheder eller forpligtelser tilknyttet overdragelsen, hvis indregning af både det afledte finansielle instrument og enten det overdragne aktiv eller den fra overdragelsen hidrørende forpligtelse ville medføre dobbelt indregning af de samme rettigheder eller forpligtelser. En call-option, som bibeholdes af overdrageren, kan eksempelvis forhindre, at en overdragelse af finansielle aktiver regnskabsmæssigt behandles som et salg. I dette tilfælde indregnes call-optionen ikke separat som et afledt finansielt aktiv.
- B3.2.15 I det omfang en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal erhververen ikke indregne det overdragne aktiv som sit aktiv. Erhververen skal ophøre med at indregne likvide beholdninger eller anden form for betalt vederlag og indregne et tilgodehavende fra overdrageren. Hvis overdrageren både har en ret og forpligtelse til at generhverve kontrollen over det overdragne aktiv i sin helhed mod et fast beløb (eksempelvis i henhold til en tilbagekøbsaftale), kan erhververen måle sit tilgodehavende til amortiseret kostpris, hvis kriterierne i afsnit 4.1.2 er opfyldt.

Eksempler

- B3.2.16 Følgende eksempler illustrerer anvendelsen af principperne for ophør af indregning i denne standard.
- Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapirer.* Hvis et finansielt aktiv sælges i henhold til en aftale om tilbagekøb af aktivet til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, eller hvis det udlånes i henhold til en aftale om at levere det tilbage til overdrageren, skal der ikke ske ophør af indregning, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Hvis erhververen opnår retten til at sælge eller pantsætte aktivet, skal overdrageren eksempelvis omklassificere aktivet i balancen som et udlånt aktiv eller et tilbagekøbstilgodehavende.
 - Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapirer — aktiver, som stort set er de samme.* Hvis et finansielt aktiv sælges i henhold til en aftale om tilbagekøb af det samme eller stort set det samme aktiv, til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, eller hvis et finansielt aktiv lånes eller udlånes i henhold til en aftale om at levere det samme eller stort set det samme aktiv tilbage til overdrageren, skal der ikke ske ophør af indregning, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
 - Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapirer — ret til udskiftning.* Hvis en tilbagekøbsaftale med en fast tilbagekøbspris eller en pris, som svarer til salgsprisen plus långivers afkast, eller en lignende transaktion med udlån af værdipapirer, giver erhververen ret til at udskifte aktiver, som ligner hinanden, og som har samme dagsværdi som det overdragne aktiv på tilbagekøbstidspunktet, skal der ikke ske ophør af indregning af det aktiv, som sælges eller udlånes ved tilbagekøb eller ved en transaktion med udlån af værdipapirer, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
 - Forkøbsret til tilbagekøb til dagsværdi.* Hvis en virksomhed sælger et finansielt aktiv og kun bibeholder en forkøbsret til tilbagekøb af det overdragne aktiv til dagsværdi, hvis erhververen efterfølgende sælger det, skal virksomheden ophøre med at indregne aktivet, idet den har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

- e) »Wash sale«-transaktion. Tilbagekøb af et finansielt aktiv kort tid efter det er blevet solgt, kaldes sommetider et »wash sale«. Et sådant tilbagekøb udelukker ikke ophør af indregning, forudsat at den oprindelige transaktion opfyldte betingelserne for ophør af indregning. Hvis en aftale vedrørende salg af et finansielt aktiv indgås samtidig med en aftale om tilbagekøb af det samme aktiv til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, skal der imidlertid ikke ske ophør af indregning af aktivet.
- f) *Put-optioner og call-optioner, som i væsentlig grad er »in the money«.* Hvis et overdraget finansielt aktiv kan tilbagekaldes af overdrageren, og call-optionen i væsentlig grad er »in the money«, opfylder overdragelsen ikke kriterierne for ophør af indregning, idet overdrageren har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Tilsvarende gælder det, at hvis det finansielle aktiv kan leveres tilbage af erhververen, og put-optionen i væsentlig grad er »in the money«, opfylder overdragelsen ikke kriterierne for ophør af indregning, idet overdrageren har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- g) *Put-optioner og call-optioner, som i væsentlig grad er »out of the money«.* For et finansielt aktiv, hvis overdragelse udelukkende sker mod en put-option, som i væsentlig grad er »out of the money«, og som besiddes af erhververen, eller en call-option, som i væsentlig grad er »out of the money«, og som besiddes af overdrageren, skal der ske ophør af indregning. Dette skyldes, at overdrageren har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- h) *Aktiver, som umiddelbart kan erhverves på basis af en call-option, som ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«.* Hvis virksomheden har en call-option på et aktiv, som umiddelbart kan erhverves på markedet, og optionen ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«, skal der ske ophør af indregning af aktivet. Dette skyldes, at virksomheden i) hverken har bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten og ii) ikke har bibeholdt kontrollen. Hvis aktivet ikke umiddelbart kan erhverves på markedet, er ophør af indregning dog udelukket i forhold til den beløbsmæssige størrelse af aktivet, som er omfattet af call-optionen, idet virksomheden har bibeholdt kontrollen over aktivet.
- i) *Et aktiv, som ikke umiddelbart kan erhverves, og som er omfattet af en put-option, der sælges af en virksomhed, som ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«.* Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv, som ikke umiddelbart kan erhverves på markedet, og sælger en put-option, som ikke i væsentlig grad er »out of the money«, har virksomheden hverken bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten på grund af den solgte put-option. Virksomheden bibeholder kontrollen over aktivet, hvis værdien af put-optionen er tilstrækkelig til at forhindre, at erhververen sælger aktivet. I så fald skal aktivet fortsat indregnes i forhold til overdragerens fortsatte engagement (jf. afsnit B3.2.9). Virksomheden overdrager kontrollen over aktivet, hvis værdien af put-optionen ikke er tilstrækkelig til at forhindre, at erhververen sælger aktivet. I så fald skal aktivet ikke længere indregnes.
- j) *Aktiver omfattet af en put- eller call-option til dagsværdi eller en terminskontrakt.* En overdragelse af et finansielt aktiv, som udelukkende sker mod en put- eller call-option eller en terminskontrakt, som har en udnyttelseskurs eller tilbagekøbspris, der svarer til dagsværdien af det finansielle aktiv på tilbagekøbstidspunktet, medfører ophør af indregning på grund af overdragelsen af alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- k) *Call- eller put-optioner afregnet i likvide beholdninger.* Virksomheden skal vurdere overdragelsen af et finansielt aktiv, som er omfattet af en put- eller call-option eller en terminskontrakt, der nettoafregnes i likvide beholdninger, for at afgøre, hvorvidt virksomheden har bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Hvis virksomheden ikke har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overtagne aktiv, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den har bibeholdt kontrollen over det overtagne aktiv. Det, at put- eller call-optionen eller terminskontrakten nettoafregnes i likvide beholdninger, medfører ikke automatisk, at virksomheden har overdraget kontrollen (jf. afsnit B3.2.9 og litra g), h) og i) ovenfor).

- l) »*Removal of accounts provision*«. En »removal of accounts provision« er en ubetinget option på tilbagekøb (en call-option), som giver virksomheden ret til at tilbagekalde overdragne aktiver underlagt visse restriktioner. Forudsat at en sådan option medfører, at virksomheden hverken bibeholder eller overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, er ophør af indregning kun udelukket i forhold til den beløbsmæssige størrelse af den del, der er omfattet af tilbagekøb (hvis det antages, at erhververen ikke kan sælge aktivet). Hvis den regnskabsmæssige værdi og provenuet af overdragelsen af låneaktiver eksempelvis er 100 000 CU, og eventuelle individuelle lån kan tilbagekaldes, men de samlede lån, som kan tilbagekøbes ikke vil kunne overstige 10 000 CU, vil 90 000 CU af lånene opfylde kriterierne for ophør af indregning.
- m) »*Clean-up*« call-optioner. En virksomhed, som kan være en overdrager, der administrerer overdragne aktiver, kan have en »clean-up« call-option på køb af de resterende overdragne aktiver, når de udestående aktiver falder til et bestemt niveau, hvor omkostningerne ved at administrere disse aktiver ikke længere står mål med fordelene ved at administrere dem. Forudsat at en sådan »clean-up« call-option medfører, at virksomheden hverken bibeholder eller overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og erhververen ikke kan sælge aktiverne, er ophør af indregning kun udelukket i forhold til den del af aktiverne, der er omfattet af call-optionen.
- n) *Efterstillede bibeholdte økonomiske interesser og kreditgarantier*. En virksomhed kan give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved at efterstille nogle af eller alle sine bibeholdte økonomiske interesser i det overdragne aktiv. Alternativt kan virksomheden give erhververen forbedrede kreditbetingelser i form af en kreditgaranti, som kan være ubegrænset eller begrænset til et bestemt beløb. Hvis virksomheden bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal aktivet fortsat indregnes i sin helhed. Hvis virksomheden bibeholder nogle, men ikke alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og har bibeholdt kontrollen, er ophør af indregning udelukket i forhold til det beløb i likvide beholdninger eller andre aktiver, som virksomheden kan komme til at betale.
- o) »*Total-afkast-swaps*«. En virksomhed kan sælge et finansielt aktiv til en erhverver og indgå en »total-afkast-swap« med erhververen, hvorved alle pengestrømme fra rentebetalinger fra det underliggende aktiv betales til virksomheden mod betaling af et fast beløb eller en variabel sats, og eventuelle stigninger eller fald i dagsværdien af det underliggende aktiv indgår i virksomheden. I dette tilfælde er ophør af indregning af hele aktivet ikke tilladt.
- p) *Renteswaps*. En virksomhed kan overdrage et fastforrentet finansielt aktiv til en erhverver og indgå en renteswap-kontrakt med erhververen om at modtage en fast rente og betale en variabel rente baseret på en beregningsmæssig hovedstol, som svarer til hovedstolen på det overdragne finansielle aktiv. En sådan renteswap udelukker ikke ophør af indregning af det overdragne aktiv, forudsat at betalingerne på swap-kontrakten ikke er betinget af betalinger på det overdragne aktiv.
- q) *Amortiserende renteswaps*. En virksomhed kan overdrage et fastforrentet finansielt aktiv til en erhverver, som afdrages over tid, og indgå en amortiserende renteswap-kontrakt med erhververen om at modtage en fast rente og betale en variabel rente baseret på en beregningsmæssig hovedstol. Hvis swap-kontraktens beregningsmæssige hovedstol afskrives, således at den svarer til hovedstolen på det til enhver tid udestående overdragne finansielle aktiv, vil swap-kontrakten normalt medføre, at virksomheden bibeholder væsentlige risici ved førtidig indfrielse. I så fald skal virksomheden enten fortsætte med at indregne hele det overdragne aktiv eller fortsætte med at indregne det overdragne aktiv i forhold til virksomhedens fortsatte engagement. Omvendt, hvis afskrivningen på swap-kontraktens beregningsmæssige hovedstol ikke er knyttet til den udestående hovedstol på det overdragne aktiv, vil swap-kontrakten ikke medføre, at virksomheden bibeholder risici ved førtidig indfrielse for aktivet. Ophør af indregning af det overdragne aktiv vil således ikke være udelukket, forudsat at betalingerne på swap-kontrakten ikke er betinget af rentebetalinger på det overdragne aktiv, og at swap-kontrakten ikke medfører, at virksomheden bibeholder eventuelle andre væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv.

- r) *Afskrivning.* En virksomhed har ikke nogen rimelig forventning om at genindvinde de kontraktlige pengestrømme på hele eller dele af et finansielt aktiv.

B3.2.17 Dette afsnit illustrerer anvendelsen af metoden for fortsat engagement, når virksomhedens fortsatte engagement vedrører en del af et finansielt aktiv.

Det antages, at en virksomhed har en portefølje af lån, der kan indfries før tid, og som har en kuponrente og en effektiv rente på 10 % samt en hovedstol og en amortiseret kostpris på 10 000 CU. Virksomheden indgår en transaktion, hvor erhververen mod betaling af 9 115 CU opnår retten til 9 000 CU af alle inddrevne beløb på hovedstolen plus renter heraf på 9,5 %. Virksomheden bibeholder retten til 1 000 CU af alle inddrevne beløb på hovedstolen plus renter heraf på 10 % plus det overskydende spænd på 0,5 % på de resterende 9 000 CU af hovedstolen. Beløb hidrørende fra førtidig indfrielse allokeres proportionelt mellem virksomheden og erhververen i forholdet 1:9, men eventuel misligholdelse fratrækkes virksomhedens rente på 1 000 CU, indtil denne rente er udtømt. Lånens dagsværdi på transaktionstidspunktet er 10 000 CU, og den skønnede dagsværdi af det overskydende spænd på 0,5 % er 40 CU.

Virksomheden vurderer, at den har overdraget visse væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten (eksempelvis væsentlige risici ved førtidig indfrielse), men at den også har bibeholdt visse væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten (på grund af den efterstillede bibeholdte økonomiske interesse), og har bibeholdt kontrollen. Virksomheden anvender derfor metoden for fortsat engagement.

Ved anvendelse af denne standard skal virksomheden analysere transaktionen som a) en bibeholdelse af fuldt ud forholdsmæssig økonomisk interesse på 1 000 CU plus b) efterstillelse af denne bibeholdte økonomiske interesse for at give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved kredittab.

Virksomheden beregner, at 9 090 CU (90 % af 10 100 CU) af det modtagne vederlag på 9 115 CU udgør vederlaget for en fuldt ud forholdsmæssig andel på 90 %. Den resterende del af det modtagne vederlag (25 CU) udgør det modtagne vederlag for efterstillelse af bibeholdte økonomiske interesser for at give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved kredittab. Derudover udgør det overskydende spænd på 0,5 % et modtaget vederlag for forbedrede kreditbetingelser. Det samlede modtagne vederlag for den forbedrede kredit er således 65 CU (25 CU + 40 CU).

Virksomheden beregner gevinsten eller tabet på salget af andelen på 90 % af pengestrømmene. Hvis det antages, at de separate dagsværdier på den overdragne andel på 90 % og den bibeholdte del på 10 % ikke er tilgængelige på overdragelsestidspunktet, allokerer virksomheden aktivets regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med afsnit 3.2.14 i IFRS 9 som følger:

	Dagsværdi	Procent	Allokeret regnskabsmæssig værdi
Overdraget del	9 090	90 %	9 000
Bibeholdt del	1 010	10 %	1 000
I alt	10 100		10 000

Virksomheden beregner gevinsten eller tabet på salget af andelen på 90 % af pengestrømmene ved at fratække den allokerede regnskabsmæssige værdi af den overdragne del fra det modtagne vederlag, dvs. 90 CU (9 090 CU — 9 000 CU). Den regnskabsmæssige værdi af den af virksomheden bibeholdte del er 1 000 CU.

Desuden indregner virksomheden det fortsatte engagement, som hidrører fra efterstillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab. Virksomheden indregner således et aktiv på 1 000 CU (den maksimale beløbsmæssige størrelse af pengestrømme, den ikke ville modtage ved efterstillelsen) og en tilknyttet forpligtelse på 1 065 CU (som er den maksimale beløbsmæssige størrelse af pengestrømme, den ikke ville modtage ved efterstillelsen, dvs. 1 000 CU plus efterstillelsens dagsværdi på 65 CU).

Virksomheden bruger alle oplysningerne ovenfor til den regnskabsmæssige behandling af transaktionen som følger:

	<i>Debet</i>	<i>Kredit</i>
Oprindeligt aktiv	—	9 000
Aktiv indregnet for efterstillelse eller forskelsværdien	1 000	—
Aktiv for det modtagne vederlag i form af overskydende spænd	40	—
Resultat (gevinst ved overdragelse)	—	90
Forpligtelse	—	1 065
Modtagne likvide beholdninger	9 115	—
I alt	10 155	10 155

Umiddelbart efter transaktionen er aktivets regnskabsmæssige værdi 2 040 CU, hvilket omfatter 1 000 CU, som repræsenterer den allokerede kostpris for den bibeholdte del, og 1 040 CU, som repræsenterer virksomhedens yderligere fortsatte engagement som følge af efterstillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab (hvilket omfatter det yderligere tillæg på 40 CU).

I efterfølgende perioder indregner virksomheden det modtagne vederlag for den forbedrede kredit (65 CU) på tidsmæssig basis, tilskriver rente på det indregnede aktiv ved anvendelse af den effektive rentemetode og indregner eventuel værdiforringelse på det indregnede aktiv. Som eksempel på sidstnævnte antages det, at der i det efterfølgende år er en værdiforringelse på de underliggende lån på 300 CU. Virksomheden reducerer det indregnede aktiv med 600 CU (300 CU knyttet til den bibeholdte økonomiske interesse og 300 CU knyttet til det yderligere fortsatte engagement, som hidrører fra efterstillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for værdiforringelse), og reducerer den indregnede forpligtelse med 300 CU. Nettoresultatet er en indregnet omkostning i resultatet for værdiforringelse på 300 CU.

Ophør af indregning af finansielle forpligtelser (afsnit 3.3)

- B3.3.1 En finansiel forpligtelse (eller en del heraf) ophører, når debitor enten:
- opfylder forpligtelsen (eller en del heraf) ved at betale kreditor, sædvanligvis kontant eller med andre finansielle aktiver, varer eller tjenesteydelser, eller
 - retligt eller af kreditor fritages for det primære ansvar for forpligtelsen (eller en del heraf). (Hvis debitor har givet en garanti, kan denne betingelse stadig være opfyldt.)
- B3.3.2 Hvis udsteder af et gældsinstrument tilbagekøber dette instrument, ophører gælden, selvom udsteder er market maker i dette instrument eller har til hensigt at sælge det i nær fremtid.
- B3.3.3 Når debitor ikke retligt fritages for en forpligtelse, fratager betaling til tredjepart, herunder betaling til en fond, som af indhold er en gældsudligningsfond, ikke i sig selv debitor fra dennes primære ansvar over for kreditor.
- B3.3.4 Hvis debitor betaler en tredjepart for at overtage en forpligtelse og meddeler sin kreditor, at denne tredjepart har overtaget forpligtelsen, skal debitor ikke ophøre med at indregne gældsforpligtelsen, medmindre betingelsen i afsnit B3.3.1, litra b) er opfyldt. Hvis debitor betaler en tredjepart for at overtage en forpligtelse og opnår retlig fritagelse fra sin kreditor, er gælden ophørt. Hvis debitor imidlertid indvilliger i at foretage betalinger på gælden til denne tredjepart eller direkte til sin oprindelige kreditor, skal debitor indregne en ny gældsforpligtelse over for denne tredjepart.
- B3.3.5 Når debitor enten retligt eller af kreditor fritages for en forpligtelse, og dette medfører, at virksomheden ophører med at indregne forpligtelsen, kan virksomheden indregne en ny forpligtelse, hvis de i afsnit 3.2.1-3.2.23 nævnte kriterier for ophør af indregning ikke er opfyldt for de overdragne finansielle aktiver. Hvis disse kriterier ikke er opfyldt, skal virksomheden ikke ophøre med at indregne de overdragne aktiver, og skal indregne en ny forpligtelse tilknyttet de overdragne aktiver.

- B3.3.6 Med hensyn til afsnit 3.3.2 er betingelserne væsentligt anderledes, hvis den diskonterede nutidsværdi af pengestrømmene i henhold til de nye betingelser, herunder betalte honorarer med fradrag af modtagne honorarer og diskonteret med brug af den oprindelige effektive rente, adskiller sig med mindst 10 % fra den diskonterede nutidsværdi af de resterende pengestrømme fra den oprindelige finansielle forpligtelse. Hvis en udveksling af gældsinstrumenter eller en ændring af betingelserne regnskabsmæssigt behandles som et ophør, skal alle afholdte omkostninger eller betalte honorarer indregnes som en del af gevinsten eller tabet forbundet med ophøret. Hvis udvekslingen eller ændringen ikke regnskabsmæssigt behandles som ophør af en forpligtelse, udgør eventuelle afholdte omkostninger eller betalte honorarer en regulering af forpligtelsens regnskabsmæssige værdi og afskrives over den ændrede forpligtelses resterende løbetid.
- B3.3.7 I visse tilfælde fritager kreditor debitor fra dennes aktuelle forpligtelse til at foretage betalinger, men debitor påtager sig en garantiforpligtelse til at foretage betaling, hvis den part, som overtager det primære ansvar for forpligtelsens indfrielse, ikke indfrier denne. I sådanne tilfælde skal debitor:
- indregne en ny finansiel forpligtelse på baggrund af dagsværdien af garantien og
 - indregne en gevinst eller et tab på baggrund af forskellen mellem i) eventuelt betalt provenu og ii) den regnskabsmæssige værdi af den oprindelige finansielle forpligtelse med fradrag af dagsværdien af den nye finansielle forpligtelse.

KLASSIFIKATION (KAPITEL 4)

Klassifikation af finansielle aktiver (afsnit 4.1)

Virksomhedens forretningsmodel til styring af finansielle aktiver

- B4.1.1 I henhold til afsnit 4.1.1, litra a), skal en virksomhed omklassificere finansielle aktiver på grundlag af virksomhedens forretningsmodel til styring af finansielle aktiver, medmindre afsnit 4.1.5 finder anvendelse. En virksomhed vurderer, hvorvidt dens finansielle aktiver opfylder betingelsen i afsnit 4.1.2, litra a), eller betingelsen i afsnit 4.1.2A, litra a), på grundlag af forretningsmodellen som fastlagt af nøglepersoner i virksomhedens ledelse (som defineret i IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*).
- B4.1.2 En virksomheds forretningsmodel fastlægges på et niveau, der viser, hvordan grupper af finansielle aktiver forvaltes sammen for at opfylde et bestemt forretningsmål. Virksomhedens forretningsmodel afhænger ikke af ledelsens hensigter med et individuelt instrument. Følgelig er denne betingelse ikke en fremgangsmåde til klassifikation af et enkelt instrument, men bør behandles på et højere aggregeringsniveau. En virksomhed kan imidlertid have mere end én forretningsmodel til styring af sine finansielle instrumenter. Derfor behøver klassifikationen ikke at blive fastlagt for den regnskabsafslæggende virksomhed som helhed. En virksomhed kan f.eks. have en portefølje af investeringer, som den forvalter for at modtage kontraktlige pengestrømme, og en anden portefølje af investeringer, som den forvalter for at realisere ændringer i dagsværdien. Tilsvarende kan det under nogle omstændigheder være hensigtsmæssigt at opdele en portefølje af finansielle aktiver i underporteføljer for at afspejle det niveau, hvor virksomheden forvalter sine finansielle aktiver. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en virksomhed opretter eller erhverver en portefølje af realkreditlån og forvalter nogle af lånene med det formål at modtage kontraktlige pengestrømme og forvalter de andre lån med salg for øje.
- B4.1.2A En virksomheds forretningsmodel beskriver, hvordan en virksomhed forvalter sine finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme. Det vil sige, at virksomhedens forretningsmodel angiver, hvorvidt den vil opnå pengestrømme ved at modtage kontraktlige pengestrømme, sælge finansielle aktiver eller begge dele. Derfor udføres denne vurdering ikke på grundlag af scenarier, som virksomheden ikke med rimelighed forventer vil forekomme, som f.eks. såkaldte »worst case«-scenarier eller stressscenarier. Hvis en virksomhed eksempelvis forventer, at den kun vil sælge en bestemt portefølje af finansielle aktiver i et stressscenarie, vil det ikke påvirke virksomhedens vurdering af forretningsmodellen for de aktiver, hvis virksomheden med rimelighed forventer, at et sådan scenarie ikke vil forekomme. Hvis virksomheden realiserer pengestrømme på en anden måde end forventet på den dato, hvor virksomheden vurderede

forretningsmodellen (eksempelvis hvis virksomheden sælger flere eller færre finansielle aktiver, end den forventede, da den klassificerede aktiverne), vil det ikke give anledning til en fejl vedrørende en tidligere periode i virksomhedens årsregnskaber (jf. IAS 8), ligesom den ikke ændrer klassifikationen af de resterende finansielle aktiver, som besiddes i den forretningsmodel (dvs. de aktiver, som virksomheden indregnede i tidligere perioder og stadig besidder), så længe virksomheden har taget hensyn til alle relevante oplysninger, der var tilgængelige på det tidspunkt, hvor den vurderede sin forretningsmodel. Når en virksomhed vurderer forretningsmodellen for nyoprettede eller ny erhvervede finansielle aktiver, skal den imidlertid tage hensyn til oplysninger om, hvordan pengestrømme tidligere blev realiseret, samt alle andre relevante oplysninger.

- B4.1.2B En virksomheds forretningsmodel til styring af finansielle aktiver er en kendsgerning og ikke blot en påstand. Den kan normalt observeres ved de aktiviteter, virksomheden gennemfører for at opfylde målene med forretningsmodellen. En virksomhed skal foretage et skøn, når den vurderer sin forretningsmodel til styring af finansielle aktiver, og vurderingen afhænger ikke af en enkelt faktor eller aktivitet. I stedet skal virksomheden tage hensyn til alle de oplysninger, der er tilgængelige på datoen for vurderingen. Disse relevante oplysninger omfatter, men er ikke begrænset til:
- hvordan resultaterne for forretningsmodellen og de finansielle aktiver, der besiddes i forretningsmodellen, evalueres og rapporteres til nøglepersoner i virksomhedens ledelse
 - de risici, der påvirker resultaterne for forretningsmodellen (og de aktiver, der besiddes i forretningsmodellen), og navnlig den måde, hvorpå disse risici styres, og
 - hvordan virksomhedens ledelse aflønnes (eksempelvis om aflønningen er baseret på dagsværdien af de aktiver, der styres, eller på de kontraktlige pengestrømme, der modtages).

En forretningsmodel, hvis formål er besiddelse af aktiver med henblik på modtagelse af kontraktlige pengestrømme

- B4.1.2C Finansielle aktiver, der besiddes i en forretningsmodel, hvis formål er besiddelse af aktiver med henblik på modtagelse af kontraktlige pengestrømme, forvaltes med henblik på at realisere pengestrømme ved at modtage kontraktlige betalinger i instrumentets løbetid. Det vil sige, at virksomheden forvalter de aktiver, der besiddes i porteføljen, med henblik på at modtage disse kontraktlige pengestrømme (i stedet for at forvalte det overordnede afkast af porteføljen ved både at besidde og sælge aktiver). I vurderingen af, hvorvidt den vil realisere pengestrømme ved at modtage de finansielle aktivers kontraktlige pengestrømme, er det nødvendigt at tage hensyn til hyppigheden og værdien af samt tidspunktet for salg i tidligere perioder, årsagerne til dette salg og forventningerne om fremtidig salgsaktivitet. Salg i sig selv danner imidlertid ikke grundlag for forretningsmodellen og kan derfor ikke betragtes isoleret. I stedet viser oplysninger om tidligere salg og forventninger om fremtidigt salg, hvordan virksomheden vil opfylde sit mål for styringen af de finansielle aktiver, og specifikt hvordan pengestrømme realiseres. En virksomhed skal overveje oplysninger om tidligere salg i forhold til årsagerne til et sådant salg og de betingelser, der var gældende på det tidspunkt, sammenlignet med de aktuelle betingelser.
- B4.1.3 Selvom om formålet med en virksomheds forretningsmodel måtte være at besidde finansielle aktiver med henblik på at modtage kontraktlige pengestrømme, behøver virksomheden ikke at holde alle instrumenterne til udløb. Derfor kan en virksomheds forretningsmodel være at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, selv når salget af finansielle aktiver finder sted eller forventes at ville finde sted i fremtiden.
- B4.1.3A Forretningsmodellen kan være at besidde aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, selv hvis virksomheden sælger finansielle aktiver, når aktivernes kreditrisiko stiger. For at vurdere hvorvidt aktivernes kreditrisiko er steget, overvejer virksomheden rimelige og dokumenterede oplysninger, herunder oplysninger om fremtiden. Uanset deres hyppighed og værdi er salg som følge af en stigning i aktivernes kreditrisiko ikke uforenelig med en forretningsmodel, som har til formål at besidde finansielle aktiver for at

modtage kontraktlige pengestrømme, fordi de finansielle aktivers kreditkvalitet har betydning for virksomhedens mulighed for at modtage kontraktlige pengestrømme. Kreditrisikostyringsaktiviteter, som har til formål at minimere de potentielle kredittab som følge af kreditforringelse, er en integreret del af en sådan forretningsmodel. At sælge et finansielt aktiv, fordi det ikke længere opfylder de kreditkriterier, der er vedtaget i virksomhedens dokumenterede investeringspolitik, er et eksempel på et sådant salg, der er gennemført på grund af en stigning i kreditrisikoen. Hvis virksomheden ikke har en sådan politik, skal den imidlertid påvise, at salget skyldtes en stigning i kreditrisikoen, på en anden måde.

- B4.1.3B Salg, der finder sted af andre grunde, f.eks. for at styre kreditkoncentrationsrisikoen (uden en stigning i aktivernes kreditrisiko), kan også være forenelig med en forretningsmodel, som har til formål at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme. Sådanne salg kan navnlig være forenelige med en forretningsmodel, som har til formål at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, hvis de sker sjældent (uanset om værdien er betydelig) eller er af ubetydelig værdi, både hver for sig og samlet (uanset om de sker hyppigt). Hvis der mere end sjældent foretages salg fra en portefølje, og disse salg er af en mere end ubetydelig værdi (enten hver for sig eller samlet), skal virksomheden vurdere, hvorvidt og hvordan sådanne salg er forenelige med formålet om at modtage kontraktlige pengestrømme. Det er ikke relevant for denne vurdering, om en tredjepart kræver, at de finansielle aktiver skal sælges, eller om salget sker på virksomhedens initiativ. En stigning i hyppigheden eller værdien af salg i en bestemt periode er ikke nødvendigvis forenelig med et formål om at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, hvis en virksomhed kan forklare årsagerne til et sådant salg og påvise, hvorfor det ikke afspejler en ændring i virksomhedens forretningsmodel. Endvidere kan salg være forenelig med formålet om at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, hvis salget foretages tæt på de finansielle aktivers udløb, og provenuet fra salget er på niveau med de resterende kontraktlige pengestrømme.
- B4.1.4 Følgende er eksempler på, at formålet med en virksomheds forretningsmodel er at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme. Listen over eksempler er ikke udtømmende. Endvidere har eksemplerne ikke til formål at beskrive alle faktorer af relevans for vurderingen af virksomhedens forretningsmodel eller at sige noget om faktorerens relative betydning.

Eksempel	Analyse
<p>Eksempel 1</p> <p>En virksomhed har investeringer for at modtage kontraktlige pengestrømme deraf. Virksomhedens finansieringsbehov er forudsigeligt, og virksomhedens finansielle aktivers løbetid er tilpasset virksomhedens anslåede finansieringsbehov.</p> <p>Virksomheden udfører kreditrisikostyringsaktiviteter med henblik på at minimere kredittab. Tidligere har virksomheden normalt solgt, når de finansielle aktivers kreditrisiko er steget så meget, at aktiverne ikke længere opfylder kreditkriterierne i virksomhedens dokumenterede investeringspolitik. Desuden har virksomheden i sjældne tilfælde solgt som følge af uventede finansieringsbehov.</p> <p>Rapporterne til nøglepersonerne i ledelsen fokuserer på de finansielle aktivers kreditkvalitet og det kontraktlige afkast. Virksomheden overvåger bl.a. også de finansielle aktivers dagsværdi.</p>	<p>Selv om virksomheden bl.a. vurderer de finansielle aktivers dagsværdi ud fra et likviditetsperspektiv (dvs. de likvide midler, der ville blive realiseret, hvis virksomheden må sælge aktiver), er virksomhedens mål at besidde de finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme. Salg er ikke uforeneligt med formålet, hvis de foretages som følge af en stigning i aktivernes kreditrisiko, eksempelvis hvis aktiverne ikke længere opfylder kreditkriterierne i virksomhedens dokumenterede investeringspolitik. Sjældne salg, som sker på grund af uventede finansieringsbehov (f.eks. i et stressscenario), ville heller ikke være uforenelige med formålet, selv om de er af en betydelig værdi.</p>

Eksempel	Analyse
<p>Eksempel 2</p> <p>En virksomheds forretningsmodel går ud på at købe porteføljer af finansielle aktiver som f.eks. lån. Disse porteføljer kan omfatte finansielle aktiver, som er værdiforringede.</p> <p>Hvis afdrag på lånene ikke bliver betalt til tiden, forsøger virksomheden at realisere de kontraktlige pengestrømme på forskellige måder — eksempelvis ved at kontakte debitoren pr. post, telefon eller ved andre metoder. Virksomhedens formål er at modtage de kontraktlige pengestrømme, og den forvalter ikke nogen af lånene i denne portefølje for at realisere pengestrømme ved at sælge dem.</p> <p>I nogle tilfælde indgår virksomheden renteswaps for at ændre renten på et bestemt finansielt aktiv i en portefølje fra en variabel rente til en fast rente.</p>	<p>Formålet med virksomhedens forretningsmodel er at besidde de finansielle aktiver for at modtage de kontraktlige pengestrømme.</p> <p>Det vil være den samme analyse, hvis virksomheden ikke forventer at modtage alle de kontraktlige pengestrømme (f.eks. hvis nogle af de finansielle aktiver er værdiforringede ved første indregning).</p> <p>Endvidere betyder det forhold, at virksomheden indgår afledte finansielle instrumenter for at ændre porteføljens pengestrømme, ikke i sig selv, at virksomhedens forretningsmodel ændres.</p>
<p>Eksempel 3</p> <p>En virksomhed har en forretningsmodel, som har til formål at oprette lån til kunder og derefter sælge dem til en securitisationsvirksomhed. Securitisationsvirksomheden udsteder instrumenter til investorer.</p> <p>Den virksomhed, der har oprettet lånene, kontrollerer securitisationsvirksomheden og konsoliderer den.</p> <p>Securitisationsvirksomheden modtager de kontraktlige pengestrømme fra lånene og overfører dem til investorerne.</p> <p>Det antages i dette eksempel, at lånene fortsat indregnes i den konsoliderede balance, fordi securitisationsvirksomheden ikke ophører med at indregne dem.</p>	<p>Koncernen oprettede lånene for at besidde dem for at modtage de kontraktlige pengestrømme.</p> <p>Den virksomhed, der har oprettet lånene, har imidlertid et mål om at realisere pengestrømme fra låneporteføljen ved at sælge lånene til securitisationsvirksomheden, så i virksomhedens separate årsregnskab vil den ikke blive anset for at forvalte porteføljen for at modtage de kontraktlige pengestrømme.</p>
<p>Eksempel 4</p> <p>Et finansieringsinstitut besidder finansielle aktiver for at opfylde likviditetsbehov i et stressscenarie (f. eks. et stormløb på bankens indeståender). Virksomheden forventer ikke at sælge aktiverne, medmindre sådanne scenarier opstår.</p> <p>Virksomheden overvåger de finansielle aktivers kreditkvalitet, og målet med forvaltningen af de finansielle aktiver er at modtage de kontraktlige pengestrømme. Virksomheden vurderer aktivernes afkast på grundlag af renteindtægter og kredittab.</p>	<p>Formålet med virksomhedens forretningsmodel er at besidde de finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme.</p> <p>Analysen vil være den samme, selv om virksomheden i et tidligere stressscenarie havde foretaget salg af en betydelig værdi for at opfylde sine likviditetsbehov. Tilsvarende er hyppige salg af en ubetydelig værdi ikke forenelige med målet om at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme.</p> <p>Hvis en virksomhed derimod besidder finansielle aktiver for at opfylde sine daglige likviditetsbehov, og dette mål kun kan opfyldes, hvis virksomheden foretager hyppige salg af en betydelig værdi, er formålet med virksomhedens forretningsmodel ikke at besidde de finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme.</p>

Eksempel	Analyse
<p>Virksomheden overvåger imidlertid også de finansielle aktivers dagsværdi fra et likviditetsperspektiv for at sikre, at de likvide midler, der ville blive realiseret, hvis virksomheden fik brug for at sælge aktiverne i et stressscenarie, ville være tilstrækkelige til at opfylde virksomhedens likviditetsbehov. Virksomheden foretager af og til salg af en ubetydelig værdi for at påvise, at aktiverne er likvide.</p>	<p>Tilsvarende gælder det, at hvis tilsynsmyndighederne kræver, at virksomheden rutinemæssigt skal sælge finansielle aktiver for at påvise, at aktiverne er likvide, og værdien af de solgte aktiver er betydelig, er formålet med virksomhedens forretningsmodel ikke at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme. Det er ikke relevant for denne analyse, om en tredjepart kræver, at de finansielle aktiver skal sælges, eller om salget sker på virksomhedens initiativ.</p>

En forretningsmodel, hvis formål er både modtagelse af kontraktlige pengestrømme og salg af finansielle aktiver

- B4.1.4A En virksomhed kan besidde finansielle aktiver i en forretningsmodel, der har til formål både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. I denne type forretningsmodel har nøglepersonerne i virksomhedens ledelse truffet beslutning om, at både modtagelse af kontraktlige pengestrømme og salg af finansielle aktiver er integrerede dele af opfyldelsen af formålet med forretningsmodellen. Der er forskellige mål, der kan være forenelige med denne type forretningsmodel. Formålet med forretningsmodellen kan eksempelvis være at styre det daglige likviditetsbehov, at have en bestemt renteafkastprofil eller at matche de finansielle aktivers varighed med varigheden af de forpligtelser, som aktiverne finansierer. For at opfylde et sådant formål vil virksomheden både modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver.
- B4.1.4B Sammenholdt med en forretningsmodel, som har til formål at besidde finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, vil denne forretningsmodel normalt være forbundet med hyppigere salg af en større værdi. Grunden er, at salg af finansielle aktiver er en integreret del af opfyldelsen af formålet med forretningsmodellen og ikke blot en nødvendig følge af den. Der er imidlertid ikke nogen grænse for, hvor hyppigt salg skal gennemføres, og hvilken værdi de skal have, i denne forretningsmodel, fordi både modtagelse af kontraktlige pengestrømme og salg af finansielle aktiver er en integreret del af opfyldelsen af formålet.
- B4.1.4C Følgende er eksempler på, at formålet med virksomhedens forretningsmodel kan opfyldes ved både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. Listen over eksempler er ikke udtømmende. Endvidere har eksemplerne ikke til formål at beskrive alle faktorer af relevans for vurderingen af virksomhedens forretningsmodel eller at sige noget om faktorernes relative betydning.

Eksempel	Analyse
<p>Eksempel 5</p> <p>En virksomhed forventer anlægsinvesteringer inden for nogle år. Virksomheden investerer sin overskydende likviditet i kort- og langfristede finansielle aktiver, så den kan finansiere anlægsinvesteringerne, når behovet opstår. Mange af de finansielle aktivers kontraktlige løbetid er længere end virksomhedens forventede investeringsperiode.</p>	<p>Formålet med forretningsmodellen opfyldes ved både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. Virksomheden træffer løbende beslutninger om, hvorvidt modtagelse af kontraktlige pengestrømme eller salg af finansielle aktiver vil maksimere afkastet af porteføljen, indtil den får behov for de investerede midler.</p>

Eksempel	Analyse
<p>Virksomheden besidder finansielle aktiver for at modtage de kontraktlige pengestrømme, og den vil, når den får mulighed for det, sælge finansielle aktiver for at geninvestere midlerne i finansielle aktiver med et højere afkast.</p> <p>De forvaltere, der er ansvarlige for porteføljen, aflønnes på grundlag af det overordnede afkast af porteføljen.</p>	<p>Som kontrast dertil kan man forestille sig en virksomhed, som forventer udgående pengestrømme om fem år til finansiering af anlægsinvesteringer, og som investerer overskydende likviditet i kortfristede finansielle aktiver. Når investeringerne udløber, geninvesterer virksomheden midlerne i nye kortfristede finansielle aktiver. Virksomheden fører denne strategi, indtil den har behov for likviditeten, og bruger så provenuet fra de udløbne finansielle aktiver til at finansiere anlægsinvesteringerne. Før udløbet foretager virksomheden kun salg af en ubetydelig værdi (medmindre kreditrisikoen stiger). Formålet med denne anden forretningsmodel er at besidde de finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme.</p>
<p>Eksempel 6</p> <p>Et finansieringsinstitut besidder finansielle aktiver for at opfylde sit daglige likviditetsbehov. Virksomheden søger at minimere udgifterne til forvaltning af dette likviditetsbehov og forvalter derfor aktivt afkastet af porteføljen. Afkastet omfatter modtagelse af kontraktlige betalinger samt gevinster og tab på salget af finansielle aktiver.</p> <p>Dermed besidder virksomheden finansielle aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme og sælger finansielle aktiver for at geninvestere i finansielle aktiver med et højere afkast eller for bedre at matche forpligtelsernes varighed. Denne strategi har tidligere givet anledning til hyppige salg, som har været af en betydelig værdi. Denne aktivitet forventes at ville fortsætte.</p>	<p>Formålet med forretningsmodellen er at maksimere afkastet af porteføljen for at opfylde det daglige likviditetsbehov, og virksomheden opfylder dette formål ved både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. Med andre ord er både modtagelse af kontraktlige pengestrømme og salg af finansielle aktiver integrerede dele af opfyldelsen af formålet med forretningsmodellen.</p>
<p>Eksempel 7</p> <p>En forsikringsgiver besidder finansielle aktiver for at finansiere forpligtelser i henhold til forsikringskontrakter. Forsikringsgiveren bruger provenuet fra de kontraktlige pengestrømme fra de finansielle aktiver til at indfri forpligtelserne i henhold til forsikringskontrakter i takt med, at de forfalder. For at sikre at de kontraktlige pengestrømme fra de finansielle aktiver kan indfri disse forpligtelser, foretager forsikringsgiveren regelmæssigt betydelige køb og salg for at genskabe balancen i sin portefølje af aktiver og opfylde sine likviditetsbehov i takt med, at de opstår.</p>	<p>Formålet med forretningsmodellen er at finansiere forpligtelserne i henhold til forsikringskontrakter. For at opfylde dette formål modtager virksomheden kontraktlige pengestrømme i takt med, at de forfalder, og sælger finansielle aktiver for at opretholde den ønskede profil for aktivporteføljen. Dermed er både modtagelse af kontraktlige pengestrømme og salg af finansielle aktiver integrerede dele af opfyldelsen af formålet med forretningsmodellen.</p>

Andre forretningsmodeller

- B4.1.5 Finansielle aktiver måles til dagsværdi gennem resultatet, hvis de ikke besiddes i en forretningsmodel, som har til formål at besidde aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, eller i en forretningsmodel, som har til formål både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver (jf. også afsnit 5.7.5). I en forretningsmodel, som omfatter måling til dagsværdi gennem resultatet, forvalter en virksomhed de finansielle aktiver med henblik på at realisere pengestrømme ved salg af aktiverne. Virksomheden træffer beslutninger ud fra aktivernes dagsværdi og forvalter aktiverne for at realisere dagsværdien. I dette tilfælde vil virksomhedens formål normalt omfatte aktivt køb og salg. Selv om virksomheden modtager kontraktlige pengestrømme, mens den besidder de finansielle aktiver, opfyldes formålet med en sådan forretningsmodel ikke ved både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. Grunden er, at modtagelse af kontraktlige pengestrømme ikke er en integreret del af opfyldelsen af formålet med forretningsmodellen, men blot en nødvendig følge af den.
- B4.1.6 En portefølje af finansielle aktiver, der forvaltes, og hvis afkast vurderes på grundlag af dagsværdien (som beskrevet i afsnit 4.2.2, litra b)), besiddes hverken for at modtage kontraktlige pengestrømme eller både for at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. Virksomheden fokuserer primært på oplysninger om dagsværdi og bruger disse oplysninger til at vurdere aktivernes afkast og træffe beslutninger. Desuden besiddes en portefølje af finansielle aktiver, der opfylder definitionen af »som besiddes med handelshensigt«, ikke for at modtage kontraktlige pengestrømme eller både for at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. For sådanne porteføljer er modtagelse af kontraktlige pengestrømme blot en nødvendig følge af opfyldelsen af formålet med forretningsmodellen. Derfor skal sådanne porteføljer af finansielle aktiver måles til dagsværdi gennem resultatet.

Kontraktlige pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen

- B4.1.7 I henhold til afsnit 4.1.1, litra b), skal en virksomhed klassificere et finansielt aktiv på grundlag af de kontraktlige pengestrømmes egenskaber, hvis det finansielle aktiv besiddes i en forretningsmodel, som har til formål at besidde aktiver for at modtage kontraktlige pengestrømme, eller i en forretningsmodel, som har til formål både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver, medmindre afsnit 4.1.5 finder anvendelse. For at gøre dette skal virksomheden i henhold til betingelsen i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b), vurdere, hvorvidt aktivets kontraktlige pengestrømme alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.
- B4.1.7A Kontraktlige pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen, svarer til en basal låneaftale. I en basal låneaftale er godtgørelse af den tidsmæssige værdi af penge (se afsnit B4.1.9A-B4.1.9E) og kreditrisiko normalt de vigtigste renteelementer. I en sådan aftale kan renten imidlertid også omfatte andre grundlæggende udlånsrisici (f.eks. likviditetsrisiko) og omkostninger (f.eks. administrationsomkostninger) forbundet med besiddelse af det finansielle aktiv i et bestemt tidsrum. Derudover kan renten omfatte en fortjenstmargen, der er forenelig med en basal låneaftale. Under ekstreme økonomiske omstændigheder kan renten være negativ, hvis indehaveren af et finansielt aktiv f.eks. enten eksplicit eller implicit betaler for at indskyde sine penge i et bestemt tidsrum (og dette beløb overstiger den betaling, som indehaveren modtager for den tidsmæssige værdi af penge, kreditrisiko og andre grundlæggende udlånsrisici og omkostninger). De kontraktlige vilkår, der beskriver eksponeringen for risici eller volatilitet i de kontraktlige pengestrømme, som ikke er omfattet af en basal låneaftale, som f.eks. eksponering for ændringer i kurser på egenkapitalinstrumenter eller råvarepriser, giver ikke anledning til kontraktlige pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen. Et oprettet eller erhvervet finansielt aktiv kan være en basal låneaftale, uanset om det i sin juridiske form er et lån.

- B4.1.7B I henhold til afsnit 4.1.3, litra a), er hovedstolen dagsværdien af det finansielle aktiv ved første indregning. Hovedstolen kan imidlertid ændre sig i det finansielle aktivs løbetid (f.eks. hvis der er afdrag på hovedstolen).
- B4.1.8 En virksomhed skal vurdere, hvorvidt kontraktlige pengestrømme alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen for den valuta, som det finansielle aktiv er angivet i.
- B4.1.9 Gearing er en af egenskaberne ved nogle finansielle aktivers kontraktlige pengestrømme. Gearing øger udsvingene i de kontraktlige pengestrømme, således at de ikke har samme økonomiske egenskaber som renter. En ikke-indbygget option, terminkontrakter og swap-kontrakter er eksempler på finansielle aktiver med en sådan gearing. Derfor opfylder sådanne kontrakter ikke betingelsen i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b), og kan ikke efterfølgende måles til amortiseret kostpris eller dagsværdi gennem øvrig totalindkomst.

Godtgørelse af den tidsmæssige værdi af penge

- B4.1.9A Den tidsmæssige værdi af penge er et renteelement, der kun yder godtgørelse for tidsforløbet. Det vil sige, at den tidsmæssige værdi af penge ikke yder godtgørelse for andre risici eller omkostninger forbundet med besiddelse af det finansielle aktiv. For at vurdere om elementet kun yder godtgørelse for tidsforløbet, foretager virksomheden en skønsmæssig vurdering og overvejer de relevante faktorer som f.eks. den valuta, det finansielle aktiv er angivet i, og den tidshorisont, som renten er fastsat for.
- B4.1.9B I nogle tilfælde kan den tidsmæssige værdi af penge imidlertid være ændret (dvs. mangelfuld). Det ville f.eks. være tilfældet, hvis renten på et finansielt aktiv regelmæssigt ændres, men hyppigheden af disse tilpasninger ikke matcher rentens forløb (f.eks. hvis renten tilpasses hver måned til en etårig rente), eller hvis et finansielt aktivs rente regelmæssigt tilpasses til et gennemsnit af bestemte korte og lange renter. I sådanne tilfælde skal virksomheden vurdere ændringen for at bestemme, om de kontraktlige pengestrømme alene udgør betaling af afdrag og renter på hovedstolen. I nogle tilfælde vil virksomheden kunne gøre dette ved at foretage en kvalitativ vurdering af den tidsmæssige værdi af penge, hvorimod det i andre tilfælde vil være nødvendigt at foretage en kvantitativ vurdering.
- B4.1.9C Ved vurderingen af en ændret tidsmæssig værdi af penge er målet at vurdere, hvad forskellen vil være mellem de kontraktlige (ikke-diskonterede) pengestrømme og de (ikke-diskonterede) pengestrømme, der ville opstå, hvis den tidsmæssige værdi af penge ikke blev ændret (referencepengestrømme). Hvis f.eks. det finansielle aktiv, der vurderes, har en variabel rente, der ændres hver måned til en etårig rente, skulle virksomheden sammenligne det finansielle aktiv med et finansielt instrument med de samme kontraktlige vilkår og den samme kreditrisiko, bortset fra at den variable rente tilpasses hver måned til en månedlig rente. Hvis den ændrede tidsmæssige værdi af penge kunne medføre kontraktlige (ikke-diskonterede) pengestrømme, som er væsentligt forskellige fra de (ikke-diskonterede) referencepengestrømme, opfylder det finansielle aktiv ikke betingelsen i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b). For at foretage denne vurdering skal virksomheden overveje virkningen af den ændrede tidsmæssige værdi af penge i hver enkelt regnskabsperiode og akkumuleret i det finansielle instruments løbetid. Begrundelsen for, hvorfor renten fastsættes på denne måde, er ikke relevant for analysen. Hvis det med en begrænset eller ingen analyse står klart, om de kontraktlige (ikke-diskonterede) pengestrømme på det finansielle aktiv, som bliver vurderet, kunne (eller ikke kunne) være væsentligt forskellige fra de (ikke-diskonterede) referencepengestrømme, behøver en virksomhed ikke at foretage en detaljeret vurdering.
- B4.1.9D Når en virksomhed vurderer en ændret tidsmæssig værdi af penge, skal den overveje faktorer, som kunne påvirke de fremtidige kontraktlige pengestrømme. Hvis en virksomhed eksempelvis vurderer en obligation med en løbetid på fem år, og den variable rente tilpasses hver sjette måned til en femårig rente, kan virksomheden ikke konkludere, at de kontraktlige pengestrømme alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen, blot fordi at rentekurven på tidspunktet for vurderingen viser, at forskellen mellem en femårig rente og en seks måneders rente er uvæsentlig. I stedet skal virksomheden også vurdere, hvorvidt forholdet mellem den femårige rente og den seks måneders rente kunne ændre sig i instrumentets løbetid, så de kontraktlige (ikke-diskonterede) pengestrømme i instrumentets løbetid kunne være væsentlige

forskellige fra de (ikke-diskonterede) referencepengestrømme. En virksomhed skal imidlertid kun tage stilling til rimeligt mulige scenarier og ikke alle mulige scenarier. Hvis en virksomhed konkluderer, at de kontraktlige (ikke-diskonterede) pengestrømme kunne være væsentligt forskellige fra de (ikke-diskonterede) referencepengestrømme, opfylder det finansielle aktiv ikke betingelsen i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b), og kan derfor ikke måles til amortiseret kostpris eller dagsværdi gennem øvrig totalindkomst.

- B4.1.9E I visse jurisdiktioner er det staten eller en tilsynsmyndighed, der fastsætter renten. Eksempelvis kan statens fastsættelse af renten ske som led i en bredere makroøkonomisk politik eller have til formål at tilskynde virksomheder til at investere i en bestemt økonomisk sektor. I nogle af disse tilfælde er formålet med den tidsmæssige værdi af penge ikke kun at yde godtgørelse for tidsforløbet. Uanset afsnit B4.1.9A-B4.1.9D skal en statsligt fastsat rente betragtes som en erstatning for den tidsmæssige værdi af penge med henblik på anvendelsen af betingelserne i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b), hvis denne rente yder en godtgørelse, der stort set svarer til tidsforløbet og ikke medfører eksponering for risici eller volatilitet i de kontraktlige pengestrømme, som er uforenelige med en basal låneaftale.

Kontraktlige vilkår, der ændrer tidspunkt eller beløbsmæssig størrelse forbundet med kontraktlige pengestrømme

- B4.1.10 Hvis et finansielt aktiv omfatter et kontraktligt vilkår, der kan ændre tidspunktet eller den beløbsmæssige størrelse forbundet med kontraktlige pengestrømme (f.eks. hvis aktivet kan førtidigt indfries før udløb, eller løbetiden kan forlænges), skal virksomheden vurdere, hvorvidt de kontraktlige pengestrømme, der kan opstå i instrumentets løbetid som følge af dette kontraktlige vilkår, alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen. Som led i denne vurdering skal virksomheden vurdere de kontraktlige pengestrømme, der kan opstå både før og efter ændringen i de kontraktlige pengestrømme. Virksomheden skal eventuelt også vurdere arten af en eventuel betinget begivenhed (dvs. den udløsende begivenhed), som ville ændre tidspunktet eller den beløbsmæssige størrelse forbundet med de kontraktlige pengestrømme. Arten af den betingede begivenhed er ikke i sig selv bestemmende for vurderingen af, hvorvidt de kontraktlige pengestrømme alene består af betaling af afdrag og renter, men den kan give en indikation. Eksempelvis kan man sammenligne et finansielt instrument med en rente, der forhøjes, hvis debitor misligholder et bestemt antal betalinger, med et finansielt instrument med en rente, der forhøjes, hvis et bestemt aktieindeks når et bestemt niveau. Det er mere sandsynligt i det førstnævnte tilfælde, at de kontraktlige pengestrømme i instrumentets løbetid udelukkende vil være betaling af afdrag og renter på hovedstolen, som følge af forholdet mellem misligholdte betalinger og en stigning i kreditrisikoen. (Jf. også afsnit B4.1.18.)
- B4.1.11 Følgende er eksempler på kontraktlige vilkår, der medfører kontraktlige pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen:
- a) en variabel rente, der omfatter godtgørelse for den tidsmæssige værdi af penge, for kreditrisikoen forbundet med den udestående hovedstol i en bestemt periode (godtgørelsen for kreditrisiko kan kun fastlægges ved første indregning og kan derfor være fast) og for andre grundlæggende udlånsrisici og omkostninger samt fortjenstmargen
 - b) et kontraktligt vilkår, der giver udstederen (dvs. debitor) ret til førtidig indfrielse af et gældsinstrument, eller giver indehaveren (dvs. kreditor) ret til at levere et gældsinstrument tilbage til udsteder før udløb, og det førtidigt indfrie beløb i alt væsentligt svarer til ikke-betalte afdrag og renter på hovedstolen, hvilket kan omfatte rimelig supplerende kompensation for førtidig opsigelse af kontrakten, og
 - c) et kontraktligt vilkår, der giver udstederen eller indehaveren ret til at forlænge et gældsstruments kontraktlige løbetid (dvs. en option på forlængelse), og vilkårene for optionen på forlængelse medfører kontraktlige pengestrømme i den forlængede løbetid, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen, hvilket kan omfatte rimelig supplerende kompensation for forlængelse af kontrakten.
- B4.1.12 Uanset afsnit B4.1.10 opfylder et finansielt aktiv, som ellers ville opfylde betingelsen i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b), men ikke gør det på grund af et kontraktligt vilkår, der giver udstederen ret til (eller

pålægger udstederen) at indfri et gældsinstrument førtidigt, eller giver indehaveren ret til (eller pålægger indehaveren) at levere et gældsinstrument tilbage til udstederen før udløb, kriterierne for at blive målt til amortiseret kostpris eller dagsværdi gennem øvrig totalindkomst (forudsat at betingelsen i afsnit 4.1.2, litra a), eller i afsnit 4.1.2A, litra a), er opfyldt), hvis:

- a) virksomheden erhverver eller opretter det finansielle aktiv til over- eller underkurs i forhold til den kontraktlige pålydende værdi,
- b) det førtidigt indfriele beløb i alt væsentligt svarer til den kontraktlige pålydende værdi og (ikke-betalt) kontraktlig rentetilskrivning, som kan omfatte rimelig supplerende kompensation for førtidig opsigelse af kontrakten, og
- c) dagsværdien af den førtidige indfrielse er ubetydelig, når virksomheden først indregner det finansielle aktiv.

B4.1.13 Følgende eksempler illustrerer kontraktlige pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen. Listen over eksempler er ikke udtømmende.

Instrument	Analyse
<p>Instrument A</p> <p>Instrument A er en obligation med et fastsat udløbstidspunkt. Betaling af afdrag og renter på hovedstolen er knyttet til et inflationsindeks for den valuta, som instrumentet er udstedt i. Inflationsindekseringen er ikke gearret, og hovedstolen er sikret.</p>	<p>De kontraktlige pengestrømme er alene betaling af afdrag og renter på hovedstolen. At knytte betaling af afdrag og renter på hovedstolen til et ikke-gearet inflationsindeks ændrer den tidsmæssige værdi af penge til et aktuelt niveau. Med andre ord afspejler renten på instrumentet den »reelle« rente. Rentebetalingerne er imidlertid godtgørelse for den tidsmæssige værdi af penge på den udestående hovedstol.</p> <p>Hvis rentebetalingerne imidlertid var indekseret til en anden variabel såsom debitors resultater (f.eks. debitors nettoindkomst) eller et aktieindeks, er de kontraktlige pengestrømme ikke betaling af afdrag og renter på hovedstolen (medmindre indekseringen til debitors resultater giver anledning til en ændring, der udelukkende kompenserer indehaveren for ændringer i instrumentets kreditrisiko, således at de kontraktlige pengestrømme alene består af afdrag og renter på hovedstolen). Grunden til dette er, at de kontraktlige pengestrømme afspejler et afkast, der er uforeneligt med en basal låneaftale (jf. afsnit B4.1.7A).</p>
<p>Instrument B</p> <p>Instrument B er et instrument med en variabel rente og et fastsat udløbstidspunkt, som giver låntager ret til løbende at vælge markedsrenten. Låntager kan f. eks. på rentetilpasningsdatoen vælge at betale 3-måneders LIBOR i tre måneder eller 1-måneders LIBOR i én måned.</p>	<p>De kontraktlige pengestrømme er alene betaling af afdrag og renter på hovedstolen, så længe den rente, der er betalt i instrumentets løbetid, svarer til godtgørelse for den tidsmæssige værdi af penge, for den kreditrisiko, der er forbundet med instrumentet, og for andre grundlæggende udlånsrisici og omkostninger samt fortjenstmargen (jf. afsnit B4.1.7A). Det, at LIBOR-renten tilpasses i instrumentets løbetid medfører ikke i sig selv, at instrumentet ikke opfylder kriterierne.</p>

Instrument	Analyse
	<p>Hvis låntager kan vælge at betale en 1-månedes rente, som tilpasses hver tredje måned, matcher hyppigheden af rentetilpasningerne ikke rentens forløb. Derfor ændres den tidsmæssige værdi af penge. Tilsvarende gælder det, at hvis et instrument har en kontraktlig rente, der løber i en periode, som kan være længere end instrumentets resterende løbetid (hvis f. eks. et instrument med en løbetid på fem år har en variabel rente, som nulstilles regelmæssigt, men som altid afspejler en løbetid på fem år), ændres den tidsmæssige værdi af penge. Grunden til dette er, at den rente, der skal betales i de enkelte perioder, ikke hænger sammen med renteperioden.</p> <p>I sådanne tilfælde skal virksomheden kvalitativt eller kvantitativt vurdere de kontraktlige pengestrømme i forhold til de kontraktlige pengestrømme i et instrument, som er identisk i alle henseender bortset fra, at rentens forløb matcher renteperioden, for at vurdere, om pengestrømmene alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen. (Jf. dog afsnit B4.1.9E, som indeholder vejledning om statsligt fastsatte renter.)</p> <p>Når en virksomhed eksempelvis vurderer en obligation med en løbetid på fem år, som har en variabel rente, der tilpasses hver sjette måned, men som altid afspejler en løbetid på fem år, skal den vurdere de kontraktlige pengestrømme for et instrument, der tilpasses hver sjette måned til en 6-måneders rente, men som ellers er identisk.</p> <p>Det vil være samme analyse, hvis låntager kan vælge mellem långivers forskellige offentliggjorte rentesatser (f.eks. kan låntager vælge mellem långivers offentliggjorte 1-månedes variable rente og långivers offentliggjorte 3-måneders variable rente).</p>
<p>Instrument C</p> <p>Instrument C er en obligation med et fastsat udløbstidspunkt og en variabel markedsrente. Der er en cap på den variable rente.</p>	<p>De kontraktlige pengestrømme for både:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) et instrument med en fast rente og b) et instrument med en variabel rente <p>er betaling af afdrag og renter på hovedstolen, så længe renten udgør godtgørelse for den tidsmæssige værdi af penge, for kreditrisikoen forbundet med instrumentet i instrumentets løbetid og for andre grundlæggende udlånsrisici og omkostninger samt fortjenstmargen. (Jf. afsnit B4.1.7A)</p>

Instrument	Analyse
	<p>Dermed kan et instrument, som er en kombination af litra a) og litra b), (f.eks. en obligation med rentecap) have pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen. En sådan kontraktlig løbetid kan reducere udsvingene i pengestrømmene ved at sætte en grænse for en variabel rente (f.eks. rentecap eller -floor) eller øge dem, fordi den faste rente bliver variabel.</p>
<p>Instrument D</p> <p>Instrument D er et lån med fuld regresret, som er sikret ved sikkerhedsstillelse.</p>	<p>Den omstændighed, at der er stillet sikkerhed for et lån med fuld regresret, påvirker ikke i sig selv analysen af, om de kontraktlige pengestrømme alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.</p>
<p>Instrument E</p> <p>Instrument E udstedes af en reguleret bank og har et fastsat udløbstidspunkt. Instrumentet har en fast rente, og alle kontraktlige pengestrømme er ikke-diskretionære.</p> <p>Udstederen er imidlertid underlagt lovgivning, som berettiger eller forpligter en national afviklingsmyndighed til at overføre tab til indehavere af bestemte instrumenter, herunder instrument E, under visse omstændigheder. Den nationale afviklingsmyndighed har eksempelvis beføjelse til at nedskrive den pålydende værdi af instrument E eller at konvertere det til et fast antal af udstederens ordinære aktier, hvis den nationale afviklingsmyndighed vurderer, at udstederen har store økonomiske problemer, har behov for supplerende lovpligtig kapital eller er ved at gå konkurs.</p>	<p>Indehaveren vil da analysere det finansielle instruments kontraktlige vilkår for at vurdere, om de giver anledning til pengestrømme, der alene består af betalinger af afdrag og renter på hovedstolen og dermed er forenelige med en basal låneaftale.</p> <p>Analysen skal omfatte de betalinger, der kun opstår som følge af den nationale afviklingsmyndigheds beføjelse til at overføre tab til indehaverne af instrument E. Grunden til dette er, at beføjelsen og de deraf følgende betalinger ikke er kontraktlige vilkår for det finansielle instrument.</p> <p>Derimod vil de kontraktlige pengestrømme ikke alene bestå af betalinger af afdrag og renter på hovedstolen, hvis det finansielle instruments kontraktlige vilkår giver udstederen eller en anden virksomhed ret eller pligt til at overføre tab til indehaveren (f.eks. ved at nedskrive den pålydende værdi eller konvertere instrumentet til et fast antal af udstederens ordinære aktier), så længe at disse kontraktlige vilkår er ægte, selv om sandsynligheden for, at et sådant tab vil blive overført, er lille.</p>

B4.1.14 Følgende eksempler illustrerer kontraktlige pengestrømme, som ikke alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen. Listen over eksempler er ikke udtømmende.

Instrument	Analyse
<p>Instrument F</p> <p>Instrument F er en obligation, der kan konverteres til et fast antal af udstederens egenkapitalinstrumenter.</p>	<p>Indehaveren skal analysere den konvertible obligation i sin helhed.</p> <p>De kontraktlige pengestrømme består ikke af betalinger af afdrag og renter på hovedstolen, fordi de afspejler et afkast, der er foreneligt med en basal låneaftale (jf. afsnit B4.1.7A), hvilket vil sige, at afkastet er knyttet til værdien af udsteders egenkapital.</p>

Instrument	Analyse
<p>Instrument G</p> <p>Instrument G er et lån, der har en invers variabel rentesats (dvs. at renten bevæger sig modsat proportionelt i forhold til markedsrenten).</p>	<p>De kontraktlige pengestrømme består ikke alene af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.</p> <p>Rentebetalingerne er ikke godtgørelse for den tidsmæssige værdi af penge på den udestående hovedstol.</p>
<p>Instrument H</p> <p>Instrument H er et instrument med uendelig løbetid, men udstederen kan konvertere instrumentet på ethvert tidspunkt og betale indehaveren den pålydende værdi plus tilskrevne renter.</p> <p>Instrument H betaler markedsrente, men betaling af renter kan kun ske, såfremt udstederen kan forblive solvent umiddelbart efter betaling heraf.</p> <p>Der tilskrives ikke yderligere rente efter udskudt rentebetaling.</p>	<p>De kontraktlige pengestrømme består ikke af betaling af afdrag og renter på hovedstolen, fordi udstederen kan være forpligtet til at udskyde rentebetalinger, samt fordi yderligere renter ikke tilskrives disse udskudte rentebetalinger. Rentebetalingerne er derfor ikke godtgørelse for den tidsmæssige værdi af penge på den udestående hovedstol.</p> <p>Hvis der er tilskrevet renter på de udskudte beløb, kan de kontraktlige pengestrømme bestå af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.</p> <p>Den omstændighed, at instrument H har uendelig løbetid betyder ikke i sig selv, at de kontraktlige pengestrømme ikke er betaling af afdrag og renter på hovedstolen. Et instrument med uendelig løbetid har løbende (flere) muligheder for forlængelse. Sådanne optioner kan resultere i kontraktlige pengestrømme, som er betalinger af afdrag og renter på hovedstolen, hvis rentebetalingerne er obligatoriske og skal betales i uendelighed.</p> <p>Også den omstændighed, at instrumentet er konverterbart betyder ikke i sig selv, at de kontraktlige pengestrømme ikke er betaling af afdrag og renter på hovedstolen, medmindre det er konverterbart til et beløb, der ikke i det væsentlige afspejler betaling af hovedstol samt renter heraf. De kontraktlige pengestrømme kan også være betaling af afdrag og renter på hovedstolen, selv om det konverterbare beløb omfatter rimelig kompensation for førtidig opsigelse til indehaveren af instrumentet. (Jf. også afsnit B4.1.12.)</p>

B4.1.15 I nogle tilfælde kan et finansielt aktiv have kontraktlige pengestrømme, som beskrives som hovedstol og renter, men sådanne pengestrømme er ikke betaling af afdrag og renter på hovedstolen som beskrevet i afsnit 4.1.2, litra b), 4.1.2A, litra b), og 4.1.3 i denne standard.

B4.1.16 Dette kan være tilfældet, hvis det finansielle aktiv er en investering i bestemte aktiver eller pengestrømme, og derfor er de kontraktlige pengestrømme ikke alene betalinger af afdrag og renter på hovedstolen. Hvis det eksempelvis i de kontraktlige vilkår fastsættes, at det finansielle aktivs pengestrømme øges, når flere biler bruger en bestemt betalingsvej, er disse kontraktlige pengestrømme uforenelige med en basal låneaftale. Derfor ville instrumentet ikke opfylde betingelsen i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b). Dette kunne være tilfældet, hvis en kreditors krav er begrænset til bestemte aktiver tilhørende debitor eller pengestrømmene fra bestemte aktiver (f.eks. et finansielt aktiv uden regres).

- B4.1.17 Det, at et finansielt aktiv er uden regres, betyder ikke nødvendigvis, at det finansielle aktiv opfylder betingelsen i afsnit 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b). I sådanne situationer skal kreditor vurdere (»se igennem til«) de underliggende aktiver eller pengestrømme for at bestemme, om de kontraktlige pengestrømme for det finansielle aktiv, der skal klassificeres, er betalinger af afdrag og renter på hovedstolen. Hvis vilkårene for det finansielle aktiv giver anledning til andre pengestrømme eller begrænser pengestrømmene på en måde, der er uforenelig med betalinger af afdrag og renter, opfylder det finansielle aktiv ikke betingelsen i 4.1.2, litra b), og 4.1.2A, litra b). Hvorvidt de underliggende aktiver er finansielle aktiver eller ikke-finansielle aktiver påvirker ikke i sig selv denne vurdering.
- B4.1.18 En egenskab ved kontraktlige pengestrømme berører ikke klassifikationen af det finansielle aktiv, hvis den kun kunne have en ubetydelig virkning på det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømme. For at foretage denne vurdering skal en virksomhed overveje den mulige virkning af de kontraktlige pengestrømmes egenskaber i hver enkelt regnskabsperiode og akkumuleret i det finansielle instruments løbetid. Hvis en egenskab ved kontraktlige pengestrømme kunne have en virkning på de kontraktlige pengestrømme, som er mere end ubetydelig (enten i én regnskabsperiode eller akkumuleret), men denne egenskab ikke er reel, påvirker det endvidere ikke klassifikationen af et finansielt aktiv. En egenskab ved pengestrømme er ikke reel, hvis den kun påvirker instrumentets kontraktlige pengestrømme i tilfælde af en begivenhed, der er meget sjælden, unormal og usandsynlig.
- B4.1.19 I næsten alle udlånstransaktioner er kreditors instrument rangeret i forhold til debtors andre kreditors instrumenter. Et instrument, som er efterstillet andre instrumenter, kan have kontraktlige pengestrømme, som er betalinger af afdrag og renter på hovedstolen, hvis debtors manglende betaling udgør misligholdelse af en kontrakt, og indehaveren i henhold til kontrakten har ret til at modtage ubetalte afdrag og renter på hovedstolen, selv om debitor går konkurs. Eksempelvis ville et tilgodehavende fra salg, hvor kreditor er upriviligeret kreditor, blive anset for at have betalinger af afdrag og renter på hovedstolen. Dette er også tilfældet, selv om debitor har udstedt lån, som er sikrede, og som derfor i tilfælde af konkurs ville give indehaveren af lånetilsagnet prioritet over den upriviligerede kreditors krav med hensyn til sikkerheden, men som ikke berører den upriviligerede kreditors ret i henhold til kontrakten til ubetalte afdrag og andre skyldige beløb.

Kontraktligt forbundne instrumenter

- B4.1.20 I nogle typer transaktioner kan en udsteder prioritere betalinger til indehavere af finansielle aktiver ved hjælp af flere kontraktligt forbundne instrumenter, som skaber koncentrationer af kreditrisiko (trancher). Hver enkelt tranche har en rangorden, der angiver, hvilken rækkefølge eventuelle pengestrømme, som udstederen opnår, har i tranchen. I sådanne situationer har indehaverne af en tranche kun ret til betalinger af afdrag og renter på hovedstolen, hvis udstederen opnår tilstrækkelige pengestrømme til at dække de højere rangerende trancher.
- B4.1.21 I sådanne transaktioner har tranchen pengestrømsegenskaber, som kun er betalinger af afdrag og renter på hovedstolen, hvis:
- de kontraktlige vilkår for den tranche, der vurderes med henblik på klassifikation (uden at se igennem til den underliggende pulje af finansielle instrumenter), giver anledning til pengestrømme, der alene er betalinger af afdrag og renter på hovedstolen (f.eks. hvor renten på tranchen ikke er knyttet til et råvareindeks),
 - den underliggende pulje af finansielle instrumenter har de pengestrømsegenskaber, der er omhandlet i afsnit B4.1.23 og B4.1.24, og
 - eksponeringen for kreditrisiko i den underliggende pulje af finansielle instrumenter, der er forbundet med tranchen, svarer til eller er lavere end eksponeringen for kreditrisiko i den underliggende pulje af finansielle instrumenter (f.eks. hvor kreditvurderingen af den tranche, der vurderes med henblik på klassifikation, svarer til eller er højere end den kreditvurdering, som en enkelt tranche, der finansierede den underliggende pulje af finansielle instrumenter, ville få).

- B4.1.22 En virksomhed skal se igennem til de underliggende puljer, indtil den kan identificere den underliggende pulje af instrumenter, der skaber (og ikke viderefører) pengestrømmene. Dette er den underliggende pulje af finansielle instrumenter.
- B4.1.23 Den underliggende pulje skal omfatte et eller flere instrumenter, der har kontraktlige pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.
- B4.1.24 Den underliggende pulje af instrumenter kan også omfatte instrumenter, som:
- a) reducerer udsvingene i pengestrømmene for instrumenterne i afsnit B4.1.23 og, i kombination med instrumenterne i afsnit B4.1.23, resulterer i pengestrømme, der alene er betalinger af afdrag og renter på hovedstolen (f.eks. rentecap eller -floor eller en kontrakt, der reducerer kreditrisikoen på nogle af eller alle instrumenterne i afsnit B4.1.23), eller
 - b) tilpasser tranchernes pengestrømme med pengestrømmene for den underliggende pulje af instrumenter i afsnit B4.1.23 i forhold til forskelle i og kun i:
 - i) om renten er fast eller variabel
 - ii) den valuta, som pengestrømmene er angivet i, herunder inflation i den pågældende valuta, eller
 - iii) tidspunktet for pengestrømmene.
- B4.1.25 Hvis et af instrumenterne i puljen ikke opfylder betingelserne i enten afsnit B4.1.23 eller afsnit B4.1.24, er betingelsen i afsnit B4.1.21, litra b), ikke opfyldt. Det er ikke sikkert, at det er nødvendigt at foretage en detaljeret analyse af de enkelte instrumenter i puljen i forbindelse med denne vurdering. En virksomhed skal imidlertid foretage et skøn og en passende analyse for at vurdere, hvorvidt instrumenterne i puljen opfylder betingelserne i afsnit B4.1.23-B4.1.24. (Afsnit B4.1.18 indeholder vejledning om kontraktlige pengestrømmes egenskaber, som kun har en ubetydelig virkning.)
- B4.1.26 Hvis indehaveren ikke kan vurdere betingelserne i afsnit B4.1.21 ved første indregning, skal tranchen måles til dagsværdi gennem resultatet. Hvis den underliggende pulje af instrumenter kan ændres efter første indregning på en sådan måde, at puljen muligvis ikke opfylder betingelserne i afsnit B4.1.23-B4.1.24, opfylder tranchen ikke betingelserne i afsnit B4.1.21 og skal måles til dagsværdi gennem resultatet. Hvis den underliggende pulje imidlertid omfatter instrumenter, som er sikret ved aktiver, der ikke opfylder betingelserne i afsnit B4.1.23-B4.1.24, skal muligheden for at tiltræde sådanne aktiver imidlertid lades ude af betragtning i anvendelsen af dette afsnit, medmindre virksomhedens hensigt med at erhverve tranchen var at kontrollere aktivet.

Mulighed for at klassificere et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet (afsnit 4.1. og 4.2)

- B4.1.27 Med forbehold af betingelserne i afsnit 4.1.5 og 4.2.2 tillader denne standard, at en virksomhed klassificerer et finansielt aktiv, en finansiell forpligtelse eller en gruppe af finansielle instrumenter (finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele) som til dagsværdi gennem resultatet, forudsat at dette giver mere relevant information.
- B4.1.28 Virksomhedens beslutning om at klassificere et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse som til dagsværdi gennem resultatet svarer til et valg af regnskabspraksis (selvom klassifikationen i modsætning til valg af regnskabspraksis ikke kræves anvendt ensartet på alle tilsvarende transaktioner). Hvis en virksomhed har et sådant valg, kræves det i afsnit 14, litra b), i IAS 8, at den valgte regnskabspraksis medfører årsregnskaber, der giver pålidelige og mere relevante oplysninger om virkningerne af transaktioner eller andre begivenheder eller forhold på virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme. I forbindelse med klassifikation af en finansiell forpligtelse som til dagsværdi gennem resultatet beskriver afsnit 4.2.2 eksempelvis de to forhold, hvor kravet om mere relevant information vil være opfyldt. Derfor skal virksomheden for at vælge en sådan klassifikation i overensstemmelse med afsnit 4.2.2 dokumentere, at den falder ind under et af (eller begge) disse to forhold.

Klassifikation fjerner eller væsentligt reducerer en regnskabsmæssig inkonsistens

- B4.1.29 Målingen af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse og klassifikationen af indregnede ændringer i postens værdi bestemmes af postens klassifikation og af, om posten er en del af et klassificeret sikringsforhold. Disse krav kan forårsage en målings- eller indregningsuoverensstemmelse, når eksempelvis et finansielt aktiv, hvis der ikke foretages en klassifikation som til dagsværdi gennem resultatet, ville have været klassificeret som efterfølgende målt til dagsværdi gennem resultatet, og en forpligtelse, som virksomheden anser for at være forbundet dermed, efterfølgende ville være målt til amortiseret kostpris (uden indregning af ændringer i dagsværdien). I sådanne tilfælde kan virksomheden konkludere, at dets årsregnskab ville give mere relevant information, hvis både aktivet og forpligtelsen blev målt som til dagsværdi gennem resultatet.
- B4.1.30 Følgende eksempler viser, hvornår denne betingelse kan være opfyldt. I alle tilfælde kan virksomheden udelukkende anvende denne betingelse til at klassificere finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser som til dagsværdi gennem resultatet, hvis de opfylder princippet i afsnit 4.1.5 eller 4.2.2, litra a):
- En virksomhed har forpligtelser i henhold til forsikringskontrakter, som måles, så de afspejler aktuelle oplysninger (som tilladt i afsnit 24 i IFRS 4), og finansielle aktiver, som den anser for at være forbundet dermed, og som ellers ville blive målt enten til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst eller amortiseret kostpris.
 - En virksomhed har finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele, der deler en risiko, såsom en renterisiko, der giver anledning til modsatrettede ændringer i dagsværdien, som har en tendens til at udligne hinanden. Det er imidlertid kun nogle af instrumenterne, der ville blive målt til dagsværdi gennem resultatet (som eksempelvis er afledte finansielle instrumenter, eller som klassificeres som besiddelse med handelshensigt). Det kan også være, at kravene til regnskabsmæssig sikring ikke er opfyldt, eksempelvis fordi kravene til sikringseffektiviteten i afsnit 6.4.1 ikke er opfyldt.
 - En virksomhed har finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele, der deler en risiko, såsom en renterisiko, der giver anledning til modsatrettede ændringer i dagsværdien, som har en tendens til at udligne hinanden, og ingen af de finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser opfylder kriterierne for klassifikation som et sikringsinstrument, fordi de ikke måles til dagsværdi gennem resultatet. Desuden er der i mangel af regnskabsmæssig sikring en væsentlig uoverensstemmelse i indregningen af gevinster og tab. Eksempelvis har virksomheden finansieret en specificeret gruppe lån ved at udstede handlede obligationer, for hvilke ændringer i dagsværdien har en tendens til at udligne hinanden. Hvis virksomheden derudover regelmæssigt køber og sælger obligationerne, men sjældent, om nogensinde, køber og sælger lånene, fjerner man ved at præsentere både lånene og obligationerne til dagsværdi gennem resultatet den uoverensstemmelse i tidspunkterne for indregning af gevinster og tab, som ellers ville opstå som følge af at måle dem begge til amortiseret kostpris og indregne en gevinst eller et tab, hver gang en obligation tilbagekøbes.
- B4.1.31 I tilfælde som dem, der er beskrevet i det foregående afsnit, kan man ved at klassificere de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke ellers måles som sådan, som til dagsværdi gennem resultatet ved den første indregning, fjerne eller væsentligt reducere målings- eller indregningsuoverensstemmelsen og give mere relevant information. Af praktiske årsager behøver virksomheden ikke indgå alle de aktiver og forpligtelser, som giver anledning til målings- eller indregningsuoverensstemmelsen på nøjagtigt samme tidspunkt. Der tillades en rimelig forsinkelse, forudsat at hver transaktion klassificeres som til dagsværdi gennem resultatet ved den første indregning, og at man på det tidspunkt forventer, at de eventuelle resterende transaktioner vil finde sted.
- B4.1.32 Det ville ikke kunne accepteres kun at klassificere en del af de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der giver anledning til uoverensstemmelsen, som til dagsværdi gennem resultatet, hvis dette ikke fjerner eller væsentligt reducerer uoverensstemmelsen og derfor ikke ville medføre mere relevant information. Det ville imidlertid være acceptabelt kun at klassificere en del af en række ensartede finansielle aktiver eller ensartede finansielle forpligtelser, hvis dette ville resultere i en væsentlig reduktion (og muligvis en større reduktion end ved andre tilladte klassifikationer) af uoverensstemmelsen. Det antages eksempelvis, at en virksomhed har en række ensartede finansielle forpligtelser, der samlet beløber sig til 100 CU, og en række ensartede finansielle aktiver, der samlet beløber sig til 50 CU, men som måles på forskelligt grundlag. Virksomheden kan opnå en væsentlig reduktion af målingsuoverensstemmelsen ved at klassificere alle aktiverne ved den første indregning, men kun nogle af forpligtelserne (eksempelvis individuelle

forpligtelser, der samlet beløber sig til 45 CU) som til dagsværdi gennem resultatet. Eftersom klassifikation som til dagsværdi gennem resultatet kun kan anvendes på det samlede finansielle instrument, skal virksomheden i dette eksempel imidlertid klassificere en eller flere forpligtelser i deres helhed. Den ville hverken kunne klassificere et element af en forpligtelse (eksempelvis ændringer i værdien, som kun kan henføres til én risiko, såsom ændringer i en toneangivende rente) eller en andel (dvs. procentdel) af en forpligtelse.

En gruppe finansielle forpligtelser eller finansielle aktiver og finansielle forpligtelser forvaltes, og afkastet vurderes på grundlag af dagsværdien

- B4.1.33 En virksomhed kan forvalte og vurdere indtjeningen af en gruppe af finansielle forpligtelser eller finansielle aktiver og finansielle forpligtelser på en sådan måde, at måling af gruppen til dagsværdi gennem resultatet vil give mere relevant information. Fokus er i dette tilfælde rettet mod den måde, som virksomheden forvalter og vurderer indtjeningen på, snarere end på arten af dens finansielle instrumenter.
- B4.1.34 En virksomhed kan eksempelvis anvende denne betingelse til at klassificere finansielle forpligtelser som til dagsværdi gennem resultatet, hvis den opfylder princippet i afsnit 4.2.2, litra b), og virksomheden har finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der deler en eller flere risici, og disse risici styres og vurderes på grundlag af dagsværdien i overensstemmelse med en dokumenteret forvaltningspolitik for aktiver og forpligtelser. Et eksempel kan være en virksomhed, der har udstedt »strukturerede produkter«, der indeholder flere indbyggede afledte finansielle instrumenter, og styrer de dermed forbundne risici på grundlag af dagsværdien ved brug af en blanding af afledte og ikke-afledte finansielle instrumenter.
- B4.1.35 Som anført ovenfor afhænger denne betingelse af den måde, hvorpå virksomheden forvalter og vurderer indtjeningen af den aktuelle gruppe af finansielle instrumenter. Derfor skal en virksomhed (i henhold til kravet om klassifikation ved den første indregning), der klassificerer finansielle forpligtelser som til dagsværdi gennem resultatet på grundlag af denne betingelse, foretage en tilsvarende klassifikation af alle finansielle forpligtelser, der opfylder kriterierne, og som forvaltes og vurderes sammen.
- B4.1.36 Dokumentationen for virksomhedens strategi behøver ikke være omfattende, men dog tilstrækkelig til at dokumentere overholdelse af afsnit 4.2.2, litra b). En sådan dokumentation kræves ikke for hver enkelt post, men kan foretages samlet for porteføljen. Hvis et indtjeningsstyringssystem for en afdeling — som er godkendt af nøglepersonerne i virksomhedens ledelse — eksempelvis tydeligt dokumenterer, at indtjeningen vurderes på dette grundlag, kræves der ingen yderligere dokumentation for at dokumentere overholdelse af afsnit 4.2.2, litra b).

Indbyggede afledte finansielle instrumenter (afsnit 4.3)

- B4.3.1 Når en virksomhed bliver part i en sammensat kontrakt med en hovedkontrakt, der ikke er et aktiv, som ligger inden for denne standards anvendelsesområde, skal virksomheden i henhold til afsnit 4.3.3 identificere et eventuelt indbygget afledt finansielt instrument, vurdere, om det skal udskilles fra hovedkontrakten, og for dem, der skal udskilles, måle de afledte finansielle instrumenter til dagsværdi ved første indregning og efterfølgende til dagsværdi gennem resultatet.
- B4.3.2 Hvis en hovedkontrakt ikke har noget angivet eller forudbestemt udløbstidspunkt og udgør en resterende andel af virksomhedens nettoaktiver, er kontraktens økonomiske karakteristika og risici de samme som for et egenkapitalinstrument, og et indbygget finansielt instrument ville skulle have egenkapitalkarakteristika, som er knyttet til den samme virksomhed, for at kunne anses for at være nært forbundet. Hvis hovedkontrakten ikke er et egenkapitalinstrument og opfylder definitionen på et finansielt instrument, er kontraktens økonomiske karakteristika og risici de samme som for et gældsinstrument.
- B4.3.3 Et indbygget afledt finansielt instrument, som ikke er en option (eksempelvis en indbygget termins- eller swap-kontrakt), udskilles fra hovedkontrakten på basis af instrumentets angivne eller implicite vilkår, hvilket medfører, at instrumentet har en dagsværdi på nul ved første indregning. Et indbygget optionsbaseret afledt finansielt instrument (eksempelvis en indbygget put-, call-, cap- eller floor-option eller en swaption) udskilles fra hovedkontrakten på basis af de angivne vilkår for optionselementet. Hovedinstrumentets oprindelige regnskabsmæssige værdi er restværdien efter udskillelse af det indbyggede afledte finansielle instrument.

- B4.3.4 Flere indbyggede afledte finansielle instrumenter i en enkelt sammensat kontrakt behandles normalt som et enkelt sammensat indbygget afledt finansielt instrument. For indbyggede afledte finansielle instrumenter, som klassificeres som egenkapital (jf. IAS 32), foretages dog separat regnskabsmæssig behandling i forhold til de instrumenter, som klassificeres som aktiver eller forpligtelser. Desuden gælder det, at hvis en sammensat kontrakt indeholder mere end ét indbygget afledt finansielt instrument, og disse afledte finansielle instrumenter knytter sig til forskellige risici, umiddelbart kan adskilles og er uafhængige af hinanden, skal de regnskabsmæssigt behandles separat i forhold til hinanden.
- B4.3.5 De økonomiske karakteristika og risici forbundet med et indbygget afledt finansielt instrument er ikke nært forbundet med hovedkontrakten (afsnit 4.3.3, litra a)) i følgende eksempler. Under forudsætning af, at betingelserne i afsnit 4.3.3, litra b) og c), er opfyldt, behandler virksomheden regnskabsmæssigt det indbyggede afledte finansielle instrument separat fra hovedkontrakten i disse eksempler:
- a) En put-option, som er indbygget i et instrument, der gør det muligt for indehaveren at kræve, at udsteder tilbagekøber instrumentet til et beløb i likvide beholdninger eller andre aktiver, som varierer på basis af ændringen i en aktie- eller råvarepris eller et aktie- eller råvareindeks, er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet.
 - b) En option på eller bestemmelse om automatisk forlængelse af et gældsinstrumentets restløbetid er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet, medmindre der foretages en samtidig regulering til den omtrentlige aktuelle markedsrente på forlængelsestidspunktet. Hvis en virksomhed udsteder et gældsinstrument, og indehaveren af dette gældsinstrument udsteder en call-option på gældsinstrumentet til en tredjepart, anses call-optionen af udsteder som en forlængelse af gældsinstrumentets løbetid, forudsat at udsteder kan afkræves at deltage i eller muliggøre gensalget af gældsinstrumentet som følge af udnyttelsen af call-optionen.
 - c) Betaling af aktieindeksbestemte renter eller afdrag, som er indbygget i et hovedgældsinstrument eller en forsikringskontrakt — hvor renter eller afdrag indekseres efter egenkapitalinstrumenters værdi — er ikke nært forbundet med hovedinstrumentet, idet de risici, der er forbundet med hovedinstrumentet og det indbyggede afledte finansielle instrument, er forskellige.
 - d) Betaling af råvareindeksbestemte renter eller afdrag, som er indbygget i et hovedgældsinstrument eller en forsikringskontrakt — hvor renter eller afdrag indekseres efter prisen på en råvare (eksempelvis guld) — er ikke nært forbundet med hovedinstrumentet, idet de risici, der er forbundet med hovedinstrumentet og det indbyggede afledte finansielle instrument, er forskellige.
 - e) En call- eller put-option eller en option på førtidig indfrielse, som er indbygget i en hovedlåneaftale eller en hovedforsikringskontrakt, er ikke nært forbundet med hovedkontrakten, medmindre:
 - i) optionens udnyttelseskurs omtrent svarer til hovedlåneaftalens amortiserede kostpris eller den regnskabsmæssige værdi af hovedforsikringskontrakten på de respektive udnyttelsestidspunkter, eller
 - ii) udnyttelseskursen for en option på førtidig indfrielse godtgør långiveren et beløb på op til den tilnærmelsesvis nutidsværdi af rentetab i hovedaftalens resterende løbetid. Rentetabet er produktet af den førtidigt indfrie hovedstol ganget med renteforskellen. Renteforskellen er det beløb, hvormed hovedkontraktens effektive rente overstiger den effektive rente, som virksomheden ville modtage på datoen for den førtidige indfrielse, hvis den geninvesterede den førtidigt indfrie hovedstol under en lignende kontrakt i kontraktens resterende løbetid.
- Vurderingen af, om call- eller put-optionen er nært forbundet med hovedlåneaftalen, foretages før udskillelse af egenkapitalelementet af et konvertibelt gældsinstrument i overensstemmelse med IAS 32.
- f) Afledte kreditinstrumenter, som er indbygget i et hovedgældsinstrument, og som gør det muligt for den ene part (den sikrede) at overdrage kreditrisikoen forbundet med et bestemt aktiv, uanset om den ejer dette, til en anden part (garanten), er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet. Sådanne afledte kreditinstrumenter gør det muligt for garanten at overtage kreditrisikoen forbundet med aktivet uden direkte at eje det.

- B4.3.6 Som eksempel på en sammensat kontrakt kan nævnes et finansielt instrument, som giver indehaveren ret til at levere det finansielle instrument tilbage til udsteder mod et beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, som varierer på basis af ændringen i et aktie- eller råvareindeks, som kan stige eller falde (et »indløseligt instrument«). Medmindre udsteder ved første indregning klassificerer det indløselige instrument som en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, skal udsteder udskille et afledt finansielt instrument (dvs. betalingen af indekseret afdrag) i henhold til afsnit 4.3.3, idet hovedkontrakten er et gældsinstrument i henhold til afsnit B4.3.2, og betalingen af indekseret afdrag ikke er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet i henhold til afsnit B4.3.5, litra a). Eftersom betalingen af afdrag kan stige eller falde, er det indbyggede afledte finansielle instrument ikke en option, og dets værdi er indekseret efter den underliggende variabel.
- B4.3.7 Med hensyn til et indløseligt instrument, som på et hvilket som helst tidspunkt kan leveres tilbage til udsteder mod likvide beholdninger svarende til en forholdsmæssig andel af værdien af en virksomheds nettoaktiver (eksempelvis enheder i en investeringsforening med tilbagekøbspligt for den udstedende forening eller visse »unit-linked« investeringsprodukter), er virkningen af at udskille et indbygget afledt finansielt instrument og foretage regnskabsmæssig behandling af hvert element, at den sammensatte kontrakt måles til det indløsningsbeløb, der skal betales ved udgangen af regnskabsperioden, hvis indehaveren har udnyttet sin ret til at levere instrumentet tilbage til udsteder.
- B4.3.8 De økonomiske karakteristika og risici ved et indbygget afledt finansielt instrument er nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici i nedenstående eksempler. I disse eksempler behandler virksomheden ikke regnskabsmæssigt det indbyggede afledte finansielle instrument separat fra hovedkontrakten.
- a) Et indbygget afledt finansielt instrument, hvor det underliggende instrument er en rentesats eller et renteindeks, som kan medføre en ændring af det rentebeløb, der ellers skulle betales eller modtages i henhold til en rentebærende hovedlåneaftale eller forsikringskontrakt, er nært forbundet med hovedkontrakten, medmindre den sammensatte kontrakt kan afregnes på en sådan måde, at indehaveren ikke ville genindvinde stort set alle sine indregnede investeringer, eller det indbyggede afledte finansielle instrument mindst kunne fordoble indehaverens oprindelige afkast på hovedkontrakten og kunne medføre et afkast, som er mindst to gange så højt, som markedsafkastet ville være for en kontrakt på samme vilkår som hovedkontrakten.
 - b) Indbyggede rentefloors eller -caps på en låneaftale eller en forsikringskontrakt er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at den pågældende cap svarer til eller er højere end markedsrenten, og det pågældende floor svarer til eller er lavere end markedsrenten, når kontrakten udstedes, og hverken cap eller floor er gearet i forhold til hovedkontrakten. Bestemmelser i en kontrakt vedrørende køb eller salg af et aktiv (eksempelvis en råvare), som fastlægger cap og floor på den pris, der skal betales eller modtages for aktivet, er ligeledes nært forbundet med hovedkontrakten, hvis både cap og floor var »out of the money« ved indgåelsen og ikke er gearede.
 - c) Et indbygget afledt valutainstrument, som medfører en strøm af rentebetalinger eller afdrag i fremmed valuta, og som er indbygget i et hovedgældsinstrument (eksempelvis en obligation, som er optaget og forrentes i én valuta, mens afdrag sker i en anden valuta), er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet. Et sådant afledt finansielt instrument adskilles ikke fra hovedinstrumentet, idet IAS 21 *Valutaomregning* kræver, at gevinster og tab på monetære poster ved valutaomregning indregnes i årets resultat.
 - d) Et indbygget afledt valutainstrument i en hovedkontrakt, som er en forsikringskontrakt, eller som ikke er et finansielt instrument (eksempelvis en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, hvor prisen er angivet i en fremmed valuta), er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at den ikke er gearet, ikke indeholder et optionselement og kræver betalinger i en af følgende valutaer:
 - i) en væsentlig kontrahents funktionelle valuta
 - ii) den valuta, som i handel over hele verden sædvanligvis anvendes til at angive priser på den pågældende vare eller tjenesteydelse (eksempelvis USD for råoliehandel), eller

- iii) en valuta, som ofte anvendes i kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle poster inden for de økonomiske rammer, hvor handlen finder sted (eksempelvis en relativt stabil og likvid valuta, som ofte anvendes i lokale handelstransaktioner eller udenrigshandel).
- e) En option på førtidig indfrielse, som er indbygget i en betalingsdel, omfattende enten renter eller afdrag, er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at hovedkontrakten i) oprindeligt er opstået som følge af adskillelsen af retten til at modtage kontraktlige pengestrømme fra et finansielt instrument, hvori der ikke var indbygget et afledt finansielt instrument, og ii) hvori der ikke indgår vilkår, som ikke gælder for den oprindelige hovedlånetafte.
- f) Et indbygget afledt finansielt instrument i en hovedleasingkontrakt er nært forbundet med hovedkontrakten, hvis det indbyggede afledte finansielle instrument er i) et inflationsbestemt indeks, som eksempelvis indeksering af leasingbetalinger i forhold til et forbrugerprisindeks (forudsat at leasingkontrakten ikke er gearret, og indekseringen vedrører inflation i virksomhedens egne økonomiske omgivelser), ii) betingede lejeudgifter baseret på relateret omsætning eller iii) betingede lejeudgifter baseret på variable rentesatser.
- g) Et »unit-link«-element, som er indbygget i et finansielt hovedinstrument eller en hovedforsikringskontrakt er nært forbundet med hovedinstrumentet eller hovedkontrakten, hvis betalingerne i form af investeringsbeviser (units) måles til investeringsbevisernes aktuelle værdi, som afspejler dagsværdien af foreningens aktiver. Et »unit-link«-element er en kontraktmæssig betingelse, som kræver, at betalinger foretages i form af investeringsbeviser i en intern eller ekstern investeringsforening.
- h) Et afledt finansielt instrument, som er indbygget i en forsikringskontrakt er nært forbundet med hovedforsikringskontrakten, hvis det indbyggede afledte finansielle instrument og hovedforsikringskontrakten er så indbyrdes afhængige, at en virksomhed ikke kan foretage separat måling af det indbyggede afledte finansielle instrument (dvs. uden at vurdere hovedkontrakten).

Instrumenter, der indeholder indbyggede afledte finansielle instrumenter

- B4.3.9 Som beskrevet i afsnit B4.3.1 skal en virksomhed, når den bliver part i en sammensat kontrakt med en hovedkontrakt, der ikke er et aktiv, som ligger inden for denne standards anvendelsesområde, og med ét eller flere indbyggede afledte finansielle instrumenter, i henhold til afsnit 4.3.3 identificere et sådant indbygget afledt finansielt instrument, vurdere, om det skal udskilles fra hovedkontrakten, og for dem, der skal udskilles, måle de afledte finansielle instrumenter til dagsværdi ved første indregning og efterfølgende. Disse krav kan være mere komplicerede eller resultere i mindre pålidelige målinger, end hvis hele instrumentet måles til dagsværdi gennem resultatet. Derfor tillader denne standard, at hele den sammensatte kontrakt klassificeres som til dagsværdi gennem resultatet.
- B4.3.10 En sådan klassifikation kan anvendes, uanset om afsnit 4.3.3 kræver, at de indbyggede afledte instrumenter udskilles fra hovedkontrakten, eller ikke tillader en sådan udskillelse. Afsnit 4.3.5 berettiger imidlertid ikke til en klassifikation af den sammensatte kontrakt som til dagsværdi gennem resultatet i de tilfælde, der er beskrevet i afsnit 4.3.5, litra a) og b), eftersom dette hverken ville reducere kompleksiteten eller øge pålideligheden.

Omvurdering af indbyggede afledte finansielle instrumenter

- B4.3.11 I henhold til afsnit 4.3.3 skal en virksomhed vurdere, om et indbygget afledt finansielt instrument skal udskilles fra hovedkontrakten og regnskabsmæssigt behandles som et afledt finansielt instrument, når virksomheden for første gang bliver part i kontrakten. Efterfølgende omvurdering er forbudt, medmindre der sker en ændring i kontraktbetingelserne, som i betydelig grad ændrer de pengestrømme, der ellers ville være påkrævet i henhold til kontrakten, i hvilket tilfælde en revurdering er påkrævet. En virksomhed afgør, om en ændring af pengestrømmene er betydelig, ved at vurdere, i hvilket omfang de forventede fremtidige pengestrømme, der er forbundet med det indbyggede afledte finansielle instrument, hovedkontrakten eller begge, er ændret, og hvorvidt ændringen er betydelig i forhold til de tidligere forventede pengestrømme forbundet med kontrakten.
- B4.3.12 Afsnit B4.3.11 finder ikke anvendelse på indbyggede afledte finansielle instrumenter i kontrakter, der er erhvervet ved:
- a) en virksomhedssammenslutning (som defineret i IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*),

- b) en sammenslutning af virksomheder under samme bestemmende indflydelse som beskrevet i afsnit B1-B4 i IFRS 3 eller
- c) oprettelse af et joint venture som defineret i IFRS 11 *Fælles ordninger*

eller en eventuel omvurdering heraf på overtagelsestidspunktet. ⁽¹⁾

Omklassifikation af finansielle aktiver (afsnit 4.4)

Omklassifikation af finansielle aktiver

B4.4.1 I henhold til afsnit 4.4.1 skal en virksomhed omklassificere finansielle aktiver, hvis virksomheden ændrer sin forretningsmodel til styring af disse finansielle aktiver. Det forventes, at sådanne ændringer vil være ret sjældne. Sådanne ændringer vedtages af virksomhedens øverste ledelse efter eksterne eller interne ændringer og skal være væsentlig for virksomhedens drift og kunne påvises over for eksterne parter. Følgelig vil en ændring i virksomhedens forretningsmodel kun være nødvendig, når en virksomhed enten begynder eller ophører med at udføre en aktivitet, der er væsentlig for dens drift. Det gælder eksempelvis, hvis virksomheden har erhvervet, solgt eller afviklet en branche. Eksempler på en sådan ændring i en forretningsmodel omfatter følgende:

- a) En virksomhed har en portefølje af lån på markedsvilkår, som den har til hensigt at sælge på kort sigt. Virksomheden opkøber en virksomhed, som forvalter lån på markedsvilkår og har en forretningsmodel, der går ud på at besidde lån for at modtage de kontraktlige pengestrømme. Porteføljen af lån på markedsvilkår er ikke længere til salg, og porteføljen forvaltes nu sammen med de erhvervede lån på markedsvilkår og besiddes for at modtage de kontraktlige pengestrømme.
- b) Et finansieringsselskab beslutter at nedlægge sin realkreditforretning for detailkunder. Der tages ikke flere nye kunder ind, og finansieringsselskabet markedsfører aktivt sin realkreditlåneportefølje.

B4.4.2 En ændring i formålet med virksomhedens forretningsmodel skal gennemføres før omklassificeringsdatoen. Hvis et finansieringsselskab f.eks. den 15. februar beslutter at nedlægge sin realkreditforretning for detailkunder og derfor skal omklassificere alle berørte finansielle aktiver den 1. april (dvs. den første dag i virksomhedens næste regnskabsperiode), må virksomheden ikke tage nye kunder ind eller på anden måde foretage aktiviteter, der er forenelige med den tidligere forretningsmodel, efter den 15. februar.

B4.4.3 Følgende er ikke ændringer i en forretningsmodel:

- a) En ændring i virksomhedens hensigt vedrørende bestemte finansielle aktiver (selv i tilfælde af betydelige ændringer i markedsf forholdene).
- b) Midlertidigt bortfald af et bestemt marked for finansielle aktiver.
- c) Overførsel af finansielle aktiver mellem dele af virksomheden med forskellige forretningsmodeller.

MÅLING (KAPITEL 5)

Første måling (afsnit 5.1)

B5.1.1 Dagsværdien af et finansielt instrument ved første indregning er normalt transaktionsprisen (dvs. dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag, jf. også afsnit B5.1.2A og IFRS 13). Hvis en del af det betalte vederlag dækker noget andet end det finansielle instrument, skal en virksomhed måle dagsværdien af det finansielle instrument. Dagsværdien af et langfristet lån eller tilgodehavende, som ikke er rentebærende, kan eksempelvis skønnes som nutidsværdien af alle fremtidige indbetalinger diskonteret ved anvendelse af gældende markedrenter for et lignende instrument (lignende for så vidt angår valuta, løbetid, rentetype og andre faktorer) med en tilsvarende kreditvurdering. Alle yderligere udlånte beløb er en omkostning eller en reduktion af indtægterne, medmindre de opfylder kriterierne for indregning som en anden type aktiv.

⁽¹⁾ IFRS 3 tager stilling til erhvervelse af kontrakter med indbyggede afledte finansielle instrumenter i en virksomhedssammenslutning.

- B5.1.2 Hvis renten på et lån hidrørende fra en virksomhed ikke er markedsrenten (hvis den eksempelvis er 5 %, hvor markedsrenten for tilsvarende lån er 8 %), og virksomheden modtager et forudbetalt honorar som kompensation, skal virksomheden indregne lånet til dagsværdi, dvs. med fradrag af det modtagne honorar.
- B5.1.2A Den bedste indikation af dagsværdien af et finansielt instrument ved første indregning er normalt transaktionsprisen (dvs. dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag), jf. også IFRS 13). Hvis en virksomhed fastslår, at der er en forskel mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen som nævnt i afsnit 5.1.1A, skal virksomheden tage dette instrument i betragtning på dette tidspunkt som følger:
- ved målingen i henhold til afsnit 5.1.1, hvis dagsværdien indikeres af en officiel markedskurs på et aktivt marked for et aktiv eller en forpligtelse af samme type (dvs. et niveau 1-input), eller baseret på en værdiansættelsesmetode, der kun anvender oplysninger fra observerede markeder. En virksomhed skal indregne forskellen mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen i resultatopgørelsen
 - i alle andre tilfælde, ved målingen i henhold til afsnit 5.1.1, tilpasset til at udligne forskellen mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen. Efter første indregning skal en virksomhed kun indregne denne udskudte forskel i resultatopgørelsen i det omfang, at den er opstået som følge af en ændring i en faktor (herunder tid), som markedsdeltagere ville tage i betragtning ved værdiansættelsen af aktivet eller forpligtelsen.

Efterfølgende måling (afsnit 5.2 og 5.3)

- B5.2.1 Hvis et finansielt instrument, som tidligere blev indregnet som et finansielt aktiv, måles til dagsværdi gennem resultatet, og denne er negativ, er det en finansiell forpligtelse målt i overensstemmelse med afsnit 4.2.1. Sammensatte kontrakter med hovedkontrakter, der er aktiver, som ligger inden for denne standards anvendelsesområde, måles altid i overensstemmelse med afsnit 4.3.2.
- B5.2.2 Følgende eksempel illustrerer den regnskabsmæssige behandling af transaktionsomkostninger ved den første og efterfølgende måling af et finansielt aktiv målt til dagsværdi med ændringer gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med enten afsnit 5.7.5 eller 4.1.2A. En virksomhed køber et finansielt aktiv for 100 CU med tillæg af en købsprovision på 2 CU. Først indregner virksomheden aktivet til 102 CU. Regnskabsperioden udløber en dag senere, hvor den officielle markedskurs for aktivet er 100 CU. Hvis aktivet skulle sælges, ville der skulle betales en provision på 3 CU. På det tidspunkt måler virksomheden aktivet til 100 CU (uden hensyntagen til den eventuelle provision af salget) og indregner et tab på 2 CU i øvrig totalindkomst. Hvis det finansielle aktiv måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A, afskrives transaktionsomkostningerne over resultatet ved hjælp af den effektive rentemetode.
- B5.2.2A Den efterfølgende måling af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse og den efterfølgende indregning af gevinster eller tab som omhandlet i afsnit B5.1.2A skal være i overensstemmelse med kravene i denne standard.

Investeringer i egenkapitalinstrumenter og kontrakter vedrørende disse investeringer

- B5.2.3 Alle investeringer i egenkapitalinstrumenter og kontrakter vedrørende disse instrumenter skal måles til dagsværdi. I begrænsede tilfælde kan kostprisen dog være et passende skøn over dagsværdien. Dette kan være tilfældet, hvis der er en utilstrækkelig mængde af nyere oplysninger til rådighed til at måle dagsværdien, eller hvis der er en bred vifte af mulige dagsværdimålinger, og kostprisen repræsenterer det bedste skøn over dagsværdien inden for dette område.
- B5.2.4 Eksempler på indikationer på, at kostprisen ikke repræsenterer dagsværdien:
- En væsentlig ændring i resultaterne for den virksomhed, der er investeret i, i forhold til budgetter, planer eller milepæle.
 - Ændringer i forventningerne til, at de tekniske produktmilepæle for den virksomhed, der er investeret i, vil blive opfyldt.
 - En væsentlig ændring i markedet for aktierne eller produkterne eller de potentielle produkter fra den virksomhed, der er investeret i.
 - En væsentlige ændring i den globale økonomi eller det økonomiske miljø, hvor den virksomhed, der er investeret i, har sine aktiviteter.

- e) En væsentlig ændring i resultaterne for sammenlignelige virksomheder eller i de værdiansættelser, som det samlede marked medfører.
 - f) Interne anliggender i den virksomhed, der er investeret i, som f.eks. svig, handelstvister, retssager, ledelses- eller strategiændringer.
 - g) Oplysninger fra eksterne transaktioner i aktier fra den virksomhed, der er investeret i, enten fra virksomheden selv (som f.eks. nyudstedelse af egenkapitalinstrumenter) eller i form af overførsel af egenkapitalinstrumenter mellem tredjeparter.
- B5.2.5 Listen i afsnit B5.2.4 er ikke udtømmende. En virksomhed skal anvende alle oplysninger om resultaterne og driften i den virksomhed, der er investeret i, som bliver tilgængelige efter datoen for første indregning. I det omfang, at der foreligger sådanne relevante faktorer, kan det være en indikation på, at kostprisen muligvis ikke er repræsentativ for dagsværdien. I sådanne tilfælde skal virksomheden måle dagsværdien.
- B5.2.6 Kostprisen er aldrig det bedste skøn over dagsværdien for investeringer i børsnoterede egenkapitalinstrumenter (eller kontrakter vedrørende børsnoterede egenkapitalinstrumenter).

Måling til amortiseret kostpris (afsnit 5.4)

Den effektive rentemetode

- B5.4.1 Når en virksomhed anvender den effektive rentemetode, identificerer den gebyrer, som er en integreret del af et finansielt instruments effektive rente. Beskrivelsen af gebyrer for finansielle tjenesteydelser afspejler muligvis ikke de udførte tjenesteydelsers art og indhold. Gebyrer, som er en integreret del af et finansielt instruments effektive rente, behandles som en justering af den effektive rente, medmindre det finansielle instrument måles til dagsværdi, og ændringen i dagsværdien indregnes i resultatet. I disse tilfælde indregnes gebyrerne som indtægter eller udgifter, når instrumentet først indregnes.
- B5.4.2 Gebyrer, der er en integreret del af det finansielle instruments effektive rente, omfatter:
- a) Oprettelsesgebyrer som virksomheden modtager for oprettelse eller erhvervelse af et finansielt aktiv. Sådanne gebyrer kan omfatte betaling for aktiviteter som f.eks. vurdering af låntagers finansielle situation, vurdering og registrering af garantier, sikkerhed eller andre sikkerhedsordninger, forhandling af vilkårene for instrumentet, udarbejdelse og behandling af dokumenter og afslutning af transaktionen. Disse gebyrer er en integreret del af det at etablere et engagement i det resulterende finansielle instrument.
 - b) Tilsagnsprovision, som virksomheden modtager for at oprette et lån, når lånetilsagnet ikke måles i overensstemmelse med afsnit 4.2.1, litra a), og det er sandsynligt, at virksomheden vil indgå en specifik låneaftale. Denne provision anses for godtgørelse for et løbende engagement med hensyn til erhvervelsen af et finansielt instrument. Hvis tilsagnet udløber, uden at virksomheden har udstedt lånet, indregnes provisionen som en indtægt ved udløbet.
 - c) Oprettelsesgebyrer, som betales ved udstedelse af finansielle forpligtelser, der måles til amortiseret kostpris. Disse gebyrer er en integreret del af det at etablere et engagement i en finansiell forpligtelse. En virksomhed skelner gebyrer og omkostninger, der er en integreret del af den finansielle forpligtelses effektive rente, fra oprettelsesgebyr og transaktionsomkostninger, der vedrører retten til at udføre tjenesteydelser, som f.eks. porteføljevaltning.
- B5.4.3 Gebyrer, som ikke er en integreret del af et finansielt instruments effektive rente, og som regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IFRS 15, omfatter:
- a) gebyrer for afdrag på lån,
 - b) tilsagnsprovision for at oprette et lån, når lånetilsagnet ikke måles i overensstemmelse med afsnit 4.2.1, litra), og det er usandsynligt, at virksomheden vil indgå en specifik låneaftale, og
 - c) gebyrer for syndikering af lån, som en virksomhed, der etablerer et lån og ikke selv beholder noget af lånepakken (eller beholder en del til samme effektive rente for en sammenlignelig risiko som de andre deltagere).

- B5.4.4 Når en virksomhed anvender den effektive rentemetode, skal den normalt afskrive eventuelle gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger og øvrig over- eller underkurs, som er medtaget i beregningen af den effektive rente over det finansielle instruments forventede løbetid. Hvis gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger eller over- eller underkurs knytter sig til en kortere periode, skal denne kortere periode imidlertid anvendes. Dette er tilfældet, når den variabel, som gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger eller over- eller underkurs knytter sig til, tilpasses til markedsrenter før det finansielle instruments forventede udløb. I sådanne tilfælde udgør den relevante afskrivningsperiode perioden frem til næste rentetilpasningstidspunkt. Hvis en over- eller underkurs på et variabelt forrentet finansielt instrument eksempelvis afspejler påløbne renter på det finansielle instrument siden sidste rentebetaling, eller ændringer i markedsrenter siden den variable rente blev tilpasset markedsrenten, afskrives over- eller underkursen frem til næste tidspunkt, hvor den variable rente tilpasses markedsrenten. Dette skyldes, at over- eller underkursen knytter sig til perioden frem til næste rentetilpasningstidspunkt, eftersom den variabel, som over- eller underkursen knytter sig til (dvs. renten), på dette tidspunkt tilpasses markedsrenten. Hvis over- eller underkursen imidlertid hidrører fra en ændring i kreditspændet over for den variable rente, som er specificeret i det finansielle instrument, eller andre variabler, som ikke tilpasses til markedsrenten, afskrives over- eller underkursen over det finansielle instruments forventede løbetid.
- B5.4.5 For variabelt forrentede finansielle aktiver og variabelt forrentede finansielle forpligtelser ændres den effektive rente som følge af periodisk omvurdering af pengestrømme for at afspejle bevægelser i markedsrenter. Hvis et variabelt forrentet finansielt aktiv eller en variabelt forrentet finansielt forpligtelse første gang indregnes til et beløb, der svarer til den ved udløb skyldige eller tilgodehavende hovedstol, har omvurdering af fremtidige rentebetalinger normalt ingen væsentlig virkning på aktivets eller forpligtelsens regnskabsmæssige værdi.
- B5.4.6 Hvis en virksomhed ajourfører sine skøn over ind- eller udbetalinger (herunder ændringer i overensstemmelse med afsnit 5.4.3 og ændringer i skøn over forventede kredittab), skal virksomheden regulere det finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi eller den finansielle forpligtelses (eller gruppen af finansielle instrumenters) amortiserede kostpris for at afspejle faktiske og ændrede skønnede kontraktlige pengestrømme. Virksomheden omberegner det finansielle aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi eller den finansielle forpligtelses amortiserede kostpris som nutidsværdien af de skønnede fremtidige kontraktlige pengestrømme, der diskonteres med det finansielle instruments oprindelige effektive rente (eller kreditjusterede effektive rente for erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver), eller, hvor det relevant, den ændrede effektive rente beregnet i overensstemmelse med afsnit 6.5.10. Reguleringen indregnes i resultatet som indtægt eller omkostning.
- B5.4.7 I nogle tilfælde betragtes et finansielt aktiv som værdiforringet ved første indregning, fordi kreditrisikoen er meget høj, og det i forbindelse med et køb erhverves til en betragtelig underkurs. En virksomhed skal indregne de oprindeligt forventede kredittab i de skønnede pengestrømme, når den beregner den kreditjusterede effektive rente for finansielle aktiver, der anses for at være blevet erhvervet eller oprettet og værdiforringet ved første indregning. Dette betyder imidlertid ikke, at en kreditjusteret effektiv rente ikke skal anvendes, blot fordi det finansielle aktiv har en høj kreditrisiko ved første indregning.

Transaktionsomkostninger

- B5.4.8 Transaktionsomkostninger omfatter honorarer og provision til agenter (herunder ansatte, der handler som salgsagenter), rådgivere, mæglere og dealere, andre beløb opkrævet af tilsynsmyndigheder eller børser samt afgifter på transaktioner. Transaktionsomkostninger omfatter ikke over- eller underkurs på gældsinstrumenter, finansieringsomkostninger eller interne administrations- eller besiddelsesomkostninger.

Afskrivning

- B5.4.9 En afskrivning kan foretages på hele eller dele af et finansielt aktiv. En virksomhed har eksempelvis planer om at inddrive sikkerheden på et finansielt aktiv og forventer, at den højst vil dække 30 % af det finansielle aktiv. Hvis virksomheden ikke har nogen rimelig udsigt til at modtage yderligere pengestrømme fra det finansielle aktiv, bør den afskrive de resterende 70 % af det finansielle aktiv.

Værdiforringelse (afsnit 5.5)***Samlet og individuelt vurderingsgrundlag***

- B5.5.1 For at kunne indregne forventede kredittab i løbetiden for væsentlige stigninger i kreditrisikoen siden første indregning kan det være nødvendigt at udføre vurderingen af væsentlige stigninger i kreditrisikoen samlet ved at vurdere oplysninger, som indikerer væsentlige stigninger i kreditrisikoen på f.eks. en gruppe eller undergruppe af finansielle instrumenter. Dette er for at sikre, at virksomheden opfylder målet om at indregne forventede kredittab i levetiden, når der er væsentlige stigninger i kreditrisikoen, selv om oplysninger om sådanne væsentlige stigninger i kreditrisikoen for de enkelte instrumenter endnu ikke foreligger.
- B5.5.2 Forventede kredittab i løbetiden forventes generelt at blive indregnet, før et finansielt instrument forfalder. Kreditrisikoen stiger normalt væsentligt, før et instrument forfalder, eller andre forsinkende faktorer forbundet med låntager (f.eks. ændring eller omlægning) observeres. Derfor skal rimelige og dokumenterede oplysninger, som er mere fremadrettede end forfaldsstatus, og som virksomheden har adgang til uden urimelig udgift eller indsats, bruges til at vurdere ændringer i kreditrisikoen.
- B5.5.3 Afhængigt af arten af de finansielle instrumenter og de oplysninger om kreditrisikoen, som er tilgængelige for bestemte grupper af finansielle instrumenter, vil en virksomhed muligvis ikke være i stand til at identificere væsentlige ændringer i kreditrisikoen for individuelle finansielle instrumenter, før det finansielle instrument forfalder. Dette kan være tilfældet for finansielle instrumenter som lån til detailkunder, hvor der kun er begrænsede eller slet ingen ajourførte oplysninger om kreditrisikoen, som rutinemæssigt indhentes og overvåges for et individuelt instrument, indtil en kunde misligholder de kontraktlige vilkår. Hvis der ikke tages højde for ændringer i kreditrisikoen for individuelle finansielle instrumenter, før de forfalder, vil en hensættelse til tab, der kun er baseret på kreditoplysninger om et individuelt finansielt instrument, ikke pålideligt afspejle ændringerne i kreditrisikoen siden første indregning.
- B5.5.4 I nogle tilfælde har en virksomhed ikke adgang til rimelige og dokumenterede oplysninger uden urimelig udgift eller indsats til at måle de forventede kredittab i løbetiden for et individuelt instrument. I så fald indregnes de forventede kredittab i løbetiden samlet under hensyntagen til samlede oplysninger om kreditrisikoen. De samlede oplysninger om kreditrisikoen skal ikke kun omfatte forfaldsstatus, men også alle relevante kreditoplysninger, herunder fremadrettede makroøkonomiske oplysninger, for at tilnærme resultatet af indregningen af forventede kredittab i løbetiden, hvis der har været en væsentlig stigning i kreditrisikoen siden første indregning for et individuelt instrument.
- B5.5.5 For at vurdere væsentlige stigninger i kreditrisikoen og indregne en hensættelse til tab samlet kan en virksomhed gruppere finansielle instrumenter på grundlag af deres fælles kreditrisikokarakteristika med henblik på at foretage en analyse, der skal gøre det muligt, at væsentlige ændringer i kreditrisikoen kan identificeres rettidigt. Virksomheden bør ikke tilsløre disse oplysninger ved at gruppere finansielle instrumenter med forskellige risikokarakteristika. Eksempler på fælles kreditrisikokarakteristika kan omfatte, men er ikke begrænset til:
- a) instrumenttype
 - b) kreditrisikovurderinger
 - c) type af sikkerhedsstillelse
 - d) dato for første indregning
 - e) restløbetid
 - f) branche

- g) låntagers geografiske placering og
- h) værdien af sikkerhed i forhold til det finansielle aktiv, hvis den har indflydelse på sandsynligheden for misligholdelse (f.eks. lån uden regres i visse jurisdiktioner eller lån til værdi-forholdet).

B5.5.6 I henhold til afsnit 5.5.4 skal forventede kredittab i løbetiden indregnes for alle finansielle instrumenter, hvor der har været væsentlige stigninger i kreditrisikoen siden første indregning. For at opfylde dette mål bør en virksomhed, hvis den ikke kan gruppere finansielle instrumenter, for hvilke kreditrisikoen vurderes at være steget væsentligt siden første indregning på grundlag af de fælles kreditrisikokarakteristika, indregne de forventede kredittab i løbetiden for en del af de finansielle aktiver, som kreditrisikoen vurderes at være steget væsentligt for. Aggregeringen af finansielle instrumenter til vurdering af, hvorvidt der samlet er ændringer i kreditrisikoen, kan ændre sig over tid, efterhånden som virksomheden får nye oplysninger om grupper af eller individuelle finansielle instrumenter.

Tidspunkt for indregning af forventede kredittab i løbetiden

- B5.5.7 Vurderingen af, hvorvidt forventede kredittab i løbetiden skal indregnes, er baseret på væsentlige stigninger i sandsynligheden eller risikoen for misligholdelse siden første indregning (uanset om et finansielt instrument er blevet rentetilpasset for at afspejle en stigning i kreditrisikoen) i stedet for indikation af, at et finansielt aktiv er værdiforringet på balancedagen, eller af en faktisk misligholdelse. Der vil generelt være en væsentlig stigning i kreditrisikoen, før et finansielt aktiv bliver værdiforringet, eller før en faktisk misligholdelse.
- B5.5.8 For lånetilsagn vurderer en virksomhed ændringer i risikoen for misligholdelse af det lån, som et lånetilsagn vedrører. For finansielle garantikontrakter vurderer en virksomhed ændringer i risikoen for, at den pågældende debitor misligholder aftalen.
- B5.5.9 Hvorvidt en ændring i kreditrisikoen siden første indregning er væsentlig, afhænger af risikoen for misligholdelse på datoen for første indregning. Dermed vil en given ændring, i absolutte tal, i risikoen for misligholdelse være mere væsentlig for et finansielt instrument med en oprindeligt lavere risiko for misligholdelse i forhold til et finansielt instrument med en oprindeligt højere risiko for misligholdelse.
- B5.5.10 Risikoen for misligholdelse for finansielle instrumenter, der har en sammenlignelig kreditrisiko, er højere, jo længere instrumentets forventede løbetid er. Risikoen for misligholdelse for en obligation med en AAA-rating og en forventet løbetid på 10 år er eksempelvis højere end for en obligation med en AAA-rating og en forventet løbetid på fem år.
- B5.5.11 Som følge af forholdet mellem den forventede løbetid og risikoen for misligholdelse kan ændringen i kreditrisikoen ikke vurderes blot ved at sammenligne ændringen i den absolutte risiko for misligholdelse over tid. Hvis risikoen for misligholdelse for et finansielt instrument med en forventet løbetid på 10 år ved første indregning eksempelvis er identisk med risikoen for misligholdelse for det finansielle instrument, når den forventede løbetid i en efterfølgende periode kun er fem år, kan det indikere, at kreditrisikoen er steget. Det sker, fordi risikoen for misligholdelse i den forventede løbetid normalt falder med tiden, hvis kreditrisikoen er uændret, og det finansielle instrument er tættere på udløb. For finansielle instrumenter, der kun har væsentlige betalingsforpligtelser tæt på det finansielle instruments udløb, vil risikoen for misligholdelse ikke nødvendigvis falde med tiden. I det tilfælde bør en virksomhed også overveje andre kvalitative faktorer, der kan indikere, om kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning.
- B5.5.12 En virksomhed kan anvende forskellige fremgangsmåder til vurdering af, om kreditrisikoen for et finansielt instrument er steget væsentligt siden første indregning, eller til vurdering af forventede kredittab. En virksomhed kan anvende forskellige fremgangsmåder for forskellige finansielle instrumenter. En fremgangsmåde, som ikke omfatter den eksplicite sandsynlighed for misligholdelse som et input i sig selv, eksempelvis en fremgangsmåde med kredittabsrater, kan være forenelig med kravene i denne standard,

forudsat at en virksomhed kan adskille ændringerne i risikoen for misligholdelse og ændringer i andre årsager til forventede kredittab, herunder sikkerhed, og tager følgende i betragtning i vurderingen:

- a) ændringen i risikoen for misligholdelse siden første indregning
- b) det finansielle instruments forventede løbetid og
- c) rimelige og dokumenterede oplysninger, som virksomheden kan få adgang til uden urimelig udgift eller indsats, og som kan påvirke kreditrisikoen.

B5.5.13 De metoder, der anvendes til at vurdere, hvorvidt kreditrisikoen er steget væsentligt for et finansielt instrument siden første indregning, bør også omfatte det finansielle instruments (eller gruppen af finansielle instruments) karakteristika og tidligere misligholdelsesmønstre for sammenlignelige finansielle instrumenter. Uanset kravet i afsnit 5.5.9 gælder det for finansielle instrumenter, hvor misligholdelsesmønstrene ikke er koncentreret på et bestemt tidspunkt i det finansielle instruments forventede løbetid, at ændringer i risikoen for misligholdelse i løbet af de næste 12 måneder kan være en rimelig tilnærmelse af ændringerne i risikoen for misligholdelse i løbetiden. I sådanne tilfælde kan en virksomhed anvende ændringer i risikoen for misligholdelse i løbet af de næste 12 måneder til at vurdere, hvorvidt kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning, medmindre omstændighederne taler for, at det er nødvendigt at foretage en vurdering for hele løbetiden.

B5.5.14 For nogle finansielle instrumenter eller i nogle tilfælde er det muligvis ikke korrekt at anvende ændringer i risikoen for misligholdelse i løbet af de næste 12 måneder til at vurdere, hvorvidt forventede kredittab i løbetiden bør indregnes. Ændringen i risikoen for misligholdelse i løbet af de næste 12 måneder vil eksempelvis ikke være et korrekt grundlag for at vurdere, hvorvidt kreditrisikoen er steget for et finansielt instrument med en løbetid på mere end 12 måneder, hvis:

- a) det finansielle instrument kun har væsentlige betalingsforpligtelser efter de første 12 måneder,
- b) der sker ændringer i de relevante makroøkonomiske eller andre kreditrelaterede faktorer, som ikke afspejles korrekt i risikoen for misligholdelse i løbet af de næste 12 måneder, eller
- c) ændringer i kreditrelaterede faktorer kun har en virkning på kreditrisikoen for det finansielle instrument (eller har en mere udtalt virkning) efter 12 måneder.

Vurdering af, hvorvidt kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning

B5.5.15 Når en virksomhed vurderer, hvorvidt den skal indregne forventede kredittab i løbetiden, skal den tage hensyn til rimelige og dokumenterede oplysninger, som virksomheden kan få adgang til uden urimelig udgift eller indsats, og som kan berøre kreditrisikoen for et finansielt instrument i henhold til afsnit 5.5.17, litra c). En virksomhed behøver ikke at foretage en grundig søgning efter oplysninger til vurdering af, om kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning.

B5.5.16 En kreditrisikoanalyse er en helhedsanalyse med flere faktorer. Hvorvidt en bestemt faktor er relevant, og dens betydning i forhold til andre faktorer, afhænger af produkttype, de finansielle instruments og låntagers karakteristika samt geografisk område. En virksomhed skal vurdere rimelige og dokumenterede oplysninger, som den kan få adgang til uden urimelig udgift eller indsats, og som er relevante for det finansielle instrument, der vurderes. Nogle faktorer eller indikatorer kan imidlertid muligvis ikke identificeres for individuelle finansielle instrumenter. I så fald skal faktorerne eller indikatorerne vurderes for relevante porteføljer, grupper af porteføljer eller dele af en portefølje af finansielle instrumenter for at vurdere, hvorvidt kravet i afsnit 5.5.3 om indregning af forventede kredittab i løbetiden er opfyldt.

B5.5.17 Følgende ikke-udtømmende liste over oplysninger kan være relevant for vurderingen af ændringer i kreditrisikoen:

- a) væsentlige ændringer i interne prisindikatorer for kreditrisiko som følge af en ændring i kreditrisikoen siden indgåelsen, herunder, men ikke begrænset til, det kreditspænd, der ville være, hvis et bestemt finansielt instrument eller et lignende finansielt instrument med samme vilkår og samme modpart, var nyoprettet eller udstedt på balancedagen

- b) andre ændringer i rente eller vilkår for et eksisterende finansielt instrument, som ville være væsentligt anderledes, hvis instrumentet var nyoprettet eller udstedt på balancedagen (som f.eks. strengere bestemmelser, større sikkerheds- eller garantibeløb eller indkomstafdækning) som følge af ændringer i det finansielle instruments kreditrisiko siden første indregning
- c) væsentlige ændringer i eksterne markedsindikatorer for kreditrisiko for et bestemt finansielt instrument eller lignende finansielle instrumenter med samme forventede løbetid. Ændringer i markedsindikatorer for kreditrisiko omfatter, men er ikke begrænset til:
 - i) kreditspændet
 - ii) credit default swap-priser for låntageren
 - iii) hvor længe eller i hvilket omfang et finansielt aktivs dagsværdi har været mindre end den amortiserede kostpris og
 - iv) andre markedsoplysninger vedrørende låntager, såsom ændringer i kursen på en låntagers gælds- og egenkapitalinstrumenter
- d) en faktisk eller forventet væsentlig ændring i det finansielle instruments eksterne kreditvurdering
- e) en faktisk eller forventet nedjustering af den interne kreditvurdering for låntager eller et fald i den adfærdsscore, der bruges til at vurdere kreditrisikoen internt. Interne kreditvurderinger og intern adfærdsscore er mere pålidelige, hvis de knyttes til eksterne vurderinger eller understøttes af undersøgelser vedrørende misligholdelse
- f) eksisterende eller forventet negativ udvikling i erhvervsmæssige, finansielle eller økonomiske forhold, der forventes at ville medføre en væsentlig ændring i låntagers evne til at opfylde sine gældsforpligtelser, som f.eks. en faktisk eller forventet rentestigning eller en faktisk eller forventet væsentlig stigning i arbejdsløsheden
- g) en faktisk eller forventet væsentlig ændring i låntagers driftsresultat. Som eksempel kan nævnes faktisk eller forventet nedgang i omsætning eller marginer, stigende operationelle risici, driftskapitalunderskud, faldende aktivkvalitet, øget gearing af balancen, likviditet, ledelsesproblemer eller ændringer i forretningsomfang eller organisationsstruktur (som f.eks. nedlæggelse af et forretningssegment), som medfører en væsentlig ændring i låntagers evne til at opfylde sine gældsforpligtelser
- h) væsentlige stigninger i kreditrisikoen for den samme låntagers andre finansielle instrumenter
- i) en faktisk eller forventet væsentlig negativ udvikling i låntagers lovmæssige, økonomiske eller teknologiske miljø, som medfører en væsentlig ændring i låntagers evne til at opfylde sine gældsforpligtelser, som f.eks. en nedgang i efterspørgslen efter låntagers salgsprodukt som følge af et teknologiskift
- j) væsentlige ændringer i værdien af sikkerhed, der understøtter forpligtelsen, eller i kvaliteten af tredjepartsgaranti eller udvidelser af kreditværdigheden, som forventes at ville reducere låntagers økonomiske incitament til at foretage planlagte betalinger i henhold til kontrakten eller på anden måde påvirke sandsynligheden for misligholdelse. Hvis værdien af sikkerhed eksempelvis falder, fordi huspriserne falder, har låntagere i nogle jurisdiktioner et større incitament til at misligholde deres realkreditlån
- k) en væsentlig ændring i kvaliteten af en garanti udstedt af en aktionær (eller en persons forældre), hvis aktionæren (eller forældrene) har et incitament og økonomisk mulighed for at undgå misligholdelse ved at indskyde kapital eller kontanter
- l) væsentlige ændringer, som f.eks. reduktion i den økonomiske støtte fra en modervirksomhed eller anden indbyrdes forbundet virksomhed eller en faktisk eller forventet ændring i kvaliteten af kreditforbedringer, som forventes at ville reducere låntagers økonomiske incitament til at foretage planlagte betalinger i henhold til kontrakten. I forbindelse med kreditkvalitetsforbedringer eller støtte skal der tages hensyn til garantens finansielle situation og/eller, for interesser udstedt i securitisationer, hvorvidt efterstillede interesser forventes at kunne absorbere forventede kredittab (f.eks. på de lån, der ligger til grund for sikkerheden)

- m) forventede ændringer i lånedokumenterne, herunder forventet misligholdelse af kontrakt, som kan føre til afkald på bestemmelser eller ændringer, rentefrihed, rentestigninger, krav om supplerende sikkerhed eller garantier eller andre ændringer af instrumentets kontraktlige rammer
- n) væsentlige ændringer i låntagers forventede resultater og adfærd, herunder ændringer i låntagers betalingsstatus i gruppen (f.eks. en stigning i det forventede antal eller omfanget af forsinkede kontraktlige betalinger eller væsentlige stigninger i det forventede antal kreditkortlånere, som har nået deres kreditmaksimum, eller som forventes at betale den månedlige minimumsydelse)
- o) ændringer i virksomhedens kreditstyringsmetode i relation til det finansielle instrument, dvs. at virksomhedens kreditrisikostyringspraksis på grundlag af nye indikationer på ændringer i kreditrisikoen for det finansielle instrument forventes at blive mere aktiv eller koncentreret om styring af instrumentet, hvor instrumentet bl.a. overvåges eller kontrolleres bedre, eller hvor virksomheden specifikt henvender sig til låntageren
- p) oplysninger om forfaldne beløb, herunder den afkræftelige formodning beskrevet i afsnit 5.5.11.

B5.5.18 I nogle tilfælde vil de kvalitative og ikke-statistiske kvantitative oplysninger, der er til rådighed, være tilstrækkelige til at vurdere, om et finansielt instrument har opfyldt kriteriet for indregning af en hensættelse til tab til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden. Det vil sige, at oplysningerne ikke behøver at gennemgå en statistisk model eller kreditvurderingsproces, for at det kan vurderes, om der har været en væsentlig stigning i det finansielle instruments kreditrisiko. I andre tilfælde skal en virksomhed muligvis anvende andre oplysninger, herunder fra sine statistiske modeller eller kreditvurderingsprocesser. Alternativt kan en virksomhed basere vurderingen på begge typer oplysninger, altså kvalitative faktorer, som ikke fanges i den interne vurderingsproces, og en bestemt intern vurderingskategori på balancedagen, hvor den tager højde for kreditrisikokarakteristika ved første indregning, hvis begge typer oplysninger er relevante.

Afkræftelig formodning vedrørende betalinger, der er overskredet med mere end 30 dage

- B5.5.19 Den afkræftelige formodning i afsnit 5.5.11 er ikke en absolut indikator for, at forventede kredittab i løbetiden bør indregnes, men det formodes at være det seneste tidspunkt, hvor forventede kredittab i løbetiden bør indregnes, selv under anvendelse af oplysninger om fremtiden (herunder makroøkonomiske faktorer på porteføljeplan).
- B5.5.20 En virksomhed kan afkræfte denne formodning. Det kan imidlertid kun ske med rimelige og dokumenterede oplysninger, som viser, at et finansielt instruments kreditrisiko ikke stiger væsentligt, selv om kontraktlige betalinger er overskredet med mere end 30 dage. Hvis den manglende betaling eksempelvis skyldes en administrativ fejl og ikke låntagers økonomiske problemer, eller hvis virksomheden har adgang til historiske data, der viser, at der ikke er nogen sammenhæng mellem væsentlige stigninger i risikoen for misligholdelse og finansielle aktiver, hvor betalinger er overskredet med mere end 30 dage, men hvor disse data viser, at der er en sådan sammenhæng, når betalingerne er overskredet med mere end 60 dage.
- B5.5.21 En virksomhed må ikke tilpasse tidspunkterne for væsentlige stigninger i kreditrisikoen og indregningen af forventede kredittab i løbetiden i forhold til, hvornår et finansielt aktiv anses for at være værdiforringet, eller en virksomheds interne definition af misligholdelse.

Finansielle instrumenter, som har en lav kreditrisiko på balancedagen

- B5.5.22 Kreditrisikoen for et finansielt instrument anses for at være lav med hensyn til afsnit 5.5.10, hvis det finansielle instrument har en lav risiko for misligholdelse, låntager har gode muligheder for at opfylde sine forpligtelser vedrørende kontraktlige pengestrømme på kort sigt, og en negativ udvikling i de økonomiske og erhvervsmæssige forhold på længere sigt kan, men ikke nødvendigvis vil, gøre det vanskeligere for låntager at opfylde sine forpligtelser vedrørende kontraktlige pengestrømme. Finansielle instrumenter anses ikke for at have en lav kreditrisiko, når de anses for at have en lav risiko for tab, blot fordi værdien af sikkerhed og det finansielle instrument uden sikkerheden ikke ville blive anset for en lav kreditrisiko.

Finansielle instrumenter anses heller ikke for at have en lav kreditrisiko, blot fordi de har en lavere risiko for misligholdelse end virksomhedens andre finansielle instrumenter eller i forhold til kreditrisikoen i den jurisdiktion, hvor en virksomhed har sine aktiviteter.

- B5.5.23 For at vurdere, om et finansielt instrument har en lav kreditrisiko, skal en virksomhed bruge sine interne kreditrisikovurderinger eller andre metoder, som er forenelige med en generelt anerkendt definition af lav kreditrisiko, og som dækker de risici og den type finansielle instrumenter, der vurderes. En ekstern vurdering som »investment grade« er et eksempel på et finansielt instrument, som kan anses for at have en lav kreditrisiko. Finansielle instrumenter behøver imidlertid ikke gennemgå en ekstern vurdering for at blive anset for at have en lav kreditrisiko. De bør imidlertid anses for at have en lav kreditrisiko fra et markedsdeltagerperspektiv under hensyntagen til alle vilkår og betingelser for det finansielle instrument.
- B5.5.24 Forventede kredittab i løbetiden indregnes ikke for et finansielt instrument, blot fordi det blev anset for at have en lav kreditrisiko i den foregående regnskabsperiode og ikke anses for at have en lav kreditrisiko på balancedagen. I et sådant tilfælde skal en virksomhed vurdere, hvorvidt der har været en betydelig stigning i kreditrisikoen siden første indregning, og dermed om forventede kredittab i løbetiden skal indregnes i henhold til afsnit 5.5.3.

Ændringer

- B5.5.25 I nogle tilfælde kan genforhandling eller ændring af et finansielt aktivs kontraktlige pengestrømme føre til ophør af indregning af det eksisterende finansielle aktiv i overensstemmelse med denne standard. Når ændring af et finansielt aktiv fører til ophør af indregning af det eksisterende finansielle aktiv og efterfølgende indregning af det ændrede finansielle aktiv, anses det ændrede aktiv som et »nyt« finansielt aktiv i denne standard.
- B5.5.26 Derfor anses ændringsdatoen for at være datoen for første indregning af det finansielle aktiv i forbindelse med anvendelse af kravene til værdiforringelse på det ændrede finansielle aktiv. Dette betyder normalt, at hensættelsen til tab skal måles til et beløb svarende til forventede kredittab over 12 måneder, indtil kravene vedrørende indregning af forventede kredittab i løbetiden i afsnit 5.5.3 er opfyldt. I nogle usædvanlige omstændigheder efter en ændring, der medfører ophør af indregning af det oprindelige finansielle aktiv, kan der være indikation af, at det finansielle aktiv er værdiforringet ved første indregning og dermed skal det finansielle aktiv indregnes som et oprettet værdiforringet finansielt aktiv. Dette kan f.eks. være tilfældet i en situation, hvor et nødlidende aktiv er blevet væsentligt ændret, hvilket har resulteret i ophør af indregning af det oprindelige finansielle aktiv. I et sådant tilfælde kan ændringen resultere i et nyt finansielt aktiv, som er værdiforringet ved første indregning.
- B5.5.27 Hvis de kontraktlige pengestrømme for et finansielt aktiv er blevet genforhandlet eller på anden måde ændret, men virksomheden ikke ophører med at indregne det finansielle aktiv, anses det finansielle aktiv ikke automatisk for at have en lavere kreditrisiko. En virksomhed skal vurdere, om kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning på grundlag af alle rimelige og dokumenterede oplysninger, som virksomheden kan få adgang til uden urimelig udgift eller indsats. Dette omfatter historiske og fremadrettede oplysninger og en vurdering af kreditrisikoen i det finansielle aktivs forventede løbetid, hvilket omfatter oplysninger om de omstændigheder, der førte til ændringen. Indikation af, at kriterierne for indregning af forventede kredittab i løbetiden ikke længere er opfyldt, kan omfatte en historik for ajourført og rettidig betaling i forhold til de ændrede kontraktlige vilkår. Normalt vil en kunde skulle påvise konsekvent god betalingsadfærd i løbet af en periode, før kreditrisikoen anses for at være faldet. Hvis kunden f.eks. gentagne gange har undladt at betale eller har betalt for lidt, vil dette normalt ikke blive ompejet af én rettidig betaling efter en ændring af de kontraktlige vilkår.

Måling af forventede kredittab

Forventede kredittab

- B5.5.28 Forventede kredittab er et sandsynlighedsvægtet skøn over kredittab (dvs. nutidsværdien af alle kontantunderskud) i det finansielle instruments forventede løbetid. Et kontantunderskud er forskellen mellem de pengestrømme, virksomheden skal modtage i henhold til kontrakten, og de pengestrømme, virksomheden forventer at modtage. Eftersom forventede kredittab omfatter den beløbsmæssige størrelse og timingen af betalinger, opstår et kredittab, selv om virksomheden forventer at modtage fuld betaling senere end på forfaldsdatoen i henhold til kontrakten.
- B5.5.29 For finansielle aktiver er et kredittab nutidsværdien af forskellen mellem:
- de kontraktlige pengestrømme, virksomheden skal modtage i henhold til kontrakten, og
 - de pengestrømme, virksomheden forventer at modtage.
- B5.5.30 For uudnyttede lånetilsagn er et kredittab nutidsværdien af forskellen mellem:
- de kontraktlige pengestrømme, virksomheden skal modtage, hvis indehaveren af lånetilsagnet trækker på lånet, og
 - de pengestrømme, virksomheden forventer at modtage, hvis der trækkes på lånet.
- B5.5.31 En virksomheds skøn over forventede kredittab på lånetilsagn skal stemme overens med virksomhedens forventninger om træk på lånetilsagnet. Det vil sige, at virksomheden i sit skøn over forventede kredittab over 12 måneder skal tage hensyn til den del af lånetilsagnet, den forventer vil blive trukket inden for 12 måneder af balancedagen, og i sit skøn over forventede kredittab i løbetiden den del af lånetilsagnet, den forventer vil blive trukket i lånetilsagnets forventede løbetid.
- B5.5.32 For en finansiell garantikontrakt er virksomheden kun forpligtet til at foretage betaling i tilfælde af debtors misligholdelse i overensstemmelse med vilkårene for det instrument, garantien dækker. Følgelig er kontantunderskud de forventede betalinger til godtgørelse af indehaveren for et kredittab med fradrag af eventuelle beløb, som virksomheden forventer at modtage fra indehaveren, debitor eller en anden part. Hvis aktivet garanteres fuldt ud, vil skønnet over kontantunderskud for en finansiell garantikontrakt stemme overens med skønnene over kontantunderskud for det aktiv, der er dækket af garantien.
- B5.5.33 For et finansielt aktiv, der er værdiforringet på balancedagen, men som ikke er et erhvervet eller oprettet værdiforringet finansielt aktiv, skal en virksomhed måle de forventede kredittab som forskellen mellem aktivets regnskabsmæssige bruttoværdi og nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme diskonteret med det finansielle aktivs oprindelige effektive rente. En eventuel regulering indregnes i resultatet som en gevinst eller et tab ved værdiforringelse.
- B5.5.34 Ved måling af en hensættelse til tab for et leasingtilgodehavende, skal de pengestrømme, der bruges til at bestemme de forventede kredittab, stemme overens med de pengestrømme, der bruges til at måle leasingtilgodehavendet i overensstemmelse med IAS 17 *Leasingkontrakter*.
- B5.5.35 En virksomhed kan anvende praktiske foranstaltninger ved måling af forventede kredittab, hvis de er forenelige med principperne i afsnit 5.5.17. Et eksempel på en praktisk foranstaltning er beregning af forventede kredittab på tilgodehavender fra salg ved hjælp af en hensættelsesmatrix. Virksomheden bruger sin kredittabshistorik (om nødvendigt justeret i overensstemmelse med afsnit B5.5.51-B5.5.52) for tilgodehavender fra salg til at foretage et skøn over enten de forventede kredittab over 12 måneder eller de forventede kredittab i løbetiden på det finansielle aktiv. En hensættelsesmatrix kan f.eks. indeholde en fast hensættelsesprocent afhængigt af, hvor mange dage et tilgodehavende fra salg er overskredet (f.eks. 1 %, hvis det ikke er overskredet, 2 %, hvis det er overskredet med mindre end 30 dage, 3 %, hvis det er overskredet med mere end 30 dage, men mindre end 90 dage, 20 %, hvis det er overskredet med 90-180 dage osv.). Afhængigt af, hvor stor variationen i virksomhedens kunder er, vil virksomheden inddеле dem i passende grupper, hvis dens kredittabshistorik viser, at tabsmønstrene er meget forskellige for de enkelte

kundesegmenter. Eksempler på kriterier, der kan bruges til at inddele aktiver i grupper, omfatter geografisk område, produkttype, kundevurdering, sikkerhed eller handelskreditforsikring og kundetype (f.eks. engros eller detail).

Definition af misligholdelse

- B5.5.36 I henhold til afsnit 5.5.9 skal en virksomhed ved vurderingen af, hvorvidt kreditrisikoen for et finansielt instrument er steget væsentligt, tage højde for ændringen i risikoen for misligholdelse siden første indregning.
- B5.5.37 Når en virksomhed definerer misligholdelse med henblik på bestemmelse af risikoen for misligholdelse, skal den anvende en definition, der er forenelig med den definition, der anvendes i den interne kreditrisikostyring for det relevante finansielle instrument, og tage højde for kvalitative indikatorer (f.eks. finansielle bestemmelser), hvor det er relevant. Der er imidlertid en afkræftelig formodning om, at misligholdelse ikke kan forekomme senere, end når et finansielt aktiv er overskredet med 90 dage, medmindre en virksomhed har rimelige og dokumenterede oplysninger, der viser, at et længere misligholdelseskriterium er berettiget. Den definition af misligholdelse, der bruges til dette formål, skal anvendes konsekvent på alle finansielle instrumenter, medmindre virksomheden får adgang til oplysninger, der viser, at en anden definition er mere relevant for et bestemt finansielt instrument.

Periode for skøn over forventede kredittab

- B5.5.38 I henhold til afsnit 5.5.19 skal de forventede kredittab højst måles over kontraktens maksimale kontraktperiode, hvor virksomheden er eksponeret for kreditrisiko. For lånetilsagn og finansielle garantikontrakter er dette den maksimale kontraktperiode, hvor en virksomhed har en gældende kontraktlig forpligtelse til at give kredit.
- B5.5.39 Nogle finansielle instrumenter omfatter imidlertid i henhold til afsnit 5.5.20 både lån og uudnyttede forpligtelser, og virksomhedens ret i henhold til kontrakten til at kræve tilbagebetaling og annullere den uudnyttede forpligtelse begrænser ikke virksomhedens eksponering for kredittab til kontraktens opsigelsesperiode. Eksempelvis kan revolverende lånefaciliteter som kreditkort og kassekredit i henhold til kontrakten opsiges af långiver med helt ned til én dags varsel. I praksis fortsætter långivere imidlertid med at give kredit i længere tid og kan kun opsige faciliteten, hvis låntagers kreditrisiko stiger, hvilket kan være for sent til at undgå nogle af eller alle de forventede kredittab. Disse finansielle instrumenter har generelt følgende karakteristika afhængigt af arten af det finansielle instrument, den måde, de finansielle instrumenter forvaltes på, og hvilke oplysninger der er tilgængelige om væsentlige stigninger i kreditrisikoen:
- de finansielle instrumenter har ikke en fast løbetid eller afdragsstruktur og har normalt en kort opsigelsesfrist i henhold til kontrakten (f.eks. én dag),
 - retten til at opsige kontrakten udnyttes ikke i den daglige forvaltning af det finansielle instrument, og kontrakten kan først blive opsagt, når virksomheden bliver bekendt med stigninger i kreditrisikoen for en facilitet, og
 - de finansielle instrumenter forvaltes samlet.
- B5.5.40 Ved vurdering af, hvor længe virksomheden forventes at være eksponeret for kreditrisiko, men hvor de forventede kredittab ikke vil blive reduceret ved tiltag til styring af kreditrisikoen, bør en virksomhed tage hensyn til faktorer som historik og erfaring vedrørende:
- den periode, hvor virksomheden var eksponeret for kreditrisiko for lignende finansielle instrumenter,
 - hvor længe der er gået, indtil misligholdelse har fundet sted for lignende finansielle instrumenter efter en væsentlig stigning i kreditrisikoen, og
 - de tiltag til styring af kreditrisikoen, som virksomheden forventer at iværksætte, når kreditrisikoen for det finansielle instrument er steget, som f.eks. nedsættelse eller fjernelse af beløb på kreditten, der ikke er trukket.

Sandsynlighedsvægtet udfald

- B5.5.41 Formålet med at foretage et skøn over forventede kredittab er hverken at vurdere et worst case-scenarie eller best case-scenariet. I stedet skal et skøn over forventede kredittab altid afspejle muligheden for, at der vil opstå et kredittab, og muligheden for, at der ikke vil opstå et kredittab, selv når det mest sandsynlige er intet kredittab.
- B5.5.42 I henhold til afsnit 5.5.17, litra a), skal et skøn over forventede kredittab afspejle et objektivt og sandsynlighedsvægtet beløb, der fastlægges på grundlag af et interval af mulige udfald. I praksis behøver dette ikke at være en kompleks analyse. I nogle tilfælde kan en forholdsvis enkel model være nok uden at kræve et større antal detaljerede simuleringer af scenarier. Eksempelvis kan de gennemsnitlige kredittab for en stor gruppe finansielle instrumenter med fælles risikokarakteristika være et rimeligt skøn over det sandsynlighedsvægtede beløb. I andre situationer vil der sandsynligvis være behov for at identificere scenarier, som angiver den beløbsmæssige størrelse og tidspunktet forbundet med pengestrømme for bestemte udfald og den skønnede sandsynlighed for disse udfald. I disse situationer skal de forventede kredittab i henhold til afsnit 5.5.18 afspejle mindst to udfald.
- B5.5.43 For forventede kredittab i løbetiden skal en virksomhed foretage et skøn over risikoen for misligholdelse for det finansielle instrument i løbetiden. Forventede kredittab over 12 måneder er en del af de forventede kredittab i løbetiden og repræsenterer de kontantunderskud i løbetiden, der vil opstå, hvis misligholdelse finder sted inden for 12 måneder af balancedagen (eller en kortere periode, hvis et finansielt instruments forventede løbetid er mindre end 12 måneder), vægtet med sandsynligheden for en sådan misligholdelse. Derfor er forventede kredittab over 12 måneder hverken de forventede kredittab i løbetiden, som en virksomhed vil få på finansielle instrumenter, hvor den forudsiger misligholdelse i løbet af de næste 12 måneder, eller de kontantunderskud, der forudsiges for de næste 12 måneder.

Den tidsmæssige værdi af pengene

- B5.5.44 Forventede kredittab diskonteres til balancedagen, og ikke til den forventede misligholdelse eller en anden dato, med den effektive rente, der blev fastlagt ved første indregning, eller en tilnærmet effektiv rente. Hvis et finansielt instrument har en variabel rente, diskonteres forventede kredittab med den aktuelle effektive rente, der er fastlagt i overensstemmelse med afsnit B5.4.5.
- B5.5.45 For erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver diskonteres forventede kredittab med den kreditjusterede effektive rente, der blev fastlagt ved første indregning.
- B5.5.46 Forventede kredittab på leasingtilgodehavender diskonteres med den samme diskonteringsrate, der blev brugt til måling af leasingtilgodehavendet i overensstemmelse med IAS 17.
- B5.5.47 De forventede kredittab på et lånetilsagn diskonteres med den effektive rente, eller en tilnærmet effektiv rente, der vil blive brugt ved indregning af det finansielle aktiv, der hidrører fra lånetilsagnet. Det er fordi et finansielt aktiv, der indregnes efter et træk på et lånetilsagn, i henhold til kravene til værdiforringelse skal behandles som en fortsættelse af tilsagnet og ikke som et nyt finansielt instrument. De forventede kredittab på det finansielle aktiv skal derfor måles under hensyntagen til den indledende kreditrisiko på lånetilsagnet fra den dato, hvor virksomheden blev part i det uigenkaldelige tilsagn.
- B5.5.48 Forventede kredittab på finansielle garantikontrakter eller på lånetilsagn, for hvilke den effektive rente ikke kan fastsættes, skal diskonteres med en diskonteringsrate, der afspejler den aktuelle markedsvurdering af den tidsmæssige værdi af penge og de risici, der specielt vedrører pengestrømmene, men kun hvis, og i det omfang at, der tages højde for risiciene ved at justere diskonteringsraten og ikke ved at justere de kontantunderskud, der diskonteres.

Rimelige og dokumenterede oplysninger

- B5.5.49 I denne standard er rimelige og dokumenterede oplysninger de oplysninger, som virksomheden med rimelighed kan få adgang til på balancedagen uden unødigt udgift eller indsats, herunder oplysninger om tidligere begivenheder, aktuelle forhold samt prognoser om fremtidige økonomiske forhold. Oplysninger til brug for regnskabsaflæggelse anses for at være tilgængelige uden urimelig udgift eller indsats.

- B5.5.50 En virksomhed skal ikke angive prognoser af fremtidige forhold for hele det finansielle instruments forventede løbetid. Det skøn, der skal anlægges for at vurdere forventede kredittab, afhænger af, hvorvidt der er detaljerede oplysninger til rådighed. Jo længere prognoseperioden er, jo mindre detaljerede oplysninger findes der, og jo større skøn kræves der for at vurdere de forventede kredittab. At vurdere de forventede kredittab kræver ikke et detaljeret skøn for perioder langt ude i fremtiden. For sådanne perioder kan en virksomhed ekstrapolere prognoser på grundlag af de tilgængelige detaljerede oplysninger.
- B5.5.51 En virksomhed behøver ikke at foretage en grundig søgning efter oplysninger, men skal tage hensyn alle rimelige og dokumenterede oplysninger, som virksomheden kan få adgang til uden urimelig udgift eller indsats, og som er relevante for vurderingen af forventede kredittab, herunder virkningen af forventet førtidig indfrielse. Virksomheden skal bruge oplysninger, som omfatter specifikke faktorer vedrørende låntageren, generelle økonomiske forhold og en vurdering af både den aktuelle samt den forventede udvikling i forholdene på balancedagen. En virksomhed kan bruge forskellige datakilder, som kan være både interne (virksomhedsspecifikke) og eksterne. Blandt de mulige datakilder er kredittabshistorik, interne vurderinger, andre virksomheders kredittabshistorik og eksterne vurderinger, rapporter og statistik. Virksomheder, der ikke har nogen, eller ikke nok, kilder til virksomhedsspecifikke data, kan bruge data fra lignende virksomheder med et sammenligneligt finansielt instrument (eller grupper af finansielle instrumenter).
- B5.5.52 Historiske data er et vigtigt udgangspunkt for måling af forventede kredittab. En virksomhed skal imidlertid korrigerer de historiske data, som f.eks. kredittabshistorik, på grundlag af aktuelle observerede data for at tage hensyn til virkningen af aktuelle forhold og prognoser for fremtidige forhold, som ikke havde nogen betydning i den periode, hvor de historiske data stammer fra, og for at fjerne virkningen af forhold i den historiske periode, som ikke er relevante for de fremtidige kontraktlige pengestrømme. I nogle tilfælde kan de bedste rimelige og dokumenterede oplysninger være ukorrigerede historiske oplysninger, afhængigt af arten af de historiske oplysninger, og hvornår de blev beregnet, i forhold til omstændighederne på balancedagen og karakteristikaene ved det finansielle instrument, der vurderes. Skøn over ændringer i forventede kredittab bør afspejle og være i direkte overensstemmelse med ændringer i tilknyttede observerede data fra periode til periode (eksempelvis ændringer i arbejdsløshedstal, ejendomspriser, råvarepriser, betalingsstatus eller andre faktorer, som afspejler opståede kredittab på det finansielle instrument eller i gruppen af finansielle instrumenter, samt ændringernes størrelse). En virksomhed skal regelmæssigt gennemgå den metode og de antagelser, der er anvendt til skønnet over forventede kredittab, for at reducere eventuelle forskelle mellem skøn og de faktiske kredittab.
- B5.5.53 Hvis kredittabshistorik danner grundlag for skøn over forventede kredittab, er det vigtigt, at oplysninger om tidligere tab anvendes på grupper, som defineres på samme måde som de grupper, for hvilke de tidligere tab blev observeret. Den anvendte metode skal derfor give mulighed for, at hver gruppe af finansielle aktiver knyttes til oplysninger om tidligere kredittab i grupper af finansielle aktiver med tilsvarende risikokarakteristika og relevante observerede data, som afspejler aktuelle forhold.
- B5.5.54 Forventede kredittab afspejler en virksomheds egne forventninger om kredittab. Når en virksomhed vurderer alle rimelige og dokumenterede oplysninger, som virksomheden kan få adgang til uden urimelig udgift eller indsats, i sit skøn over forventede kredittab, bør den også tage hensyn til observerede markedsoplysninger om kreditrisikoen ved det finansielle instrument eller lignende finansielle instrumenter.

Sikkerhed

- B5.5.55 I målingen af forventede kredittab skal skønnet over forventede kontantunderskud afspejle de forventede pengestrømme fra sikkerhed og andre udvidelser af kreditværdigheden, som er fastlagt i de kontraktlige vilkår, og som virksomheden ikke indregner separat. Skønnet over forventede kontantunderskud for et sikret finansielt instrument afspejler den beløbsmæssige størrelse og tidspunktet forbundet med de pengestrømme, der forventes ved overtagelse af pantet, med fradrag af omkostninger forbundet med erhvervelse og salg af pantet, uanset om sådan overtagelse af pantet er sandsynlig (dvs. at der i skønnet over forventede pengestrømme tages hensyn til sandsynligheden for overtagelse og de pengestrømme, virksomheden ville modtage i den forbindelse). Derfor bør eventuelle pengestrømme, der forventes ved overtagelse af pantet efter kontraktens udløb, medtages i analysen. Eventuelt pant, som overtages,

indregnes ikke som et aktiv, der er adskilt fra det sikrede finansielle instrument, medmindre det opfylder de relevante kriterier for indregning for et aktiv i denne eller andre standarder.

Omklassifikation af finansielle aktiver (afsnit 5.6)

- B5.6.1 Hvis en virksomhed omklassificerer finansielle aktiver i henhold til afsnit 4.4.1, skal den i henhold til afsnit 5.6.1 anvende omklassifikationen fremadrettet fra omklassificeringsdatoen. Både kategorien måling til amortiseret kostpris og kategorien måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst kræver, at den effektive rente fastlægges ved første indregning. Begge disse målingskategorier kræver også, at kravene til værdiforringelse anvendes på samme måde. Dermed gælder, det, at når en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv mellem kategorierne måling til amortiseret kostpris og måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst:
- a) vil indregningen af renteindtægter ikke ændres, og virksomheden fortsætter med at bruge samme effektive rente,
 - b) vil målingen af forventede kredittab ikke ændres, fordi samme fremgangsmåde til værdiforringelse anvendes for begge målingskategorier. Hvis et finansielt aktiv imidlertid omklassificeres fra måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst til måling til amortiseret kostpris, vil en hensættelse til tab blive indregnet som en regulering af det finansielle aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi fra omklassificeringsdatoen. Hvis et finansielt aktiv omklassificeres fra måling til amortiseret kostpris til måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, vil virksomheden ophøre med at indregne hensættelsen til tab (så den ikke længere vil blive indregnet som en regulering af den regnskabsmæssige bruttoværdi), men vil i stedet indregne den som en akkumuleret værdiforringelse (et tilsvarende beløb) i øvrig totalindkomst og oplyse den fra omklassificeringsdatoen.
- B5.6.2 En virksomhed skal imidlertid ikke indregne renteindtægter eller gevinster eller tab ved værdiforringelse separat for et finansielt aktiv, som måles til dagsværdi gennem resultatet. Når en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra måling til dagsværdi gennem resultatet, fastlægges den effektive rente på grundlag af aktivets dagsværdi på omklassificeringsdatoen. Endvidere behandles omklassificeringsdatoen som datoen for første indregning i forbindelse med anvendelse af afsnit 5.5 på det finansielle aktiv fra omklassificeringsdatoen.

Gevinster og tab (afsnit 5.7)

- B5.7.1 I henhold til afsnit 5.7.5 kan en virksomhed træffe en uigenkaldelig beslutning om, at den under øvrig totalindkomst vil indregne ændringer i dagsværdien af en investering i et egenkapitalinstrument, som ikke besiddes med handelshensigt. Denne beslutning skal træffes for hvert enkelt instrument (dvs. hver enkelt aktie). Beløb, som præsenteres i øvrig totalindkomst, må ikke efterfølgende overføres til resultatet. Virksomheden kan imidlertid overføre den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab inden for egenkapitalen. I henhold til afsnit 5.7.6 indregnes udbytte fra sådanne investeringer i resultatet, medmindre udbyttet klart udgør genindvinding af en del af omkostningerne ved investeringen.
- B5.7.1A Medmindre afsnit 4.1.5 finder anvendelse, kræves det i afsnit 4.1.2A, at et finansielt aktiv måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, hvis det finansielle aktivs kontraktlige vilkår på bestemte tidspunkter medfører pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen, og aktivet besiddes i en forretningsmodel, der har til formål både at modtage kontraktlige pengestrømme og sælge finansielle aktiver. Denne målingskategori indregner information i resultatet, som om det finansielle aktiv måles til amortiseret kostpris, mens det finansielle aktiv måles i balancen til dagsværdi. Gevinster og tab, som ikke er indregnet i resultatet i overensstemmelse med afsnit 5.7.10-5.7.11, indregnes i øvrig totalindkomst. Når indregning af disse finansielle aktiver ophører, omklassificeres de akkumulerede gevinster og tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst, til resultatet. Dette afspejler den gevinst eller det tab, der ville være blevet indregnet i resultatet ved ophør af indregning, hvis det finansielle aktiv var blevet målt til amortiseret kostpris.

- B5.7.2 En virksomhed anvender IAS 21 på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som i overensstemmelse med IAS 21 er monetære poster i en fremmed valuta. I henhold til IAS 21 indregnes valutakursgevinster og -tab på monetære aktiver og monetære forpligtelser i resultatet. Undtaget herfra er monetære poster, der klassificeres som sikringsinstrumenter enten ved sikring af pengestrømme (jf. afsnit 6.5.11), sikring af en nettoinvestering (jf. afsnit 6.5.13) eller sikring af dagsværdien af et egenkapitalinstrument, hvor virksomheden har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5 (jf. afsnit 6.5.8).
- B5.7.2A I forbindelse med indregning af valutakursgevinster og -tab i henhold til IAS 21 behandles et finansielt aktiv, som måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A, som en monetær post. Derfor behandles et sådant finansielt aktiv som et aktiv, der måles til amortiseret kostpris i den fremmede valuta. Valutakursforskelle i den amortiserede kostpris indregnes derfor i resultatet, og øvrige ændringer i den regnskabsmæssige værdi indregnes i overensstemmelse med afsnit 5.7.10.
- B5.7.3 I henhold til afsnit 5.7.5 kan en virksomhed træffe en uigenkaldelig beslutning om, at den under øvrig totalindkomst vil indregne senere ændringer i dagsværdien af visse investeringer i egenkapitalinstrumenter. En sådan investering er ikke en monetær post. Derfor omfatter den gevinst eller det tab, der præsenteres i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 5.7.5, eventuelle tilknyttede valutakurselementer
- B5.7.4 Hvis der er et sikringsforhold mellem et ikke afledt monetært aktiv og en ikke afledt monetær forpligtelse, præsenteres ændringer i valutaelementet i sådanne finansielle instrumenter i resultatet.

Forpligtelser klassificeret til dagsværdi gennem resultatet

- B5.7.5 Når en virksomhed klassificerer en finansiell forpligtelse som til dagsværdi gennem resultatet, skal den vurdere, om det ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet at præsentere virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko i øvrig totalindkomst. Det ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens, hvis præsentation af virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko i øvrig totalindkomst ville medføre en større inkonsistens i resultatet, end hvis beløbene blev præsenteret i resultatet.
- B5.7.6 I denne vurdering skal en virksomhed overveje, om den forventer, at virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko vil blive udglignet i resultatet af en ændring i dagsværdien af et andet finansielt instrument, som måles til dagsværdi gennem resultatet. En sådan forventning skal baseres på et økonomisk forhold mellem forpligtelsens karakteristika og det andet finansielle instruments karakteristika.
- B5.7.7 Denne vurdering foretages ved første indregning, og der foretages ingen omvurdering. Af praktiske årsager behøver virksomheden ikke indgå alle de aktiver og forpligtelser, som giver anledning til en regnskabsmæssig inkonsistens på nøjagtigt samme tidspunkt. Der tillades en rimelig forsinkelse, forudsat at eventuelle resterende transaktioner forventes at ville finde sted. En virksomhed skal anvende metoden til at vurdere, om det ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet at præsentere virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko i øvrig totalindkomst, konsekvent. En virksomhed kan imidlertid anvende forskellige metoder, når der er forskellige økonomiske forhold mellem karakteristikaene ved de forpligtelser, der klassificeres som til dagsværdi gennem resultatet, og karakteristikaene ved de andre finansielle instrumenter. I henhold til IFRS 7 skal en virksomhed give kvalitative oplysninger i noterne til årsregnskabet om den metode, den anvender til at foretage denne vurdering.
- B5.7.8 Hvis det ville forårsage eller forværre en sådan inkonsistens, skal virksomheden præsentere alle ændringer i dagsværdien (herunder virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko) i resultatet. Hvis det ikke ville forårsage eller forværre en sådan inkonsistens, skal virksomheden præsentere virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko i øvrig totalindkomst.
- B5.7.9 Beløb, som præsenteres i øvrig totalindkomst, må ikke efterfølgende overføres til resultatet. Virksomheden kan imidlertid overføre den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab inden for egenkapitalen.

- B5.7.10 Følgende eksempel beskriver en situation, hvor der ville opstå en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet, hvis virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko blev præsenteret i øvrig totalindkomst. Et realkreditinstitut yder lån til kunder og finansierer disse lån ved at sælge obligationer med matchende karakteristika (f.eks. udestående beløb, afdragsprofil, løbetid og valuta) på markedet. I henhold til lånets kontraktlige vilkår kan kunden indfri lånet førtidigt (dvs. opfylde sin forpligtelse over for instituttet) ved at købe den tilsvarende obligation til dagsværdi på markedet og overdrage obligationen til realkreditinstituttet. Som følge af denne ret i henhold til kontrakten til førtidig indfrielse, vil realkreditinstituttets låneaktive dagsværdi falde, hvis obligationens kreditkvalitet (og dermed dagsværdien af realkreditinstituttets forpligtelse) falder. Ændringen i aktivets dagsværdi afspejler kundens ret i henhold til kontrakten til at indfri realkreditlånet førtidigt ved at købe den underliggende obligation til dagsværdi (som i dette eksempel er faldet) og overdrage obligationen til realkreditinstituttet. Dermed vil virkningerne af ændringer i forpligtelsens (obligationens) kreditrisiko blive udlignet i resultatet af en tilsvarende ændring i et finansielt aktivt (lånets) dagsværdi. Hvis virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko blev præsenteret i øvrig totalindkomst, ville der være en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet. Derfor skal realkreditinstituttet præsentere alle ændringer i forpligtelsens dagsværdi (herunder virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko) i resultatet.
- B5.7.11 I eksemplet i afsnit B5.7.10 er der en kontraktlig forbindelse mellem virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko og ændringer i det finansielle aktive dagsværdi (dvs. som følge af kundens ret i henhold til kontrakten til at indfri lånet førtidigt ved at købe obligationen til dagsværdi og overdrage obligationen til realkreditinstituttet). Der kan også opstå en regnskabsmæssig inkonsistens, hvis der ikke er en kontraktlig forbindelse.
- B5.7.12 I forbindelse med anvendelsen af kravene i afsnit 5.7.7 og 5.7.8 opstår der ikke kun en regnskabsmæssig inkonsistens på grund af den målingsmetode, som en virksomhed bruger til at vurdere virkningerne af ændringer i en forpligtelses kreditrisiko. Der vil kun opstå en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet, hvis virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko (som defineret i IFRS 7) forventes at blive udlignet af ændringer i et andet finansielt instruments dagsværdi. En regnskabsmæssig inkonsistens, som kun opstår som følge af målingsmetoden (dvs. fordi en virksomhed ikke adskiller ændringer i en forpligtelses kreditrisiko fra andre ændringer i dagsværdien), påvirker ikke den vurdering, der skal foretages i henhold til afsnit 5.7.7 og 5.7.8. En virksomhed må eksempelvis ikke adskille ændringer i en forpligtelses kreditrisiko fra ændringer i likviditetsrisikoen. Hvis virksomheden præsenterer den kombinerede virkning af begge faktorer i øvrig totalindkomst, kan der opstå en inkonsistens, fordi ændringer i likviditetsrisikoen kan blive medtaget i målingen af dagsværdien af virksomhedens finansielle aktiver, og hele ændringen i disse aktivers dagsværdi præsenteres i resultatet. En sådan inkonsistens forårsages af en målingsunøjagtighed og ikke af den udligning, der er beskrevet i afsnit B5.7.6, og påvirker derfor ikke den vurdering, der skal foretages i henhold til afsnit 5.7.7 og 5.7.8.
- Betydningen af »kreditrisiko« (afsnit 5.7.7 og 5.7.8)*
- B5.7.13 I IFRS 7 defineres kreditrisiko som »risikoen for, at et finansielt instruments ene part ikke indfrier en forpligtelse og dermed påfører den anden part et tab«. Kravet i afsnit 5.7.7, litra a), vedrører risikoen for, at udstederen ikke indfrier netop den forpligtelse. Det har ikke nødvendigvis noget at gøre med udstederes kreditværdighed. Hvis en virksomhed eksempelvis udsteder en sikret forpligtelse og en ikke-sikret forpligtelse, som ellers er identiske, vil kreditrisikoen på disse to forpligtelser være forskellig, selv om de udstedes af samme virksomhed. Kreditrisikoen på den sikrede forpligtelse vil være mindre end kreditrisikoen på den ikke-sikrede forpligtelse. Kreditrisikoen for en sikret forpligtelse kan være tæt på nul.
- B5.7.14 I forbindelse med anvendelsen af kravet i afsnit 5.7.7, litra a), er kreditrisikoen forskellig fra den aktivspecifikke indtjeningsrisiko. Den aktivspecifikke indtjeningsrisiko er ikke forbundet med risikoen for, at en virksomhed ikke vil indfri en bestemt forpligtelse, men er i stedet forbundet med risikoen for, at ét aktiv eller en gruppe af aktiver vil give en dårlig (eller ingen) indtjening.

- B5.7.15 Nedenstående er eksempler på aktivspecifik indtjeningsrisiko:
- En forpligtelse med et indbygget »unit-link«-element, hvor det beløb, der udbetales til investorerne, fastlægges i kontrakten på grundlag af bestemte aktivers indtjening. Virkningen af dette »unit-link«-element på forpligtelsens dagsværdi er aktivspecifik indtjeningsrisiko og ikke kreditrisiko.
 - En forpligtelse udgået fra en struktureret virksomhed med følgende egenskaber. Virksomheden er juridisk uafhængig, således at aktiverne i virksomheden udelukkende er øremærket til fordel for virksomhedens investorer, også i tilfælde af konkurs. Virksomheden deltager ikke i andre transaktioner, og aktiverne i virksomheden kan ikke pantsættes. Beløb udbetales udelukkende til virksomhedens investorer, hvis de øremærkede aktiver skaber pengestrømme. Ændringer i forpligtelsens dagsværdi afspejler dermed primært ændringer i aktivernes dagsværdi. Virkningen af aktivernes indtjening på forpligtelsens dagsværdi er aktivspecifik indtjeningsrisiko og ikke kreditrisiko.

Fastlæggelse af virkningerne af ændringer i kreditrisiko

- B5.7.16 I forbindelse med anvendelsen af kravet i afsnit 5.7.7, litra a), skal en virksomhed fastlægge den beløbsmæssige størrelse af den ændring i den finansielle forpligtelses dagsværdi, som kan henføres til ændringer i forpligtelsens kreditrisiko, enten:
- som den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som ikke kan henføres til ændringer i markedsforhold, der giver anledning til markedsrisiko (jf. afsnit B5.7.17 og B5.7.18), eller
 - ved brug af en anden metode, som efter virksomhedens opfattelse giver et mere retvisende billede af den beløbsmæssige størrelse af den ændring i forpligtelsens dagsværdi, som kan henføres til ændringer i kreditrisikoen.
- B5.7.17 Ændringer i markedsforhold, som giver anledning til markedsrisiko, omfatter ændringer i en toneangivende rente, i prisen på en anden virksomheds finansielle instrument eller i en råvarepris, en valutakurs eller et pris- eller kursindeks.
- B5.7.18 Hvis de eneste væsentlige ændringer i markedsforholdene for en forpligtelse er ændringer i en observeret (toneangivende) rente, kan der foretages et skøn over beløbet i afsnit B5.7.16, litra a), på følgende måde:
- Først beregner virksomheden forpligtelsens interne forrentning ved periodens begyndelse ved brug af forpligtelsens dagsværdi og forpligtelsens kontraktlige pengestrømme ved periodens begyndelse. Fra denne forrentningssats trækkes den observerede (toneangivende) rente ved periodens begyndelse for at nå frem til den del af den interne forrentning, der er specifik for instrumentet.
 - Derefter beregner virksomheden nutidsværdien af de til forpligtelsen knyttede pengestrømme ved brug af forpligtelsens kontraktlige pengestrømme ved periodens slutning og en diskonteringsats svarende til summen af i) den observerede (toneangivende) rente ved periodens slutning og ii) den del af den interne forrentning, der er specifik for instrumentet, som opgjort i henhold til litra a).
 - Forskellen mellem forpligtelsens dagsværdi ved slutningen af perioden og det i litra b) opgjorte beløb er den ændring i dagsværdi, som ikke kan henføres til ændringer i den observerede (toneangivende) rente. Det er dette beløb, der skal præsenteres i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 5.7.7a).
- B5.7.19 I eksemplet i afsnit B5.7.18 antages det, at ændringer i dagsværdien, der skyldes andre faktorer end ændringer i instrumentets kreditrisiko eller ændringer i den observerede (toneangivende) rente, ikke er væsentlige. Denne metode vil ikke være den rigtige, hvis ændringerne i dagsværdien, der skyldes andre faktorer, er væsentlige. I disse tilfælde skal en virksomhed anvende en alternativ metode, der giver et mere retvisende billede af virkningerne af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko (jf. afsnit B5.7.16, litra b)). Hvis instrumentet i eksemplet f.eks. indeholder et indbygget afledt finansielt instrument, udelukkes ændringen i dagsværdien af det indbyggede afledte finansielle instrument i bestemmelsen af det beløb, der skal præsenteres i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 5.7.7, litra a).
- B5.7.20 Som det er tilfældet med alle målinger af dagsværdien, skal en virksomheds målemetode til bestemmelse af ændringens andel af forpligtelsens dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen, gøre maksimalt brug af observerede input og minimalt brug af ikke-observerede input.

REGNSKABSMÆSSIG SIKRING (AFSNIT 6)

Sikringsinstrumenter (afsnit 6.2)**Instrumenter, som opfylder kriterierne for sikringsinstrumenter**

- B6.2.1 Afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i sammensatte kontrakter, men for hvilke der ikke foretages separat regnskabsmæssig behandling, kan ikke klassificeres som separate sikringsinstrumenter.
- B6.2.2 Virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter er ikke en del af virksomhedens finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser og kan derfor ikke klassificeres som sikringsinstrumenter.
- B6.2.3 Ved sikring af valutarisiko bestemmes valutarisikokomponenten af et ikke-afledt finansielt instrument i overensstemmelse med IAS 21.

Solgte optioner

- B6.2.4 Denne standard begrænser ikke de forhold, hvor et afledt finansielt instrument, der måles til dagsværdi gennem resultatet, kan klassificeres som et sikringsinstrument, bortset fra visse solgte optioner. En solgt option opfylder ikke definitionen på et sikringsinstrument, medmindre den klassificeres som en modregning til en købt option, herunder en option, som er indbygget i et andet finansielt instrument (eksempelvis en solgt option, som anvendes til at sikre en forpligtelse, som kan indløses).

Klassifikation af sikringsinstrumenter

- B6.2.5 For sikring af en anden risiko end valutarisiko, hvor en virksomhed klassificerer et ikke-afledt finansielt aktiv eller en ikke-afledt finansiell forpligtelse, som måles til dagsværdi gennem resultatet, som et sikringsinstrument, må den kun klassificere det ikke-afledte finansielle instrument i sin helhed eller en del af det.
- B6.2.6 Et enkelt sikringsinstrument kan klassificeres som et sikringsinstrument for mere end én type risiko, forudsat at der er en specifik klassifikation af sikringsinstrumentet og af de forskellige risikopositioner som sikrede poster. Disse sikrede poster kan indgå i forskellige sikringsforhold.

Sikrede poster (afsnit 6.3)**Poster, som opfylder kriterierne for sikrede poster**

- B6.3.1 En fast aftale om at overtage en virksomhed ved en virksomhedssammenslutning kan kun være en sikret post, for så vidt angår valutarisici, idet de øvrige afdækkede risici ikke specifikt kan identificeres og måles. Disse øvrige risici er generelle forretningsmæssige risici.
- B6.3.2 Investeringer indregnet efter den indre værdis metode kan ikke være sikrede poster, for så vidt angår sikring af dagsværdi. Det skyldes, at den indre værdis metode medfører indregning i resultatet af investors andel af resultatet i den virksomhed, der er investeret i, snarere end ændringer i investeringens dagsværdi. Af samme årsag kan en investering i en dattervirksomhed, som indgår i koncernregnskabet, ikke være en sikret post, for så vidt angår sikring af dagsværdi. Det skyldes, at man ved konsolidering af årets resultat indregner dattervirksomhedens resultat snarere end ændringer i investeringens dagsværdi. En sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed er anderledes, idet den udgør en afdækning af valutarisici og ikke en dagsværdisikring af ændringen i investeringens værdi.
- B6.3.3 I henhold til afsnit 6.3.4 kan en virksomhed klassificere aggregerede eksponeringer, der er en kombination af en eksponering og et afledt finansielt instrument, som sikrede poster. Når en virksomhed klassificerer en sådan sikret post, vurderer den, hvorvidt den aggregerede eksponering er en kombination af en eksponering og et afledt finansielt instrument, således at det medfører en anden aggregeret eksponering, der forvaltes som én eksponering for en bestemt risiko (eller flere risici). I det tilfælde kan virksomheden klassificere den sikrede post på grundlag af den aggregerede eksponering. For eksempel:
- a) En virksomhed kan sikre et bestemt antal højst sandsynlige køb af kaffe om 15 måneder mod prisrisikoen (baseret på USD) ved hjælp af en 15 måneders futureskontrakt på kaffe. Kombinationen af de højst sandsynlige køb af kaffe og futureskontrakten på kaffe kan i risikostyringen betragtes som en 15 måneders valutarisikoeksponering for et fast USD-beløb (dvs. som enhver anden udgående pengestrøm af et fast USD-beløb om 15 måneder).

- b) En virksomhed kan sikre valutarisikoen i hele løbetiden for et 10-årigt fastforrentet lån angivet i en udenlandsk valuta. Virksomheden har imidlertid kun brug for en fastforrentet eksponering i sin funktionelle valuta på kort til mellemlang sigt (f.eks. to år) og en variabelt forrentet eksponering i sin funktionelle valuta i den resterende løbetid. Ved udgangen af hver af de toårige perioder (dvs. løbende hvert andet år) fastsætter virksomheden de næste to års renteeksponering (hvis virksomheden i lyset af det aktuelle renteniveau vil fastsætte renten). I en sådan situation kan en virksomhed indgå en 10-årig fast/variabel valutawap, hvor det fastforrentede lån i udenlandsk valuta udveksles med en variabelt forrentet eksponering i den funktionelle valuta. Dette suppleres med en toårig renteswap, som på grundlag af den funktionelle valuta udveksler det variabelt forrentede lån med et fastforrentet lån. Det fastforrentede lån i fremmed valuta og den 10-årige faste/variable valutawap betragtes således i risikostyringen samlet som en 10-årig variabelt forrentet eksponering i den funktionelle valuta.
- B6.3.4 Når en virksomhed klassificerer den sikrede post på grundlag af den aggregerede eksponering, tager den højde for den kombinerede virkning af de poster, som udgør den aggregerede eksponering, med henblik på at vurdere sikringseffektiviteten og måle sikringsineffektiviteten. De poster, der udgør den aggregerede eksponering, bliver imidlertid fortsat regnskabsmæssigt behandlet separat. Det betyder f.eks.:
- a) at afledte finansielle instrumenter, som indgår i en aggregeret eksponering, indregnes som separate aktiver eller forpligtelser målt til dagsværdi, og
- b) at, hvis et sikringsforhold klassificeres mellem de poster, der udgør den aggregerede eksponering, skal den måde, hvorpå et afledt finansielt instrument indregnes i en aggregeret eksponering, være forenelig med klassifikationen af det afledte finansielle instrument som sikringsinstrumentet på det aggregerede niveau. Hvis en virksomhed eksempelvis udelukker terminsdelen af et afledt finansielt instrument fra klassifikationen som sikringsinstrumentet for sikringsforholdet mellem de poster, der udgør den aggregerede eksponering, skal den også udelukke terminsdelen, når den medtager det afledte finansielle instrument som en sikret post som en del af den aggregerede eksponering. Ellers skal den aggregerede eksponering omfatte et afledt finansielt instrument, enten i sin helhed eller en del af det.
- B6.3.5 Det anføres i afsnit 6.3.6, at valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion, som er højst sandsynlig, i koncernregnskabet kan opfylde kriterierne for en sikret post i en sikring af pengestrømme, forudsat at transaktionen er angivet i en anden valuta end den funktionelle valuta, som anvendes af den virksomhed, der foretager den pågældende transaktion, og at valutarisikoen vil påvirke koncernresultatet. I den forbindelse kan en virksomhed være et moderselskab, en dattervirksomhed, en associeret virksomhed, en fælles ordning eller en filial. Hvis valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion ikke påvirker koncernresultatet, kan den koncerninterne transaktion ikke opfylde kriterierne for en sikret post. Dette er normalt tilfældet for royaltybetalinger, rentebetalinger eller administrationsudgifter mellem medlemmer af samme koncern, medmindre der er en hermed forbunden ekstern transaktion. Når valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion vil påvirke koncernresultatet, kan den koncerninterne transaktion opfylde kriterierne for en sikret post. Et eksempel er forventet salg og køb af varebeholdninger mellem medlemmer af samme koncern, hvis varebeholdningerne sælges videre til en part uden for koncernen. På samme måde kan et forventet koncerninternt salg af materielle anlægsaktiver fra den koncernvirksomhed, der fremstillede dem, til en koncernvirksomhed, der vil anvende dem i sine aktiviteter, påvirke koncernresultatet. Dette kan f.eks. ske, fordi de materielle anlægsaktiver vil blive afskrevet af den køvende virksomhed, og det beløb, der oprindeligt er indregnet for disse aktiver, kan ændres, hvis den forventede koncerninterne transaktion er angivet i en anden valuta end den køvende virksomheds funktionelle valuta.
- B6.3.6 Hvis en sikring af en forventet koncernintern transaktion opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring, bliver gevinster eller tab indregnet i og trukket ud af øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 6.5.11. Den eller de relevante perioder, hvor valutarisikoen ved den sikrede transaktion påvirker resultatet, er den eller de perioder, hvor den påvirker koncernresultatet.

Klassifikation af sikrede poster

- B6.3.7 En komponent er en sikret post, der er mindre end hele den sikrede post. Derfor afspejler en komponent kun nogle af risiciene ved den post, den indgår i, eller afspejler kun risiciene til en vis grad (f.eks. når en del af en post klassificeres).

Risikokomponenter

- B6.3.8 For at opfylde kriterierne for klassifikation som en sikret post skal en risikokomponent være en separat identificerbar komponent af den finansielle eller ikke-finansielle post, og ændringerne i postens pengestrømme eller dagsværdi, der kan henføres til ændringer i den risikokomponent, skal kunne måles pålideligt.
- B6.3.9 Når en virksomhed skal identificere, hvilke risikokomponenter der kan klassificeres som en sikret post, vurderer den sådanne risikokomponenter på grundlag af den pågældende markedsstruktur, som risiciene vedrører, og hvor sikringsaktiviteten finder sted. Dette kræver en vurdering af de relevante forhold og omstændigheder, der gælder for hver enkelt risiko og hvert enkelt marked.
- B6.3.10 Når en virksomhed klassificerer risikokomponenter som sikrede poster, overvejer den, hvorvidt risikokomponenterne er eksplicit angivet i en kontrakt (kontraktligt bestemte risikokomponenter), eller hvorvidt de er implicite i dagsværdien eller pengestrømmene for en post, som de indgår i (ikke kontraktligt bestemte risikokomponenter). Ikke-kontraktligt bestemte risikokomponenter kan være forbundet med poster, som ikke er en kontrakt (f.eks. forventede transaktioner), eller kontrakter, hvor komponenten ikke er angivet eksplicit (f.eks. en fast aftale, der kun indeholder én pris og ikke en prisformel, der henviser til forskellige underliggende instrumenter. For eksempel:
- a) Virksomhed A har en langsigtet forsyningskontrakt på naturgas, der prissættes ved hjælp af en kontraktligt bestemt formel, som henviser til råvarer og andre faktorer (f.eks. gasolie, brændselolie og andre komponenter som f.eks. transportomkostninger). Virksomhed A sikrer gasoliekomponenten i forsyningskontrakten med en terminkontrakt på gasolie. Eftersom gasoliekomponenten er fastlagt i forsyningskontraktens vilkår, er det en kontraktligt bestemt risikokomponent. På grund af prisformlen konkluderer virksomhed A derfor, at gasolieprisindeksponeringen er separat identificerbar. Samtidig er der et marked for terminkontrakter på gasolie. På grund af prisformlen konkluderer virksomhed A derfor, at gasolieprisindeksponeringen kan måles pålideligt. Det betyder, at gasolieprisindeksponeringen i forsyningskontrakten er en risikokomponent, der opfylder kriterierne for klassifikation som en sikret post.
 - b) Virksomhed B sikrer sine fremtidige køb af kaffe på grundlag af sine produktionsforventninger. Sikringen starter op til 15 måneder før levering for en del af den forventede indkøbsmængde. Virksomhed B øger den sikrede mængde over tid (efterhånden som leveringsdatoen kommer nærmere). Virksomhed B bruger to forskellige typer kontrakter til at styre kaffeprisisikoen:
 - i) børshandlede futureskontrakter på kaffe og
 - ii) købsaftaler på Arabica-kaffe fra Colombia leveret til et bestemt produktionssted. I disse kontrakter prissættes et ton kaffe på grundlag af prisen på den børshandlede futureskontrakt på kaffe med tillæg af et fast prisspænd og variable logistikomkostninger ved hjælp af en prisformel. Købsaftalen er en kontrakt til senere opfyldelse, i henhold til hvilken virksomhed B faktisk aftager kaffen.

For levering af kaffe fra den nuværende høst giver kaffekontrakterne virksomhed B mulighed for at fastsætte prisspændet mellem den faktiske kaffekvalitet, den har købt, (Arabica-kaffe fra Colombia) og den referencekvalitet, der ligger til grund for den børshandlede futureskontrakt. Købsaftalerne for levering af kaffe fra den næste høst er imidlertid ikke tilgængelige endnu, så prisspændet kan ikke fastsættes. Virksomhed B bruger børshandlede futureskontrakter på kaffe til at sikre referencekvalitetskomponenten af kaffeprisisikoen for levering af kaffe fra den nuværende høst samt den næste høst. Virksomhed B vurderer, at den er eksponeret for tre forskellige risici: En kaffeprisisiko, som afspejler referencekvaliteten, en kaffeprisisiko, som afspejler spændet mellem prisen for referencekvaliteten og den Arabica-kaffe fra Colombia, som den faktisk modtager, og de variable logistikomkostninger. For levering af kaffe fra den nuværende høst er kaffeprisisikoen, som afspejler referencekvaliteten, efter at virksomhed B indgår en købsaftale, en kontraktligt bestemt risikokomponent, fordi prisformlen omfatter indeksering til prisen på den børshandlede futureskontrakt. Virksomhed B konkluderer, at denne risikokomponent er separat identificerbar og kan måles pålideligt. For levering af kaffe fra den næste høst har virksomhed B endnu ikke indgået nogen købsaftale (dvs. at leveringerne er forventede

transaktioner). Derfor er kaffeprisisikoen, som afspejler referencekvaliteten, ikke en kontraktligt bestemt risikokomponent. Virksomhed B tager i sin analyse af markedsstrukturen højde for prissætningen af senere leveringer af den kaffe, den modtager. Derfor konkluderer virksomhed B på grundlag af denne analyse af markedsstrukturen, at de forventede transaktioner også indebærer en kaffeprisisiko, som afspejler referencekvaliteten som en risikokomponent, der er separat identificerbar og kan måles pålideligt, selv om den ikke er kontraktligt bestemt. Det betyder, at virksomhed B kan klassificere sikringsforhold på grundlag af risikokomponenter (for kaffeprisisikoen, som afspejler referencekvaliteten) for købsaftalerne samt forventede transaktioner.

- c) Virksomhed C sikrer en del af sine fremtidige køb af flybrændstof på grundlag af sin forbrugsprognose op til 24 måneder før levering og øger over tid den mængde, der sikres. Virksomhed C sikrer denne eksponering med forskellige typer kontrakter, afhængigt af sikringens tidshorisont, som påvirker de afledte finansielle instrumenters markedslikviditet. For længere tidshorisonter (12-24 måneder) bruger virksomhed C råoliekontrakter, fordi det kun er dem, der har en tilstrækkelig markedslikviditet. For tidshorisonter på 6-12 måneder bruger virksomhed C afledte finansielle instrumenter vedrørende gasolie, fordi de er tilstrækkeligt likvide. For tidshorisonter op til seks måneder bruger virksomhed C flybrændstofkontrakter. Virksomhed C's analyse af markedsstrukturen for olie og olieprodukter og dens vurdering af de relevante forhold og omstændigheder er som følger:
- i) Virksomhed C er aktiv i et geografisk område, hvor Brent er referenceolien. Råolie er reference for råmateriale, der påvirker prisen på forskellige raffinerede olieprodukter som de mest basale rå- og hjælpestoffer. Gasolie er reference for raffinerede olieprodukter, som bruges som prisreference for brændselsolie mere generelt. Dette afspejles også i de typer afledte finansielle instrumenter på markederne for råolie og raffinerede olieprodukter der, hvor virksomhed har sine aktiviteter, såsom:
- futurekontrakten på referenceråolie, som er på Brent-råolie,
 - futureskontrakten for referencegasolie, som bruges som prisreference for brændselsolie, f.eks. afledte finansielle kontrakter på flybrændstof, som dækker prisspændet mellem flybrændstof og referencegasolien, og
 - det afledte finansielle instrument for prisspændet mellem råolie og gasolie (en raffineringmargen), som er indekseret til Brent-råolie.
- ii) Prissætningen af raffinerede olieprodukter afhænger ikke af, hvilken råolie der forarbejdes af et bestemt raffinaderi, fordi disse raffinerede olieprodukter (såsom gasolie og flybrændstof) er standardiserede produkter.

Derfor konkluderer virksomhed C, at prisrisikoen ved købene af flybrændstof omfatter en risikokomponent vedrørende råolieprisen baseret på Brent-råolie og en risikokomponent vedrørende gasolieprisen, selv om råolie og gasolie ikke er kontraktligt bestemt. Virksomhed C konkluderer, at disse to risikokomponenter er separat identificerbare og kan måles pålideligt, selv om de ikke er kontraktligt bestemt. Derfor kan virksomhed C klassificere sikringsforhold for forventede køb af flybrændstof på grundlag af risikokomponenter (for råolie eller gasolie). Denne analyse betyder også, at hvis virksomhed C f.eks. brugte afledte finansielle instrumenter på råolie baseret på WTI-råolie (West Texas Intermediate), ville ændringer i prisspændet mellem Brent-råolie og WTI-råolie forårsage sikringsineffektivitet.

- d) Virksomhed D har et fastforrentet gældsinstrument. Instrumentet udstedes i et miljø med et marked, hvor der er en meget stor variation af lignende gældsinstrumenter, hvis spænd sammenlignes med en toneangivende rentesats (f.eks. LIBOR), og variabelt forrentede instrumenter i det miljø indekseres normalt til den toneangivende rentesats. Renteswaps bruges ofte til at styre renterisikoen på grundlag

af den toneangivende rentesats, uanset gældsinstrumenternes spænd i forhold til den toneangivende rentesats. Prisen på fastforrentede gældsinstrumenter varierer efter ændringer i den toneangivende rentesats, så snart de sker. Virksomhed D konkluderer, at den toneangivende rentesats er en komponent, som kan identificeres separat og måles pålideligt. Derfor kan virksomhed D klassificere sikringsforhold for det fastforrentede gældsinstrument på grundlag af risikokomponenter for risikoen forbundet med den toneangivende rentesats.

- B6.3.11 Ved klassifikation af en risikokomponent som en sikret post finder kravene til regnskabsmæssig sikring anvendelse på den risikokomponent på samme måde, som de finder anvendelse på andre sikrede poster, som ikke er risikokomponenter. Kriterierne for klassifikation finder f.eks. anvendelse, herunder at sikringsforholdet skal opfylde kravene til sikringseffektivitet, og en eventuel sikringsineffektivitet skal måles og indregnes.
- B6.3.12 Virksomheden kan også nøjes med at klassificere ændringer i pengestrømmene eller dagsværdien af en sikret post, der er større eller mindre end en bestemt pris eller anden variabel («ensidig risiko»). Den indre værdi af en købt option klassificeret som sikringsinstrument (forudsat, at dennes hovedvilkår er de samme som for den klassificerede risiko) afspejler en ensidig risiko ved en sikret post, men det samme gælder ikke optionens tidsmæssige værdi. Eksempelvis kan en virksomhed klassificere udsving i effekten på fremtidige pengestrømme, der hidrører fra en prisstigning i forbindelse med et forventet køb af en råvare. I denne situation klassificerer virksomheden kun tab af pengestrømme, der hidrører fra en prisstigning, der overstiger det fastsatte niveau. Den sikrede risiko omfatter ikke den tidsmæssige værdi af en købt option, fordi den tidsmæssige værdi ikke er et element af den forventede transaktion, som påvirker resultatet.
- B6.3.13 Der gælder en afkræftelig formodning om, at medmindre inflationsrisikoen er kontraktligt bestemt, kan den ikke identificeres separat eller måles pålideligt og kan derfor ikke klassificeres som en risikokomponent af et finansielt instrument. I begrænsede tilfælde er det imidlertid muligt at identificere en risikokomponent for inflationsrisiko, der kan identificeres separat og måles pålideligt, som følge af de særlige omstændigheder i inflationsmiljøet og på det relevante gældsmarked.
- B6.3.14 En virksomhed udsteder f.eks. gældsinstrumenter i et miljø, hvor inflationskorrigerede obligationer har en volumen- og rentestruktur, der skaber et tilstrækkeligt likvidt marked, som giver mulighed for en rentestruktur med nul kuponrealrente. Det betyder, at inflationen for den respektive valuta er en relevant faktor, som der tages højde for på gældsmarkederne. I disse tilfælde kan inflationsrisikokomponenten fastlægges ved at diskontere den sikrede gældsforpligtelses pengestrømme med rentestrukturen med nul kuponrealrente (dvs. svarende til, hvor en risikofri (nominel) rentekomponent kan fastlægges). Omvendt kan en inflationsrisikokomponent i mange tilfælde ikke identificeres separat eller måles pålideligt. En virksomhed udsteder eksempelvis kun nominelt forrentede gældsinstrumenter i et miljø med et marked for inflationskorrigerede obligationer, der ikke er likvide nok til en rentestruktur med nul kuponrealrente. I dette tilfælde kan virksomheden ikke på grundlag af analysen af markedsstrukturen samt af forholdene og omstændighederne konkludere, at inflation er en relevant faktor, som gældsmarkederne tager højde for. Derfor kan virksomheden ikke anvende den afkræftelige formodning om, at en inflationsrisiko, som ikke er kontraktligt bestemt, ikke kan identificeres separat eller måles pålideligt. Det betyder, at en inflationsrisikokomponent ikke ville opfylde kriterierne for klassifikation som sikret post. Her er et inflationssikringsinstrument, som virksomheden faktisk har indgået, uden betydning. Virksomheden kan navnlig ikke blot kopiere vilkårene for det faktiske inflationssikringsinstrument ved at anvende dem på den nominelt forrentede gældsforpligtelse.
- B6.3.15 En kontraktligt bestemt inflationsrisikokomponent af pengestrømmene fra en indregnet inflationskorrigeret obligation (idet det antages, at der ikke er noget krav om separat regnskabsmæssig behandling af et indbygget afledt finansielt instrument) er separat identificerbar og kan måles pålideligt, så længe andre pengestrømme fra instrumentet ikke påvirkes af inflationsrisikokomponenten.

Komponenter af nominelle beløb

- B6.3.16 Der findes to typer komponenter af nominelle beløb, som kan klassificeres som den sikrede post i et sikringsforhold: En komponent, som er en andel af hele posten eller et lag. Komponenttypen ændrer den regnskabsmæssige virkning. En virksomhed skal regnskabsmæssigt klassificere komponenten i overensstemmelse med risikostyringsformålet.

- B6.3.17 Et eksempel på en komponent, som er en andel, er 50 % af et låns kontraktlige pengestrømme.
- B6.3.18 Et lag kan identificeres i en defineret, men åben, population, eller i et defineret nominelt beløb. Af eksempler kan nævnes:
- en del af en monetær transaktionsvolumen, f.eks. de næste FC 10-pengestrømme fra salg, der er angivet i en udenlandsk valuta efter de første FC 20 i marts 201X ⁽¹⁾
 - en del af den fysiske volumen, f.eks. det nederste lag på 5 mio. m³ af den naturgas, der er lagret i XYZ
 - en del af en fysisk eller anden transaktionsvolumen, f.eks. de første 100 tønder olie købt i juni 201X eller de første 100 Mwh elektricitet solgt i juni 201X, eller
 - et lag fra den sikrede posts nominelle beløb, f.eks. de sidste 80 mio. CU af en fast aftale på 100 mio. CU, det nederste lag på 20 mio. CU af en fastforrentet obligation på 100 mio. CU eller det øverste lag på 30 mio. CU af det samlede beløb på 100 mio. CU fastforrentet gæld, som kan indfris førtidigt til dagsværdi (det definerede nominelle beløb er 100 mio. CU).
- B6.3.19 Hvis et lag klassificeres i en sikring af dagsværdi, skal en virksomhed definere den i et defineret nominelt beløb. For at opfylde kravene til klassifikation af sikringer af dagsværdi, skal virksomheden efterfølgende måle den sikrede post med henblik på ændringer i dagsværdien (dvs. efterfølgende måle posten med henblik på ændringer i dagsværdien, som kan henføres til den sikrede risiko). Justeringen vedrørende sikring af dagsværdien skal senest indregnes i resultatet, når indregning af posten ophører. Derfor er det nødvendigt at følge den post, som justeringen vedrørende sikring af dagsværdien knytter sig til. For et lag i en sikring af dagsværdien kræver det, at en virksomhed følger det nominelle beløb, hvor komponenten defineres. Det samlede definerede nominelle beløb på 100 mio. CU skal f.eks. i afsnit B6.3.18, litra d), følges for at følge det nederste lag på 20 mio. CU eller det øverste lag på 30 mio. CU.
- B6.3.20 Et lag, der indeholder en option på førtidig indfrielse, opfylder ikke kriterierne for klassifikation som en sikret post i en sikring af dagsværdien, hvis dagsværdien af optionen på førtidig indfrielse påvirkes af ændringer i den sikrede risiko, medmindre det klassificerede lag omfatter virkningen af den tilknyttede option på førtidig indfrielse i vurderingen af ændringen i den sikrede posts dagsværdi.

Forholdet mellem en posts komponenter og samlede pengestrømme

- B6.3.21 Hvis en komponent af en finansiel eller ikke-finansiel posts pengestrømme klassificeres som den sikrede post, skal komponenten være mindre end eller lig med hele postens samlede pengestrømme. Hele postens samlede pengestrømme kan imidlertid klassificeres som den sikrede post og sikres mod én bestemt risiko (f.eks. kun mod de ændringer, der kan henføres til ændringer i LIBOR eller en referenceråvarepris).
- B6.3.22 I tilfælde af en finansiel forpligtelse, hvis effektive rente er mindre end LIBOR, kan en virksomhed imidlertid ikke klassificere:
- en komponent af forpligtelsen svarende til renten på LIBOR (med tillæg af hovedstolen, hvis det drejer sig om sikring af dagsværdien), og
 - en negativ restkomponent.

⁽¹⁾ I denne standard er monetære beløb angivet i »valutaenheder« (CU) og »udenlandske valutaenheder« (FC).

- B6.3.23 For en fastforrentet finansiel forpligtelse med en effektiv rente på (eksempelvis) 100 basispoint under LIBOR kan en virksomhed imidlertid klassificere ændringen i værdien af hele forpligtelsen (dvs. hovedstol plus rente til LIBOR-satsen minus 100 basispoint), der kan henføres til ændringer i LIBOR, som den sikrede post. Hvis et fastforrentet finansielt instrument sikres på et tidspunkt, der ligger efter dets oprettelse, og rentesatsen har ændret sig i mellemtiden, kan virksomheden klassificere en risikokomponent svarende til en toneangivende rente, der er højere end den kontraktlige rentesats, der gælder for posten. Dette afhænger dog af, om den toneangivende rentesats er mindre end den effektive rentesats, som er beregnet ud fra den antagelse, at virksomheden havde købt instrumentet på den dag, hvor den første gang klassificerer den sikrede post. Det antages eksempelvis, at virksomheden opretter et fastforrentet finansielt aktiv på 100 CU med en effektiv rentesats på 6 % på et tidspunkt, hvor LIBOR er 4 %. Virksomheden begynder at sikre aktivet på et senere tidspunkt, hvor LIBOR er steget til 8 %, og aktivets dagsværdi er faldet til 90 CU. Virksomhedens beregninger viser, at hvis den havde købt aktivet på tidspunktet for den første klassifikation af den tilknyttede LIBOR-renterisiko som en sikret post, ville aktivets effektive afkast baseret på den daværende dagsværdi på 90 CU have været 9,5 %. Eftersom LIBOR er mindre end dette effektive afkast, kan virksomheden klassificere en LIBOR-del på 8 %, som dels består af pengestrømme fra den kontraktlige rente og dels af forskellen mellem den aktuelle dagsværdi (dvs. 90 CU) og det beløb, der skal tilbagebetales ved udløb (dvs. 100 CU).
- B6.3.24 Hvis en variabelt forrentet finansiel forpligtelse har en rente på (eksempelvis) 3-måneders LIBOR minus 20 basispoint (med et floor på nul basispoint), kan en virksomhed klassificere den ændring i hele forpligtelsens pengestrømme (dvs. tre måneders LIBOR minus 20 basispoint, herunder floor), der kan henføres til ændringer i LIBOR, som den sikrede post. Så længe den 3-måneders LIBOR-forward-kurve i forpligtelsens resterende løbetid ikke falder til under 20 basispoint, har den sikrede post de samme udsving i pengestrømmene som en forpligtelse, der har en rente på 3-måneders LIBOR med et spænd på nul eller et positivt spænd. Hvis den 3-måneders LIBOR-forward-kurve i forpligtelsens resterende løbetid (eller en del af den) imidlertid falder til under 20 basispoint, har den sikrede post lavere udsving i pengestrømmene end en forpligtelse, der har en rente på 3-måneders LIBOR med et spænd på nul eller et positivt spænd.
- B6.3.25 Et lignende eksempel med en ikke-finansiel post er en bestemt type råolie fra et bestemt oliefelt, der prissættes i forhold til den relevante referenceråolie. Hvis en virksomhed sælger den råolie i henhold til en kontrakt med en kontraktlig prisformel, der fastsætter prisen pr. tønde til prisen på referenceråolien minus 10 CU med et floor på 15 CU, kan virksomheden klassificere alle udsvingene i pengestrømmene i henhold til salgsaftalen, der kan henføres til ændringen i prisen på referenceråolien, som den sikrede post. Virksomheden kan imidlertid ikke klassificere en komponent, som svarer til den fulde ændring i prisen på referenceråolien. Så længe terminsprisen (for hver levering) ikke falder til under 25 CU, har den sikrede post derfor de samme udsving i pengestrømmene som salg af råolie til prisen på referenceråolien (eller med et positivt spænd). Hvis terminsprisen for en levering falder til under 25 CU, har den sikrede post imidlertid mindre udsving i pengestrømmene end salg af råolie til prisen på referenceråolien (eller med et positivt spænd).

Kriterier for regnskabsmæssig sikring (afsnit 6.4.)

Sikringseffektivitet

- B6.4.1 Sikringseffektivitet angiver, i hvilket omfang ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende sikringsinstrumentet udlignes af ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende den sikrede post (f.eks. når den sikrede post er en risikokomponent, er den relevante ændring i dagsværdien eller pengestrømmene den ændring, som kan henføres til den sikrede risiko). Sikringsineffektivitet angiver, i hvilket omfang ændringerne i dagsværdien af eller pengestrømmene vedrørende sikringsinstrumentet er større end eller mindre end dagsværdien af eller pengestrømmene vedrørende den sikrede post.
- B6.4.2 En virksomhed skal løbende, og når den klassificerer et sikringsforhold, analysere de kilder til sikringsineffektivitet, der forventes at ville påvirke sikringsforholdet i løbetiden. Denne analyse (herunder eventuelle ajourføringer i overensstemmelse med afsnit B6.5.21, som følger af genskabelse af balancen i et sikringsforhold) danner grundlag for virksomhedens vurdering af, hvorvidt den opfylder kravene til sikringseffektivitet.

- B6.4.3 For at undgå tvivl skal virkningerne af at erstatte en oprindelige modpart med en clearingmodpart og at foretage de dermed forbundne ændringer, jf. afsnit 6.5.6, afspejles i målingen af sikringsinstrumentet og således i vurderingen af sikringseffektiviteten og målingen af sikringseffektiviteten.

Det økonomiske forhold mellem den sikrede post og sikringsinstrumentet

- B6.4.4 Kravet om, at der skal være et økonomisk forhold, betyder, at sikringsinstrumentets og den sikrede posts værdi generelt bevæger sig i modsat retning som følge af den samme risiko, nemlig den sikrede risiko. Derfor skal der være en forventning om, at værdien af sikringsinstrumentet og værdien af den sikrede post systematisk ændrer sig i takt med bevægelser i den eller de samme underliggende instrumenter, der er økonomisk forbundne på en sådan måde, at de påvirkes på samme måde af den risiko, der sikres (f.eks. Brent- og WTI-råolie).
- B6.4.5 Hvis de underliggende instrumenter ikke er de samme, men er økonomisk forbundne, kan der forekomme situationer, hvor sikringsinstrumentets og den sikrede posts værdi bevæger sig i samme retning, hvilket eksempelvis kan skyldes, at prisspændet mellem de to relaterede underliggende instrumenter ændrer sig, mens selve de underliggende instrumenter ikke bevæger sig nævneværdigt. Dette er stadig foreneligt med et økonomisk forhold mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post, hvis deres værdi stadig forventes normalt at bevæge sig i modsat retning, når de underliggende instrumenter bevæger sig.
- B6.4.6 Vurderingen af, hvorvidt der er et økonomisk forhold, omfatter en analyse af sikringsforholdets mulige adfærd i løbetiden for at vurdere, hvorvidt det kan forventes at opfylde risikostyringsformålet. Det, at der er en statistisk sammenhæng mellem to variabler, giver ikke i sig selv anledning til at konkludere, at der foreligger et økonomisk forhold.

Virkningen af kreditrisiko

- B6.4.7 Modellen for regnskabsmæssig sikring er generelt baseret på udligning mellem gevinster og tab på sikringsinstrumentet og den sikrede post, hvorfor sikringseffektiviteten ikke kun bestemmes på grundlag af det økonomiske forhold mellem disse poster (dvs. ændringerne i de underliggende instrumenter), men også af virkningen af kreditrisiko på værdien af både sikringsinstrumentet og den sikrede post. Virkningen af kreditrisiko betyder, at selv om der er et økonomisk forhold mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post, kan udligningen blive uberegnelig. Dette kan skyldes en ændring i kreditrisikoen på enten sikringsinstrumentet eller den sikrede post af en sådan størrelse, at kreditrisikoen dominerer de værdiændringer, der følger af det økonomiske forhold (dvs. virkningen af ændringerne i de underliggende instrumenter). En ændring, som er så omfattende, at den giver anledning til dominans, er en ændring, der vil resultere i et tab (eller en gevinst) ved kreditrisikoen, som påvirker virkningerne af ændringerne i de underliggende instrumenter på værdien af sikringsinstrumentet eller den sikrede post, selv om det drejer sig om væsentlige ændringer. Modsat gælder det, at, hvis der i en bestemt periode er få ændringer i de underliggende instrumenter, vil det ikke skabe dominans, at selv små kreditrisikorelaterede ændringer i værdien af sikringsinstrumentet eller den sikrede post kan påvirke værdien mere end de underliggende instrumenter.
- B6.4.8 Et eksempel på kreditrisiko, der dominerer et sikringsforhold, er, hvor en virksomhed sikrer en eksponering mod råvareprisrisiko med et ikke-sikret afledt finansielt instrument. Hvis kreditværdigheden for modparten i det afledte finansielle instrument bliver væsentligt forringet, vil virkningen af ændringerne i modpartens kreditværdighed muligvis opveje virkningen af ændringer i råvareprisen på sikringsinstrumentets dagsværdi, hvorimod ændringer i værdien af den sikrede post generelt afhænger af ændringerne i råvareprisen.

Sikringsrate

- B6.4.9 I henhold til kravene til sikringseffektivitet skal sikringsforholdets sikringsrate være den samme som den, der følger af den mængde af den sikrede post, som virksomheden faktisk sikrer, og den mængde af sikringsinstrumentet, som virksomheden faktisk bruger til at sikre den pågældende mængde af den sikrede post. Hvis en virksomhed sikrer mindre end 100 % af eksponeringen for en post, f.eks. 85 %, skal den derfor

klassificere sikringsforholdet med den sikringsrate, som er den samme som den, der følger af 85 % af eksponeringen, og den mængde af sikringsinstrumentet, som virksomheden faktisk bruger til at sikre de 85 %. Tilsvarende gælder det, at hvis en virksomhed eksempelvis sikrer en eksponering med en nominel mængde på 40 enheder af et finansielt instrument, skal den klassificere sikringsforholdet med den sikringsrate, der er den samme som den, der følger af de 40 enheder (dvs. at virksomheden ikke må bruge en sikringsrate, der er baseret på flere enheder, som den eventuelt besidder, eller på færre enheder), og den mængde af den sikrede post, virksomheden faktisk sikrer med de 40 enheder.

- B6.4.10 Klassifikationen af sikringsforholdet med samme sikringsrate som den, der følger af de mængder af den sikrede post og sikringsinstrumentet, som virksomheden faktisk bruger, må imidlertid ikke afspejle en ubalance mellem vægningen af den sikrede post og sikringsinstrumentet, som ville forårsage sikringsineffektivitet (uanset om det er indregnet eller ej), der kunne medføre en regnskabsmæssig virkning, der var uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring. Med henblik på at klassificere et sikringsforhold skal en virksomhed derfor justere den sikringsrate, der gælder for de mængder af den sikrede post og sikringsinstrumentet, som virksomheden faktisk bruger, hvis det er nødvendigt for at undgå en sådan ubalance.
- B6.4.11 Eksempler på relevante overvejelser i vurderingen af, hvorvidt en regnskabsmæssig virkning er uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring:
- hvorvidt den tilsigtede sikringsrate anvendes for at undgå at indregne sikringsineffektivitet for sikringer af pengestrømme eller for at opnå justeringer vedrørende sikring af dagsværdien for flere sikrede poster med henblik på at øge brugen af dagsværdiansættelse, men uden at udligne ændringer i sikringsinstrumentets dagsværdi, og
 - hvorvidt der er en forretningsmæssig årsag til at vægte den sikrede post og sikringsinstrumentet således, selv om det skaber sikringsineffektivitet. En virksomhed indgår og klassificerer eksempelvis en mængde af sikringsinstrumentet, som ikke er den mængde, den har vurderet til at være den bedste sikring af den sikrede post, fordi standardvolumen for sikringsinstrumenterne ikke giver virksomheden mulighed for at indgå netop den mængde af sikringsinstrumentet («lot size issue»). Som eksempel kan nævnes en virksomhed, der sikrer køb af 100 tons kaffe med en standardfuturekontrakt med en størrelse på 37 500 pund. Virksomheden kan kun bruge enten fem eller seks kontrakter (svarende til henholdsvis 85,0 og 102,1 tons) til at sikre den købte mængde på 100 tons. I det tilfælde klassificerer virksomheden sikringsforholdet med den sikringsrate, der følger af det antal futurekontrakter, den faktisk bruger, fordi den sikringsineffektivitet, der forårsages af inkonsistensen i vægningen af den sikrede post og sikringsinstrumentet, ikke ville give en regnskabsmæssig virkning, der er uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring.

Hvor ofte skal det vurderes, hvorvidt kravene til sikringseffektivitet er opfyldt?

- B6.4.12 En virksomhed skal vurdere, hvorvidt sikringsforholdet opfylder kravene til sikringseffektivitet, ved indgåelsen af sikringsforholdet og løbende. En virksomhed skal som minimum foretage den løbende vurdering på balancedagen eller i tilfælde af en væsentlig ændring i de omstændigheder, der påvirker kravene til sikringseffektivitet, alt efter hvilken begivenhed der indtræder først. Vurderingen omfatter forventningerne til sikringseffektiviteten og er derfor kun fremadrettet.

Metoder til vurdering af, hvorvidt kravene til sikringseffektivitet er opfyldt

- B6.4.13 Det angives ikke nærmere i denne standard, hvordan en virksomhed skal vurdere, hvorvidt et sikringsforhold opfylder kravene til sikringseffektivitet. En virksomhed skal imidlertid anvende en metode, der tager højde for sikringsforholdets relevante karakteristika, herunder kilderne til sikringsineffektivitet. Metoden kan, afhængigt af disse faktorer, være en kvalitativ eller en kvantitativ vurdering.
- B6.4.14 Når de centrale vilkår (såsom det nominelle beløb, løbetiden og det underliggende instrument) for sikringsinstrumentet og den sikrede post f.eks. er de samme eller ligger tæt op ad hinanden, kan det være muligt for en virksomhed ud fra en kvalitativ vurdering af disse centrale vilkår at vurdere, at sikringsinstrumentet og den sikrede post har værdier, som generelt vil bevæge sig i modsatte retninger som følge af den samme risiko, og derfor at der er et økonomisk forhold mellem den sikrede post og sikringsinstrumentet (jf. afsnit B6.4.4-B6.4.6).

- B6.4.15 Det forhold, at et afledt finansielt instrument er »out of the money«, når det klassificeres som et sikringsinstrument, betyder ikke i sig selv, at der ikke bør udføres en kvalitativ vurdering. Det afhænger af omstændighederne, om den sikringsineffektivitet, dette forårsager, kunne være af et omfang, som ikke ville blive påvist ved en kvalitativ vurdering.
- B6.4.16 Modsat gælder det, at hvis de centrale vilkår for sikringsinstrumentet og den sikrede post ikke ligger tæt op ad hinanden, hersker der en større usikkerhed omkring udligningen. Derfor er det mere vanskeligt at forudsige sikringseffektiviteten i løbet af sikringsforholdets løbetid. I en sådan situation vil det muligvis kun være muligt for en virksomhed på grundlag af en kvantitativ vurdering at konkludere, at der er et økonomisk forhold mellem den sikrede post og sikringsinstrumentet (jf. afsnit B6.4.4-B6.4.6). I nogle situationer vil der muligvis også være behov for en kvantitativ vurdering for at vurdere, hvorvidt den sikringsrate, der er brugt ved klassifikationen af sikringsforholdet, opfylder kravene til sikringseffektivitet (jf. afsnit B6.4.9-B6.4.11). En virksomhed kan bruge den samme eller forskellige metoder til disse to forskellige formål.
- B6.4.17 Hvis omstændighederne ændrer sig, og dette påvirker sikringseffektiviteten, vil en virksomhed muligvis skulle ændre metoden til vurdering af, hvorvidt et sikringsforhold opfylder kravene til sikringseffektivitet, for at sikre at der stadig tages højde for sikringsforholdets relevante karakteristika, herunder kilderne til sikringsineffektivitet.
- B6.4.18 En virksomheds risikostyring er den primære kilde til oplysninger til vurderingen af, hvorvidt et sikringsforhold opfylder kravene til sikringseffektivitet. Det betyder, at de ledelsesoplysninger (eller den analyse), der bruges i beslutningstagningen, kan danne grundlag for vurderingen af, om et sikringsforhold opfylder kravene til sikringseffektivitet.
- B6.4.19 En virksomheds dokumentation for sikringsforholdet omfatter, hvordan den vil vurdere kravene til sikringseffektivitet, herunder den eller de anvendte metoder. Dokumentationen for sikringsforholdet skal ajourføres i tilfælde af ændringer i metoderne (jf. afsnit B6.4.17).

Regnskabsmæssig behandling af sikringsforhold, der opfylder kriterierne (afsnit 6.5)

- B6.5.1 Som eksempel på sikring af dagsværdi kan nævnes sikring mod ændringer i dagsværdien af et fastforrentet gældsinstrument som følge af ændringer i rentesatser. En sådan sikring kan foretages af udsteder eller indehaver.
- B6.5.2 Formålet med sikring af pengestrømme er at udskyde gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet til en eller flere perioder, hvor de sikrede forventede fremtidige pengestrømme påvirker resultatet. Et eksempel på en sikring af pengestrømme er brugen af en swap-kontrakt til at ændre variabelt forrentede lån (uanset om de er målt til amortiseret kostpris eller dagsværdi) til fastforrentede lån (dvs. en sikring af en fremtidig transaktion, hvor de sikrede fremtidige pengestrømme er de fremtidige rentebetalinger). Omvendt er et forventet køb af et egenkapitalinstrument, som, når det er anskaffet, regnskabsmæssigt vil blive behandlet til dagsværdi gennem resultatet, et eksempel på en post, der ikke kan være den sikrede post i en sikring af pengestrømme, fordi en gevinst eller et tab på sikringsinstrumentet, som ville blive udskudt, ikke ville kunne blive omklassificeret til resultatet i en periode, hvor det ville blive udlignet. Af samme grund kan et forventet køb af et egenkapitalinstrument, som, når det er anskaffet, regnskabsmæssigt behandles til dagsværdi, hvor ændringer i dagsværdien præsenteres i øvrig totalindkomst, heller ikke være den sikrede post i en sikring af pengestrømme.
- B6.5.3 En sikring af en fast aftale (eksempelvis en sikring mod ændringer i brændselsprisen i forbindelse med et kraftvarmeværks ikke-indregnede kontraktlige forpligtelse til at købe brændsel til en fast pris) er en sikring mod risikoen for ændringer i dagsværdien. Derfor er en sådan sikring en sikring af dagsværdien. I henhold til afsnit 6.5.4 kan en sikring af den med en fast aftale forbundne valutarisiko dog alternativt behandles regnskabsmæssigt som en sikring af pengestrømme.

Måling af sikringsineffektivitet

- B6.5.4 Når en virksomhed måler sikringsineffektiviteten, skal den tage den tidsmæssige værdi af penge i betragtning. Det betyder, at virksomheden vurderer værdien af den sikrede post på grundlag af nutidsværdien, hvorfor ændringen i værdien af den sikrede post også omfatter virkningen af den tidsmæssige værdi af penge.

- B6.5.5 For at beregne ændringen i værdien af den sikrede post med henblik på måling af sikringsineffektiviteten, kan en virksomhed bruge et afledt finansielt instrument, som ville have vilkår, der stemmer overens med de centrale vilkår for den sikrede post (dette kaldes normalt et »hypotetisk afledt finansielt instrument«), og, f.eks. for en sikring af en forventet transaktion, ville blive kalibreret på grundlag af det sikrede prisniveau (eller renteniveau). Hvis sikring eksempelvis var for en tosidig risiko på det aktuelle markedsniveau, ville det hypotetiske afledte finansielle instrument repræsentere en hypotetisk terminskontrakt, som kalibreres til en værdi på nul på tidspunktet for klassifikation af sikringsforholdet. Hvis sikringen eksempelvis var for en ensidig risiko, ville det hypotetiske afledte finansielle instrument repræsentere den indre værdi af en hypotetisk option, som på tidspunktet for klassifikation af sikringsforholdet, er »at the money«, hvis det sikrede prisniveau er det aktuelle markedsniveau, eller »out of the money«, hvis det sikrede prisniveau er over (eller under for en sikring af en lang position) det aktuelle markedsniveau. Brug af et hypotetisk afledt finansielt instrument er en af mulighederne for at beregne ændringen i værdien af den sikrede post. Det hypotetiske afledte finansielle instrument replikerer den sikrede post og giver derefter samme udfald, som hvis den ændring i værdien blev bestemt ved hjælp af en anden fremgangsmåde. Derfor er brug af et »hypotetisk afledt finansielt instrument« ikke en selvstændig metode, men et matematisk middel, der kun kan bruges til at beregne værdien af den sikrede post. Derfor kan et »hypotetisk afledt finansielt instrument« ikke bruges til at indregne faktorer i værdien af den sikrede post, som kun eksisterer i sikringsinstrumentet (men ikke i den sikrede post). Et eksempel er en gældsforpligtelse angivet i en udenlandsk valuta (uanset om den er fastforrentet eller variabelt forrentet). Ved brug af et hypotetisk afledt finansielt instrument til beregning af ændringen i værdien af en sådan gældsforpligtelse eller nutidsværdien af den akkumulerede ændring i pengestrømmene, kan det hypotetiske afledte finansielle instrument ikke blot beregne et gebyr for veksling af de forskellige valutaer, selv om de faktiske afledte finansielle instrumenter, hvorunder de forskellige valutaer veksles, kan omfatte et sådant gebyr (f.eks. valutawaps).
- B6.5.6 Ændringen i værdien af den sikrede post bestemt ved hjælp af et hypotetisk afledt finansielt instrument kan også bruges til at vurdere, hvorvidt et sikringsforhold opfylder kravene til sikringseffektivitet.

Genskabelse af balancen i sikringsforholdet og ændringer i sikringsraten

- B6.5.7 Genskabelse af balancen henviser til de justeringer, der foretages på de indregnede mængder af den sikrede post eller sikringsinstrumentet af et allerede eksisterende sikringsforhold med henblik på at opretholde en sikringsrate, der opfylder kravene til sikringseffektivitet. Ændringer i de indregnede mængder af en sikret post eller et sikringsinstrument til et andet formål udgør ikke genskabelse af balancen i forbindelse med denne standard.
- B6.5.8 Genskabelse af balancen behandles regnskabsmæssigt som en forlængelse af sikringsforholdet i overensstemmelse med afsnit B6.5.9-B6.5.21. Ved genskabelse af balancen fastlægges og indregnes sikringsforholdets sikringsineffektivitet umiddelbart før justering af sikringsforholdet.
- B6.5.9 Justering af sikringsraten giver en virksomhed mulighed for at reagere på ændringer i forholdet mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post, der opstår som følge af de underliggende instrumenter eller risikovariabler. Et sikringsforhold, hvor sikringsinstrumentet og den sikrede post har forskellige, men forbundne underliggende instrumenter, ændres i tilfælde af en ændring i forholdet mellem disse to underliggende instrumenter (f.eks. forskellige, men forbundne referenceindekser, rentesatser eller priser). Derfor giver genskabelse af balancen mulighed for en fortsættelse af sikringsforholdet i situationer, hvor forholdet mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post ændrer sig på en måde, der kan opvejes ved at justere sikringsraten.
- B6.5.10 Hvis en virksomhed eksempelvis sikrer en eksponering mod valuta A med et afledt valutainstrument, der henviser til valuta B, og valuta A og B er bundet (dvs. deres valutakurs holdes inden for et bånd eller på en kurs, der fastsættes af en centralbank eller anden myndighed). Hvis valutakursen mellem valuta A og valuta B blev ændret (dvs. fastsættelse af et nyt bånd eller en ny rentesats), ville genskabelse af balancen i sikringsforholdet for at afspejle den nye valutakurs sikre, at sikringsforholdet fortsat ville opfylde kravet til sikringseffektivitet for sikringsraten med de nye omstændigheder. Hvis der på den anden side skete en

misligholdelse af det afledte valutainstrument, kunne en ændring af sikringsraten ikke sikre, at sikringsforholdet fortsat kunne opfylde kravet til sikringseffektivitet. Derfor giver genskabelse af balancen ikke mulighed for en fortsættelse af sikringsforholdet i situationer, hvor forholdet mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post ændrer sig på en måde, der ikke kan opvejes ved at justere sikringsraten.

B6.5.11 Det er ikke alle ændringer i udligningen mellem ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi og den sikrede posts dagsværdi eller pengestrømme, der udgør en ændring i forholdet mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post. En virksomhed analyserer kilderne til sikringsineffektivitet, som den forventer vil påvirke sikringsforholdet i løbetiden, og vurderer, hvorvidt ændringer i udligningen er:

- a) udsving omkring sikringsraten, som stadig er gældende (dvs. at den stadig afspejler forholdet mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post korrekt), eller
- b) en indikation af, at sikringsraten ikke længere afspejler forholdet mellem sikringsinstrumentet og den sikrede post korrekt.

En virksomhed udfører denne vurdering i forhold til kravet til sikringseffektivitet for sikringsraten, dvs. for at sikre at sikringsforholdet ikke afspejler en ubalance mellem vægtningen af den sikrede post og af sikringsinstrumentet, som ville forårsage sikringsineffektivitet (uanset om det er indregnet eller ej), der kunne medføre en regnskabsmæssig virkning, der var uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring. Derfor kræver denne vurdering et skøn.

B6.5.12 Udsving omkring en konstant sikringsrate (og dermed den forbundne sikringsineffektivitet) kan ikke reduceres ved at justere sikringsraten i forhold til hvert enkelt udfald. I sådanne tilfælde er ændringen i udligningen derfor et spørgsmål om at måle og indregne sikringsineffektivitet og kræver ikke nogen genskabelse af balancen.

B6.5.13 Modsat gælder det, at hvis ændringer i udligningen viser udsving omkring en sikringsrate, der er forskelligt fra den sikringsrate, der aktuelt bruges på sikringsforholdet, eller hvis der er en tendens væk fra sikringsraten, kan sikringsineffektiviteten reduceres ved at justere sikringsraten, mens det i højere grad ville skabe sikringsineffektivitet, hvis sikringsraten blev bibeholdt. I sådanne tilfælde skal en virksomhed derfor vurdere, hvorvidt sikringsforholdet afspejler en ubalance mellem vægtningen af den sikrede post og af sikringsinstrumentet, som ville forårsage sikringsineffektivitet (uanset om det er indregnet eller ej), der kunne medføre en regnskabsmæssig virkning, der var uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring. Hvis sikringsraten justeres, påvirker det også målingen og indregningen af sikringsineffektivitet, fordi sikringsineffektiviteten ved sikringsforholdet i forbindelse med genskabelse af balancen skal fastlægges og indregnes umiddelbart før justeringen af sikringsforholdet i overensstemmelse med afsnit B6.5.8.

B6.5.14 Genskabelse af balancen betyder i forbindelse med regnskabsmæssig sikring, at en virksomhed efter et sikringsforholds start justerer mængderne af sikringsinstrumentet eller den sikrede post som følge af ændringer i omstændigheder, der påvirker sikringsforholdets sikringsrate. Justeringen bør normalt afspejle justeringer i de mængder af sikringsinstrumentet og den sikrede post, den faktisk bruger. En virksomhed skal imidlertid justere den sikringsrate, der følger af de mængder af den sikrede post eller sikringsinstrumentet, den faktisk bruger, hvis:

- a) den sikringsrate, der følger af ændringer i de mængder af sikringsinstrumentet eller den sikrede post, som virksomheden faktisk bruger, ville afspejle en ubalance, som ville forårsage sikringsineffektivitet, der kunne medføre en regnskabsmæssig virkning, der var uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring, eller
- b) en virksomhed ville bibeholde de mængder af sikringsinstrumentet og den sikrede post, den faktisk bruger, hvilket ville give en sikringsrate, der under de nye omstændigheder ville afspejle en ubalance, som ville forårsage sikringsineffektivitet, der kunne medføre en regnskabsmæssig virkning, der var uforenelig med formålet med den regnskabsmæssige sikring (dvs. at en virksomhed ikke må skabe en ubalance ved ikke at justere sikringsraten).

- B6.5.15 Genskabelse af balancen finder ikke anvendelse, hvis formålet med risikostyringen for et sikringsforhold er ændret. I stedet skal virksomheden ophøre med regnskabsmæssig sikring for det sikringsforhold (på trods af at den muligvis klassificerer et nyt sikringsforhold, der omfatter sikringsinstrumentet eller den sikrede post fra det tidligere sikringsforhold, som beskrevet i afsnit B6.5.28).
- B6.5.16 Hvis balancen i et sikringsforhold genskabes, kan justeringen af sikringsraten foretages på forskellige måder:
- a) vægtningen af den sikrede post kan øges (hvilket samtidig reducerer vægtningen af sikringsinstrumentet) ved at:
 - i) øge den sikrede posts volumen eller
 - ii) reducere sikringsinstrumentets volumen
 - b) vægtningen af sikringsinstrumentet kan øges (hvilket samtidig reducerer vægtningen af den sikrede post) ved at:
 - i) øge sikringsinstrumentets volumen eller
 - ii) reducere den sikrede posts volumen.

Ændringer i volumen henviser til de mængder, der indgår i sikringsforholdet. Derfor betyder fald i volumen ikke nødvendigvis, at posterne eller transaktionerne ikke længere eksisterer eller ikke længere forventes at ville forekomme, men at de ikke er en del af sikringsforholdet. At reducere sikringsinstrumentets volumen kan eksempelvis resultere i, at virksomheden bibeholder et afledt finansielt instrument, men at kun en del af det muligvis bruges som sikringsinstrument i sikringsforholdet. Dette kunne være tilfældet, hvis genskabelse af balancen kun kunne gennemføres ved at reducere sikringsinstrumentets volumen i sikringsforholdet, men hvor virksomheden bibeholder den volumen, der ikke længere er brug for. I dette tilfælde ville den ikke-klassificerede del af det afledte finansielle instrument regnskabsmæssigt blive behandlet til dagsværdi gennem resultatet (medmindre det var klassificeret som et sikringsinstrument i et andet sikringsforhold).

- B6.5.17 Justering af sikringsraten ved at øge den sikrede posts volumen påvirker ikke målingen af ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi. Målingen af ændringerne i den sikrede posts værdi som følge af en tidligere klassificeret volumen påvirkes heller ikke. Fra den dato, hvor balancen genskabes, omfatter ændringerne i den sikrede posts værdi imidlertid også ændringen i værdien af den større volumen af den sikrede post. Disse ændringer måles fra og med henvisning til den dato, hvor balancen genskabes, i stedet for den dato, hvor sikringsforholdet blev klassificeret. Hvis en virksomhed eksempelvis sikrede en volumen på 100 tons af en råvare til en terminspris på 80 CU (terminsprisen ved indgåelsen af sikringsforholdet) og tilføjede en volumen på 10 tons i forbindelse med genskabelse af balancen, hvor terminsprisen var 90 CU, ville den sikrede post efter genskabelse af balancen omfatte to lag: 100 tons sikret til 80 CU og 10 tons sikret til 90 CU.
- B6.5.18 Justering af sikringsraten ved at reducere sikringsinstrumentets volumen påvirker ikke målingen af ændringerne i den sikrede posts værdi. Målingen af ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi knyttet til den volumen, der fortsat klassificeres, påvirkes heller ikke. Fra datoen, hvor balancen genskabes, er den volumen, som sikringsinstrumentet blev reduceret med, imidlertid ikke længere en del af sikringsforholdet. Hvis en virksomhed eksempelvis oprindeligt sikrede prisrisikoen på en råvare med et afledt finansielt instrument med en volumen på 100 tons som sikringsinstrumentet og reducerer den volumen med 10 tons i forbindelse med genskabelse af balancen, ville det resultere i en nominal mængde på 90 tons af sikringsinstrumentets volumen (i afsnit B6.5.16 beskrives konsekvenserne for det afledte finansielle instruments volumen (altså de 10 tons), der ikke længere er en del af sikringsforholdet).
- B6.5.19 Justering af sikringsraten ved at øge sikringsinstrumentets volumen påvirker ikke målingen af ændringerne i den sikrede posts værdi. Målingen af ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi som følge af en tidligere klassificeret volumen påvirkes heller ikke. Fra den dato, hvor balancen genskabes, omfatter ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi imidlertid også ændringerne i værdien af den større volumen af sikringsinstrumentet. Ændringerne måles fra og med henvisning til den dato, hvor balancen genskabes, i stedet for den dato, hvor sikringsforholdet blev klassificeret. Hvis en virksomhed eksempelvis

oprindeligt sikrede prisrisikoen på en råvare med et afledt finansielt instrument med en volumen på 100 tons som sikringsinstrumentet og tilføjede en volumen på 10 tons i forbindelse med genskabelse af balancen, ville sikringsinstrumentet efter genskabelse af balancen omfatte en samlet volumen på 110 tons. Ændringen i sikringsinstrumentets dagsværdi er den samlede ændring i dagsværdien af de afledte finansielle instrumenter, der udgør den samlede volumen på 110 tons. Disse afledte finansielle instrumenter kunne (og ville sandsynligvis) have forskellige vigtige vilkår, som f.eks. deres forwardrente, fordi de blev indgået på forskellige tidspunkter (herunder muligheden for at klassificere afledte finansielle instrumenter til sikringsforhold efter første indregning).

- B6.5.20 Justering af sikringsraten ved at reducere den sikrede posts volumen påvirker ikke målingen af ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi. Målingen af ændringerne i den sikrede posts værdi knyttet til den volumen, der fortsat klassificeres, påvirkes heller ikke. Fra den dato, hvor balancen genskabes, er den volumen, som den sikrede post blev reduceret med, imidlertid ikke længere en del af sikringsforholdet. Hvis en virksomhed eksempelvis oprindeligt sikrede en volumen på 100 tons af en råvare til en terminspris på 80 CU og reducerer den volumen med 10 tons i forbindelse med genskabelse af balancen, ville den sikrede post efter genskabelse af balancen omfatte 90 tons sikret til 80 CU. De 10 tons af den sikrede post, der ikke længere er en del af sikringsforholdet, ville regnskabsmæssigt blive behandlet i overensstemmelse med kravene til ophør af regnskabsmæssig sikring (jf. afsnit 6.5.6-6.5.7 og B6.5.22-B6.5.28).
- B6.5.21 Når en virksomhed genskaber balancen i et sikringsforhold, skal den ajourføre sin analyse af kilderne til sikringsineffektivitet, som forventes at ville påvirke sikringsforholdet i løbetiden (den resterende løbetid) (jf. afsnit B6.4.2). Dokumentation vedrørende sikringsforholdet skal ajourføres i overensstemmelse dermed.

Ophør af regnskabsmæssig sikring

- B6.5.22 Ophør af regnskabsmæssig sikring gælder fremadrettet fra den dato, hvor kriterierne ikke længere er opfyldt.
- B6.5.23 En virksomhed må ikke afklassificere og dermed bringe et sikringsforhold til ophør, som:
- a) stadig opfylder formålet med risikostyringen, på grundlag af hvilket det opfyldte kriterierne for regnskabsmæssig sikring (dvs. at virksomheden stadig forfølger dette formål), og
 - b) fortsat opfylder alle andre kriterier (efter hensyntagen til en eventuel genskabelse af balancen i sikringsforholdet, hvis det er relevant).
- B6.5.24 I denne standard sondres der mellem en virksomheds risikostyringsstrategi og risikostyringsformål. Risikostyringsstrategien fastlægges på det højeste niveau, hvor en virksomhed beslutter, hvordan den styrer sin risiko. Risikostyringsstrategier identificerer normalt de risici, som virksomheden er eksponeret for, og beskriver, hvordan virksomheden håndterer dem. En risikostyringsstrategi gælder normalt for en længere periode og kan indeholde en vis fleksibilitet til at reagere på ændringer, der finder sted, mens strategien er gældende (f.eks. andre rentesatser eller råvarepriser, som kræver et andet sikringsomfang). Dette er normalt beskrevet i et generelt dokument, som formidles ned gennem en virksomhed i politikker, der indeholder mere specifikke retningslinjer. Derimod gælder risikostyringsformålet for et sikringsforhold for et bestemt sikringsforhold. Det beskriver, hvordan netop dette sikringsinstrument, som er blevet klassificeret, bruges til at sikre netop den eksponering, der er blevet klassificeret som den sikrede post. Derfor kan en risikostyringsstrategi omfatte mange forskellige sikringsforhold, hvis risikostyringsformål knytter sig til gennemførelsen af den overordnede risikostyringsstrategi. For eksempel:
- a) En virksomhed har en strategi for styring af sin renterisiko på gældsfinansiering, der fastsætter intervaller for sammensætningen af variabelt forrentet og fastforrentet finansiering for virksomheden som helhed. Strategien er, at mellem 20 % og 40 % af gælden skal være fastforrentet. Virksomheden beslutter løbende, hvordan denne strategi skal gennemføres (dvs. hvor i intervallet mellem 20 % og 40 % den skal lægge sig for fastforrentet eksponering), afhængigt af renteniveauet. Hvis renten er lav, lægger virksomheden renten fast for mere af gælden, end når renten er høj. Virksomhedens gæld er en variabelt forrentet gæld på 100 CU, hvoraf 30 CU swappes til en fastforrentet eksponering.

Virksomheden udnytter den lave rente til at udstede yderligere 50 CU for at finansiere en større investering, hvilket sker ved hjælp af en fastforrentet obligation. Som følge af den lave rente beslutter virksomheden at fastsætte sin fastforrentede eksponering til 40 % af den samlede gæld ved at reducere det omfang, hvormed den tidligere sikrede sin variabelt forrentede eksponering, med 20 CU, således at den fastforrentede eksponering er 60 CU. I denne situation forbliver selve risikostyringsstrategien uændret. Derimod har virksomheden ændret den måde, den gennemfører strategien på, og dette betyder imidlertid, at for den variabelt forrentede eksponering på 20 CU, som tidligere blev sikret, har risikostyringsformålet ændret sig (dvs. for sikringsforholdet). Dermed skal den regnskabsmæssige sikring i denne situation bringes til ophør for 20 CU af den tidligere sikrede variabelt forrentede eksponering. Dette kunne omfatte en reduktion af swappositionen med et nominelt beløb på 20 CU, men en virksomhed kan, afhængigt af omstændighederne, bibeholde sin swapvolumen og f.eks. bruge den til at sikre en anden eksponering, eller lade den indgå i en handelsbeholdning. Hvis en virksomhed i stedet swappede en del af sin nye fastforrentede gæld til en variabelt forrentet eksponering, vil den regnskabsmæssige sikring for den tidligere sikrede variabelt forrentede eksponering skulle bringes til ophør.

- b) Nogle eksponeringer følger af positioner, der ofte ændrer sig, herunder f.eks. renterisikoen på en åben portefølje af gældsinstrumenter. Tilføjelse af nye gældsinstrumenter og ophør af indregningen af gældsinstrumenter ændrer løbende eksponeringen (dvs. at det ikke er det samme som blot at afhænde en position, der udløber). Dette er en dynamisk proces, hvor både eksponeringen og de sikringsinstrumenter, der bruges til at styre den, ændres hurtigt. En virksomhed med en sådan eksponering justerer derfor ofte de sikringsinstrumenter, der bruges til at styre renterisikoen, efterhånden som eksponeringen ændres. Gældsinstrumenter med en resterende løbetid på 24 måneder klassificeres eksempelvis som den sikrede post for en renterisiko i 24 måneder. Den samme procedure anvendes på andre tidsintervaller eller forfaldsperioder. Efter kort tid bringer virksomheden alle, nogle eller en del af de tidligere klassificerede sikringsforhold til ophør for forfaldsperioder og klassificerer nye sikringsforhold for forfaldsperioder på grundlag af deres størrelse og de sikringsinstrumenter, der findes på det pågældende tidspunkt. I denne situation afspejler ophør af den regnskabsmæssige sikring, at disse sikringsforhold er oprettet på en sådan måde, at virksomheden ser på et nyt sikringsinstrument og en ny sikret post i stedet for det sikringsinstrument og den sikrede post, der tidligere var klassificeret. Risikostyringsstrategien forbliver den samme, men ingen af risikostyringsformålene fortsætter for disse tidligere klassificerede sikringsforhold, der som sådan ikke længere eksisterer. I en sådan situation finder ophør af den regnskabsmæssige sikring anvendelse i det omfang, at risikostyringsformålet er ændret. Dette afhænger af en virksomheds situation og kunne f.eks. påvirke alle eller nogle af sikringsforholdene i en forfaldsperiode, eller kun en del af et sikringsforhold.
- c) En virksomhed har en risikostyringsstrategi, med hvilken den styrer valutarisikoen på forventede salg og de deraf følgende tilgodehavender. I henhold til denne strategi forvalter virksomheden kun valutarisikoen som et bestemt sikringsforhold frem til det tidspunkt, hvor tilgodehavender indregnes. Derefter forvalter virksomheden ikke længere valutarisikoen ved netop det sikringsforhold. I stedet forvalter den valutarisikoen på tilgodehavender, forpligtelser og afledte finansielle instrumenter (som ikke vedrører forventede transaktioner, der stadig ikke er gennemført), som er angivet i samme valuta, sammen. Dette fungerer regnskabsmæssigt som en »naturlig« sikring, fordi gevinsterne og tabene på valutarisikoen for alle disse poster straks indregnes i resultatet. Hvis sikringsforholdet klassificeres for perioden frem til betalingsdatoen, skal det regnskabsmæssigt bringes til ophør, når tilgodehavendet indregnes, fordi det oprindelige sikringsforholds risikostyringsformål ikke længere finder anvendelse. Valutarisikoen styres nu efter samme strategi, men på et andet grundlag. Modsat gælder det, at hvis en virksomhed havde et andet risikostyringsformål og styrede valutarisikoen som ét løbende sikringsforhold for netop det forventede salg og det deraf følgende tilgodehavende frem til afregningsdatoen, ville den regnskabsmæssige sikring fortsætte frem til den dato.

B6.5.25 Ophør af regnskabsmæssig sikring kan påvirke:

- a) et sikringsforhold i sin helhed eller
- b) en del af et sikringsforhold (hvilket betyder, at den regnskabsmæssige sikring fortsætter for det resterende sikringsforhold).

- B6.5.26 Et sikringsforhold i sin helhed bringes til ophør, når det ikke længere opfylder kriterierne. For eksempel:
- sikringsforholdet opfylder ikke længere formålet med risikostyringen, på grundlag af hvilket det opfyldt kriterierne for regnskabsmæssig sikring (dvs. at virksomheden ikke længere forfølger dette formål),
 - sikringsinstrumentet eller -instrumenterne er blevet solgt eller afviklet (for hele den volumen, der indgik i sikringsforholdet), eller
 - der er ikke længere et økonomisk forhold mellem den sikrede post og sikringsinstrumentet, eller virkningen af kreditrisikoen begynder at dominere de værdiændringer, der følger af det økonomiske forhold.
- B6.5.27 En del af et sikringsforhold bringes til ophør (og den regnskabsmæssige sikring fortsætter for den resterende del), når kun en del af sikringsforholdet ikke længere opfylder kriterierne. For eksempel:
- i forbindelse med genskabelse af balancen i sikringsforholdet kan sikringsraten justeres, således at noget af den sikrede posts volumen ikke længere er en del af sikringsforholdet (jf. afsnit B6.5.20), og derfor bringes den regnskabsmæssige sikring kun til ophør for den volumen af den sikrede post, der ikke længere er en del af sikringsforholdet, eller
 - hvis noget af den sikrede posts volumen, som er (eller er en komponent af) en forventet transaktion, ikke længere er højst sandsynlig, bringes den regnskabsmæssige sikring kun til ophør for den volumen af den sikrede post, der ikke længere er højst sandsynlig. Hvis en virksomhed tidligere har klassificeret sikringer af forventede transaktioner og efterfølgende vurderet, at de forventede transaktioner ikke længere forventes, drages virksomhedens evne til at forudsige forventede transaktioner korrekt, når den forudsiger lignende forventede transaktioner, i tvivl. Dette påvirker vurderingen af, hvorvidt lignende forventede transaktioner er højst sandsynlige (jf. afsnit 6.3.3), og dermed hvorvidt de opfylder kriterierne for sikrede poster.
- B6.5.28 En virksomhed kan klassificere et nyt sikringsforhold, som omfatter sikringsinstrumentet eller den sikrede post i et tidligere sikringsforhold, for hvilket regnskabsmæssig sikring (helt eller delvist) er bragt til ophør. Dette er ikke fortsættelse af et sikringsforhold, men genoptagelse. For eksempel:
- Et sikringsinstrument kreditforringes i en sådan grad, at virksomheden erstatter det med et nyt sikringsinstrument. Det betyder, at det oprindelige sikringsforhold ikke opfyldte risikostyringsformålet og derfor bringes til ophør i sin helhed. Det nye sikringsinstrument klassificeres som sikringen af den samme eksponering, som tidligere blev klassificeret, og skaber et nyt sikringsforhold. Derfor måles ændringerne i den sikrede posts dagsværdi eller pengestrømme fra og med henvisning til datoen for klassifikation af det nye sikringsforhold i stedet for den dato, hvor det oprindelige sikringsforhold blev klassificeret.
 - Et sikringsforhold bringes til ophør før udløb. Sikringsinstrumentet i sikringsforholdet kan klassificeres som sikringsinstrumentet i et andet sikringsforhold (f.eks. ved justering af sikringsraten i forbindelse med genskabelse af balancen ved at øge sikringsinstrumentets volumen, eller ved klassifikation af et helt nyt sikringsforhold).

Regnskabsmæssig behandling af optioners tidsmæssige værdi

- B6.5.29 En option kan betragtes som værende relateret til en tidsperiode, fordi dens tidsmæssige værdi udgør et vederlag for at yde beskyttelse til indehaveren af optionen i en periode. Det relevante for vurderingen af, hvorvidt en option sikrer en transaktion eller en tidsperioderelateret sikret post, er imidlertid karakteristikaene ved den sikrede post, herunder hvordan og hvornår den påvirker resultatet. En virksomhed skal derfor vurdere, hvilken type den sikrede post er (jf. afsnit 6.5.15, litra a)), på grundlag af arten af den sikrede post (uanset om sikringsforholdet er en sikring af pengestrømme eller en sikring af dagsværdi):
- En options tidsmæssige værdi er knyttet til en transaktionsrelateret sikret post, hvis den sikrede post er en transaktion, hvor den tidsmæssige værdi bærer præg af omkostninger ved transaktionen. Et

eksempel er, hvis den tidsmæssige værdi af en option er relateret til en sikret post, der resulterer i indregning af en post, hvis første måling omfatter transaktionsomkostninger (f.eks. hvor en virksomhed sikrer et råvarekøb, enten en forventet transaktion eller en fast aftale, mod råvareprisrisikoen og medregner transaktionsomkostningerne i den første måling af varebeholdningerne). Fordi den tidsmæssige værdi af optionen medregnes i den første måling af den sikrede post, påvirker den tidsmæssige værdi resultatet samtidig som den sikrede post. Tilsvarende gælder det, at en virksomhed, som sikrer et salg af en råvare, enten en forventet transaktion eller en fast aftale, vil medregne den tidsmæssige værdi af optionen i omkostningerne ved salget (hvilket betyder, at den tidsmæssige værdi vil blive indregnet i resultatet i samme periode som indtægterne fra det sikrede salg).

- b) Den tidsmæssige værdi af en option er relateret til en tidsperioderelateret sikret post, hvis den sikrede post er af en sådan art, at den tidsmæssige værdi bærer præg af omkostninger ved at opnå beskyttelse mod en risiko i en vis periode (men den sikrede post ikke resulterer i en transaktion, der involverer transaktionsomkostninger i overensstemmelse med litra a)). Hvis en råvarebeholdning eksempelvis sikres mod et fald i dagsværdien i seks måneder ved hjælp af en råvareoption med en tilsvarende løbetid, vil optionens tidsmæssige værdi blive overført til resultatet (dvs. afskrevet på et systematisk og rationelt grundlag) over perioden på seks måneder. Et andet eksempel er en sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, som sikres i 18 måneder ved hjælp af en valutaoption, hvorved optionens tidsmæssige værdi vil blive fordelt over de 18 måneder.

B6.5.30 Den sikrede posts karakteristika, herunder hvordan og hvornår den påvirker resultatet, påvirker også den periode, som den tidsmæssige værdi af en option, der sikrer en tidsperioderelateret sikret post, afskrives over, hvilket svarer til den periode, hvor optionens indre værdi kan påvirke resultatet i forhold til regnskabsmæssig sikring. Hvis en renteoption (en cap) eksempelvis bruges til at sikre mod stigninger i renteudgifterne på en variabelt forrentet obligation, afskrives cappens tidsmæssige værdi til resultatet i samme periode, som cappens indre værdi ville påvirke resultatet:

- a) hvis cappen sikrer mod rentestigninger i de første tre år af en variabelt forrentet obligation med en løbetid på fem år, afskrives dens tidsmæssige værdi over de første tre år, eller
- b) hvis cappen er en option med udskudt start (»forward start option«), som sikrer mod rentestigninger i år to og tre for en variabelt forrentet obligation med en løbetid på fem år, afskrives dens tidsmæssige værdi i år to og tre.

B6.5.31 Den regnskabsmæssige behandling af den tidsmæssige værdi af optioner i overensstemmelse med afsnit 6.5.15 finder også anvendelse på en kombination af en købt og en solgt option (hvor en er en put-option og en er en call-option), som på den dato, hvor den klassificeres som et sikringsinstrument, har en tidsmæssig værdi på nul (»zero-cost collar«). I den situation skal en virksomhed indregne eventuelle ændringer i den tidsmæssige værdi i øvrig totalindkomst, selv om den akkumulerede ændring i den tidsmæssige værdi i sikringsforholdets løbetid er nul. Derfor gælder, at hvis optionens tidsmæssige værdi er relateret til:

- a) en transaktionsrelateret sikret post, vil den tidsmæssige værdi ved udløbet af sikringsforholdet, der regulerer den sikrede post, eller som omklassificeres til resultatet (jf. afsnit 6.5.15, litra b)) være nul,
- b) en tidsperioderelateret sikret post, er afskrivningsbeløbet vedrørende den tidsmæssige værdi nul.

B6.5.32 Den regnskabsmæssige behandling af den tidsmæssige værdi af optioner i overensstemmelse med afsnit 6.5.15 finder kun anvendelse i det omfang, at den tidsmæssige værdi er relateret til den sikrede post (tilpasset tidsmæssig værdi). Den tidsmæssige værdi af en option er relateret til den sikrede post, hvis optionens centrale vilkår (som f.eks. det nominelle beløb, løbetid og underliggende instrument) stemmer overens med vilkårene for den sikrede post. Hvis de centrale vilkår for en option og den sikrede post ikke stemmer fuldt overens, skal en virksomhed vurdere den tilpassede tidsmæssige værdi, dvs. hvor meget af den tidsmæssige værdi, som indgår i overkursen, (den faktiske tidsmæssige værdi) der er relateret til den sikrede post (og derfor bør behandles i overensstemmelse med afsnit 6.5.15). En virksomhed vurderer den tilpassede tidsmæssige værdi på grundlag af en værdiansættelse af den option, som har centrale vilkår, der stemmer fuldt overens med den sikrede post.

B6.5.33 Hvis den faktiske tidsmæssige værdi og den tilpassede tidsmæssige værdi er forskellige, skal en virksomhed vurdere det beløb, der er akkumuleret i et separat egenkapitalelement i overensstemmelse med afsnit 6.5.15, på følgende måde:

- a) hvis den faktiske tidsmæssige værdi ved indgåelsen af sikringsforholdet er højere end den tilpassede tidsmæssige værdi, skal virksomheden:
 - i) bestemme det beløb, der er akkumuleret i et separat egenkapitalelement på grundlag af den tilpassede tidsmæssige værdi, og
 - ii) indregne forskellene i ændringerne i dagsværdien mellem de to tidsmæssige værdier i resultatet
- b) hvis den faktiske tidsmæssige værdi ved indgåelsen af sikringsforholdet er lavere end den tilpassede tidsmæssige værdi, bestemme det beløb, der er akkumuleret i et separat egenkapitalelement, med henvisning til det laveste beløb af følgende:
 - i) den akkumulerede ændring i dagsværdien af den faktiske tidsmæssige værdi, og
 - ii) den akkumulerede ændring i dagsværdien af den tilpassede tidsmæssige værdi.

En eventuel resterende del af ændringen i dagsværdien af den faktiske tidsmæssige værdi skal indregnes i resultatet.

Regnskabsmæssig behandling af terminsdelen af terminskontrakter og finansielle instrumenters valutaspænd

B6.5.34 En terminskontrakt kan betragtes som værende relateret til en tidsperiode, fordi terminsdelen udgør et vederlag over en periode (det forløb, den bestemmes for). Det relevante for vurderingen af, hvorvidt et sikringsinstrument sikrer en transaktion eller en tidsperioderelateret sikret post, er imidlertid karakteristikaene ved den sikrede post, herunder hvordan og hvornår den påvirker resultatet. En virksomhed skal derfor vurdere, hvilken type den sikrede post er (jf. afsnit 6.5.16 og 6.5.15, litra a)), på grundlag af arten af den sikrede post (uanset om sikringsforholdet er en sikring af pengestrømme eller en sikring af dagsværdi):

- a) En terminskontrakts terminsdel er knyttet til en transaktionsrelateret sikret post, hvis den sikrede post er en transaktion, hvor terminsdelen bærer præg af omkostninger ved transaktionen. Et eksempel er, hvis terminsdelen er relateret til en sikret post, der resulterer i indregning af en post, hvis første måling omfatter transaktionsomkostninger (f.eks. hvor en virksomhed sikrer et varekøb, der er angivet i en fremmed valuta, enten en forventet transaktion eller en fast aftale, mod valutarisikoen og medregner transaktionsomkostningerne i den første måling af varebeholdningerne). Fordi terminsdelen medregnes i den første måling af den sikrede post, påvirker terminsdelen resultatet samtidig som den sikrede post. Tilsvarende gælder det, at en virksomhed, som sikrer et salg af en råvare, der er angivet i en fremmed valuta, mod valutarisiko, enten en forventet transaktion eller en fast aftale, vil medregne terminsdelen i omkostningerne ved salget (hvilket betyder, at terminsdelen vil blive indregnet i resultatet i samme periode som indtægterne fra det sikrede salg).
- b) Terminsdelen af en terminskontrakt er relateret til en tidsperioderelateret sikret post, hvis den sikrede post er af en sådan art, at terminsdelen bærer præg af omkostninger ved at opnå beskyttelse mod en risiko i en vis periode (men den sikrede post ikke resulterer i en transaktion, der involverer transaktionsomkostninger i overensstemmelse med litra a)). Hvis en råvarebeholdning eksempelvis sikres mod ændringer i dagsværdien i seks måneder ved hjælp af en råvareterminskontrakt med en tilsvarende løbetid, vil terminsdelen af terminskontrakten blive overført til resultatet (dvs. afskrevet på et systematisk og rationelt grundlag) over perioden på seks måneder. Et andet eksempel er en sikring af en valutainvestering i en udenlandsk virksomhed, som sikres i 18 måneder ved hjælp af en valutaterminskontrakt, hvorved terminsdelen af terminskontrakten vil blive fordelt over de 18 måneder.

- B6.5.35 Den sikrede posts karakteristika, herunder hvordan og hvornår den påvirker resultatet, påvirker også den periode, som terminsdelen af en terminskontrakt, der sikrer en tidsperioderelateret sikret post, afskrives over, hvilket er den periode, som terminsdelen er relateret til. Hvis en terminskontrakt eksempelvis sikrer eksponering mod udsving i 3-måneders renten i en periode på tre måneder, som starter om seks måneder, afskrives terminsdelen fra den syvende til den niende måned.
- B6.5.36 Den regnskabsmæssige behandling af terminsdelen af en terminskontrakt i overensstemmelse med afsnit 6.5.16 finder også anvendelse, hvis terminsdelen er nul på den dato, hvor terminskontrakten klassificeres som et sikringsinstrument. I den situation skal en virksomhed indregne eventuelle ændringer i dagsværdien, der kan henføres til terminsdelen, i øvrig totalindkomst, selv om den akkumulerede ændring i dagsværdien, der kan henføres til terminsdelen, i sikringsforholdets løbetid er nul. Derfor gælder det, at, hvis terminsdelen af en terminskontrakt er relateret til:
- a) en transaktionsrelateret sikret post, vil det beløb, der med hensyn til terminsdelen ved udløbet af sikringsforholdet, der regulerer den sikrede post, eller som omklassificeres til resultatet (jf. afsnit 6.5.15b) og 6.5.16) være nul,
 - b) en tidsperioderelateret sikret post, er afskrivningsbeløbet vedrørende terminsdelen nul.
- B6.5.37 Den regnskabsmæssige behandling af terminsdelen af terminskontakter i overensstemmelse med afsnit 6.5.16 finder kun anvendelse i det omfang, at terminsdelen er relateret til den sikrede post (tilpasset terminsdelen). Terminsdelen af en terminskontrakt er relateret til den sikrede post, hvis terminskontraktens centrale vilkår (som f.eks. det nominelle beløb, løbetid og underliggende instrument) stemmer overens med den sikrede post. Hvis de centrale vilkår for terminskontrakten og den sikrede post ikke stemmer fuldt overens, skal en virksomhed vurdere den tilpassede terminsdelen, dvs. hvor meget af terminsdelen, som indgår i terminskontrakten (den faktiske terminsdelen), der er relateret til den sikrede post (og derfor bør behandles i overensstemmelse med afsnit 6.5.16). En virksomhed vurderer den tilpassede terminsdelen på grundlag af en værdiansættelse af terminskontrakten, som har centrale vilkår, der stemmer fuldt overens med den sikrede post.
- B6.5.38 Hvis den faktiske terminsdelen og den tilpassede terminsdelen er forskellige, skal en virksomhed vurdere det beløb, der er akkumuleret i et separat egenkapitalelement i overensstemmelse med afsnit 6.5.16, på følgende måde:
- a) hvis det absolutte beløb for den faktiske terminsdelen ved indgåelsen af sikringsforholdet er højere end den tilpassede terminsdelen, skal virksomheden:
 - i) bestemme det beløb, der er akkumuleret i et separat egenkapitalelement på grundlag af den tilpassede terminsdelen, og
 - ii) indregne forskellene i ændringerne i dagsværdien mellem de to terminsdele i resultatet
 - b) hvis det absolutte beløb for den faktiske terminsdelen ved indgåelsen af sikringsforholdet er lavere end den tilpassede terminsdelen, skal virksomheden bestemme det beløb, der er akkumuleret i et separat egenkapitalelement, med henvisning til det laveste beløb af følgende:
 - i) den akkumulerede ændring i dagsværdien af det absolutte beløb for den faktiske terminsdelen og
 - ii) den akkumulerede ændring i dagsværdien af det absolutte beløb for den tilpassede terminsdelen.
- En eventuel resterende del af ændringen i dagsværdien af den faktiske terminsdelen skal indregnes i resultatet.
- B6.5.39 Hvis en virksomhed udskiller valutaspændet fra et finansielt instrument og udelukker det fra klassifikationen af det finansielle instrument som sikringsinstrumentet (jf. afsnit 6.2.4, litra b)), finder anvendelsesvejledningen i afsnit B6.5.34-B6.5.38 anvendelse på valutaspændet på samme måde, som den anvendes på terminsdelen af en terminskontrakt.

Sikring af en gruppe af poster (afsnit 6.6)

Sikring af en nettoposition

Opfyldelse af kriterierne for regnskabsmæssig sikring og klassifikation af en nettoposition

- B6.6.1 En nettoposition opfylder kun kriterierne for regnskabsmæssig sikring, hvis en virksomhed sikrer på nettobasis i sin risikostyring. Hvorvidt en virksomhed sikrer på denne måde er en kendsgerning (og ikke blot en påstand eller et spørgsmål om dokumentation). Derfor kan en virksomhed ikke anvende regnskabsmæssig sikring på en nettoposition udelukkende for at opnå en bestemt regnskabsmæssig virkning, hvis det ikke er foreneligt med dens risikostyring. Sikring af en nettoposition skal indgå som en del af en vedtaget risikostyringsstrategi. Dette vil normalt blive godkendt af nøglepersoner i virksomhedens ledelse som defineret i IAS 24.
- B6.6.2 Virksomhed A, hvis funktionelle valuta er den lokale valuta, har f.eks. en fast aftale om at betale 150 000 FC i reklameudgifter om ni måneder samt en fast aftale om at sælge færdigvarer for 150 000 FC om 15 måneder. Virksomhed A indgår et afledt valutainstrument, der afregnes om ni måneder, i henhold til hvilket den vil modtage 100 FC og betale 70 CU. Virksomhed A har ingen andre eksponeringer for FC. Virksomhed A styrer ikke sin valutarisiko på nettobasis. Derfor kan virksomhed A ikke anvende regnskabsmæssig sikring på et sikringsforhold mellem det afledte valutainstrument og en nettoposition på 100 FC (bestående af 150 000 FC fra den faste købsaftale, dvs. reklametjenester, og 149 000 FC (af de 150 000 FC) fra den faste salgsaftale) i en periode på ni måneder.
- B6.6.3 Hvis virksomhed A i stedet forvaltede sin valutarisiko på nettobasis og ikke indgik det afledte valutainstrument (fordi den øger sin valutarisikoeksponering i stedet for at reducere den), ville virksomheden naturligt være i en sikret position i ni måneder. Denne sikrede position ville ikke afspejles i årsregnskabet, fordi transaktionerne indregnes i forskellige fremtidige regnskabsperioder. Den udlignede position ville kun opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring, hvis betingelserne i afsnit 6.6.6 er opfyldt.
- B6.6.4 Når en gruppe poster, der udgør en nettoposition, klassificeres som en sikret post, skal en virksomhed klassificere hele gruppen af poster, der omfatter de poster, der kan udgøre nettopositionen. En virksomhed må ikke klassificere et uspecifikt, abstrakt beløb for en nettoposition. En virksomhed har f.eks. en gruppe faste salgsaftaler om ni måneder for 100 FC og en gruppe faste købsaftaler om 18 måneder for 120 FC. Virksomheden må ikke klassificere et abstrakt beløb for en nettoposition op til 20 FC. Den skal i stedet klassificere et bruttobeløb for køb og et bruttobeløb for salg, der tilsammen giver anledning til den sikrede nettoposition. En virksomhed skal klassificere bruttopositioner, der giver anledning til nettopositionen, så virksomheden kan opfylde kravene til regnskabsmæssig behandling af sikringsforhold, der opfylder kriterierne.

Anvendelse af kravene til sikringseffektivitet på sikring af en nettoposition

- B6.6.5 Når en virksomhed vurderer, hvorvidt kravene til sikringseffektivitet i afsnit 6.4.1, litra c), er opfyldt, når den sikrer en nettoposition, skal den tage hensyn til ændringerne i værdien af posterne i nettopositionen, der har den samme virkning som sikringsinstrumentet i forbindelse med ændringen i dagsværdien for sikringsinstrumentet. En virksomhed har f.eks. en gruppe faste salgsaftaler om ni måneder for 100 FC og en gruppe faste købsaftaler om 18 måneder for 120 FC. Den sikrer valutarisikoen på nettopositionen på 20 FC med en valutaterminskontrakt på 20 FC. Når virksomheden vurderer, hvorvidt kravene til sikringseffektivitet i afsnit 6.4.1, litra c), er opfyldt, skal den tage hensyn til forholdet mellem:
- ændringen i dagsværdien for valutaterminskontrakten sammen med ændringer i værdien af de faste salgsaftaler relateret til valutarisikoen og
 - ændringerne i værdien af de faste købsaftaler relateret til valutarisikoen.
- B6.6.6 Tilsvarende gælder det, at, hvis virksomheden i eksemplet i afsnit B6.6.5 havde en udlignet position, ville den tage hensyn til forholdet mellem ændringerne i værdien af de faste salgsaftaler relateret til valutarisikoen og ændringerne i værdien af de faste købsaftaler relateret til valutarisikoen, når den vurderer, hvorvidt kravene til sikringseffektivitet i afsnit 6.4.1, litra c), er opfyldt.

Sikring af pengestrømme, der udgør en nettoposition

B6.6.7 Når en virksomhed sikrer en gruppe poster med udliggende risikopositioner (dvs. en nettoposition), afhænger det af sikringstypen, om kriterierne for regnskabsmæssig sikring er opfyldt. Hvis sikringen er en sikring af dagsværdien, kan nettopositionen opfylde kriterierne for sikrede poster. Hvis sikringen imidlertid er en sikring af pengestrømme, kan nettopositionen kun opfylde kriterierne for sikrede poster, hvis der er tale om en sikring af valutakursrisiko, og klassifikationen af nettopositionen angiver, i hvilken regnskabsperiode de forventede transaktioner forventes at ville påvirke resultatet, samt deres art og mængde.

B6.6.8 En virksomhed har f.eks. en nettoposition, der består af et nederste lag af salg på 100 FC og et nederste lag af køb på 150 FC. Både salg og køb er angivet i samme valuta. For at sikre at klassifikationen af den sikrede nettoposition er tilstrækkeligt udspecificeret, angiver virksomheden i den originale dokumentation for sikringsforholdet, at salg kan være af produkt A eller produkt B, mens køb kan være af maskintype A, maskintype B og råmateriale A. Virksomheden angiver også transaktionernes mængde efter art. Virksomheden dokumenterer, at det nederste lag af salg (100 FC) består af det forventede salg af de første 70 FC af produkt A og de første 30 FC af produkt B. Hvis dette salg forventes at påvirke resultatet i forskellige regnskabsperioder, vil virksomheden medtage det i dokumentationen: Eksempelvis de første 70 FC fra salget af produkt A, der forventes at påvirke resultatet i den første regnskabsperiode, og de første 30 FC fra salget af produkt B, der forventes at påvirke resultatet i den anden regnskabsperiode. Virksomheden dokumenterer også, at det nederste lag af købene (150 FC) omfatter køb af de første 60 FC af maskintype A, de første 40 FC af maskintype B og de første 50 FC af råmateriale A. Hvis disse køb forventes at påvirke resultatet i forskellige regnskabsperioder, vil virksomheden i dokumentationen have en opdeling af de købte mængder efter de regnskabsperioder, hvor de forventes at påvirke resultatet (ligesom den dokumenterer salget). Den forventede transaktion ville f.eks. blive angivet således;

- a) de første 60 FC af købet af maskintype A, der forventes at påvirke resultatet fra den tredje regnskabsperiode i de næste 10 regnskabsperioder,
- b) de første 40 FC af købet af maskintype B, der forventes at påvirke resultatet fra den fjerde regnskabsperiode i de næste 20 regnskabsperioder,
- c) de første 50 FC af købet af råmateriale A, der forventes at blive modtaget i den tredje regnskabsperiode og solgt, dvs. påvirke resultatet, i den og den næste regnskabsperiode.

De oplysninger, der skulle angives om arten af de forventede transaktionsmængder, ville omfatte aspekter som afskrivningsmønster for materielle anlægsaktiver af samme type, hvis arten af disse betyder, at afskrivningsmønsteret kan variere afhængigt af, hvordan virksomheden bruger dem. Hvis virksomheden f. eks. bruger dele af maskintype A i to forskellige produktionsprocesser, der omfatter afskrivning efter den lineære metode over 10 regnskabsperioder og efter produktionsintensitetsmetoden, vil den i dokumentationen vedrørende det forventede køb af maskintype A opdele mængderne efter afskrivningsmønster.

B6.6.9 For en sikring af pengestrømme for en nettoposition skal de beløb, der er bestemt i overensstemmelse med afsnit 6.5.11, indregne ændringerne i værdien af posterne i nettopositionen, der har den samme virkning som sikringsinstrumentet i forbindelse med ændringen i dagsværdien for sikringsinstrumentet. Ændringerne i værdien af posterne i nettopositionen, der har den samme virkning som sikringsinstrumentet, indregnes imidlertid først, når de transaktioner, de vedrører, indregnes, f.eks. når et forventet salg indregnes som en indtægt. En virksomhed har f.eks. en gruppe højst sandsynlige forventede salg om ni måneder for 100 FC og en gruppe højst sandsynlige forventede køb om 18 måneder for 120 FC. Den sikrer valutarisikoen på nettopositionen på 20 FC med en valutaterminkontrakt på 20 FC. Når virksomheden bestemmer de beløb, der indregnes i reserven vedrørende sikring af pengestrømme i overensstemmelse med afsnit 6.5.11, litra a)-6.5.11, litra b), sammenligner den:

- a) ændringen i dagsværdien for valutaterminkontrakten sammen med ændringer i værdien af de højst sandsynlige forventede salg relateret til valutarisikoen og

- b) ændringerne i værdien af de højst sandsynlige forventede køb relateret til valutarisikoen.

Virksomheden indregner imidlertid kun beløb, der er relateret til valutaterminskontrakten, indtil de højst sandsynlige forventede salgstransaktioner indregnes i årsregnskabet, på hvilket tidspunkt gevinster eller tab på disse forventede transaktioner indregnes (dvs. ændringen i værdien, der kan henføres til ændringen i valutakursen mellem klassifikationen af sikringsforholdet og indregningen af indtægter).

- B6.6.10 Tilsvarende gælder det, at hvis virksomheden i eksemplet havde en udlignet position, ville den sammenligne ændringerne i værdien af de højst sandsynlige forventede salg relateret til valutarisikoen og ændringerne i værdien af de højst sandsynlige forventede køb relateret til valutakursrisikoen. Disse beløb indregnes imidlertid først, når de relaterede forventede transaktioner indregnes i årsregnskabet.

Lag af grupper af poster klassificeret som den sikrede post

- B6.6.11 Af de samme årsager, som er beskrevet i afsnit B6.3.19, kræver klassifikation af lag i grupper af eksisterende poster specifik identifikation af det nominelle beløb for den gruppe af poster, som det sikrede lag defineres fra.
- B6.6.12 Et sikringsforhold kan omfatte lag fra flere forskellige grupper af poster. I en sikring af en nettoposition af en gruppe aktiver og en gruppe forpligtelser kan sikringsforholdet f.eks. omfatte en kombination af et lag i gruppen af aktiver og et lag i gruppen af forpligtelser.

Præsentation af gevinster og tab på sikringsinstrumenter

- B6.6.13 Hvis poster sikres sammen som en gruppe i en sikring af pengestrømme, kan de påvirke forskellige poster i resultatopgørelsen og øvrig totalindkomst. Præsentationen af sikringsgevinster og -tab i opgørelsen afhænger af gruppen af poster.
- B6.6.14 Hvis gruppen af poster ikke har nogen udlignende risikopositioner (f.eks. en gruppe valutaomkostninger, der påvirker forskellige poster i resultatopgørelsen og øvrig totalindkomst, som sikres mod valutakursrisikoen), vil de omklassificerede gevinster og tab på sikringsinstrumentet blive fordelt mellem de poster, der påvirkes af de sikrede poster. Denne fordeling foretages på et systematisk og rationelt grundlag og må ikke omfatte opregning af nettogevinster eller -tab på et enkelt sikringsinstrument.
- B6.6.15 Hvis gruppen af poster har udlignende risikopositioner (f.eks. en gruppe af salg og udgifter angivet i en fremmed valuta, der sikres sammen mod valutarisikoen), skal en virksomhed præsentere sikringsgevinster eller -tab i en separat post i resultatopgørelsen eller øvrig totalindkomst. Som eksempel kan nævnes sikring af valutarisikoen for en nettoposition af salg i fremmed valuta på 100 FC og udgifter i fremmed valuta på 80 FC ved hjælp af en valutaterminskontrakt på 20 FC. Gevinsten eller tabet på valutaterminskontrakten, som omklassificeres fra reserven vedrørende sikring af pengestrømme til resultatet (når nettopositionen påvirker resultatet), skal præsenteres i en anden post end de sikrede salg og udgifter. Hvis salget imidlertid ligger i en tidligere periode end udgifterne, måles salgsomsætningen stadig til spotkursen i overensstemmelse med IAS 21. De dermed forbundne sikringsgevinster eller -tab præsenteres i en separat post, så resultatet afspejler virkningen af sikringen af nettopositionen med en tilsvarende regulering af reserven vedrørende sikring af pengestrømme. Når de sikrede udgifter påvirker resultatet i en senere periode, bliver de sikringsgevinster eller -tab, som tidligere blev indregnet i reserven vedrørende sikring af pengestrømme i forbindelse med salget, omklassificeret til resultatet og præsenteret som en anden post end den, der indeholder de sikrede udgifter, som måles til spotkursen i overensstemmelse med IAS 21.
- B6.6.16 For nogle typer sikringer af dagsværdien er det primære formål med sikringen ikke at udligne ændringen i dagsværdien af den sikrede post, men at omdanne den sikrede posts pengestrømme. En virksomhed sikrer f.eks. dagsværdien mod renterisikoen for et fastforrentet gældsinstrument ved hjælp af en renteswap. Virksomhedens sikringsformål er at omdanne de fastforrentede pengestrømme til variabelt forrentede pengestrømme. Dette formål afspejles i den regnskabsmæssige behandling af sikringsforholdet, hvor

virksomheden akkumulerer nettorenttilskrivningen på renteswappen i resultatet. I forbindelse med sikring af en nettoposition (f.eks. en nettoposition af et fastforrentet aktiv og en fastforrentet forpligtelse) skal denne nettorenttilskrivning præsenteres i en separat post i resultatopgørelsen og øvrig totalindkomst. Dette sker for at undgå opregning af ét instruments nettogevinster og -tab til udlignende bruttobeløb og indregning af disse i forskellige poster (det forhindrer f.eks. opregning af en nettorenteindtægt på én renteswap til bruttorenteindtægter og bruttorenteudgifter).

IKRAFTTRÆDELSSEDATO OG OVERGANG (KAPITEL 7)

Overgang (afsnit 7.2)

Finansielle aktiver, som besiddes med handelshensigt

- B7.2.1 På datoen for den første anvendelse af denne standard skal en virksomhed vurdere, hvorvidt formålet med virksomhedens forretningsmodel til styring af sine finansielle aktiver opfylder betingelsen i afsnit 4.1.2, litra a) eller betingelsen i afsnit 4.1.2A, litra a), eller om et finansielt aktiv opfylder kriterierne for beslutningen i afsnit 5.7.5. I den forbindelse skal en virksomhed vurdere, hvorvidt de finansielle aktiver opfylder definitionen af »som besiddes med handelshensigt«, som om virksomheden havde købt aktiverne på datoen for den første anvendelse.

Værdiforringelse

- B7.2.2 Ved overgangen bør en virksomhed forsøge at tilnærme kreditrisikoen ved første indregning ved at vurdere alle rimelige og dokumenterede oplysninger, som virksomheden kan få adgang til uden urimelig udgift eller indsats. En virksomhed behøver ikke at foretage en grundig søgning efter oplysninger til vurdering på overgangstidspunktet af, hvorvidt kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning. Hvis en virksomhed ikke kan foretage denne vurdering uden urimelig udgift eller indsats, finder afsnit 7.2.20 anvendelse.
- B7.2.3 For at vurdere hensættelsen til tab på finansielle instrumenter, der oprindeligt blev indregnet (eller låneaftaler eller finansielle garantikontrakter, som virksomheden blev part i) før datoen for den første anvendelse, både ved overgangen og indtil ophør af indregning af disse poster, skal en virksomhed tage stilling til oplysninger, der er relevante for at bestemme eller tilnærme kreditrisikoen ved første indregning. For at bestemme eller tilnærme den indledende kreditrisiko kan en virksomhed tage stilling til interne og eksterne oplysninger, herunder porteføljeoplysninger, i overensstemmelse med afsnit B5.5.1-B5.5.6.
- B7.2.4 En virksomhed med kun få historiske oplysninger kan bruge oplysninger fra interne rapporter og statistikker (som muligvis blev udarbejdet, da virksomheden skulle beslutte, om den skulle lancere et nyt produkt), oplysninger om lignende produkter eller erfaringer fra lignende virksomheder med sammenlignelige finansielle instrumenter, hvis det er relevant.

DEFINITIONER (APPENDIKS A)

Afledte finansielle instrumenter

- BA.1 Typiske afledte finansielle instrumenter er futures, termins- og swap-kontrakter samt optioner. Et afledt finansielt instrument har normalt en beregningsmæssig hovedstol, som er et kontraktfastsat valutabeløb, et antal aktier, et antal enheder af vægt og volumen eller andre enheder. Det gælder imidlertid for et afledt finansielt instrument, at indehaver eller sælger ikke skal betale eller modtage den beregningsmæssige hovedstol ved kontraktens indgåelse. Alternativt kan vilkårene for et afledt finansielt instrument indebære betaling af et fast beløb eller et beløb, som kan ændre sig (men ikke proportionelt med en ændring i det underliggende aktiv) som følge af visse fremtidige begivenheder, som ikke knytter sig til den beregningsmæssige hovedstol. Eksempelvis kan en kontrakt kræve en fast betaling på 1 000 CU, hvis 6-måneders LIBOR stiger med 100 basispoint. En sådan kontrakt er et afledt finansielt instrument, selv om der ikke er angivet en beregningsmæssig hovedstol.
- BA.2 Definitionen på et afledt finansielt instrument i denne standard omfatter kontrakter, som bruttoafregnes ved overdragelse af det underliggende aktiv (eksempelvis en terminskontrakt vedrørende køb af et fastforrentet gældsinstrument). En virksomhed kan have en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter (eksempelvis en kontrakt vedrørende køb eller salg af en råvare til en

fast pris på et fremtidigt tidspunkt). En sådan kontrakt ligger inden for denne standards anvendelsesområde, medmindre den blev indgået og fortsat besiddes med henblik på overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug. Denne standard finder imidlertid anvendelse på sådanne kontrakter for en virksomheds forventede behov for køb, salg eller forbrug, hvis virksomheden foretager en klassifikation i overensstemmelse med afsnit 2.5 (jf. afsnit 2.4-2.7).

- BA.3 Et af de afgørende kendetegn for et afledt finansielt instrument er, at det indebærer en indledende nettoinvestering, som er mindre, end hvad der kræves for andre typer kontrakter, der kunne forventes at blive påvirket på en tilsvarende måde af ændrede markedsvilkår. En option opfylder denne definition, eftersom præmien er mindre end den investering, det ville kræve at anskaffe det underliggende finansielle instrument, optionen er knyttet til. En valutaswap, som kræver, at der sker en indledende omveksling af forskellige valutaer med samme dagsværdi, opfylder definitionen, idet den har en indledende nettoinvestering på nul.
- BA.4 Ved et almindeligt køb eller salg indgås der en fastprisaftale mellem handelsdatoen og afregningsdatoen, som opfylder definitionen på et afledt finansielt instrument. På grund af aftalens korte varighed indregnes den dog ikke som et afledt finansielt instrument. I stedet indeholder denne standard bestemmelser om særlig regnskabsmæssig behandling af sådanne »almindelige handler« (jf. afsnit 3.1.2 og B3.1.3-B3.1.6).
- BA.5 Definitionen på et afledt finansielt instrument henviser til ikke-økonomiske variabler, der ikke er specifikke for en kontrahent. Sådanne variabler omfatter et indeks over jordskælvstabilitet i en bestemt region og et indeks over temperaturer i en bestemt by. Ikke-økonomiske variabler, som er specifikke for en kontrahent, omfatter det forhold, om der opstår eller ikke opstår en brand, som beskadiger eller ødelægger et aktiv, som tilhører en af kontrahenterne. En ændring i et ikke-finansielt aktivs dagsværdi er specifik for indehaveren, hvis dagsværdien ikke kun afspejler ændringer i markedsprisen for sådanne aktiver (en økonomisk variabel), men også tilstanden af det bestemte ikke-finansielle aktiv, som besiddes (en ikke-økonomisk variabel). Hvis en garanti for en bestemt bils restværdi eksempelvis udsætter garanten for risikoen for ændringer i bilens fysiske tilstand, er ændringen i denne restværdi eksempelvis specifik for bilens ejer.

Finansielle aktiver og forpligtelser, som besiddes med handelshensigt

- BA.6 Handel afspejler normalt aktive og hyppige køb og salg, og finansielle instrumenter, som besiddes med handelshensigt, anvendes normalt med det formål at skabe en gevinst på basis af kortsigtede udsving i kurser eller handelsmarginaler.
- BA.7 Finansielle aktiver, som besiddes med handelshensigt, omfatter:
- a) afledte finansielle forpligtelser, som ikke regnskabsmæssigt behandles som sikringsinstrumenter,
 - b) forpligtelser til at overdrage finansielle aktiver, som er lånt af en »short«-sælger (dvs. en virksomhed, der sælger finansielle aktiver, den har lånt og endnu ikke ejer),
 - c) finansielle forpligtelser, som er påtaget med henblik på at tilbagekøbe dem i nær fremtid (eksempelvis et noteret gældsinstrument, som udsteder kan købe tilbage i nær fremtid afhængigt af ændringer i dagsværdien), og
 - d) finansielle forpligtelser, som udgør en del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, som forvaltes under ét, og som udviser et nyligt mønster af kortsigtet gevinsthjemtagelse.
- BA.8 Det, at en forpligtelse bruges til at finansiere handelsaktiviteter, medfører ikke i sig selv, at forpligtelsen besiddes med handel for øje.

Appendiks C

Ændringer til andre standarder

Medmindre andet er nævnt, skal en virksomhed anvende ændringerne i dette appendiks ved anvendelse af IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014. Disse ændringer indarbejder med tilføjelser de ændringer, der blev udstedt i appendiks C til IFRS 9 i 2009, 2010 og 2013. Ændringerne i dette appendiks indarbejder også de ændringer, der følger af de standarder, der blev udstedt før IFRS 9 (2014), selv om disse standarder ikke var trådt i kraft på det tidspunkt, hvor IFRS 9 (2014) blev udstedt. Ændringerne i dette appendiks indarbejder navnlig de ændringer, der blev foretaget i IFRS 15 Indregning af omsætning fra kontrakter med kunder.

IFRS 1 Førstegangsanvendelse af internationale regnskabsstandarder

C1 Afsnit 29 ændres som følger, afsnit 39B, 39G og 39U ophæves, og afsnit 29A og 39Y tilføjes:

29. Det er tilladt for virksomheden at klassificere tidligere indregnede finansielle aktiver som finansielle aktiver målt til dagsværdi gennem resultatet i overensstemmelse med afsnit D19A. Virksomheden skal oplyse om dagsværdien af finansielle aktiver, som er klassificeret således på tidspunktet for klassifikationen, samt den regnskabsmæssige værdi i de tidligere årsregnskaber.

29A Det er tilladt for virksomheden at klassificere tidligere indregnede finansielle forpligtelser som finansielle forpligtelser målt til dagsværdi gennem resultatet i overensstemmelse med afsnit D19. Virksomheden skal oplyse om dagsværdien af finansielle forpligtelser, som er klassificeret således på tidspunktet for klassifikationen, samt den regnskabsmæssige værdi i de tidligere årsregnskaber.

39B [Ophævet]

39G [Ophævet]

39U [Ophævet]

39Y IFRS 9 *Finansielle instrumenter*, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 29, B1-B6, D1, D14, D15, D19 og D20, ophævelse af afsnit 39B, 39G og 39U samt tilføjelse af afsnit 29A, B8-B8G, B9, D19A-D19C, D33, E1 og E2. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

C2 I appendiks B ændres afsnit B1-B6 som følger, og en overskrift og afsnit B8-B8G samt en overskrift og afsnit B9 tilføjes:

B1 Virksomheder skal anvende følgende undtagelser:

- a) ophør af indregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser (afsnit B2 og B3)
- b) regnskabsmæssig sikring (afsnit B4-B6)
- c) minoritetsinteresser (afsnit B7)
- d) klassifikation og måling af finansielle aktiver (afsnit B8-B8C)
- e) værdiforringelse af finansielle aktiver (afsnit B8D-B8G)
- f) indbyggede afledte instrumenter (afsnit B9) og
- g) offentlige lån (afsnit B10-B12).

Ophør af indregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

B2 Bortset fra det i afsnit B3 tilladte skal en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, anvende kravene om ophør af indregning i IFRS 9 fremadrettet på transaktioner, som finder sted den 1. januar 2004 eller derefter. Eksempelvis må en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, og som er ophørt med indregning af ikke-afledte finansielle aktiver eller ikke-afledte finansielle forpligtelser i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper som følge af en transaktion, som fandt sted før tidspunktet for overgangen til IFRS, ikke indregne disse aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med IFRS (medmindre de opfylder kriterierne for indregning som følge af en senere transaktion eller begivenhed).

B3 Uanset indholdet i afsnit B2 kan de i IFRS 9 anførte krav om ophør af indregning anvendes med tilbagevirkende kraft fra et tidspunkt efter virksomhedens eget valg, forudsat at de oplysninger, som kræves for at anvende IFRS 9 på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke længere indregnes som følge af tidligere transaktioner, var indhentet på tidspunktet for den første regnskabsmæssige behandling af disse transaktioner.

Regnskabsmæssig sikring

B4 I henhold til IFRS 9 skal en virksomhed på tidspunktet for overgangen til IFRS:

- a) måle alle afledte finansielle instrumenter på grundlag af dagsværdien og
- b) udligne alle udskudte tab og gevinster på afledte finansielle instrumenter, der i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper blev indregnet som aktiver eller forpligtelser.

B5 En virksomhed skal ikke i sin IFRS-åbningsbalance afspejle sikringsforhold, som ikke opfylder kravene til regnskabsmæssig sikring i henhold til IFRS 9 (f.eks. mange sikringsforhold, hvor sikringsinstrumentet er en solgt ikke-indbygget option eller en solgt nettooption, eller hvor den sikrede post er en nettoposition i en sikring af pengestrømme for en anden risiko en valutarisiko). Såfremt en virksomhed imidlertid har klassificeret en nettoposition som en sikret post i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper, kan den klassificere en særskilt post i denne nettoposition eller en nettoposition, hvis den opfylder kravene i afsnit 6.6.1 i IFRS 9, som en sikret post i overensstemmelse med IFRS, forudsat at virksomheden ikke gør dette senere end tidspunktet for overgangen til IFRS.

B6 Hvis virksomheden forud for tidspunktet for overgangen til IFRS havde klassificeret en transaktion som en sikring, men sikringen ikke opfylder betingelserne for regnskabsmæssig sikring i IFRS 9, skal virksomheden anvende afsnit 6.5.6 og 6.5.7 i IFRS 9 for at bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør. Transaktioner, som er indgået før tidspunktet for overgangen til IFRS, må ikke klassificeres som sikringer med tilbagevirkende kraft.

Klassifikation og måling af finansielle instrumenter

B8 En virksomhed skal vurdere, hvorvidt et finansielt aktiv opfylder betingelserne i afsnit 4.1.2 eller betingelserne i afsnit 4.1.2A i IFRS 9 på baggrund af de foreliggende forhold og omstændigheder på tidspunktet for overgangen til IFRS.

B8A Hvis det er praktisk umuligt at vurdere en ændret tidsmæssig værdi af penge i henhold til afsnit B4.1.9B-B4.1.9D i IFRS 9 på grundlag af de forhold og omstændigheder, der er gældende på tidspunktet for overgangen til IFRS, skal virksomheden vurdere det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømmes egenskaber på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende på tidspunktet for overgangen til IFRS, uden at tage hensyn til kravene til ændring af den tidsmæssige værdi af penge i afsnit B4.1.9B-B4.1.9D i IFRS 9. (I dette tilfælde skal en virksomhed også anvende afsnit 42R i IFRS 7, men henvisninger til »afsnit 7.2.4 i IFRS 9« skal læses som dette afsnit, og henvisninger til »første indregning af det finansielle aktiv« skal læses som »på tidspunktet for overgangen til IFRS«.)

B8B Hvis det er praktisk umuligt at vurdere, hvorvidt dagsværdien af førtidig indfrielse er ubetydelig i henhold til afsnit B4.1.12c) i IFRS 9 på grundlag af de forhold og omstændigheder, der er gældende på tidspunktet for overgangen til IFRS, skal virksomheden vurdere det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømmes egenskaber på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende på tidspunktet for overgangen til IFRS, uden at tage hensyn til undtagelsen vedrørende førtidig indfrielse i afsnit B4.1.12 i IFRS 9. (I dette tilfælde skal en virksomhed også anvende afsnit 42S i IFRS 7, men henvisninger til »afsnit 7.2.5 i IFRS 9« skal læses som dette afsnit, og henvisninger til »første indregning af det finansielle aktiv« skal læses som »på tidspunktet for overgangen til IFRS«.)

B8C Hvis det er praktisk umuligt (som defineret i IAS 8) for en virksomhed at anvende den effektive rentemetode i IFRS 9 med tilbagevirkende kraft, skal det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses dagsværdi på tidspunktet for overgangen til IFRS være det finansielle aktivs nye regnskabsmæssige bruttoværdi eller den finansielle forpligtelses nye amortiserede kostpris på tidspunktet for overgangen til IFRS.

Nedskrivning af finansielle aktiver

B8D En virksomhed skal anvende kravene til værdiforringelse i afsnit 5.5 i IFRS 9 med tilbagevirkende kraft i henhold til afsnit 7.2.15 og 7.2.18-7.2.20 i den standard.

- B8E På tidspunktet for overgangen til IFRS skal en virksomhed bruge de rimelige og dokumenterede oplysninger, som den har adgang til uden urimelig udgift eller indsats, til at vurdere kreditrisikoen på den dato, hvor finansielle instrumenter oprindeligt blev indregnet (eller for lånetilsagn og finansielle garantikontrakter på den dato, hvor virksomheden blev part i det uigenkaldelige tilsagn i henhold til afsnit 5.5.6 i IFRS 9), og sammenligne den med kreditrisikoen på tidspunktet for overgangen til IFRS (jf. også afsnit B7.2.2.-B7.2.3 i IFRS 9).
- B8F Når en virksomhed vurderer, hvorvidt der har været en væsentlig stigning i kreditrisikoen siden den første indregning, kan den anvende:
- kravene i afsnit 5.5.10 og B5.5.27-B5.5.29 i IFRS 9 og
 - den afkræftelige formodning i afsnit 5.5.11 i IFRS 9 for kontraktlige betalinger, der er overskredet med mere end 30 dage, hvis en virksomhed vil anvende kravene til værdiforringelse ved at identificere væsentlige stigninger i kreditrisikoen siden den første indregning for disse finansielle instrumenter på grundlag af oplysninger om forfaldne beløb.
- B8G Hvis det på tidspunktet for overgangen til IFRS ville kræve urimelig udgift eller indsats at vurdere, hvorvidt der har været en væsentlig stigning i kreditrisikoen siden første indregning af et finansielt instrument, skal en virksomhed indregne en hensættelse til tab til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, på hver enkelt balancedag, indtil indregning af det finansielle instrument ophører (medmindre det finansielle instrument er forbundet med en lav kreditrisiko på balancedagen, i hvilket tilfælde afsnit B8Ea) finder anvendelse).

Indbyggede afledte finansielle instrumenter

- B9 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, skal vurdere, om et indbygget afledt finansielt instrument skal udskilles fra hovedkontrakten og betragtes som et afledt finansielt instrument på grundlag af de betingelser, der var gældende på den seneste af de to datoer, hvor den for første gang blev part i kontrakten, og hvor den i henhold til afsnit B4.3.11 i IFRS 9 skulle foretage en revurdering.
- C3 I appendiks D ændres afsnit D1, D14, D15, D19 og D20 samt en overskrift over D19 som følger, og afsnit D19A-D19C samt en overskrift af afsnit D33 efter afsnit D32 tilføjes.
- D1 En virksomhed kan vælge at anvende en eller flere af følgende undtagelser:
- ...
 - klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter (afsnit D19-D19C)
 - ...
 - fælles ordninger (afsnit D31)
 - strippingomkostninger i produktionsfasen i åbne miner (afsnit D32) og
 - klassifikation af kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv (afsnit D33).
- En virksomhed må ikke anvende disse undtagelser ved analogi i forhold til andre poster.
- D14 Når en virksomhed udarbejder et separat årsregnskab kræver IAS 27, at virksomheden regnskabsmæssigt behandler investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder enten:
- til kostpris eller
 - i overensstemmelse med IFRS 9.

D15 Såfremt en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, måler en sådan investering til kostpris i overensstemmelse med IAS 27, skal den i den separate IFRS-åbningsbalance måle investeringen til et af følgende beløb:

- a) kostprisen opgjort i overensstemmelse med IAS 27 eller
- b) fastsat kostpris. Den fastsatte kostpris af en sådan investering skal udgøre dens:
 - i) dagsværdi på tidspunktet for virksomhedens overgang til IFRS i det separate årsregnskab eller
 - ii) regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper på det tidspunkt.

En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan vælge enten alternativ i) eller ii) til at måle sin investering i hver dattervirksomhed, joint venture og associerede virksomhed, som virksomheden vælger at måle til fastsat kostpris.

Klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter

D19 IFRS 9 tillader, at en finansiell forpligtelse (forudsat at den opfylder visse kriterier) klassificeres som en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet. På trods af dette krav kan en virksomhed på tidspunktet for overgangen til IFRS klassificere en finansiell forpligtelse som til dagsværdi gennem resultatet, forudsat at forpligtelsen opfylder kriterierne i afsnit 4.2.2 i IFRS 9 på det tidspunkt.

D19A En virksomhed kan klassificere et finansielt aktiv som målt til dagsværdi gennem resultatet i overensstemmelse med afsnit 4.1.5 i IFRS 9 på baggrund af de foreliggende forhold og omstændigheder på tidspunktet for overgangen til IFRS.

D19B En virksomhed kan klassificere en investering i et egenkapitalinstrument som til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 5.7.5 i IFRS 9 på baggrund af de foreliggende forhold og omstændigheder på tidspunktet for overgangen til IFRS.

D19C For en finansiell forpligtelse, der er klassificeret som en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, skal en virksomhed vurdere, om den regnskabsmæssige behandling i afsnit 5.7.7 i IFRS 9 ville skabe en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet, på baggrund af de foreliggende forhold og omstændigheder på tidspunktet for overgangen til IFRS

Måling af dagsværdien af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser ved første indregning

D20 Uanset kravene i afsnit 7 og 9 kan virksomheden anvende kravene i afsnit B5.1.2A, litra b), i IFRS 9 fremadrettet på transaktioner, der indgås på eller efter tidspunktet for overgangen til IFRS.

Klassifikation af kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv

D33 IFRS 9 tillader, at nogle kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv ved indgåelsen kan klassificeres som målt til dagsværdi gennem resultatet (jf. afsnit 2.5 i IFRS 9). Uanset dette krav kan en virksomhed på tidspunktet for overgangen til IFRS klassificere en kontrakt, som allerede eksisterer på det tidspunkt, som målt til dagsværdi gennem resultatet, forudsat at det opfylder kravene i afsnit 2.5 i IFRS 9 på det tidspunkt, og at virksomheden klassificerer alle lignende kontrakter.

C4 I appendiks E tilføjes en overskrift samt afsnit E1 og E2:

Undtagelse fra kravet om at tilpasse sammenligningstal for IFRS 9

E1 Hvis en virksomheds første IFRS-regnskabsperiode begynder før den 1. januar 2019, og virksomheden anvender den endelige version af IFRS 9 (udstedt i 2014), behøver sammenligningstallene i virksomhedens første IFRS-årsregnskab ikke at overholde IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger* eller den endelige version af IFRS 9 (udstedt i 2014), i det omfang at de oplysninger, der kræves i IFRS 7, vedrører poster, som ligger inden for anvendelsesområdet for IFRS 9. For sådanne virksomheder betyder henvisninger til »tidspunktet for overgangen til IFRS« i forbindelse med IFRS 7 og IFRS 9 (2014) kun begyndelsen af den første IFRS-regnskabsperiode.

- E2 En virksomhed, som vælger at præsentere sammenligningstal, som ikke er i overensstemmelse med IFRS 7 og den endelige version af IFRS 9 (udstedt i 2014) i det første overgangså, skal:
- anvende kravene i sine tidligere regnskabsprincipper i stedet for kravene i IFRS 9 på sammenligningstal om poster, der ligger inden for anvendelsesområdet for IFRS 9,
 - oplyse om dette sammen med grundlaget for udarbejdelsen af disse sammenligningstal,
 - behandle enhver regulering mellem balancen på sammenligningsårets balancedag (dvs. den balance, som indeholder sammenligningstal i henhold til de tidligere regnskabsprincipper) og balancen ved begyndelsen af den første IFRS-regnskabsperiode (dvs. den første regnskabsperiode, som indeholder oplysninger, der er i overensstemmelse med IAS 7 og den endelige version af IFRS 9 (2014)), som hidrørende fra en ændring i regnskabspraksis og give de i IAS 8, afsnit 28, litra a)-f), nr. i), krævede oplysninger. Afsnit 28, litra f), nr. i), finder kun anvendelse på beløb, som præsenteres i balancen på sammenligningsårets balancedag,
 - anvende bestemmelserne i afsnit 17, litra c), i IAS 1 om yderligere oplysninger, hvis opfyldelsen af de specifikke IFRS-krav ikke er tilstrækkeligt til, at brugere af årsregnskabet kan få kendskab til bestemte transaktioners eller andre begivenheders og forholds virkning for virksomhedens finansielle stilling og indtjening.

IFRS 2 Aktiebaseret vederlæggelse

C5 Afsnit 6 ændres som følger, og afsnit 63C tilføjes.

- Denne standard finder ikke anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse, hvor virksomheden modtager eller anskaffer varer eller tjenesteydelser i henhold til en kontrakt, som er omfattet af afsnit 8-10 i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* (ajourført 2003) [fodnote udeladt] eller afsnit 2.4-2.7 i IFRS 9 *Finansielle instrumenter*.

63C IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 6. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 9.

IFRS 3 Virksomhedssammenslutninger

C6 Afsnit 16, 42, 53, 56 og 58 ændres som følger, afsnit 64A, 64D og 64H ophæves, og afsnit 64L tilføjes.

- I visse situationer tillader IFRS-standarderne, at den regnskabsmæssige behandling kan afhænge af, hvordan virksomheden klassificerer et bestemt aktiv eller en bestemt forpligtelse. Klassifikationen, som den overtagende virksomhed skal foretage på baggrund af de relevante forhold, der måtte bestå på overtagelsestidspunktet, omfatter, men er ikke begrænset til:
 - klassifikation af bestemte finansielle aktiver og forpligtelser som målt til dagsværdi gennem resultatet eller til amortiseret kostpris, eller som et finansielt aktiv målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til IFRS 9 *Finansielle instrumenter*
 - klassifikation af et afledt finansielt instrument som et sikringsinstrument i overensstemmelse med IFRS 9 og
 - vurdering af, om et indbygget afledt finansielt instrument skal udskilles fra en hovedkontrakt i overensstemmelse med IFRS 9 (hvilket er et spørgsmål om »klassifikation« i henhold til brugen af dette begreb i denne standard).
- I en virksomhedssammenslutning, der gennemføres i flere faser, skal den overtagende virksomhed efterfølgende måle sin tidligere egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed til dagsværdien på overtagelsestidspunktet og indregne eventuelle gevinster eller tab derved i resultatet eller øvrig totalindkomst, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt. I tidligere regnskabsperioder kan den overtagende virksomhed have indregnet ændringer i værdien af sin egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed i øvrig totalindkomst. Hvis dette er tilfældet, skal det beløb, der blev indregnet i øvrig totalindkomst, indregnes på samme grundlag, som ville være krævet, hvis den overtagende virksomhed havde afhændet sin tidligere egenkapitalinteresse direkte.

53. Omkostninger i forbindelse med overtagelsen er omkostninger, som den overtagende virksomhed afholder for at gennemføre en virksomhedssammenslutning. Disse omkostninger omfatter »findeløn«, gebyrer for rådgivning, juridisk og regnskabsmæssig bistand, vurdering samt andre gebyrer til eksperter eller konsulenter, generelle administrationsomkostninger, herunder omkostninger til driften af en corporate finance-afdeling, samt omkostninger til registrering og udstedelse af gælds- og egenkapitalinstrumenter. Den overtagende virksomhed skal regnskabsmæssigt behandle omkostninger i forbindelse med overtagelsen som udgifter i de regnskabsperioder, hvor omkostningerne afholdes, og tjenesteydelserne modtages, med en enkelt undtagelse. Omkostningerne forbundet med udstedelse af gælds- eller egenkapitalinstrumenter skal indregnes i overensstemmelse med IAS 32 og IFRS 9.
56. Efter første indregning og indtil forpligtelsen er afregnet, annulleret eller udløbet, skal den overtagende virksomhed måle en eventualforpligtelse, der er indregnet i en virksomhedssammenslutning, til den højeste værdi af:
- det beløb, der ville have været indregnet i overensstemmelse med IAS 37, og
 - det oprindeligt indregnede beløb med fradrag af eventuelle akkumulerede indtægter, der er indregnet i overensstemmelse med principperne i IFRS 15 *Indregning af omsætning fra kontrakter med kunder*.

Dette krav finder ikke anvendelse på kontrakter, der behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IFRS 9.

58. Der kan opstå visse ændringer i dagsværdien af et betinget vederlag, som den overtagende virksomhed indregner efter overtagelsestidspunktet, på grund af yderligere oplysninger, som den overtagende virksomhed opnåede efter dette tidspunkt, om forhold og omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet. Målingsperiodereguleringer i overensstemmelse med afsnit 45-49 udgør sådanne ændringer. Ændringer, der skyldes begivenheder efter overtagelsestidspunktet, såsom opfyldelse af et indtjeningsmål, opnåelse af en bestemt aktiekurs eller opnåelse af en milepæl i et forsknings- og udviklingsprojekt, udgør imidlertid ikke målingsperiodereguleringer. Den overtagende virksomhed skal foretage regnskabsmæssig behandling af dagsværdien af betinget vederlag, der ikke udgør målingsperiodereguleringer, som følger:

- ...

Andet betinget vederlag, som:

- er omfattet af IFRS 9, skal måles til dagsværdien på hver balancedag, og ændringer i dagsværdi skal indregnes i resultatet i overensstemmelse med IFRS 9
- ikke er omfattet af IFRS 9, skal måles til dagsværdien på hver balancedag, og ændringer i dagsværdi skal indregnes i resultatet.

64A [Ophævet]

64D [Ophævet]

64H [Ophævet]

64L IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 16, 42, 53, 56, 58 og B41 samt ophævelse af afsnit 64A, 64D og 64H. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

C7 I appendiks B ændres afsnit B41 som følger:

B41 Den overtagende virksomhed skal på overtagelsestidspunktet ikke indregne en separat vurderingshensættelse for aktiver, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, og som måles til dagsværdien på overtagelsestidspunktet, fordi virkningerne af usikkerheden om deres fremtidige pengestrømme er medtaget i målingen af dagsværdien. Eksempelvis indregner den overtagende virksomhed ikke en separat vurderingshensættelse for de kontraktlige pengestrømme, der vurderes at være uerholdelige på det tidspunkt, eller en hensættelse til tab for forventede kredittab, eftersom denne standard kræver, at den overtagende virksomhed skal måle overtagne tilgodehavender, herunder lån, til dagsværdien på overtagelsestidspunktet i forbindelse med regnskabsmæssig behandling af en virksomhedssammenslutning.

IFRS 4 *Forsikringskontrakter*

C8 [Finder ikke anvendelse på krav]

C9 Afsnit 3, 4, 7, 8, 12, 34, 35 og 45 ændres som følger, afsnit 41C, 41D og 41F ophæves, og afsnit 41H tilføjes:

3. Denne standard behandler ikke andre aspekter af forsikringsgiveres regnskaber, såsom regnskabsmæssig behandling af finansielle aktiver, som besiddes af forsikringsgivere, og finansielle forpligtelser, som udstedes af forsikringsgivere (jf. IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*, IFRS 7 og IFRS 9 *Finansielle instrumenter*), bortset fra i overgangsbestemmelserne i afsnit 45.

4. Virksomheden skal ikke anvende denne standard på:

a) ...

d) finansielle garantikontrakter, medmindre udsteder tidligere udtrykkeligt har erklæret, at den betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har lagt en regnskabsmæssig behandling til grund, som svarer til den regnskabsmæssige behandling af forsikringskontrakter. I dette tilfælde kan udsteder vælge at anvende enten IAS 32, IFRS 7 og IFRS 9 eller denne standard på sådanne finansielle garantikontrakter. Udsteder kan foretage dette valg for hver enkelt kontrakt, men det foretagne valg for hver kontrakt er uigenkaldeligt.

e) ...

7. IFRS 9 kræver, at en virksomhed udskiller visse indbyggede finansielle afledte instrumenter fra hovedkontrakten, måler dem til *dagsværdi* og medtager ændringer i dagsværdien i resultatet. IFRS 9 finder anvendelse på afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i en forsikringskontrakt, medmindre det indbyggede afledte finansielle instrument selv er en forsikringskontrakt.

8. Som en undtagelse fra kravene i IFRS 9 behøver forsikringsgiver ikke udskille forsikringstagers option på at tilbagekøbe en forsikringskontrakt til et fast beløb (eller til et beløb baseret på et fast beløb og en rentesats) og måle denne til dagsværdi, selvom udnyttelseskursen er forskellig fra *hovedforsikringsforpligtelsens* regnskabsmæssige værdi. Kravene i IFRS 9 finder dog anvendelse på en put-option eller en option på kontant tilbagekøb, som er indbygget i en forsikringskontrakt, hvis tilbagekøbsværdien varierer med ændringen i en finansiell variabel (såsom aktie- eller råvarepris eller -indeks) eller en ikke-finansiell variabel, som ikke gælder specifikt for en kontrahent. Desuden finder disse krav også anvendelse, hvis indehaverens evne til at udnytte en put-option eller option på kontant tilbagekøb udløses af en ændring i en sådan variabel (eksempelvis en put-option, som kan udnyttes, hvis et aktieindeks når et bestemt niveau).

12. For at udskille en kontrakt skal forsikringsgiver:

a) anvende denne standard på forsikringselementet

b) anvende IFRS 9 på opsparingselementet.

34. Visse forsikringskontrakter indeholder både et element af skønsmæssig deltagelse og et *garantielement*. Udsteder af en sådan kontrakt:

a) ...

d) skal, hvis kontrakten indeholder et indbygget afledt finansielt instrument, som er omfattet af IFRS 9, anvende IFRS 9 på dette indbyggede afledte finansielle instrument

e) ...

Skønsmæssig deltagelse i finansielle instrumenter

35. Kravene i afsnit 34 finder ligeledes anvendelse på finansielle instrumenter med skønsmæssig deltagelse. Tilsvarende gælder, at:

a) hvis udsteder klassificerer hele den skønsmæssige deltagelse som en forpligtelse, skal udsteder anvende den i afsnit 15-19 omtalte test af forpligtelsers tilstrækkelighed på hele kontrakten (dvs. både på garantielementet og den skønsmæssige deltagelse). Udsteder behøver ikke opgøre det beløb, som ville fremkomme, hvis IFRS 9 blev anvendt på garantielementet

b) hvis udsteder klassificerer en del af eller hele den skønsmæssige deltagelse som et separat egenkapitalelement, må den indregnede forpligtelse for hele kontrakten ikke være mindre end det beløb, der ville fremkomme, hvis IFRS 9 blev anvendt på garantielementet. Dette beløb skal omfatte den indre værdi af en option på at tilbagekøbe kontrakten, men behøver ikke omfatte den tidsmæssige værdi, hvis afsnit 9 fritager denne option fra måling til dagsværdi. Udsteder behøver hverken give oplysning om det beløb, som ville fremkomme, hvis IFRS 9 blev anvendt på garantielementet, eller præsentere dette beløb separat. Udsteder behøver heller ikke opgøre dette beløb, hvis den samlede indregnede forpligtelse klart er højere.

c) ...

41C [Ophævet]

41D [Ophævet]

41F [Ophævet]

41H IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 3, 4, 7, 8, 12, 34, 35, 45, appendiks A og afsnit B18-B20 samt ophævelse af afsnit 41C, 41D og 41F. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

45. Uanset afsnit 4.4.1 i IFRS 9 gælder det, at hvis forsikringsgiver ændrer sin regnskabspraksis for forsikringsforpligtelser, tillades det, men kræves ikke, at forsikringsgiver omklassificerer visse eller alle finansielle aktiver, så de måles til dagsværdi gennem resultatet. Denne omklassifikation er tilladt, hvis forsikringsgiver ændrer regnskabspraksis ved anvendelse af denne standard for første gang, og hvis den efterfølgende foretager en ændring i regnskabspraksis, som er tilladt i henhold til afsnit 22. Denne omklassifikation er en ændring i regnskabspraksis og er omfattet af IAS 8.

C10 I appendiks A ændres det definerede udtryk »opsparingselement« som følger:

opsparingselement Del af en kontrakt, som ikke skal behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i henhold til IFRS 9, og som ville være omfattet af IFRS 9, hvis det var et separat instrument.

C11 I appendiks B ændres afsnit B18-B20 som følger:

B18 Nedenstående er eksempler på kontrakter, som er forsikringskontrakter, hvis overførslen af forsikringsrisici er væsentlig:

a) ...

g) kreditforsikring, der indeholder bestemmelser om udbetaling af bestemte beløb som godtgørelse til indehaveren for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument. Sådanne kontrakter kan antage forskellige juridiske former, såsom en garanti, visse typer reimburs, en afledt kreditmisligholdelseskontrakt eller en forsikringskontrakt. Selvom disse kontrakter opfylder definitionen på en forsikringskontrakt, opfylder de imidlertid også definitionen på en finansiell garantikontrakt i IFRS 9 og er omfattet af IAS 32 [fodnote udeladt] og IFRS 9 i stedet for denne standard (jf. afsnit 4, litra d)). Hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter imidlertid på forhånd udtrykkeligt har oplyst, at han betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har foretaget den for forsikringskontrakter gældende regnskabsmæssige behandling, kan udsteder vælge at anvende enten IAS 32 [fodnote udeladt] og IFRS 9 eller denne standard på sådanne finansielle garantikontrakter.

h) ...

B19 Nedenstående er eksempler på elementer, der ikke er forsikringskontrakter:

a) ...

e) afledte finansielle instrumenter, der udsætter en part for finansiell risiko, men ikke forsikringsrisiko, fordi de kræver, at parten udelukkende skal foretage udbetaling på grundlag af ændringer i en eller flere af følgende: en bestemt rente, kurs på et finansielt instrument, råvarepris, valutakurs, prisindeks eller kurs, kreditvurdering eller kreditindeks eller en anden variabel, forudsat, for så vidt angår en ikke-finansiell variabel, at denne variabel ikke er specifik for en kontrahent (jf. IFRS 9)

f) en kreditrelateret garanti (eller remburs, afledt kreditmisligholdelseskontrakt eller en kreditforsikringskontrakt), som kræver betaling, selv hvis ihændebarer ikke har lidt et tab på grund af, at debitor ikke har foretaget rettidig betaling (jf. IFRS 39)

g) ...

B20 Hvis de kontrakter, der er beskrevet i afsnit B19 skaber finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, ligger de inden for anvendelsesområdet for IFRS 9. Det betyder blandt andet, at kontrahenterne anvender, hvad der af og til kaldes »deposit accounting«, hvilket indebærer følgende:

a) ...

IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg, og ophørte aktiviteter*

C12 Afsnit 5 ændres som følger, afsnit 44F og 44J ophæves, og afsnit 44K tilføjes:

5. Målingsbestemmelserne i denne standard [fodnote udeladt] finder ikke anvendelse på de følgende aktiver, som er omfattet af de anførte standarder, hverken som enkelte aktiver eller som en del af en afståelsesgruppe:

a) ...

c) finansielle aktiver, som er omfattet af IFRS 9 *Finansielle instrumenter*.

d) ...

44F [Ophævet]

44J [Ophævet]

44K IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 5 samt ophævelse af afsnit 44F og 44J. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*

C13 Afsnit 2-5, 8-11, 14, 20, 28-30, 36 og 42C-42E ændres som følger, afsnit 12, 12A, 16, 22-24, 37, 44E, 44F og 44H-44J, 44N, 44S-44W, 44Y ophæves, og flere overskrifter og afsnit 5A, 10A, 11A, 11B, 12B-12D, 16A, 20A, 21A-21D, 22A-22C, 23A-23F, 24A-24G, 35A-35N, 42I-42S, 44Z og 44ZA tilføjes.

2. Principperne i denne standard supplerer principperne for indregning, måling og præsentation af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* og IFRS 9 *Finansielle instrumenter*.

ANVENDELSESOMRÅDE

3. Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter med undtagelse af:

a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IFRS 10 *Koncernregnskaber*, IAS 27 *Separate årsregnskaber* eller IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*. I visse tilfælde giver IFRS 10, IAS 27 og IAS 28 imidlertid en virksomhed mulighed for at — eller kræver, at den skal — behandle en kapitalandel i en dattervirksomhed eller associeret virksomhed eller et joint venture regnskabsmæssigt i henhold til IFRS 9. I disse tilfælde finder kravene i denne standard anvendelse. Virksomheder skal desuden anvende denne IFRS på alle afledte finansielle instrumenter vedrørende kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures, medmindre det afledte finansielle instrument hører ind under definitionen af et egenkapitalinstrument i IAS 32.

b) ...

- d) forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. Denne standard finder imidlertid anvendelse på afledte finansielle instrumenter, der er indbygget i forsikringskontrakter, hvis IFRS 9 kræver, at virksomheden foretager separat regnskabsmæssig behandling af disse. Desuden skal en udsteder anvende denne standard på *finansielle garantikontrakter*, hvis udstederen anvender IFRS 9 til indregning og måling af kontrakterne, men anvende IFRS 4, hvis udstederen, i overensstemmelse med afsnit 4, litra d), i IFRS 4, vælger at anvende IFRS 4 på indregning og måling af kontrakterne.
- e) finansielle instrumenter, kontrakter og forpligtelser i henhold til aktiebaseret vederlæggelse, der er omfattet af IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*, idet denne standard dog finder anvendelse på kontrakter, som er omfattet af IFRS 9.
- f) ...
4. Denne standard finder anvendelse på indregnede og ikke-indregnede finansielle instrumenter. Indregnede finansielle instrumenter omfatter finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ligger inden for anvendelsesområdet for IFRS 9. Ikke-indregnede finansielle instrumenter omfatter visse finansielle instrumenter, som ligger uden for anvendelsesområdet for IFRS 9, men inden for denne standards anvendelsesområde.
5. Denne standard finder anvendelse på kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som er omfattet af IFRS 9.
- 5A Kravene til oplysninger om kreditrisiko i 35A-35N finder anvendelse på de rettigheder, der i henhold til IFRS 15 *Indregning af omsætning fra kontrakter med kunder* regnskabsmæssigt behandles i henhold til IFRS 9 med henblik på indregning af gevinster eller tab ved værdiforringelse. Medmindre andet er angivet, omfatter enhver henvisning til finansielle aktiver eller finansielle instrumenter i disse afsnit også disse rettigheder.
8. Den regnskabsmæssige værdi af hver af følgende kategorier, som defineret i IFRS 9, skal oplyses enten i balancen eller i noterne:
- a) finansielle aktiver til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af i) de finansielle aktiver, der klassificeres som sådanne ved første indregning eller efterfølgende i henhold til afsnit 6.7.1 i IFRS 9, og ii) de finansielle aktiver, som skal klassificeres som målt til dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 9
- b)-d) [Ophævet]
- e) finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af i) de finansielle aktiver, der klassificeres som sådanne ved første indregning eller efterfølgende i henhold til afsnit 6.7.1 i IFRS 9, og ii) de finansielle aktiver, der opfylder definitionen af »som besiddes med handelshensigt« i IFRS 9
- f) finansielle aktiver målt til amortiseret kostpris
- g) finansielle forpligtelser målt til amortiseret kostpris
- h) finansielle aktiver målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst med separat præsentation af i) finansielle aktiver, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.1.2A i IFRS 9, og ii) investeringer i egenkapitalinstrumenter, der klassificeres som sådanne ved første indregning i henhold til afsnit 5.7.5 i IFRS 9.

Finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet

9. Hvis en virksomhed har klassificeret et finansielt aktiv (eller en gruppe af finansielle aktiver) til dagsværdi gennem resultatet, som ellers ville blive målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst eller amortiseret kostpris, skal den oplyse:
- a) den maksimale *kreditrisiko* (jf. afsnit 36, litra a)), der er forbundet med det finansielle aktiv (eller gruppen af finansielle aktiver) ved udgangen af regnskabsperioden

- b) det beløb, hvormed eventuelle tilknyttede afledte kreditinstrumenter eller lignende instrumenter reducerer den maksimale kreditrisiko
 - c) den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien for det finansielle aktiv (eller gruppen af finansielle aktiver) i løbet af perioden og akkumuleret, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med det finansielle aktiv, opgjort enten:
 - i) ...
 - d) den beløbsmæssige størrelse af ændringen i dagsværdien for alle tilknyttede afledte kreditinstrumenter eller lignende instrumenter i løbet af perioden og akkumuleret, siden det finansielle aktiv blev klassificeret.
10. Hvis en virksomhed har klassificeret en finansiel forpligtelse som til dagsværdi gennem resultatet i henhold til afsnit 4.2.2 i IFRS 9 og skal præsentere virkningen af ændringer i forpligtelsens kreditrisiko i øvrig totalindkomst (jf. afsnit 5.7.7 i IFRS 9) skal den oplyse:
- a) den akkumulerede beløbsmæssige størrelse af den ændring i den finansielle forpligtelses dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen, (afsnit B5.7.13-B5.7.20 i IFRS 9 indeholder vejledning om vurdering af virkningen af ændringer i en forpligtelses kreditrisiko)
 - b) forskellen mellem den finansielle forpligtelses regnskabsmæssige værdi og det beløb, virksomheden i henhold til kontrakten ville skulle betale til indehaveren af forpligtelsen ved kontraktens udløb
 - c) eventuelle overførsler af den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab inden for egenkapitalen i løbet af perioden, herunder årsagen til sådanne overførsler
 - d) hvis indregning af en forpligtelse ophører i perioden, det (eventuelle) beløb, der præsenteres i øvrig totalindkomst, og som blev realiseret i forbindelse med ophør af indregning.
- 10A Hvis en virksomhed har klassificeret en finansiel forpligtelse som til dagsværdi gennem resultatet i henhold til afsnit 4.2.2 i IFRS 9 og skal præsentere alle ændringer i forpligtelsens dagsværdi (herunder virkningen af ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen) i resultatet (jf. afsnit 5.7.7 og 5.7.8 i IFRS 9) skal den oplyse:
- a) den beløbsmæssige størrelse af den ændring i den finansielle forpligtelses dagsværdi, i løbet af perioden og akkumuleret, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen, (afsnit B5.7.13-B5.7.20 i IFRS 9 indeholder vejledning om vurdering af virkningen af ændringer i en forpligtelses kreditrisiko) og
 - b) forskellen mellem den finansielle forpligtelses regnskabsmæssige værdi og det beløb, virksomheden i henhold til kontrakten ville skulle betale til indehaveren af forpligtelsen ved kontraktens udløb.
11. Virksomheden skal desuden oplyse:
- a) en detaljeret beskrivelse af de anvendte metoder til opfyldelse af kravene i afsnit 9, litra c), afsnit 10, litra a), og afsnit 10A, litra a), samt afsnit 5.7.7, litra a), i IFRS 9, herunder en forklaring på, hvorfor denne metode bruges
 - b) hvis virksomheden mener, at de oplysninger, den har givet, enten i balancen eller i noterne, for at opfylde kravene i afsnit 9, litra c), afsnit 10, litra a), eller afsnit 10A, litra a), eller afsnit 5.7.7, litra a), i IFRS 9, ikke giver et retvisende billede af den ændring i det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den med aktivet eller forpligtelsen forbundne kreditrisiko, begrundelsen for denne vurdering samt de efter virksomhedens opfattelse relevante faktorer

- c) en detaljeret beskrivelse af den eller de anvendte metoder til vurdering af, hvorvidt præsentation af virkningerne af ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med en forpligtelse, i øvrig totalindkomst ville forårsage eller forværre en regnskabsmæssig inkonsistens i resultatet (jf. afsnit 5.7.7 og 5.7.8 i IFRS 9). Hvis en virksomhed skal præsentere virkningerne af ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med en forpligtelse, i resultatet (jf. afsnit 5.7.8 i IFRS 9), skal oplysningen omfatte en detaljeret beskrivelse af det økonomiske forhold, der er beskrevet i afsnit B5.7.6 i IFRS 9.

Investeringer i egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst

- 11A Hvis en virksomhed har klassificeret investeringer i egenkapitalinstrumenter til at blive målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, i overensstemmelse med afsnit 5.7.5 i IFRS 9, skal den oplyse:
- a) hvilke investeringer i egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret til at blive målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst
 - b) begrundelsen for at bruge denne præsentation
 - c) dagsværdien af de enkelte instrumenter ved udgangen af regnskabsperioden
 - d) udbytte, der er indregnet i perioden, med separat præsentation af udbytte relateret til investeringer, for hvilke indregning er ophørt i regnskabsperioden, og udbytte relateret til investeringer, der besiddes ved udgangen af regnskabsperioden
 - e) eventuelle overførsler af den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab inden for egenkapitalen i løbet af perioden, herunder årsagen til sådanne overførsler
- 11B Hvis en virksomhed er ophørt med at indregne investeringer i egenkapitalinstrumenter målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i regnskabsperioden, skal den oplyse:
- a) årsagerne til, at investeringerne afhændes
 - b) investeringernes dagsværdi på datoen for ophør af indregning
 - c) den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab ved afhændelsen.
- 12-12A [Ophævet]
- 12B En virksomhed skal oplyse, hvis den i denne eller den forudgående regnskabsperiode har omklassificeret nogen finansielle aktiver i overensstemmelse med afsnit 4.4.1 i IFRS 9. For hver enkelt sådan begivenhed skal en virksomhed oplyse:
- a) datoen for omklassifikationen
 - b) en detaljeret forklaring af ændringen i forretningsmodellen samt en kvalitativ beskrivelse af virkningen på virksomhedens årsregnskab
 - c) det omklassificerede beløb til eller fra hver kategori.
- 12C For hver enkelt regnskabsperiode efter omklassifikationen og indtil ophør af indregning skal virksomheden for aktiver, der er omklassificeret fra kategorien dagsværdi gennem resultatet, så de måles til amortiseret kostpris eller dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 4.4.1 i IFRS 9, oplyse:
- a) den effektive rente på datoen for omklassifikationen og
 - b) de indregnede renteindtægter.

- 12D Hvis en virksomhed siden den sidste årlige balancedag har omklassificeret finansielle aktiver fra kategorien dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, så de måles til amortiseret kostpris, eller fra kategorien dagsværdi gennem resultatet, så de måles til amortiseret kostpris eller dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, skal den oplyse:
- a) dagsværdien af de finansielle aktiver ved udgangen af regnskabsperioden og
 - b) den gevinst eller det tab i dagsværdi, der ville være blevet indregnet i resultatet eller øvrig totalindkomst i regnskabsperioden, hvis de finansielle aktiver ikke var blevet omklassificeret.
14. En virksomhed skal give følgende oplysninger:
- a) den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver, der er stillet som sikkerhed for forpligtelser eller betingede forpligtelser, herunder beløb, som er omklassificeret i overensstemmelse med afsnit 3.2.23, litra a), i IFRS 9, og
 - b) betingelser, der er knyttet til sikkerhedsstillelsen.
16. [Ophævet]
- 16A Den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A i IFRS 9, reduceres ikke af en hensættelse til tab, og en virksomhed skal ikke præsentere hensættelsen til tab separat i balancen som en reduktion af det finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi. En virksomhed skal imidlertid oplyse hensættelsen til tab i noterne til årsregnskabet.
20. En virksomhed skal oplyse om følgende indtægts- og omkostningsposter samt gevinster og tab enten i totalindkomstopgørelsen eller i noterne:
- a) nettogevinster eller nettotab hidrørende fra:
 - i) finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser målt til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der er klassificeret som sådanne ved første indregning eller efterfølgende i overensstemmelse med afsnit 6.7.1 i IFRS 9, og gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som klassificeres til dagsværdi gennem resultatet i henhold til IFRS 9 (f.eks. finansielle forpligtelser, der opfylder definitionen af »som besiddes med handelshensigt« i IFRS 9). For finansielle forpligtelser, der er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, skal en virksomhed vise den beløbsmæssige størrelse af gevinst eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst, og det beløb, der er indregnet i resultatet, separat
 - ii)-iv) [Ophævet]
 - v) finansielle forpligtelser målt til amortiseret kostpris
 - vi) finansielle aktiver målt til amortiseret kostpris
 - vii) investeringer i egenkapitalinstrumenter klassificeret som til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 5.7.5 i IFRS 9
 - viii) finansielle aktiver målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A i IFRS 9 med separat præsentation af den beløbsmæssige størrelse af gevinst eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst, og det beløb, som er omklassificeret ved ophør af indregning fra akkumuleret øvrig totalindkomst til årets resultat

- b) samlede renteindtægter og samlede renteudgifter (beregnet ved anvendelse af den effektive rentemetode) for finansielle aktiver, som måles til amortiseret kostpris, eller som måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A i IFRS 9 (med separat præsentation af disse beløb), eller finansielle forpligtelser, som ikke måles til dagsværdi gennem resultatet
 - c) indtægter fra og omkostninger ved provisioner og gebyrer (bortset fra de beløb, der indgår i opgørelsen af den effektive rente) hidrørende fra:
 - i) finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke er til dagsværdi gennem resultatet, og
 - ii) forvaltningsaktiviteter og andre betroede aktiviteter, som indebærer forvaltning eller investering af aktiver på vegne af enkeltpersoner, fonde, pensionskasser og andre institutioner.
 - d) [Ophævet]
 - e) [Ophævet]
- 20A En virksomhed skal fremlægge en analyse af den gevinst eller det tab, der er indregnet i totalindkomstopgørelsen, hidrørende fra ophør af indregning af finansielle aktiver, som er målt til amortiseret kostpris, med separat præsentation af gevinster og tab hidrørende fra ophør af indregning af disse finansielle aktiver. Virksomheden skal desuden oplyse begrundelserne for at ophøre med indregningen af disse finansielle aktiver.

Regnskabsmæssig sikring

- 21A En virksomhed skal anvende oplysningskravene i afsnit 21B-24F for de risikoeksponeringer, en virksomhed sikrer, og for hvilke den vælger regnskabsmæssig sikring. Oplysninger om regnskabsmæssig sikring skal omfatte:
- a) en virksomheds risikostyringsstrategi, og hvordan den bruges til at styre risikoen,
 - b) hvordan virksomhedens sikringsaktiviteter kan påvirke den beløbsmæssige størrelse, tidspunktet og usikkerheden forbundet med de fremtidige pengestrømme, og
 - c) den virkning, den regnskabsmæssige sikring har haft på virksomhedens balance, totalindkomstopgørelse og egenkapitalopgørelse.
- 21B En virksomhed skal præsentere de krævede oplysninger i én note eller et separat afsnit i årsregnskabet. En virksomhed behøver imidlertid ikke gentage oplysninger, som allerede er præsenteret et andet sted, forudsat at oplysningerne er indarbejdet ved krydshenvisning fra årsregnskabet til en anden opgørelse, f.eks. en kommentar eller risikoredegørelse fra ledelsen, som er tilgængelig for regnskabsbrugere på samme vilkår og tidspunkt som årsregnskabet. Er oplysningerne ikke indarbejdet ved krydshenvisninger, er årsregnskabet ufuldstændigt.
- 21C Hvis virksomheden i henhold til afsnit 22A-24F skal opdele oplysningerne efter risikokategori, skal virksomheden vurdere de enkelte risikokategorier på grundlag af de risikoeksponeringer, en virksomhed beslutter at sikre, og for hvilke den anvender regnskabsmæssig sikring. En virksomhed skal vælge risikokategorier konsekvent for alle oplysninger vedrørende regnskabsmæssig sikring.
- 21D For at opfylde formålene i afsnit 21A skal en virksomhed (medmindre andet er angivet nedenfor) vurdere, hvor mange detaljer den skal oplyse, hvor stor vægt der skal lægges på de forskellige aspekter af oplysningskravene, det passende aggregerings- eller opdelingsniveau, og hvorvidt årsregnskabsbrugere har behov for yderligere forklaringer for at vurdere de afgivne kvantitative oplysninger. En virksomhed skal imidlertid anvende samme aggregerings- eller opdelingsniveau som til oplysningskravene vedrørende relaterede oplysninger i denne standard og i IFRS 13 *Dagsværdimåling*.

Risikostyringsstrategi

22. [Ophævet]

22A En virksomhed skal forklare sin risikostyringsstrategi for hver risikokategori af risikoeksponeringer, som den beslutter sig for at sikre sig mod, og for hvilke den anvender regnskabsmæssig sikring. Denne forklaring bør sætte årsregnskabsbrugere i stand til at vurdere (eksempelvis):

- a) hvordan den enkelte risiko opstår
- b) hvordan virksomheden styrer hver enkelt risiko, herunder hvorvidt virksomheden sikrer en post i sin helhed for alle risici eller sikrer en risikokomponent (eller risikokomponenter) for en post, og hvorfor
- c) omfanget af de risikoeksponeringer, virksomheden forvalter.

22B For at opfylde kravene i afsnit 22A bør oplysningerne omfatte (men er ikke begrænset til) en beskrivelse af:

- a) de anvendte sikringsinstrumenter (og hvordan de anvendes) til sikring af risikoeksponeringer,
- b) hvordan virksomheden bestemmer det økonomiske forhold mellem den sikrede post og sikringsinstrumentet for at vurdere sikringseffektiviteten, og
- c) hvordan virksomheden fastlægger sikringsraten, og hvad kilderne til sikringsineffektiviteten er.

22C Hvis en virksomhed klassificerer en bestemt risikokomponent som en sikret post (jf. afsnit 6.3.7 i IFRS 9), skal den ud over de i afsnit 22A og 22B krævede oplysninger afgive kvalitative og kvantitative oplysninger om:

- a) hvordan virksomheden bestemte den risikokomponent, som klassificeres som den sikrede post (herunder en beskrivelse af arten af forholdet mellem risikokomponenten og posten som helhed), og
- b) hvad forholdet mellem risikokomponenten og posten i sin helhed er (f.eks. har den klassificerede risikokomponent historisk dækket gennemsnitligt 80 % af ændringerne i dagsværdien af posten som helhed).

Beløbsmæssig størrelse, tidspunkt og usikkerhed forbundet med fremtidige pengestrømme

23. [Ophævet]

23A Medmindre undtagelsen i afsnit 23C finder anvendelse, skal en virksomhed efter risikokategori give kvantitative oplysninger, som gør årsregnskabsbrugere i stand til at vurdere vilkårene og betingelserne for sikringsinstrumenter, og hvordan de berører den beløbsmæssige størrelse, tidspunktet og usikkerheden forbundet med virksomhedens fremtidige pengestrømme.

23B For at opfylde kravet i afsnit 23A skal en virksomhed give opdelte oplysninger om:

- a) en profil af timingen af sikringsinstrumentets nominelle beløb og
- b) hvis det er relevant, sikringsinstrumentets gennemsnitlige kurs eller sats (f.eks. aftalekurs eller terminkurs).

- 23C I situationer, hvor en virksomhed ofte ændrer (dvs. afslutter og genoptager) sikringsforhold, fordi både sikringsinstrumentet og den sikrede post ofte ændrer sig (dvs. at virksomheden bruger en dynamisk proces, hvor både eksponeringen og de sikringsinstrumenter, der bruges til at styre eksponeringen, ikke er de samme i længere tid ad gangen, som f.eks. i eksemplet i afsnit B6.5.24, litra b), i IFRS 9):
- a) er virksomheden fritaget for at give de i afsnit 23A og 23B krævede oplysninger,
 - b) skal virksomheden give følgende oplysninger:
 - i) oplysninger om, hvad den endelige risikostyringsstrategi er for disse sikringsforhold,
 - ii) en beskrivelse af, hvordan den bruger risikostyringsstrategien i den regnskabsmæssige sikring og klassifikationen af disse sikringsforhold, og
 - iii) en indikation af, hvor ofte sikringsforholdene afsluttes og genoptages som led i virksomhedens proces for disse sikringsforhold.
- 23D En virksomhed skal fremlægge en beskrivelse efter risikokategori af de kilder til sikringsineffektivitet, der forventes at påvirke sikringsforholdet i løbetiden.
- 23E Hvis andre kilder til sikringsineffektivitet viser sig i et sikringsforhold, skal en virksomhed oplyse disse kilder efter risikokategori og beskrive den deraf følgende risikoineffektivitet.
- 23F For sikring af pengestrømme skal en virksomhed fremlægge en beskrivelse af en forventet transaktion, hvor der er anvendt regnskabsmæssig sikring i den foregående periode, men som ikke længere forventes at finde sted.

Virkningerne af regnskabsmæssig sikring på finansiel stilling og indtjening

24. [Ophævet]

- 24A En virksomhed skal i tabelform oplyse følgende beløb vedrørende poster, der er klassificeret som sikringsinstrumenter, separat efter risikokategori for hver sikringstype (sikring af dagsværdi, sikring af pengestrømme eller sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed):
- a) den regnskabsmæssige værdi af sikringsinstrumenterne (finansielle aktiver og forpligtelser hver for sig),
 - b) posten i balancen, som omfatter sikringsinstrumentet,
 - c) ændringen i dagsværdien af sikringsinstrumentet, som bruges til at indregne sikringsineffektivitet for perioden, og
 - d) sikringsinstrumenternes nominelle beløb (herunder mængdeangivelser som tons eller kubikmeter).
- 24B En virksomhed skal i tabelform oplyse følgende beløb vedrørende sikrede poster separat efter risikokategori for hver sikringstype på følgende måde:
- a) for sikringer af dagsværdi:
 - i) den regnskabsmæssige værdi af den sikrede post, der er indregnet i balancen (finansielle aktiver og forpligtelser hver for sig)
 - ii) det akkumulerede beløb for justeringer vedrørende sikring af dagsværdien for den sikrede post, der er omfattet af den regnskabsmæssige værdi af den sikrede post, der er indregnet i balancen (finansielle aktiver og forpligtelser hver for sig)

- iii) posten i balancen, som omfatter den sikrede post
 - iv) ændringen i værdien af den sikrede post, som bruges til at indregne sikringsineffektivitet for perioden, og
 - v) det akkumulerede beløb for justeringer vedrørende sikring af dagsværdien i balancen for eventuelle sikrede poster, der ikke længere justeres for sikringsgevinster og -tab i overensstemmelse med afsnit 6.5.10 i IFRS 9
- b) for sikring af pengestrømme og sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed:
- i) ændringen i værdien af den sikrede post, som bruges som grundlag for indregning af sikringsineffektiviteten for perioden (dvs. for sikringer af pengestrømme er det ændringen i værdien, der bruges til at bestemme den indregnede sikringsineffektivitet i overensstemmelse med afsnit 6.5.11, litra c), i IFRS 9)
 - ii) saldoen på reserven vedrørende sikring af pengestrømme og valutaomregningsreserven for fortsættende sikringsforhold, der regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 6.5.11 og 6.5.13, litra a), i IFRS 9, og
 - iii) saldoen på reserven vedrørende sikring af pengestrømme og valutaomregningsreserven fra eventuelle sikringsforhold, for hvilke der ikke længere anvendes regnskabsmæssig sikring.
- 24C En virksomhed skal i tabelform oplyse følgende beløb separat efter risikokategori for hver sikringstype på følgende måde:
- a) for sikringer af dagsværdi:
- i) sikringsineffektivitet — dvs. forskellen mellem sikringsgevinster eller -tab på sikringsinstrumentet og den sikrede post — som indregnes i resultatet (eller øvrig totalindkomst, hvis sikringsinstrumentet sikrer et egenkapitalinstrument, hvor virksomheden har valgt at præsentere ændringer i dagsværdien under øvrig totalindkomst i henhold til afsnit 5.7.5 i IFRS 9), og
 - ii) posten i totalindkomstopgørelsen, som omfatter den indregnede sikringsineffektivitet
- b) for sikring af pengestrømme og sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed:
- i) sikringsgevinster eller -tab i regnskabsperioden, som blev indregnet i øvrig totalindkomst
 - ii) sikringsineffektivitet, som indregnes i resultatet
 - iii) posten i totalindkomstopgørelsen, som omfatter den indregnede sikringsineffektivitet
 - iv) det beløb, der er omklassificeret fra reserven vedrørende sikring af pengestrømme til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1) (hvor der skelnes mellem beløb, for hvilke der tidligere er brugt regnskabsmæssig sikring, men for hvilke de sikrede fremtidige pengestrømme ikke længere forventes at finde sted, og beløb, der er overført, fordi den sikrede post har påvirket resultatet)
 - v) posten i totalindkomstopgørelsen, som omfatter omklassifikationsreguleringen (jf. IAS 1), og
 - vi) for sikringer af nettopositioner de sikringsgevinster eller -tab, der indregnes i en separat post i totalindkomstopgørelsen (jf. afsnit 6.6.4 i IFRS 9).

- 24D Hvis de sikringsforhold, som falder ind under undtagelsen i afsnit 23C, har en volumen, der ikke er repræsentativ for normale volumener i perioden (dvs. at volumen på balancedagen ikke afspejler volumenerne i perioden), skal en virksomhed oplyse om dette samt om, hvorfor volumenerne ikke er repræsentative.
- 24E En virksomhed skal fremlægge en afstemning af hvert egenkapitalelement samt en analyse af øvrig totalindkomst i overensstemmelse med IAS 1, som sammen:
- som minimum skelner mellem de beløb, der vedrører oplysningerne i afsnit 24C, litra b), nr. i), og litra b), nr. iv), samt de beløb, der regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 6.5.11, litra d), nr. i), og litra d), nr. iii), i IFRS 9,
 - skelner mellem de beløb, der er forbundet med den tidsmæssige værdi af optioner, der sikrer transaktionsrelaterede sikrede poster, og de beløb, der er forbundet med den tidsmæssige værdi af optioner, der sikrer tidsperioderelaterede sikrede poster, når en virksomhed behandler den tidsmæssige værdi af en option i overensstemmelse med afsnit 6.5.15 i IFRS 9, og
 - skelner mellem de beløb, der er forbundet med terminsdelen af terminskontrakter og valutaspændene for finansielle instrumenter, der sikrer transaktionsrelaterede sikrede poster, og de beløb, der er forbundet med terminsdelen af terminskontrakter og valutaspændene for finansielle instrumenter, der sikrer tidsperioderelaterede sikrede poster, når en virksomhed behandler sådanne beløb i overensstemmelse med afsnit 6.5.16 i IFRS 9.
- 24F En virksomhed skal give de oplysninger, der kræves i afsnit 24E, separat efter risikokategori. Denne opdeling efter risiko kan angives i noterne til årsregnskabet.

Mulighed for at klassificere en krediteksponering som målt til dagsværdi gennem resultatet

- 24G Hvis en virksomhed klassificerede et finansielt instrument eller en del af det som målt til dagsværdi gennem resultatet, fordi det bruger et afledt kreditinstrument til at styre den kreditrisiko, der er forbundet med det finansielle instrument, skal den oplyse:
- for afledte kreditinstrumenter, der er blevet anvendt til at styre den kreditrisiko, der er forbundet med finansielle instrumenter, som er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet i overensstemmelse med afsnit 6.7.1 i IFRS 9, en afstemning af både det nominelle beløb og dagsværdien ved periodens begyndelse og slutning,
 - den gevinst eller det tab, der blev indregnet i resultatet i forbindelse med klassifikation af et finansielt instrument, eller en andel af det, som målt til dagsværdi gennem resultatet i overensstemmelse med afsnit 6.7.1 i IFRS 9, og
 - i forbindelse med ophør af måling af et finansielt instrument, eller en andel af det, til dagsværdi gennem resultatet, det finansielle instruments dagsværdi, der er blevet den nye regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med afsnit 6.7.4, litra b), i IFRS 9, og det dermed forbundne nominelle beløb eller hovedstolen (bortset fra de sammenligningstal, den skal fremlægge i henhold til IAS 1, behøver en virksomhed ikke give disse oplysninger igen i efterfølgende perioder).
28. I nogle tilfælde indregner en virksomhed ikke en gevinst eller et tab ved første indregning af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, fordi dagsværdien hverken indikeres af en officiel markedskurs på et aktivt marked for et aktiv eller en forpligtelse af samme type (f.eks. et niveau 1-input) eller baseres på en værdiansættelsesmetode, der kun benytter data fra observerede markeder (se afsnit B5.1.2A i IFRS 9). I sådanne tilfælde skal virksomheden for hver kategori af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser oplyse om:
- sin regnskabspraksis for indregning af forskellen mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen i resultatet for at afspejle en ændring i faktorer (herunder tid), som markedsdeltagere ville tage i betragtning ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen (jf. afsnit B5.1.2A, litra b), i IFRS 9)

- b) den samlede forskel, der skal indregnes i resultatet ved perioden begyndelse og slutning, og en afstemning af ændringer i denne forskel i balancen
 - c) hvorfor virksomheden konkluderede, at transaktionsprisen ikke var den bedste indikation for dagsværdien, herunder en beskrivelse af den indikation, der underbygger dagsværdien.
29. Der skal ikke oplyses om dagsværdien:
- a) ...
 - b) [Ophævet]
 - c) ...
30. I det i afsnit 29, litra c), beskrevne tilfælde skal virksomheden give oplysninger, som hjælper brugere af årsregnskabet til selv at vurdere omfanget af en eventuel forskel på den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien af disse kontrakter, herunder:
- a) ...

Kreditrisiko

Anvendelsesområde og mål

- 35A En virksomhed skal anvende oplysningskravene i afsnit 35F-35N på finansielle instrumenter, for hvilke kravene til værdiforringelse i IFRS 9 finder anvendelse. Bemærk dog:
- a) for tilgodehavender fra salg, kontraktaktiver og leasingtilgodehavender finder afsnit 35J anvendelse på de tilgodehavender fra salg, kontraktaktiver eller leasingtilgodehavender, for hvilke forventede kredittab i løbetiden indregnes i overensstemmelse med afsnit 5.5.15 i IFRS 9, hvis disse finansielle aktiver ændres, når de er forfaldne med mere end 30 dage, og
 - b) afsnit 35K, litra b), finder ikke anvendelse på leasingtilgodehavender.
- 35B De kreditrisikooplysninger, der gives i overensstemmelse med afsnit 35F-35N, skal gøre brugere af årsregnskabet i stand til at forstå virkningen af kreditrisikoen på den beløbsmæssige størrelse, tidspunktet og usikkerheden forbundet med fremtidige pengestrømme. Derfor skal kreditrisikooplysningerne indeholde:
- a) oplysninger om en virksomheds kreditrisikostyringspraksis, og hvordan den er forbundet med indregning og måling af forventede kredittab, herunder de metoder, antagelser og oplysninger, der bruges til at måle forventede kredittab,
 - b) kvantitative og kvalitative oplysninger, der gør brugere af årsregnskabet i stand til at vurdere de beløb i årsregnskabet, der har forbindelse til forventede kredittab, herunder ændringer i den beløbsmæssige størrelse af forventede kredittab og årsagerne til disse ændringer, og
 - c) oplysninger om en virksomheds kreditrisikoeksponering (dvs. den kreditrisiko, der er indbygget i en virksomheds finansielle aktiver og kredittilsagn), herunder væsentlige koncentrationer af kreditrisiko.
- 35C En virksomhed behøver ikke gentage oplysninger, som allerede er præsenteret et andet sted, forudsat at oplysningerne er indarbejdet ved krydshenvisning fra årsregnskabet til en anden opgørelse, f.eks. en kommentar eller risikoredegørelse fra ledelsen, som er tilgængelig for regnskabsbrugere på samme vilkår og tidspunkt som årsregnskabet. Er oplysningerne ikke indarbejdet ved krydshenvisninger, er årsregnskabet ufuldstændigt.

35D For at opfylde formålene i afsnit 35B skal en virksomhed (medmindre andet er angivet) vurdere, hvor mange detaljer den skal oplyse, hvor stor vægt der skal lægges på de forskellige aspekter af oplysningskravene, det passende aggregerings- eller opdelingsniveau, og hvorvidt årsregnskabsbrugere har behov for yderligere forklaringer for at vurdere de afgivne kvantitative oplysninger.

35E Hvis oplysningerne afgivet i henhold til afsnit 35F-35N er utilstrækkelige til at opfylde målene i afsnit 35B, skal en virksomhed afgive yderligere oplysninger, der er nødvendige for at opfylde disse mål.

Kreditrisikostyringspraksis

35F En virksomhed skal forklare sin kreditrisikostyringspraksis, og hvordan den er forbundet med indregning og måling af forventede kredittab. For at opfylde dette mål skal en virksomhed give oplysninger, der gør brugere af årsregnskabet i stand til at forstå og vurdere:

- a) hvordan en virksomhed har afgjort, hvorvidt den kreditrisiko, der er forbundet med finansielle instrumenter, er steget væsentligt siden første indregning, herunder, om og hvordan:
 - i) finansielle instrumenter anses for at have en lav kreditrisiko i overensstemmelse med afsnit 5.5.10 i IFRS 9, herunder de kategorier af finansielle instrumenter, det finder anvendelse på, og
 - ii) antagelsen i afsnit 5.5.11 i IFRS 9, at kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning, hvis finansielle aktiver er forfaldne med mere end 30 dage, er blevet afkræftet,
- b) en virksomheds definitioner af misligholdelse, herunder begrundelsen for disse definitioner,
- c) hvordan instrumenterne blev grupperet, hvis forventede kredittab blev målt samlet,
- d) hvordan en virksomhed har afgjort, at finansielle aktiver er værdiforringede finansielle aktiver,
- e) en virksomheds afskrivningspolitik, herunder indikatorer for, at der ikke er nogen rimelig forventning om inddrivelse, og oplysninger om politikken vedrørende finansielle aktiver, der afskrives, men som virksomheden stadig søger at inddrive, og
- f) hvordan kravene i afsnit 5.5.12 i IFRS 9 vedrørende ændring af de kontraktlige pengestrømme for finansielle aktiver er anvendt, herunder hvordan en virksomhed:
 - i) vurderer, hvorvidt kreditrisikoen på et finansielt aktiv, der er blevet ændret, mens hensættelsen til tab blev målt til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, er reduceret i en sådan grad, at hensættelsen til tab igen kan måles til et beløb, der svarer til forventede kredittab over 12 måneder i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i IFRS 9, og
 - ii) overvåger, i hvilken grad hensættelsen til tab på finansielle aktiver, som opfylder kriterierne i nr. i), efterfølgende måles til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i IFRS 9.

35G En virksomhed skal forklare de input, antagelser og skønsmetoder, der er brugt i forbindelse med anvendelse af kravene i afsnit 5.5 i IFRS 9. I den forbindelse skal en virksomhed oplyse:

- a) grundlaget for de input og antagelser samt de skønsmetoder, der er brugt til at:
 - i) måle de forventede kredittab over 12 måneder og i løbetiden,
 - ii) vurdere, hvorvidt den kreditrisiko, der er forbundet med finansielle instrumenter, er steget væsentligt siden første indregning, og
 - iii) vurdere, hvorvidt et finansielt aktiv er et værdiforringet finansielt aktiv

- b) hvordan fremadrettede oplysninger er blevet indarbejdet i vurderingen af forventede kredittab, herunder makroøkonomiske oplysninger, og
- c) ændringer i de skønsmetoder eller væsentlige antagelser i regnskabsperioden og begrundelsen for sådanne ændringer.

Kvantitative og kvalitative oplysninger om beløb, der opstår fra forventede kredittab

35H For at forklare ændringerne i hensættelsen til tab og begrundelsen for disse ændringer skal en virksomhed fremlægge en afstemning efter kategori af finansielle instrumenter mellem hensættelsen til tab primo og ultimo i en tabel med separat præsentation af ændringerne i perioden for:

- a) hensættelsen til tab målt til et beløb, der svarer til de forventede kredittab over 12 måneder,
- b) hensættelsen til tab målt til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden for:
 - i) finansielle instrumenter, hvor kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning, men som ikke er kreditforringede finansielle aktiver,
 - ii) finansielle aktiver, der er værdiforringede på balancedagen (men som ikke var værdiforringet ved erhvervelsen eller oprettelsen), og
 - iii) tilgodehavender fra salg, kontraktaktiver eller leasingtilgodehavender, hvor hensættelsen til tab måles i overensstemmelse med afsnit 5.5.15 i IFRS 9
- c) finansielle aktiver, der var værdiforringet ved erhvervelsen eller oprettelsen. Ud over afstemningen skal en virksomhed oplyse de samlede ikke-diskonterede forventede kredittab ved første indregning på finansielle aktiver, der blev indregnet første gang i regnskabsperioden.

35I For at gøre brugere af årsregnskabet i stand til at forstå ændringerne i hensættelsen til tab, der er oplyst i overensstemmelse med afsnit 35H, skal en virksomhed forklare, hvordan væsentlige ændringer i finansielle instrumenters regnskabsmæssige bruttoværdi i perioden bidrog til ændringer i hensættelsen til tab. Oplysningerne skal præsenteres separat for finansielle instrumenter, som repræsenterer hensættelsen til tab, som beskrevet i afsnit 35H, litra a)-c), og skal omfatte de relevante kvalitative og kvantitative oplysninger. Eksempler på ændringer i finansielle instrumenters regnskabsmæssige bruttoværdi, der bidrog til ændringerne i hensættelsen til tab:

- a) ændringer, der skyldes, at finansielle instrumenter er blevet oprettet eller erhvervet i regnskabsperioden
- b) ændringen af kontraktlige pengestrømme for finansielle aktiver, der ikke medfører ophør af indregning af de finansielle aktiver i overensstemmelse med IFRS 9
- c) ændringer, der skyldes ophør af indregning af finansielle instrumenter (herunder afskrevne finansielle instrumenter) i regnskabsperioden, og
- d) ændringer, der skyldes, at hensættelsen til tab måles til et beløb, der svarer til enten de forventede kredittab over 12 måneder eller i løbetiden.

35J For at gøre det muligt for brugere af årsregnskabet at forstå arten og virkningen af ændringer i finansielle aktivers kontraktlige pengestrømme, som ikke har medført ophør af indregning, og virkningen af sådanne ændringer på målingen af forventede kredittab, skal en virksomhed oplyse:

- a) den amortiserede kostpris før ændringen og nettogevinsten eller -tabet forbundet med ændringen for finansielle aktiver, for hvilke de kontraktlige pengestrømme er blevet ændret i regnskabsperioden, mens de havde en hensættelse til tab målt til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, og

- b) den regnskabsmæssige bruttoværdi ved udgangen af regnskabsperioden for finansielle aktiver, der er blevet ændret siden første indregning på et tidspunkt, hvor hensættelsen til tab blev målt til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, og for hvilke hensættelsen til tab er ændret i regnskabsperioden til et beløb, der svarer til de forventede kredittab over 12 måneder.
- 35K For at gøre det muligt for brugere af årsregnskaber at forstå virkningen af sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden på de beløb, der opstår fra forventede kredittab, skal en virksomhed oplyse følgende efter kategori af finansielle instrumenter:
- a) det beløb, der bedst udtrykker virksomhedens maksimale kreditrisiko på balancedagen uden hensyntagen til eventuel sikkerhedsstillelse eller andre udvidelser af kreditværdigheden (f.eks. nettingaftaler, der ikke opfylder kriterierne for modregning i henhold til IAS 32)
- b) beskrivende information om sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden, herunder:
- i) en beskrivelse af arten og kvaliteten af sikkerhedsstillelsen
- ii) en forklaring af eventuelle væsentlige ændringer i kvaliteten af sikkerhedsstillelsen eller udvidelserne af kreditværdigheden som følge af forringelse eller ændringer i virksomhedens politik vedrørende sikkerhedsstillelse i regnskabsperioden og
- iii) oplysninger om finansielle instrumenter, for hvilke en virksomhed ikke har indregnet en hensættelse til tab som følge af sikkerhedsstillelsen
- c) kvantitative oplysninger om sikkerhedsstillelsen og andre udvidelser af kreditværdigheden (f.eks. en angivelse af hvor meget sikkerhedsstillelsen og andre udvidelser af kreditværdigheden mindsker kreditrisikoen) for finansielle aktiver, der er værdiforringet på balancedagen.
- 35L En virksomhed skal oplyse det kontraktlige udestående beløb for finansielle aktiver, der blev afskrevet i regnskabsperioden, og som virksomheden stadig søger at inddrive.

Kreditrisikoeksponering

- 35M For at gøre brugere af årsregnskabet i stand til at vurdere en virksomheds kreditrisikoeksponering og forstå de væsentlige koncentrationer af kreditrisiko, skal en virksomhed efter *kreditrisikokategorier* oplyse den regnskabsmæssige bruttoværdi af finansielle aktiver og eksponeringen for kreditrisiko på lånetilsagn og finansielle garantikontrakter. Disse oplysninger skal præsenteres separat for finansielle instrumenter:
- a) for hvilke hensættelsen til tab måles til et beløb, der svarer til de forventede kredittab over 12 måneder,
- b) for hvilke hensættelsen til tab måles til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, og som er,
- i) finansielle instrumenter, hvor kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning, men som ikke er kreditforringede finansielle aktiver,
- ii) finansielle aktiver, der er værdiforringede på balancedagen (men som ikke var værdiforringet ved erhvervelsen eller oprettelsen), og
- iii) tilgodehavender fra salg, kontraktaktiver eller leasingtilgodehavender, hvor hensættelsen til tab måles i overensstemmelse med afsnit 5.5.15 i IFRS 9
- c) der er finansielle aktiver, der var værdiforringet ved erhvervelsen eller oprettelsen.
- 35N For tilgodehavender fra salg, kontraktaktiver og leasingtilgodehavender, på hvilke en virksomhed anvender afsnit 5.5.15 i IFRS 9, kan de oplysninger, den giver i overensstemmelse med afsnit 35M, baseres på en hensættelsesmatrix (jf. afsnit B5.5.35 i IFRS 9).

36. For alle finansielle instrumenter, der er omfattet af denne standard, men hvor kravene til værdiforringelse i IFRS 9 ikke anvendes, skal en virksomhed efter kategori af finansielt instrument oplyse:
- a) det beløb, der bedst udtrykker virksomhedens maksimale kreditrisiko på balancedagen uden hensyntagen til eventuel sikkerhedsstillelse eller andre udvidelser af kreditværdigheden (f.eks. nettingaftaler, der ikke opfylder kriterierne for modregning i henhold til IAS 32), idet denne oplysning ikke skal gives for finansielle instrumenter, hvis regnskabsmæssige værdi bedst udtrykker den maksimale kreditrisiko
 - b) ...
 - c) [Ophævet]
 - d) ...
37. [Ophævet]
- 42C Med henblik på anvendelsen af oplysningskravene i afsnit 42E-42H har en virksomhed et fortsat engagement i et overdraget finansielt aktiv, hvis virksomheden som en del af overdragelsen bibeholder nogle af de kontraktlige rettigheder eller forpligtelser, der knytter sig til det overtagne finansielle aktiv, eller opnår nye kontraktlige rettigheder eller forpligtelser vedrørende det overtagne finansielle aktiv. Med henblik på anvendelsen af oplysningskravene i afsnit 42E-42H udgør følgende ikke et fortsat engagement:
- a) ...
 - b) en aftale, hvorved en virksomhed bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale pengestrømmene til en eller flere virksomheder, og betingelserne i afsnit 3.2.5, litra a)-c), i IFRS 9 er opfyldt.

Overtagne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud

- 42D En virksomhed kan have overdraget finansielle aktiver på en sådan måde, at ingen eller kun nogle af de overtagne finansielle aktiver opfylder kriterierne for ophør af indregning. For at opfylde de opstillede formål i afsnit 42B, litra a), skal virksomheden på hver balancedag for hver kategori af overtagne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud, give oplysning om:
- a) ...
 - f) hvis virksomheden fortsætter med at indregne aktiverne i det omfang, den fortsat har et engagement (jf. afsnit 3.2.6, litra c), nr. ii), og 3.2.16 i IFRS 9), de oprindelige aktivers samlede regnskabsmæssige værdi inden overdragelsen, den regnskabsmæssige værdi af de aktiver, virksomheden fortsætter med at indregne, og den regnskabsmæssige værdi af de dertil knyttede forpligtelser.

Overtagne finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt fuldt ud

- 42E For at opfylde de opstillede formål i afsnit 42B, litra b), når en virksomhed ophører med at indregne overtagne finansielle aktiver fuldt ud (jf. afsnit 3.2.6, litra a) og c), nr. i), i IFRS 9), men fortsat har et engagement deri, skal virksomheden for hver type fortsat engagement på hver balancedag som minimum give oplysning om:
- a) ...

FØRSTEGANGSANVENDELSE AF IFRS 9

42I I den regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af IFRS 9, skal virksomheden give følgende oplysninger for hver kategori af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser pr. datoen for den første anvendelse:

- a) den oprindelige målingskategori og regnskabsmæssige værdi fastlagt i overensstemmelse med IAS 39 eller en tidligere version af IFRS 9 (hvis virksomheden har valgt at anvende IFRS 9 på en måde, som omfatter mere end én dato for den første anvendelse for forskellige krav)
- b) den nye målingskategori og regnskabsmæssige værdi fastlagt i overensstemmelse med IFRS 9
- c) den beløbsmæssige størrelse af eventuelle finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i balancen, som tidligere blev klassificeret som målt til dagsværdi gennem resultatet, men som ikke længere klassificeres som sådan, hvor der skelnes mellem de finansielle aktiver og forpligtelser, som en virksomhed i henhold til IFRS 9 skal omklassificere, og dem, som en virksomhed vælger at omklassificere på datoen for den første anvendelse.

I henhold til afsnit 7.2.2 i IFRS 9 kan overgangen omfatte mere end én dato for den første anvendelse, afhængigt af hvordan virksomheden har valgt at anvende IFRS 9. Derfor kan dette afsnit medføre, at virksomheden skal give oplysninger for mere end én dato for den første anvendelse. En virksomhed skal opstille disse kvantitative oplysninger i en tabel, medmindre et andet format er mere hensigtsmæssigt.

42J I den regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af IFRS 9, skal en virksomhed give kvalitative oplysninger, som gør brugere i stand til at forstå:

- a) hvordan den har anvendt klassifikationskravene i IFRS 9 på de finansielle aktiver, hvis klassifikation er blevet ændret som følge af anvendelsen af IFRS 9,
- b) årsagerne til klassifikation eller afklassifikation af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser som målt til dagsværdi gennem resultatet på datoen for den første anvendelse.

I henhold til afsnit 7.2.2 i IFRS 9 kan overgangen omfatte mere end én dato for den første anvendelse, afhængigt af hvordan virksomheden har valgt at anvende IFRS 9. Derfor kan dette afsnit medføre, at virksomheden skal give oplysninger for mere end én dato for den første anvendelse.

42K I den regnskabsperiode, hvor en virksomhed første gang anvender klassifikations- og målingskravene for finansielle aktiver i IFRS 9 (dvs. når virksomheden overgår fra IAS 39 til IFRS 9 for finansielle aktiver), skal den præsentere de oplysninger, der er omhandlet i afsnit 42L-42O i denne standard, hvor det er krævet i overensstemmelse med afsnit 7.2.15 i IFRS 9.

42L Hvor det er krævet i overensstemmelse med afsnit 42K, skal en virksomhed oplyse om ændringerne i klassifikationen af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser pr. datoen for den første anvendelse af IFRS 9 med separat præsentation af:

- a) ændringerne i de regnskabsmæssige værdier på grundlag af deres målingskategorier i overensstemmelse med IAS 39 (dvs. som ikke skyldes en ændring i måleparameteret ved overgangen til IFRS 9) og
- b) ændringerne i de regnskabsmæssige værdier, der skyldes en ændring i målingsparameteret ved overgangen til IFRS 9.

Oplysningerne i dette afsnit skal ikke gives efter den årlige regnskabsperiode, hvor virksomheden første gang anvender klassifikations- og målingskravene for finansielle aktiver i IFRS 9.

42M Hvor det er krævet i overensstemmelse med afsnit 42K, skal en virksomhed oplyse følgende for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der er blevet omklassificeret, så de måles til amortiseret kostpris, og, med hensyn til finansielle aktiver, som er blevet omklassificeret fra dagsværdi gennem resultatet, så de måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, som følge af overgangen til IFRS 9:

- a) dagsværdien af de finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser ved udgangen af regnskabsperioden og
- b) den gevinst eller det tab i dagsværdi, der ville være blevet indregnet i resultatet eller øvrig totalindkomst i regnskabsperioden, hvis de finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser ikke var blevet omklassificeret.

Oplysningerne i dette afsnit skal ikke gives efter den årlige regnskabsperiode, hvor virksomheden første gang anvender klassifikations- og målingskravene for finansielle aktiver i IFRS 9.

42N Hvor det er krævet i overensstemmelse med afsnit 42K, skal en virksomhed oplyse følgende for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der er blevet omklassificeret fra kategorien dagsværdi gennem resultatet, som følge af overgangen til IFRS 9:

- a) den effektive rente på datoen for den første anvendelse og
- b) de indregnede renteindtægter eller -udgifter.

Hvis en virksomhed behandler dagsværdien af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse som den nye regnskabsmæssige bruttoværdi på datoen for den første anvendelse (jf. afsnit 7.2.11 i IFRS 9), skal oplysningerne i dette afsnit gives for hver regnskabsperiode frem til ophør af indregning. Ellers skal oplysningerne i dette afsnit ikke gives efter den årlige regnskabsperiode, hvor virksomheden første gang anvender klassifikations- og målingskravene for finansielle aktiver i IFRS 9.

42O Når en virksomhed præsenterer oplysningerne i afsnit 42K-42N, skal disse oplysninger og oplysningerne i afsnit 25 i denne standard, give mulighed for afstemning mellem:

- a) målingskategorierne præsenteret i overensstemmelse med IAS 39 og IFRS 9 og
- b) kategorien af finansielt instrument

på datoen for den første anvendelse.

42P På datoen for den første anvendelse af afsnit 5.5 i IFRS 9 skal en virksomhed give oplysninger, der giver mulighed for afstemning af hensættelser til værdiforringelse ultimo i overensstemmelse med IAS 39 og hensættelser i henhold til IAS 37 til tab primo fastlagt i overensstemmelse med IFRS 9. For finansielle aktiver skal disse oplysninger gives efter de relaterede målingskategorier for finansielle aktiver i overensstemmelse med IAS 39 og IFRS 9 med separat præsentation af virkningen af ændringer i målingskategori på hensættelsen til tab på denne dato.

42Q I den regnskabsperiode, der omfatter datoen for den første anvendelse af IFRS 9, er det ikke påkrævet for en virksomhed at oplyse beløbet i de poster, der ville være rapporteret i overensstemmelse med klassifikations- og målingskravene (omfattende kravene vedrørende måling af finansielle aktiver til amortiseret kostpris og værdiforringelse i afsnit 5.4 og 5.5 i IFRS 9) i:

- a) IFRS 9 for tidligere perioder og
- b) IAS 39 for den aktuelle periode.

- 42R I henhold til afsnit 7.2.4 i IFRS 9 skal en virksomhed, hvis det på datoen for den første anvendelse af IFRS 9 er praktisk umuligt (som defineret i IAS 8) for en virksomhed at vurdere en ændret tidsmæssig værdi af penge i henhold til afsnit B4.1.9B-B4.1.9D i IFRS 9 på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, vurdere det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømmes egenskaber på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, uden at tage hensyn til kravene til ændring af den tidsmæssige værdi af penge i afsnit B4.1.9B-B4.1.9D i IFRS 9. En virksomhed skal oplyse den regnskabsmæssige værdi på balancedagen for de finansielle aktiver, hvis de kontraktlige pengestrømmes egenskaber er blevet vurderet på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, uden at tage hensyn til kravene til ændring af den tidsmæssige værdi af penge i afsnit B4.1.9B-B4.1.9D i IFRS 9, frem til ophør af indregning af disse finansielle aktiver.
- 42S I henhold til afsnit 7.2.5 i IFRS9 skal en virksomhed, hvis det på datoen for den første anvendelse er praktisk umuligt (som defineret i IAS 8) for en virksomhed at vurdere, hvorvidt dagsværdien af førtidig indfrielse var ubetydelig i henhold til afsnit B4.1.12, litra d), i IFRS 9 på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, vurdere det finansielle aktivs kontraktlige pengestrømmes egenskaber på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, uden at tage hensyn til undtagelsen vedrørende førtidig indfrielse i afsnit B4.1.12 i IFRS 9. En virksomhed skal oplyse den regnskabsmæssige værdi på balancedagen for de finansielle aktiver, hvis kontraktlige pengestrømmes egenskaber er blevet vurderet på grundlag af de forhold og omstændigheder, der var gældende ved den første indregning af det finansielle aktiv, uden at tage hensyn til undtagelsen vedrørende førtidig indfrielse i afsnit B4.1.12 i IFRS 9 frem til ophør af indregning af disse finansielle aktiver.

IKRAFTTRÆDELSSDATO OG OVERGANG

- 44E [Ophævet]
- 44F [Ophævet]
- 44H-44J [Ophævet]
- 44N [Ophævet]
- 44S-44W [Ophævet]
- 44Y [Ophævet]
- 44Z IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 2-5, 8-11, 14, 20, 28-30, 36, 42C-42E, appendiks A samt afsnit B1, B5, B9, B10, B22 og B27, ophævelse af afsnit 12, 12A, 16, 22-24, 37, 44E, 44F, 44H-44J, 44N, 44S-44W, 44Y, B4 og appendiks D samt tilføjelse af afsnit 5A, 10A, 11A, 11B, 12B-12D, 16A, 20A, 21A-21D, 22A-22C, 23A-23F, 24A-24G, 35A-35N, 42I-42S, 44ZA og B8A-B8J. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9. Disse ændringer behøver ikke at blive anvendt på sammenligningstal for perioder før datoen for den første anvendelse af IFRS 9.
- 44ZA I henhold til afsnit 7.1.2 i IFRS 9 kan en virksomhed for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, vælge kun at anvende kravene til præsentation af gevinster eller tab på finansielle forpligtelser, som er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, i afsnit 5.7.1, litra c), 5.7.7-5.7.9, 7.2.14 og B5.7.5-B5.7.20 i IFRS 9 før ikrafttrædelsesdatoen uden at anvende de øvrige krav i IFRS 9. Hvis en virksomhed vælger kun at anvende disse afsnit i IFRS 9, skal den oplyse derom og løbende afgive de relaterede oplysninger, der er omhandlet i afsnit 10-11 i denne standard (som ændret ved IFRS 9 (2010)).

C14 Definitionen af »kreditrisikokategorier« i appendiks A tilføjes, definitionen af »forfalden« udgår, og det sidste afsnit ændres som følger:

kreditrisikokategorier Vurdering af kreditrisikoen baseret på risikoen for misligholdelse på det finansielle instrument.

Følgende udtryk er defineret i afsnit 11 i IAS 32, afsnit 9 i IAS 39, appendiks A i IFRS 9 eller appendiks A i IFRS 13 og bruges i denne standard med den i IAS 32, IAS 39, IFRS 9 eller IFRS 13 anførte betydning:

- et finansielt aktivs eller en finansiell forpligtelses amortiserede kostpris
- kontraktaktiv
- værdiforringede finansielle aktiver
- ophør af indregning
- afledt finansielt instrument
- udbytte
- den effektive rentemetode
- egenkapitalinstrument
- forventede kredittab
- dagsværdi
- finansielt aktiv
- finansiell garantikontrakt
- finansielt instrument
- finansiell forpligtelse
- finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet
- forventet transaktion
- regnskabsmæssig bruttoværdi
- sikringsinstrument
- som besiddes med handelshensigt
- gevinst eller tab ved værdiforringelse
- hensættelse til tab
- erhvervede eller oprettede værdiforringede finansielle aktiver
- omklassificeringsdato
- almindeligt køb eller salg.

C15 I appendiks B ændres afsnit B1, B5, B9, B10, B22 og B27 som følger, overskriften over afsnit B4 og afsnit B4 ophæves, og overskriften over afsnit B8A og afsnit B8A-B8J tilføjes:

B1 Virksomheder skal i henhold til afsnit 6 opdele finansielle instrumenter i passende kategorier i forhold til arten af de givne oplysninger og under hensyntagen til de pågældende finansielle instrumenters karakteristika. De kategorier, der er beskrevet i afsnit 6, fastlægges af virksomhederne og adskiller sig derved fra de kategorier af finansielle instrumenter, som er omhandlet i IFRS 9 (der indeholder bestemmelser om, hvordan finansielle instrumenter måles, og hvor ændringer i dagsværdi indregnes).

B4 [Ophævet]

B5 I henhold til afsnit 21 skal virksomhederne oplyse om de(t) målingsgrundlag, der er anvendt ved udarbejdelsen af årsregnskabet, og anden anvendt regnskabspraksis, som har relevans for forståelsen af årsregnskabet. For så vidt angår finansielle instrumenter, kan disse oplysninger omfatte følgende:

- a) for finansielle forpligtelser, der er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet:
 - i) arten af de finansielle forpligtelser, virksomheden har klassificeret til dagsværdi gennem resultatet
 - ii) kriterierne for denne klassifikation af sådanne finansielle forpligtelser på tidspunktet for første indregning og
 - iii) hvordan virksomheden har opfyldt betingelserne i afsnit 4.2.2 i IFRS 9 for denne klassifikation
- aa) for finansielle aktiver, der er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet:
 - i) arten af de finansielle aktiver, virksomheden har klassificeret som målt til dagsværdi gennem resultatet, og
 - ii) hvordan virksomheden har opfyldt betingelserne i afsnit 4.1.5 i IFRS 9 for denne klassifikation
- b) [Ophævet]
- c) hvorvidt almindelige køb og salg af finansielle aktiver behandles regnskabsmæssigt på handelsdatoen eller afregningsdatoen (jf. afsnit 3.1.2 i IFRS 9)
- d) [Ophævet]
- e) ...
- f) [Ophævet]
- g) [Ophævet]

Kreditrisikostyringspraksis (afsnit 35F-35G)

B8A I henhold til afsnit 35F, litra b), skal virksomheden give oplysninger om, hvordan den har defineret misligholdelse for forskellige finansielle instrumenter, og begrundelsen for disse definitioner. I henhold til afsnit 5.5.9 i IFRS 9 er vurderingen af, hvorvidt forventede kredittab i løbetiden skal indregnes, baseret på væsentlige stigninger i risikoen for misligholdelse siden første indregning. Oplysninger om en virksomheds definitioner af misligholdelse, som vil gøre brugere af årsregnskabet i stand til at forstå, hvordan en virksomhed har anvendt kravene vedrørende forventet kredittab i IFRS 9, kan bl.a. omfatte:

- a) de kvalitative og kvantitative faktorer, der indgår i definitionen af misligholdelse
- b) hvorvidt der er anvendt forskellige definitioner for forskellige typer finansielle instrumenter, og
- c) antagelser om »cure rate« (dvs. antallet af finansielle aktiver, der igen giver indtjening) efter misligholdelse af det finansielle aktiv.

B8B For at gøre brugere af årsregnskabet i stand til at vurdere en virksomheds politik for omstruktureringer og ændringer kræves det i afsnit 35F, litra f), nr. i), at den giver oplysninger om, hvordan den overvåger, i hvilken grad hensættelsen til tab på finansielle aktiver, som tidligere er oplyst i overensstemmelse med afsnit 35F, litra f), nr. i), efterfølgende måles til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden, i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i IFRS 9. Kvantitative oplysninger, der vil gøre brugere af årsregnskabet i stand til at forstå den efterfølgende stigning i kreditrisikoen for ændrede finansielle aktiver, kan omfatte oplysninger om ændrede finansielle aktiver, der opfylder kriterierne i afsnit 35F, litra f), nr. i), for hvilke hensættelsen til tab igen måles til et beløb, der svarer til de forventede kredittab i løbetiden (dvs. en forringelsesgrad).

B8C I henhold til afsnit 35G, litra a), skal virksomheden give oplysninger om grundlaget for de input, antagelser og skønsmetoder, der er brugt i forbindelse med anvendelse af kravene til værdiforringelse i IFRS 9. En virksomheds antagelser og input, som den bruger til at måle forventede kredittab eller vurdere omfanget af stigninger i kreditrisikoen siden første indregning, kan bl.a. omfatte oplysninger fra interne historiske oplysninger eller vurderingsrapporter og antagelser om finansielle instrumenters forventede levetid og timingen af et salg af sikkerhedsstillelse.

Ændringer i hensættelsen til tab (afsnit 35H)

B8D I henhold til afsnit 35H skal en virksomhed give begrundelser for ændringer i hensættelsen til tab i perioden. Ud over afstemningen mellem hensættelsen til tab primo og ultimo kan det være nødvendigt at give en beskrivende forklaring af ændringerne. Denne kan omfatte en analyse af årsagerne til ændringerne i hensættelsen til tab i perioden, herunder:

- a) porteføljens sammensætning
- b) volumen af finansielle instrumenter, som er erhvervet eller oprettet, og
- c) de forventede kredittabs omfang.

B8E For lånetilsagn og finansielle garantikontrakter indregnes hensættelsen til tab som en hensættelse. En virksomhed bør give separate oplysninger om ændringerne i hensættelsen til tab for finansielle aktiver og for lånetilsagn og finansielle garantikontrakter. Hvis et finansielt instrument omfatter både et lån (dvs. et finansielt aktiv) og en uudnyttet forpligtelse (dvs. et lånetilsagn), og virksomheden ikke kan skelne de forventede kredittab på lånetilsagnet fra de forventede kredittab på det finansielle aktiv, bør de forventede kredittab på lånetilsagnet indregnes sammen med hensættelsen til tab for det finansielle aktiv. I det omfang de samlede forventede kredittab overstiger det finansielle aktivs regnskabsmæssige bruttoværdi, bør de forventede kredittab indregnes som en hensættelse.

Sikkerhedsstillelse (afsnit 35K)

B8F I henhold til afsnit 35K skal der gives oplysninger, som vil gøre brugere af årsregnskabet i stand til at forstå virkningen af sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden på den beløbsmæssige størrelse af forventede kredittab. En virksomhed skal hverken give oplysninger om dagsværdien af sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden eller angive den nøjagtige værdi af sikkerhedsstillelsen, som indgik i beregningen af forventede kredittab (dvs. tab givet misligholdelse).

B8G Beskrivende information om sikkerhedsstillelse og virkningen på den beløbsmæssige størrelse af kredittab kan omfatte oplysninger om:

- a) de primære typer sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden (eksempler på sidstnævnte er garantier, afledte kreditinstrumenter og nettingaftaler, der ikke opfylder kriterierne for modregning i henhold til IAS 32)
- b) volumen af sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden og betydningen deraf i forhold til hensættelsen til tab
- c) politikker og processer for værdiansættelse og styring af sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden
- d) de primære typer modparter i sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden og deres kreditværdighed og
- e) oplysninger om risikokoncentrationer med hensyn til sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden.

Kreditrisikoeksponering (afsnit 35M-35N)

- B8H I henhold til afsnit 35M skal der gives oplysninger om en virksomheds kreditrisikoeksponering og væsentlige koncentrationer af kreditrisiko på balancedagen. Der foreligger en koncentration af kreditrisiko, når et antal modparter befinder sig i samme geografiske region eller beskæftiger sig med lignende aktiviteter og har tilsvarende økonomiske karakteristika, som betyder, at deres evne til at opfylde deres kontraktlige forpligtelser påvirkes på samme måde af ændringer i økonomiske eller andre forhold. En virksomhed bør give oplysninger, der gør brugere af årsregnskabet i stand til at forstå, om der er grupper eller porteføljer af finansielle instrumenter med særlige egenskaber, der kunne påvirke en stor del af den gruppe af finansielle instrumenter, såsom en koncentration af bestemte risici. Dette kunne f.eks. omfatte lån til værdi-grupperinger eller koncentrationer relateret til geografi, branche eller udstedertype.
- B8I Det antal kreditrisikokategorier, der bruges i oplysningerne i henhold til afsnit 35M, skal svare til det antal, virksomheden rapporterer til nøglemedarbejdere i virksomhedens ledelse i forbindelse med kreditrisikostyringen. Hvis forfaldsoplysninger er de eneste lånerspecifikke oplysninger, der er tilgængelige, og en virksomhed bruger forfaldsoplysninger til at vurdere, hvorvidt kreditrisikoen er steget væsentligt siden første indregning i overensstemmelse med afsnit 5.5.10 i IFRS 9, skal den fremlægge en analyse efter forfaldsstatus for disse finansielle aktiver.
- B8J Når en virksomhed har målt forventede kredittab samlet, vil virksomheden muligvis ikke være i stand til at henføre den regnskabsmæssige bruttoværdi af enkelte finansielle aktiver eller eksponeringen for kreditrisiko på lånetilsagn og finansielle garantikontrakter til de kreditrisikokategorier, for hvilke forventede kredittab i løbetiden indregnes. I den situation bør en virksomhed anvende kravet i afsnit 35M på de finansielle instrumenter, der direkte kan henføres til en kreditrisikokategori, og oplyse den regnskabsmæssige bruttoværdi af finansielle instrumenter, for hvilke de forventede kredittab i løbetiden er blevet målt samlet, separat.
- B9 I henhold til afsnit 35K, litra a), og afsnit 36, litra a), skal virksomheden oplyse det beløb, som bedst udtrykker virksomhedens maksimale kreditrisiko. For et finansielt aktiv vil det normalt være den regnskabsmæssige bruttoværdi fratrukket:
- a) ...
 - b) en eventuel hensættelse til tab indregnet i overensstemmelse med IFRS 9.
- B10 Aktiviteter, der medfører kreditrisiko og dermed bidrager til den maksimale kreditrisiko, omfatter bl.a. (men ikke kun):
- a) ydelse af lån til kunder og placering af midler i andre virksomheder. I så fald er den maksimale kreditrisiko den regnskabsmæssige værdi af de til formålet anvendte finansielle aktiver
 - b) ...
- B22 *Renterisiko* hidrører fra rentebærende finansielle instrumenter, der er indregnet i balancen, (f.eks. erhvervede eller udstedte gældsinstrumenter), og fra visse finansielle instrumenter, som ikke er indregnet i balancen (f.eks. visse lånetilsagn).
- B27 I henhold til afsnit 40, litra a), oplyses resultatets følsomhed (hidrørende f.eks. fra instrumenter, som er målt til dagsværdi gennem resultatet) særskilt fra den øvrige totalindkomsts følsomhed (hidrørende f.eks. fra investeringer i egenkapitalinstrumenter, hvis dagsværdiændringer er præsenteret i øvrig totalindkomst).

C16 Appendiks D ophæves.

IFRS 9 *Finansielle instrumenter (udstedt i november 2009)*

C17 Afsnit 8.1.1 ændres som følger:

8.1.1. IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, erstatter denne standard. Virksomheder skal anvende IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, for regnskabsår, som begynder 1. januar 2018 eller derefter. For regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, kan en virksomhed imidlertid vælge at anvende denne standard, forudsat at virksomhedens dato for første anvendelse er før den 1. februar 2015. Hvis en virksomhed vælger at anvende denne standard, skal den oplyse derom og samtidig anvende alle kravene i appendiks C.

IFRS 9 *Finansielle instrumenter (udstedt i oktober 2010)*

C18 Afsnit 7.1.1 og 7.3.2 ændres som følger, og afsnit 7.1.1A tilføjes:

7.1.1. IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, erstatter denne standard. Virksomheder skal anvende IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, for regnskabsår, som begynder 1. januar 2018 eller derefter. For regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, kan en virksomhed imidlertid vælge at anvende denne standard, forudsat at virksomhedens dato for første anvendelse er før den 1. februar 2015. Hvis virksomheden vælger at anvende denne standard og ikke allerede har anvendt IFRS 9, som blev udstedt i 2009, skal den oplyse derom og samtidig anvende alle kravene i denne standard (jf. dog afsnit 7.1.1A og 7.3.2). Hvis en virksomhed anvender denne standard, skal den oplyse derom og samtidig anvende alle kravene i appendiks C.

7.1.1A Uanset kravene i afsnit 7.1.1 kan virksomheden for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, vælge at anvende kravene til præsentation af gevinster eller tab på finansielle forpligtelser, som er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, i afsnit 5.7.1, litra c), afsnit 5.7.7-5.7.9, 7.2.13 og B5.7.5-B5.7.20 før ikrafttrædelsesdatoen uden at anvende de øvrige krav i denne standard. Hvis en virksomhed vælger kun at anvende disse afsnit, skal den oplyse derom og løbende afgive de oplysninger, der er omhandlet i afsnit 10-11 i IFRS 7 (som ændret ved denne standard).

7.3.2. Denne standard erstatter IFRS 9, som blev udstedt i 2009. For regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, kan en virksomhed imidlertid vælge at anvende IFRS 9, der blev udstedt i 2009, forudsat at virksomhedens dato for første anvendelse er før den 1. februar 2015.

IFRS 9 *Finansielle instrumenter (Regnskabsmæssig sikring og ændringer til IFRS 9, IFRS 7 og IAS 39)*

C19 Afsnit 7.1.1, 7.1.2 og 7.3.2 ændres som følger:

7.1.1. IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, erstatter denne standard. Virksomheder skal anvende IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, for regnskabsår, som begynder 1. januar 2018 eller derefter. For regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, kan en virksomhed imidlertid vælge at anvende denne standard, forudsat at virksomhedens dato for første anvendelse er før den 1. februar 2015. Hvis virksomheden vælger at anvende denne standard, skal den oplyse derom og samtidig anvende alle kravene i denne standard (jf. dog afsnit 7.1.1A og 7.2.16). Hvis en virksomhed anvender denne standard, skal den oplyse derom og samtidig anvende alle kravene i appendiks C.

7.1.2. Uanset kravene i afsnit 7.1.1 kan virksomheden for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, vælge at anvende kravene til præsentation af gevinster eller tab på finansielle forpligtelser, som er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, i afsnit 5.7.1, litra c), afsnit 5.7.7-5.7.9, 7.2.13 og B5.7.5-B5.7.20 før ikrafttrædelsesdatoen uden at anvende de øvrige krav i denne standard. Hvis en virksomhed vælger kun at anvende disse afsnit, skal den oplyse derom og løbende afgive de oplysninger, der er omhandlet i afsnit 10-11 i IFRS 7 (som ændret ved IFRS 9, der blev udstedt i oktober 2010).

- 7.3.2. Denne standard erstatter IFRS 9, der blev udstedt i 2009, og IFRS 9, der blev udstedt i 2010. For regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2018, kan en virksomhed imidlertid vælge at anvende IFRS 9, der blev udstedt i 2009, eller IFRS 9, der blev udstedt i 2010, forudsat at virksomhedens dato for første anvendelse er før den 1. februar 2015.

IFRS 13 *Dagsværdimåling*

C20 Afsnit 52 ændres som følger:

52. Undtagelsen i afsnit 48 finder kun anvendelse på finansielle aktiver, finansielle forpligtelser og andre kontrakter inden for anvendelsesområdet for IFRS 9 *Finansielle instrumenter* (eller IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*, hvis IFRS 9 endnu ikke er vedtaget). Henvisningerne til finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i afsnit 48-51 og 53-56 bør læses som henvisninger til alle kontrakter, som er omfattet af og behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IFRS 9 (eller IAS 39, hvis IFRS 9 endnu ikke er vedtaget), uanset om de opfylder definitionerne af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*.

C21 I appendiks C tilføjes afsnit C5:

- C5 IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 52. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*

C22 I afsnit 7 ændres definitionen af »øvrig totalindkomst« og afsnit 68, 71, 82, 93, 95, 96, 106 og 123 som følger, afsnit 139E, 139G og 139M ophæves, og afsnit 139O tilføjes:

7. **Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:**

...

Øvrig totalindkomst omfatter indtægter og omkostninger (herunder omklassifikationsreguleringer), der ikke er indregnet i resultatet, som dette kræves eller tillades i andre IFRS-standarder.

Elementerne af øvrig totalindkomst omfatter:

- a) ...
- d) gevinster og tab hidrørende fra investeringer i egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 5.7.5 i IFRS 9 *Finansielle instrumenter*
- da) gevinster og tab på finansielle aktiver målt til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A i IFRS 9
- e) den effektive del af gevinster og tab på sikringsinstrumenter anvendt til sikring af pengestrømme og gevinster og tab på sikringsinstrumenter, der sikrer investeringer i egenkapitalinstrumenter, der er klassificeret til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 5.7.5 i IFRS 9 (jf. kapitel 6 i IFRS 9)
- f) for bestemte forpligtelser, der er klassificeret som til dagsværdi gennem resultatet, den beløbsmæssige størrelse af ændringen i dagsværdien, der hidrører fra ændringer i forpligtelsens kreditrisiko (jf. afsnit 5.7.7 i IFRS 9)
- g) ændringer i værdien af den tidsmæssige værdi af optioner i forbindelse med opdeling af en options indre og tidsmæssige værdi, hvor kun ændringen i den indre værdi klassificeres som sikringsinstrumentet (jf. kapitel 6 i IFRS 9)

- h) ændringer i værdien af terminsdelen af terminskontrakter i forbindelse med opdeling af terminsdelen og spotdelen af en terminskontrakt, hvor kun ændringen i spotdelen klassificeres som sikringsinstrumentet, og ændringer i værdien af valutaspændet for et finansielt instrument i forbindelse med udelukkelse fra klassificeringen af det finansielle instrument som sikringsinstrumentet (jf. kapitel 6 i IFRS 9)
- ...
68. En virksomheds driftscyklus angiver tiden fra anskaffelsen af aktiver, der skal bearbejdes, og indtil de realiseres i likvider. Hvis en virksomheds normale driftscyklus ikke er klart defineret, antages den at være 12 måneder. Omsætningsaktiver omfatter aktiver (eksempelvis varebeholdninger og tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser), som sælges, forbruges eller realiseres som led i den normale driftscyklus, selv når de ikke forventes realiseret inden for 12 måneder efter regnskabsperiodens afslutning. Omsætningsaktiver omfatter desuden aktiver, der primært besiddes med salg for øje (f.eks. visse finansielle aktiver, der opfylder definitionen af »som besiddes med handelshensigt« i IFRS 9), samt den kortfristede del af langfristede finansielle aktiver.
71. Andre former for kortfristede forpligtelser indfries ikke som led i virksomhedens normale driftscyklus, men forfalder til betaling inden 12 måneder efter regnskabsperiodens afslutning eller besiddes primært med handel for øje. Eksempler herpå er finansielle forpligtelser, der opfylder definitionen af »som besiddes med handelshensigt« i IFRS 9, kassekreditter og den kortfristede del af langfristede finansielle forpligtelser, skyldigt udbytte, indkomstskatter og andre forpligtelser, som ikke er leverandørforpligtelser. Finansielle forpligtelser, som udgør langsigtet finansiering (dvs. som ikke indgår i driftskapitalen i virksomhedens normale driftscyklus), og som ikke skal indfries inden for 12 måneder efter regnskabsperiodens afslutning, er langfristede forpligtelser i henhold til afsnit 74 og 75.
- 82. Foruden de poster, der kræves i henhold til andre IFRS-standarder, skal resultatafsnittet eller resultatopgørelsen indeholde regnskabsposter, der præsenterer følgende beløb for perioden:**
- a) **omsætning med separat præsentation af renteindtægter beregnet ved hjælp af den effektive rentemethode**
 - aa) **gevinster og tab hidrørende fra ophør af indregning af finansielle aktiver målt til amortiseret kostpris**
 - b) **finansieringsomkostninger**
 - ba) **tab ved værdiforringelse (herunder tilbageførsel af tab eller gevinster ved værdiforringelse) fastlagt i overensstemmelse med afsnit 5.5 i IFRS 9**
 - c) **andel af resultatet i associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt er behandlet efter den indre værdis metode**
 - ca) **hvis et finansielt aktiv omklassificeres fra kategorien måling til amortiseret kostpris, så det måles til dagsværdi gennem resultatet, eventuelle gevinster og tab hidrørende fra en forskel mellem det finansielle aktivs tidligere amortiserede kostpris og dagsværdien på omklassificeringsdatoen (som defineret i IFRS 9)**
 - cb) **hvis et finansielt aktiv omklassificeres fra kategorien måling til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, så det måles til dagsværdi gennem resultatet, eventuelle akkumulerede gevinster og tab, der tidligere er indregnet i øvrig totalindkomst, og som omklassificeres til resultatet**
 - d) ...

93. Det fremgår af andre IFRS-standarder, hvorvidt og hvornår beløb, der tidligere er indregnet i øvrig totalindkomst, skal omklassificeres til resultatet. Sådanne omklassifikationer betegnes som omklassifikationsreguleringer i denne standard. En omklassifikationsregulering medtages i det tilknyttede element af øvrig totalindkomst i den periode, hvor reguleringen omklassificeres til resultatet. Disse beløb kan have været indregnet i øvrig totalindkomst som urealiserede gevinster i den aktuelle eller tidligere perioder. Disse urealiserede gevinster skal fratrækkes øvrig totalindkomst i den periode, hvor de realiserede gevinster omklassificeres til resultatet, for at undgå at medtage dem dobbelt i den samlede totalindkomst.
95. Omklassifikationsreguleringer opstår eksempelvis ved afhændelse af en udenlandsk virksomhed (jf. IAS 21), og når en sikret forventet pengestrøm påvirker resultatet (jf. afsnit 6.5.11, litra d) i IFRS 9 vedrørende sikring af pengestrømme).
96. Omklassifikationsreguleringer opstår ikke vedrørende ændringer i reserver for opskrivninger, som er indregnet i overensstemmelse med IAS 16 eller IAS 38 eller på eftermålinger af ydelsesbaserede pensionsordninger indregnet i overensstemmelse med IAS 19. Disse elementer er indregnet i øvrig totalindkomst og er ikke omklassificeret til resultatet i efterfølgende perioder. Ændringer i reserver for opskrivning kan overføres til overført resultat i senere perioder, efterhånden som aktivet anvendes, eller når der sker ophør af indregning (jf. IAS 16 og IAS 38). I henhold til IFRS 9 opstår omklassifikationsreguleringer ikke, hvis en sikring af pengestrømme eller den regnskabsmæssige behandling af den tidsmæssige værdi af en option (eller terminsdelen af en terminskontrakt eller valutaspændet for et finansielt instrument) resulterer i beløb, som fjernes fra henholdsvis reserven vedrørende sikring af pengestrømme eller et separat egenkapitalelement, og medtages direkte i aktivets eller forpligtelsens oprindelige kostpris eller anden regnskabsmæssige værdi. Disse beløb overføres direkte til aktiver eller forpligtelser.
- 106. Virksomheden skal udarbejde en egenkapitalopgørelse som krævet i afsnit 10. Egenkapitalopgørelsen indeholder følgende oplysninger:**
- a) ...
 - c) [Ophævet]
 - d) **afstemning mellem den regnskabsmæssige værdi af hvert egenkapitalelement ved regnskabsperiodens begyndelse og afslutning med (som minimum) separat oplysning om ændringer, der hidrører fra:**
 - i) **resultatet**
 - ii) **øvrig totalindkomst og**
 - iii) **transaktioner med ejere i deres egenskab af ejere med separat præsentation af bidrag fra og udlodninger til ejere samt ændringer i ejerandele i dattervirksomheder, der ikke medfører tab af bestemmende indflydelse.**
123. Som led i anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis foretager ledelsen forskellige vurderinger, ud over skønsmæssige vurderinger, som kan have væsentlig indvirkning på de beløb, som ledelsen har indregnet i årsregnskabet. Ledelsen foretager eksempelvis vurderinger i sin afgørelse af:
- a) [Ophævet]
 - b) hvornår alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til finansielle aktiver og leasingaktiver overdrages til andre virksomheder

- c) hvorvidt visse salg af varer i realiteten er finansieringsordninger og derfor ikke medfører omsætning, og
- d) hvorvidt et finansielt aktivs kontraktlige vilkår på bestemte tidspunkter medfører pengestrømme, som alene består af betaling af afdrag og renter på hovedstolen.

139E [Ophævet]

139G [Ophævet]

139M [Ophævet]

139O IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 7, 68, 71, 82, 93, 95, 96, 106 og 123 og ophævelse af afsnit 139E, 139G og 139M. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 2 Varebeholdninger

C23 Afsnit 2 ændres som følger, afsnit 40A, 40B og 40D ophæves, og afsnit 40F tilføjes:

2. Denne standard finder anvendelse på alle varebeholdninger, med undtagelse af:

- a) [Ophævet]
- b) **finansielle instrumenter (jf. IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation og IFRS 9 Finansielle instrumenter*) og**
- c) ...

40A [Ophævet]

40B [Ophævet]

40D [Ophævet]

40F IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 2 og ophævelse af afsnit 40A, 40B og 40D. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 8 Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl

C24 Afsnit 53 ændres som følger, afsnit 54A, 54B og 54D ophæves, og afsnit 54E tilføjes:

53. Efterrationaliseringer kan ikke lægges til grund ved anvendelse af en ny regnskabspraksis eller korrektion af beløb for en tidligere regnskabsperiode, hverken ved opstilling af forudsætninger om, hvad der ville have været ledelsens hensigt i en tidligere regnskabsperiode, eller ved udarbejdelse af skøn over beløb, som er indregnet, målt eller oplyst i en tidligere regnskabsperiode. En virksomhed skal eksempelvis, hvis den korrigerer en fejl vedrørende en tidligere regnskabsperiode i forbindelse med beregning af forpligtelser til ansattes akkumulerede sygefravær i overensstemmelse med IAS 19 *Personaleydelser* se bort fra oplysninger om en særligt alvorlig influenzaepidemi i det kommende regnskabsår, som blev tilgængelige, efter at årsregnskabet for den tidligere regnskabsperiode var blevet godkendt til offentliggørelse. Selv om der ofte kræves væsentlige skøn i forbindelse med ændring af sammenligningstal for tidligere regnskabsperioder, er dette ingen hindring for pålidelig regulering eller korrektion af sammenligningstallene.

54A [Ophævet]

54B [Ophævet]

54D [Ophævet]

54E IFRS 9 *Finansielle instrumenter*, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 53 og ophævelse af afsnit 54A, 54B og 54D. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 10 Begivenheder efter balancedagen

C25 Afsnit 9 ændres som følger, og afsnit 23B tilføjes:

9. Følgende er eksempler på regulerende begivenheder efter regnskabsperioden, som kræver, at en virksomhed foretager regulering af beløb indregnet i årsregnskabet eller indregner poster, der ikke tidligere er indregnet:
- a) ...
 - b) modtagelsen af oplysninger efter regnskabsperioden, der indikerer, at et aktivs værdi var blevet forringet ved regnskabsperiodens afslutning, eller at beløbet for et tidligere indregnet tab ved værdiforringelse for dette aktiv skal reguleres. Eksempelvis:
 - i) en kundes konkurs opstået efter regnskabsperioden bekræfter sædvanligvis, at kunden var værdiforringet ved udgangen af regnskabsperioden,

23B IFRS 9 *Finansielle instrumenter*, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 9. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 12 Indkomstskatter

C26 Afsnit 20 ændres som følger, afsnit 96, 97 og 98D ophæves, og afsnit 98F tilføjes:

20. IFRS tillader eller kræver, at visse aktiver indregnes til dagsværdi, eller at værdien omvurderes (jf. eksempelvis IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*, IAS 38 *Immaterielle aktiver*, IAS 40 *Investeringsjendomme* og IFRS 9 *Finansielle instrumenter*). I visse jurisdiktioner påvirkes skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) for den aktuelle regnskabsperiode af omvurderingen eller anden tilpasning af et aktiv til dagsværdi. Derfor reguleres aktivets skattemæssige værdi, og der opstår ingen midlertidig forskel. I andre jurisdiktioner bliver skattepligtig indkomst for regnskabsperioden for omvurderingen eller tilpasningen ikke påvirket af omvurderingen eller tilpasningen af et aktiv, og derfor foretages der ingen regulering af aktivets skattemæssige værdi. Ikke desto mindre vil den fremtidige genindvinding af den regnskabsmæssige værdi resultere i en tilstrømning til virksomheden af skattepligtige økonomiske fordele, og det beløb, der er skattemæssigt fradragsberettiget, vil afvige fra beløbet for disse økonomiske fordele. Forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af et omvurderet aktiv og dets skattemæssige værdi er en midlertidig forskel og medfører en udskudt skatteforpligtelse eller et udskudt skatteaktiv. Dette er tilfældet, selv når:

- a) ...

96. [Ophævet]

97. [Ophævet]

98D [Ophævet]

98F IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 20 samt ophævelse af afsnit 96, 97 og 98D. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 20 Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte

C27 Afsnit 10A ændres som følger, afsnit 44 og 47 ophæves, og afsnit 48 tilføjes:

- 10A Fordelen ved et offentligt lån, som ydes til en rentesats, der er under markedsrenten, behandles som et offentligt tilskud. Lånet indregnes og måles i overensstemmelse med IFRS 9 *Finansielle instrumenter*. Fordelen ved den rentesats, der er under markedsrenten, måles som forskellen mellem lånets oprindelige regnskabsmæssige værdi, som beregnes i overensstemmelse med IFRS 9, og det modtagne provenu. Fordelen behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med denne standard. Virksomheden skal tage hensyn til de betingelser og forpligtelser, der er opfyldt eller skal opfyldes, ved angivelsen af de omkostninger, som fordelen ved lånet skal dække.

44. [Ophævet]
47. [Ophævet]
48. IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 10A samt ophævelse af afsnit 44 og 47. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 21 *Valutaomregning*

C28 [Finder ikke anvendelse på krav]

C29 Afsnit 3, 4, 5, 27 og 52 ændres som følger, afsnit 60C, 60E og 60I ophæves, og afsnit 60J tilføjes.

3. **Standarden finder anvendelse på:** [fodnote udeladt]

a) **regnskabsmæssig behandling af transaktioner og mellemværender i fremmed valuta, bortset fra transaktioner og mellemværender vedrørende afledte finansielle instrumenter, som er omfattet af IFRS 9 *Finansielle instrumenter*,**

b) ...

4. IFRS 9 finder anvendelse på en række afledte instrumenter i fremmed valuta, og disse ligger således uden for denne standards anvendelsesområde. De afledte instrumenter i fremmed valuta, som ikke er omfattet af IFRS 9 (eksempelvis visse afledte instrumenter i fremmed valuta, som er indbygget i andre kontrakter), ligger imidlertid inden for denne standards anvendelsesområde. Denne standard finder desuden anvendelse, når en virksomhed omregner beløb tilknyttet afledte finansielle instrumenter fra den funktionelle valuta til præsentrationsvalutaen.
5. Denne standard finder ikke anvendelse på regnskabsmæssig sikring af poster i fremmed valuta, herunder sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed. IFRS 9 finder anvendelse på regnskabsmæssig sikring.
27. Som beskrevet i afsnit 3, litra a), og afsnit 5, finder IFRS 9 anvendelse på regnskabsmæssig sikring af poster i fremmed valuta. Anvendelse af regnskabsmæssig sikring kræver, at en virksomhed foretager en anden regnskabsmæssig behandling af visse valutakursforskelle, end der kræves i denne standard. Eksempelvis kræver IFRS 9, at valutakursforskelle ved monetære poster, som kan betegnes som sikringsinstrumenter ved sikring af pengestrømme, ved første indregning indregnes i øvrig totalindkomst, i det omfang sikringen er effektiv.

52. **En virksomhed skal give følgende oplysninger:**

a) **den beløbsmæssige størrelse af valutakursforskelle indregnet i resultatet, undtagen når disse opstår i forbindelse med finansielle instrumenter, som måles til dagsværdi over resultatet i overensstemmelse med IFRS 9, og**

b) ...

60C [Ophævet]

60E [Ophævet]

60I [Ophævet]

60J IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 3, 4, 5, 27 og 52 samt ophævelse af afsnit 60C, 60E og 60I. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 23 *Låneomkostninger*

C30 Afsnit 6 ændres som følger, og afsnit 29B tilføjes.

6. Låneomkostninger kan omfatte:

a) renteudgifter beregnet ved anvendelse af den effektive rentemetode som beskrevet i IFRS 9

b) ...

29B IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 6. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 28 Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures

C31 Afsnit 40-42 ændres som følger, og afsnit 41A-41C og 45A tilføjes.

40. Efter at have anvendt den indre værdis metode, herunder indregning af den associerede virksomheds eller joint ventures tab i overensstemmelse med afsnit 38, skal virksomheden anvende afsnit 41A-41C til at afgøre, hvorvidt der er en klar indikation af, at dens nettoinvestering i den associerede virksomhed eller joint venture er værdiforringet.
41. Virksomheden skal desuden anvende kravene til værdiforringelse i IFRS 9 på sine andre kapitalandele i den associerede virksomhed eller joint venture, som ligger inden for anvendelsesområdet for IFRS 9, og som ikke udgør en del af nettoinvesteringen.
- 41A Nettoinvesteringen i en associeret virksomhed eller et joint venture er udelukkende værdiforringet, og der er udelukkende opstået tab ved værdiforringelse, hvis der er klar indikation af værdiforringelse som følge af en eller flere begivenheder, som er indtruffet efter første indregning af aktivet (en »tabsgivende begivenhed«), og den tabsgivende begivenhed (eller begivenheder) har en virkning på de skønnede fremtidige pengestrømme fra nettoinvesteringen, som kan skønnes pålideligt. I nogle tilfælde er det ikke muligt at identificere en enkeltstående, isoleret begivenhed, som har forårsaget værdiforringelsen. Det er snarere den samlede virkning af flere begivenheder, som kan have forårsaget værdiforringelsen. Forventede tab som følge af fremtidige begivenheder, uanset hvor sandsynlige de er, indregnes ikke. Klar indikation af, at en nettoinvestering er værdiforringet, omfatter observerede data om følgende tabsgivende begivenheder, som virksomheden bliver gjort opmærksom på:
- a) den associerede virksomheds eller joint ventures væsentlige økonomiske vanskeligheder
 - b) kontraktbrud, såsom den associerede virksomheds eller joint ventures manglende eller forsinkede betaling
 - c) nedslag fra virksomheden til den associerede virksomhed eller joint venture af økonomiske eller juridiske årsager forbundet med den associerede virksomheds eller joint ventures økonomiske vanskeligheder, som virksomheden ellers ikke ville have overvejet
 - d) stigende sandsynlighed for den associerede virksomheds eller joint ventures konkurs eller anden økonomisk omstrukturering, eller
 - e) bortfald af et aktivt marked for nettoinvesteringen grundet den associerede virksomheds eller joint ventures økonomiske vanskeligheder.
- 41B At et aktivt marked bortfalder, fordi den associerede virksomheds eller joint ventures finansielle instrumenter ikke længere handles offentligt, er ikke dokumentation for værdiforringelse. En nedjustering af en associeret virksomheds eller et joint ventures kreditværdighed er ikke i sig selv dokumentation for værdiforringelse, men kan være det i sammenhæng med andre tilgængelige oplysninger
- 41C Ud over de typer begivenheder, der nævnes i afsnit 41A, omfatter begrebet klar indikation af værdiforringelse af nettoinvesteringen i den associerede virksomheds eller joint ventures egenkapitalinstrumenter oplysninger om væsentlige, negative ændringer, som har fundet sted i de teknologiske, markedsmæssige, økonomiske eller juridiske omgivelser, hvor den associerede virksomhed eller joint venture har sine aktiviteter, og som tyder på, at den omkostning, der er forbundet med investeringen i egenkapitalinstrumentet, muligvis ikke kan genindvindes. Et væsentligt eller længerevarende fald i dagsværdien af en investering i et egenkapitalinstrument til under kostpris udgør ligeledes klar indikation af værdiforringelse.
42. Eftersom goodwill, der er medtaget i den regnskabsmæssige værdi af en nettoinvestering i en associeret virksomhed eller et joint venture, ikke indregnes separat, bliver den ikke testet separat for værdiforringelse ved at anvende kravene for test af værdiforringelse af goodwill i IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*. I stedet bliver den samlede regnskabsmæssige værdi af investeringen testet for værdiforringelse i henhold til IAS 36 som et enkelt aktiv ved at sammenligne genindvindingsværdien (det højeste af nytteværdien og dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger) med den regnskabsmæssige værdi, når der ved anvendelsen af afsnit 41A-41C er en indikation af, at nettoinvesteringen kan være værdiforringet. Tab ved værdiforringelse, der indregnes under disse

omstændigheder, allokeres ikke til et aktiv, herunder goodwill, der er medtaget i den regnskabsmæssige værdi af nettoinvesteringen i den associerede virksomhed eller joint venture. Tilbageførsel af tabet ved denne værdiforringelse indregnes i henhold til IAS 36, i det omfang nettoinvesteringens genindvindingsværdi efterfølgende forøges. Ved opgørelsen af nettoinvesteringens nytteværdi skal virksomheden foretage skøn over:

- a) sin andel af nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme, der forventes frembragt af den associerede virksomhed eller joint venture, herunder pengestrømme fra driften i den associerede virksomhed eller joint venture og provenuet fra det endelige salg af investeringen, eller
- b) nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme, der forventes at opstå som følge af udbytte modtaget fra investeringen og fra det endelige salg.

Med de korrekte forudsætninger giver begge metoder samme resultat.

45A IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 40-42 samt tilføjelse af afsnit 41A-41C. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*

C32 [Finder ikke anvendelse på krav]

C33 Afsnit 3, 4, 8, 12, 23, 31, 42 og 96C ændres som følger, afsnit 97F, 97H og 97P ophæves, og afsnit 97R tilføjes:

3. Principperne i denne standard supplerer principperne for indregning og måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i IFRS 9 *Finansielle instrumenter* og for oplysninger om dem i IAS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*.

ANVENDELSESOMRÅDE

4. Denne standard anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter, med undtagelse af:
 - a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IFRS 10 *Koncernregnskaber*, IAS 27 *Separate årsregnskaber* eller IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*. I visse tilfælde giver IFRS 10, IAS 27 og IAS 28 imidlertid en virksomhed mulighed for at — eller kræver, at den skal — behandle en kapitalandel i en dattervirksomhed eller associeret virksomhed eller et joint venture regnskabsmæssigt i henhold til IFRS 9. I disse tilfælde finder kravene i denne standard anvendelse. Virksomhederne skal desuden anvende denne standard på alle afledte finansielle instrumenter knyttet til kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures
 - b) ...
 - d) forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. Denne standard finder dog anvendelse på afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i forsikringskontrakter, hvis det i henhold til IFRS 9 kræves, at virksomheden foretager separat regnskabsmæssig behandling af dem. En udsteder skal desuden anvende denne standard på finansielle garantikontrakter, hvis han anvender IFRS 9 ved indregning og måling af kontrakterne, men skal anvende IFRS 4, hvis han i overensstemmelse med afsnit 4, litra d), i IFRS 4 vælger at anvende IFRS 4 ved indregning og måling af de pågældende kontrakter
 - e) finansielle instrumenter, som ligger inden for anvendelsesområdet for IFRS 4, idet de omfatter skønsmæssig deltagelse. Udsteder af disse instrumenter er fritaget fra at anvende afsnit 15-32 og AG25-AG35 i denne standard vedrørende sondringen mellem finansielle forpligtelser og egenkapitalinstrumenter på denne skønsmæssige deltagelse. Disse instrumenter er imidlertid underlagt alle øvrige krav i denne standard. Denne standard finder desuden anvendelse på afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i disse instrumenter (jf. IFRS 9)
 - f) ...

8. Denne standard finder anvendelse på de kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter, som om kontrakterne var finansielle instrumenter, med undtagelse af kontrakter, som blev indgået og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug. Standarden finder imidlertid anvendelse på kontrakter, som en virksomhed klassificerer som målt til dagsværdi gennem resultatet i overensstemmelse med afsnit 2.5 i IFRS 9 *Finansielle instrumenter*.
12. Følgende udtryk er defineret i IFRS 9 eller afsnit 9 i IAS 39 *Finansielle instrumenter*: *Indregning og måling* og bruges i denne standard med den i IAS 39 og IFRS 9 anførte betydning.
- et finansielt aktivs eller en finansiell forpligtelses amortiserede kostpris
 - ophør af indregning
 - afledt finansielt instrument
 - den effektive rentemetode
 - finansiell garantikontrakt
 - finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet
 - fast aftale
 - forventet transaktion
 - sikringseffektivitet
 - sikret post
 - sikringsinstrument
 - som besiddes med handelshensigt
 - almindeligt køb eller salg
 - transaktionsomkostninger.
23. Hvis der ses bort fra de omstændigheder, der er beskrevet i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D, medfører en kontrakt, som indeholder en forpligtelse, ifølge hvilken en virksomhed skal købe sine egne egenkapitalinstrumenter for likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, en finansiell forpligtelse for nutidsværdien af indløsningsbeløbet (eksempelvis nutidsværdien af terminstillbagekøbsprisen, optionens udnyttelseskurs eller et andet indløsningsbeløb). Dette gælder også, selvom kontrakten selv er et egenkapitalinstrument. Som eksempel kan nævnes en virksomheds forpligtelse i henhold til en terminskontrakt til at købe sine egne egenkapitalinstrumenter mod likvide beholdninger. Den finansielle forpligtelse indregnes første gang (til nutidsværdien af indløsningsbeløbet) og omklassificeres fra egenkapitalen. Derefter måles den finansielle forpligtelse i overensstemmelse med IFRS 9. Hvis kontrakten udløber uden overdragelse, omklassificeres den regnskabsmæssige værdi af den finansielle forpligtelse til egenkapitalen. En virksomheds kontraktlige forpligtelse til at købe sine egne egenkapitalinstrumenter medfører en finansiell forpligtelse for nutidsværdien af indløsningsbeløbet, selvom forpligtelsen til at købe er betinget af, at modparten udnytter en ret til at indløse (eksempelvis en solgt put-option, som giver modparten ret til at sælge virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter til virksomheden til en fast pris).

31. IFRS 9 omhandler måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser. Egenkapitalinstrumenter er instrumenter, som repræsenterer en andel af den forskelsværdi, der fremkommer, når man fra alle virksomhedens aktiver trækker alle dens forpligtelser. Når den oprindelige regnskabsmæssige værdi af et sammensat finansielt instrument allokteres til instrumentets egenkapital- og forpligtelselementer, henføres restværdien til egenkapitalelementet, efter at det beløb, som er opgjort separat for forpligtelselementet, er trukket fra dagsværdien af instrumentet som helhed. Værdien af eventuelle afledte egenskaber (såsom en call-option), der er indbygget i det sammensatte finansielle instrument ud over egenkapitalelementet (såsom en egenkapitalkonverteringsret), er indeholdt i forpligtelselementet. Summen af de regnskabsmæssige værdier, som fastsættes for forpligtelses- og egenkapitalelementerne på tidspunktet for første indregning, svarer altid til den dagsværdi, som ville være fastsat for instrumentet som helhed. Der opstår ingen gevinster eller tab som følge af, at første indregning af instrumentets elementer sker separat.

42. Et finansielt aktiv og en finansiell forpligtelse skal udelukkende modregnes og nettobeløb udelukkende præsenteres i balancen, når virksomheden:

a) ...

Ved den regnskabsmæssige behandling af en overdragelse af et finansielt aktiv, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal virksomheden ikke modregne det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse (jf. IFRS 9, afsnit 3.2.22).

96C Et instrument må kun klassificeres ifølge denne undtagelse i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af dette instrument i henhold til IAS 1, IAS 32, IAS 39, IFRS 7 og IFRS 9. Instrumentet må ikke betragtes som et egenkapitalinstrument efter andre vejledninger, herunder IFRS 2.

97F [Ophævet]

97H [Ophævet]

97P [Ophævet]

97R IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 3, 4, 8, 12, 23, 31, 42, 96C, AG2 og AG30 og ophævelse af afsnit 97F, 97H og 97P. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

C34 I appendikset ændres afsnit AG2 og AG30 som følger:

AG2 Standarden omhandler ikke indregning eller måling af finansielle instrumenter. Krav om indregning og måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser er angivet i IFRS 9.

AG30 Afsnit 28 finder kun anvendelse på udstedere af ikke-afledte sammensatte finansielle instrumenter. Afsnit 28 omhandler ikke sammensatte finansielle instrumenter set fra indehavernes side. IFRS 9 omhandler klassifikation og måling af finansielle aktiver, der er sammensatte finansielle instrumenter set fra indehaverens side.

IAS 33 Indtjening pr. aktie

C35 Afsnit 34 ændres som følger, og afsnit 74E tilføjes:

34. Efter de potentielle ordinære aktier er konverteret til ordinære aktier, opstår de i afsnit 33, litra a)-c), anførte poster ikke længere. De nye ordinære aktier er nu i stedet berettiget til medtagelse i den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital. Derfor reguleres den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær aktiekapital beregnet i overensstemmelse med afsnit 12, for de i afsnit 33, litra a)-c), anførte poster og eventuel tilknyttet skat. De omkostninger, der er forbundet med potentielle ordinære aktier, omfatter transaktionsomkostninger og diskontering, som regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med den effektive rentemetode (jf. IFRS 9).

74E IFRS 9 *Finansielle instrumenter*, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 34. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*

C36 Afsnit 2, 4 og 5 ændres som følger, afsnit 140F, 140G og 140K ophæves, og afsnit 140M tilføjes.

2. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af værdiforringelse af alle aktiver, bortset fra:

- a) ...
- e) **finansielle aktiver, som er omfattet af IFRS 9 *Finansielle instrumenter***
- f) ...

4. Denne standard finder anvendelse på finansielle aktiver, som er klassificeret som:

- a) dattervirksomheder, som defineret i IFRS 10 *Koncernregnskaber*
- b) associerede virksomheder, som defineret i IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder og joint ventures*, og
- c) joint ventures, som defineret i IFRS 11 *Fælles ordninger*.

Der henvises til IFRS 9 vedrørende værdiforringelse af andre finansielle aktiver.

5. Denne standard finder ikke anvendelse på finansielle aktiver, der er omfattet af IFRS 9, investerings-ejendomme målt til dagsværdi i overensstemmelse med IAS 40 eller biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter målt til dagsværdi med fradrag af salgsmkostninger i overensstemmelse med IAS 41. Denne standard finder imidlertid anvendelse på aktiver, som indregnes til omvurderet værdi (dvs. dagsværdien på omvurderingstidspunktet med fradrag af efterfølgende akkumulerede afskrivninger og efterfølgende tab ved værdiforringelse) i overensstemmelse med andre IFRS-standarder, som eksempelvis omvurderingsmodellen i IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* og IAS 38 *Immaterielle aktiver*. Den eneste forskel mellem et aktivs dagsværdi og dets dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger er de direkte meromkostninger, der skyldes afhændelsen af aktivet.

- a) ...

140F [Ophævet]

140G [Ophævet]

140K [Ophævet]

140M IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 2, 4 og 5 samt ophævelse af afsnit 140F, 140G og 140K. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

C37 Afsnit 2 ændres som følger, afsnit 97 og 98 ophæves, og afsnit 101 tilføjes:

2. Standarden finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter (herunder garantier), som er omfattet af IFRS 9 *Finansielle instrumenter*:

97. [Ophævet]

98. [Ophævet]

101. IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 2 samt ophævelse af afsnit 97 og 98. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

C38 [Finder ikke anvendelse på krav]

C39 Overskriften over afsnit 1 og afsnit 1 ophæves.

C40 Afsnit 2 ændres som følger, og afsnit 4-7 ophæves:

2. Denne standard anvendes af alle virksomheder på alle finansielle instrumenter, der er omfattet af anvendelsesområdet for IFRS 9 *Finansielle instrumenter*, hvis, og i det omfang at:

a) IFRS 9 tillader, at kravene til regnskabsmæssig sikring i denne standard anvendes, og

b) det finansielle instrument indgår i et sikringsforhold, der opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring i overensstemmelse med denne standard.

4-7 [Ophævet]

C41 Afsnit 8 og 9 ændres som følger:

8. Begreber, der er defineret i IFRS 13, IFRS 9 og IAS 32, anvendes i denne standard med de betydninger, der er angivet i appendiks A i IFRS 13, appendiks A i IFRS 9 og afsnit 11 i IAS 32. IFRS 13, IFRS 9 og IAS 32 definerer følgende begreber:

— et finansielt aktivs eller en finansiell forpligtelses amortiserede kostpris

— ophør af indregning

— afledt finansielt instrument

— den effektive rentemetode

— effektiv rente

— egenkapitalinstrument

— dagsværdi

— finansielt aktiv

— finansielt instrument

— finansiell forpligtelse

og giver vejledning om anvendelsen af disse definitioner.

I afsnit 9 ophæves »Definitionen på et afledt finansielt instrument«, »Definitioner på fire kategorier af finansielle instrumenter«, »Definitionen på en finansiell garantikontrakt« og »Definitioner vedrørende indregning og måling«.

C42 Overskrifterne og afsnit 10-70 og afsnit 79 ophæves.

C43 Afsnit 71, 88-90 og 96 ændres som følger:

71. Hvis en virksomhed anvender IFRS 9 og ikke i sin regnskabspraksis har valgt fortsat at anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i denne standard (jf. afsnit 7.2.19 i IFRS 9), skal den anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i kapitel 6 i IFRS 9. Ved sikring af dagsværdien af renterisikoen for en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser kan en virksomhed imidlertid i overensstemmelse med afsnit 6.1.3 i IFRS 9 anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i denne standard i stedet for kravene i IFRS 9. I det tilfælde skal virksomheden også anvende de specifikke krav til regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko (jf. afsnit 81A, 89A og AG114-AG132).

88. Et sikringsforhold kan udelukkende behandles efter de i afsnit 89-102 nævnte bestemmelser for regnskabsmæssig sikring, hvis alle følgende betingelser er opfyldt.

- a) ...
- d) **Sikringens effektivitet kan måles med et pålideligt resultat, dvs. dagsværdien af eller pengestrømmene for den sikrede post, som kan henføres til den afdækkede risiko, og der kan foretages en pålidelig vurdering af dagsværdien af sikringsinstrumentet.**
- e) ...

Sikring af dagsværdi

89. Hvis sikring af dagsværdi opfylder de i afsnit 88 nævnte betingelser i regnskabsperioden, skal sikringen regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:

- a) ...
- b) **den gevinst eller det tab på den sikrede post, der kan henføres til den afdækkede risiko, skal regulere den sikrede posts regnskabsmæssige værdi og indregnes i resultatet. Dette gælder, hvis den sikrede post ellers måles til kostpris. Indregning af den gevinst eller det tab, der kan henføres til den afdækkede risiko i resultatet, finder anvendelse, hvis den sikrede post er et finansielt aktiv, der måles til dagsværdi gennem øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2A i IFRS 9.**

90. Hvis der kun afdækkes bestemte risici tilknyttet en sikret post, skal indregnede ændringer i den sikrede posts dagsværdi, som ikke er tilknyttet den afdækkede risiko, indregnes som anført i afsnit 5.7.1 i IFRS 9.

96. Mere præcist behandles sikring af pengestrømme på følgende måde:

- a) ...
- c) hvis virksomhedens dokumenterede risikostyringsstrategi vedrørende et bestemt sikringsforhold udelader en specifik del af gevinsten eller tabet eller tilknyttede pengestrømme vedrørende sikringsinstrumentet ved vurderingen af sikringseffektiviteten (jf. afsnit 74, 75 og 88, litra a)), skal denne udeladte del af gevinsten eller tabet indregnes i overensstemmelse med afsnit 5.7.1 i IFRS 9.

C44 Afsnit 103C, 103D, 103F, 103K, 104 og 108C ændres som følger, afsnit 103B, 103H-103J, 103L-103P, 103S, 105-107A og 108E-108F ophæves, og afsnit 103U tilføjes:

103B [Ophævet]

103C IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden ændrede den afsnit 95, litra a), og afsnit 97, 98, 100, 102, 108 og AG99B. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

103D [Ophævet]

103F [Ophævet]

103H-103J [Ophævet]

- 103K *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 2, litra g), samt afsnit 97 og 100. Virksomheder skal anvende ændringerne til disse afsnit fremadrettet på alle ikke-udløbne kontrakter for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.
- 103L-103P [Ophævet]
- 103S [Ophævet]
- 103U IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 2, 8, 9, 71, 88-90, 96, AG95, AG114, AG118 og overskrifterne over AG133 samt ophævelse af afsnit 1, 4-7, 10-70, 103B, 103D, 103F, 103H-103J, 103L-103P, 103S, 105-107A, 108E-108F, AG1-AG93 og AG96. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.
- 104 Denne standard skal anvendes med tilbagevirkende kraft bortset fra de i afsnit 108 nævnte tilfælde. Der skal ske en regulering primo i overført resultat for det første præsenterede tidligere regnskabsår og alle andre sammenligningstal, som om denne standard altid havde været i brug, medmindre det er praktisk umuligt at tilpasse oplysningerne. Hvis tilpasning ikke er praktisk muligt, skal virksomheden oplyse dette samt angive i hvilket omfang oplysningerne er tilpasset.
- 105-107A [Ophævet]
- 108C Afsnit 73 og 71 blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Afsnit 80 blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i april 2009. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende alle ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.
- 108E-108F [Ophævet]
- C45 I appendiks A ophæves overskrifter og afsnit AG1-AG93 samt afsnit AG96.
- C46 I appendiks A ændres afsnit AG95, AG114 og AG118 som følger, og den første fodnote til afsnit AG118, litra b), ophæves:
- AG95 Et finansielt aktiv målt til amortiseret kostpris kan klassificeres som et sikringsinstrument ved sikring af valutarisiko.
- AG114 For så vidt angår sikring af dagsværdien af en renterisiko i forbindelse med en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, vil virksomheden opfylde kravene i denne standard, hvis den overholder de i litra a)-i) samt afsnit AG115-AG132 nedenfor beskrevne procedurer.
- a) Som led i risikostyringsprocessen identificerer virksomheden en portefølje af poster, hvis renterisiko den ønsker at sikre. Porteføljen kan indeholde aktiver alene, forpligtelser alene eller både aktiver og forpligtelser. Virksomheden kan identificere to eller flere porteføljer, hvor den anvender vejledningen nedenfor separat på hver portefølje.
- b) ...
- AG118 Følgende eksempel illustrerer den i afsnit AG114, litra c), beskrevne klassifikation. Hvis en virksomhed i en bestemt rentetilpasningsperiode skønner, at den har fastforrentede aktiver på 100 CU og fastforrentede forpligtelser på 80 CU og beslutter at sikre hele nettopositionen på 20 CU, klassificerer den aktiver på 20 CU (en del af aktiverne) som den sikrede post. Klassifikationen udtrykkes som »et beløb i en valuta« (eksempelvis et beløb i dollar, euro pund eller rand) snarere end som enkelte aktiver. Heraf følger, at samtlige af de aktiver (eller forpligtelser), hvorfra det sikrede beløb stammer — dvs. samtlige 100 CU af aktiverne i eksemplet ovenfor — skal være:

C47 I appendiks A ændres overskriften over afsnit AG133 som følger:

OVERGANG (AFSNIT 103-108C)

IFRIC 2 *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter*

C48 Under overskriften »Henvisninger« ophæves henvisningen til IAS 39, og en henvisning til IFRS 9 *Finansielle instrumenter* tilføjes. Afsnit 15 og 18 ophæves, og afsnit 19 tilføjes.

15. [Ophævet]

18. [Ophævet]

19. IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit A8 og A10 samt ophævelse af afsnit 15 og 18. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

C49 I appendikset ændres afsnit A8 og A10 som følger:

A8 Det beløb, hvormed andelene overstiger forbuddet mod indløsning, er finansielle forpligtelser. Andelsvirksomheden måler denne finansielle forpligtelse til dagsværdi ved første indregning. Da disse andele er indløselige på anfordring, fastlægger andelsvirksomheden dagsværdien for sådanne finansielle forpligtelser i overensstemmelse med afsnit 47 i IFRS 13: »Dagsværdien af en finansiell forpligtelse med et anfordringselement (eksempelvis en anfordringskonto) er ikke mindre end det beløb, der skal betales på anfordring...«. I overensstemmelse hermed klassificerer andelsvirksomheden det højeste beløb, der kan kræves betalt på anfordring i henhold til indløsningsbestemmelserne, som finansielle forpligtelser.

A10 Efter vedtægtsændringen kan andelsvirksomheden nu blive pålagt at indløse op til 25 % af andelene i omløb eller højst 50 000 andele a 20 CU. I overensstemmelse hermed klassificerer andelsvirksomheden den 1. januar 20X3 et beløb på 1 000 000 CU, hvilket er det højeste beløb, der kan kræves betalt på anfordring i henhold til indløsningsbestemmelserne, som finansielle forpligtelser, opgjort i overensstemmelse med afsnit 47 i IFRS 13. Virksomheden overfører derfor den 1. januar 20X3 et beløb på 200 000 CU fra egenkapitalen til finansielle forpligtelser, hvilket efterlader 2 000 000 CU klassificeret som egenkapital. I dette eksempel indregner virksomheden ingen gevinster eller tab på overførslen.

IFRIC 5 *Rettigheder til kapitalandele hidrørende fra fonde til dækning af omkostninger forbundet med afvikling, retablering og miljøgenopretning*

C50 Under overskriften »Henvisninger« ophæves henvisningen til IAS 39, og en henvisning til IFRS 9 *Finansielle instrumenter* tilføjes. Afsnit 5 ændres som følger, afsnit 14A og 14C ophæves, og afsnit 14D tilføjes:

5. En resterende kapitalandel i en fond, som strækker sig ud over en ret til godtgørelse, såsom en kontraktlig ret til udlodningerne, når den samlede afviklingsproces er afsluttet, eller når fonden afvikles, kan være et egenkapitalinstrument, som er omfattet af IFRS 9, og som ikke falder inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde.

14A [Ophævet]

14C [Ophævet]

14D IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 5 samt ophævelse af afsnit 14A og 14C. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IFRIC 10 *Præsentation af delårsregnskaber og værdiforringelse*

C51 Under overskriften »Henvisninger« ophæves henvisningen til IAS 39, og en henvisning til IFRS 9 *Finansielle instrumenter* tilføjes. Afsnit 1, 2, 7 og 8 ændres som følger, afsnit 5, 6, 11-13 ophæves, og afsnit 14 tilføjes:

1. En virksomhed skal ved hvert regnskabsperiodes afslutning vurdere, om der er sket en værdiforringelse af goodwill, og, om nødvendigt, indregne et tab ved værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36. Ved en efterfølgende regnskabsperiodes afslutning kan betingelserne imidlertid have ændret sig på en sådan måde, at tabet ved værdiforringelse ville have været reduceret eller undgået, hvis vurderingen af værdiforringelsen først var blevet foretaget på dette tidspunkt. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning om, hvorvidt sådanne tab ved værdiforringelse overhovedet bør tilbageføres.

2. Dette fortolkningsbidrag omhandler samspillet mellem kravene i IAS 34 og indregningen af tab ved værdiforringelse af goodwill i IAS 36 og virkningen af dette samspil på efterfølgende delårsregnskaber og årsregnskaber.
5. [Ophævet]
6. [Ophævet]
7. Fortolkningsbidraget omhandler følgende problemstilling:
- Bør en virksomhed tilbageføre tab ved værdiforringelse, der er indregnet i en delårsperiode, i relation til goodwill, hvis der ikke ville være indregnet et tab, eller der ville være indregnet et mindre tab, hvis der først var foretaget en vurdering af værdiforringelsen ved en efterfølgende regnskabsperiodes afslutning?

KONSENSUS

8. En virksomhed må ikke tilbageføre et tab ved værdiforringelse, der er indregnet i en foregående delårsperiode, for så vidt angår goodwill.
- 11-13 [Ophævet]
14. IFRS 9, der er udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 1, 2, 7 og 8 samt ophævelse af afsnit 5, 6 og 11-13. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IFRIC 12 Koncessionsaftaler

- C52 Under overskriften »Henvisninger« ophæves henvisningen til IAS 39, og en henvisning til IFRS 9 *Finansielle instrumenter* tilføjes. Afsnit 23-25 ændres som følger, afsnit 28A-28C ophæves, og afsnit 28E tilføjes:
- 23 IAS 32 og IFRS 7 og 9 gælder for det finansielle aktiv, der er indregnet i henhold til afsnit 16 og 18.
- 24 Det skyldige beløb fra koncessionsgiver eller efter dennes anvisning behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IFRS 9 som målt til:
- amortiseret kostpris,
 - dagsværdi gennem øvrig totalindkomst eller
 - dagsværdi gennem resultatet.
- 25 Hvis tilgodehavendet hos koncessionsgiver regnskabsmæssigt måles til amortiseret kostpris eller dagsværdi gennem øvrig totalindkomst, skal renter beregnet under anvendelse af den effektive rentemetode i henhold til IFRS 9 indregnes i resultatet.
- 28A-28C [Ophævet]
- 28E IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 23-25 samt ophævelse af afsnit 28A-28C. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

IFRIC 16 Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed

- C53 Der tilføjes en henvisning til IFRS 9 *Finansielle instrumenter* under overskriften »Henvisninger«.
- C54 Afsnit 3, 5-7, 14 og 16 ændres som følger, afsnit 18A ophæves, og afsnit 18B tilføjes:
3. IFRS 9 foreskriver klassifikation af en sikret post og et sikringsinstrument, der begge opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring i et sikringsforhold. Hvis der i forbindelse med sikring af en nettoinvestering er et klassificeret sikringsforhold, skal gevinster eller tab vedrørende sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring af nettoinvesteringen, indregnes i øvrig totalindkomst og medtages i valutakursforskelle hidrørende fra omregningen af den udenlandske virksomheds resultater og finansielle stilling.

5. IFRS 9 tillader, at en virksomhed klassificerer et afledt eller et ikke-afledt finansielt instrument (eller en kombination af afledte og ikke-afledte finansielle instrumenter) som sikringsinstrumenter til afdækning af valutarisiko. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning om, hvor i en koncern sikringsinstrumenter, som udgør sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, kan placeres for at opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring.
6. IAS 21 og IFRS 9 kræver, at akkumulerede beløb, som er indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende både valutakursforskelle hidrørende fra omregning af den udenlandske virksomheds resultat og finansielle stilling samt gevinsten eller tabet vedrørende sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring af nettoinvesteringen, skal omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering, når modervirksomheden afhænder den udenlandske virksomhed. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning i, hvordan en virksomhed skal fastsætte størrelserne af de beløb, som skal omklassificeres til resultatet, både med hensyn til sikringsinstrumentet og den sikrede post.
7. Dette fortolkningsbidrag vedrører virksomheder, der afdækker valutarisikoen hidrørende fra en nettoinvestering i udenlandske virksomheder, og som ønsker at opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring i overensstemmelse med IFRS 9. For nemheds skyld benævner dette fortolkningsbidrag sådanne virksomheder modervirksomheder, og årsregnskaber, hvori udenlandske virksomheders nettoaktiver indgår, benævnes koncernregnskaber. Alle henvisninger til en modervirksomhed omfatter også virksomheder, som har en nettoinvestering i udenlandske virksomheder, uanset om disse er joint ventures, associerede virksomheder eller filialer.
14. Et afledt eller et ikke-afledt instrument (eller en kombination af afledte og ikke-afledte instrumenter) kan klassificeres som et sikringsinstrument ved sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed. Dette eller disse sikringsinstrumenter kan være placeret i en hvilken som helst virksomhed eller virksomheder i koncernen, så længe kravene til klassifikation, dokumentation og effektivitet i IFRS 9, afsnit 6.4.1, vedrørende sikring af nettoinvesteringer er opfyldt. I særdeleshed skal koncernens sikringsstrategi nøje dokumenteres, da der kan forekomme forskellige klassifikationer på forskellige niveauer i koncernen.
16. Det beløb, der, når en hidtil sikret udenlandsk virksomhed afhændes, skal omklassificeres til resultatet som en omklassifikationsregulering fra valutaomregningsreserven i modervirksomhedens koncernregnskab vedrørende sikringsinstrumentet, er det beløb, som kræves identificeret i IFRS 9, afsnit 6.5.14. Dette beløb er de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, som vurderedes til at udgøre en effektiv sikring.

18A [Ophævet]

- 18B IFRS 9, der blev udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 3, 5-7, 14, 16, AG1 og AG8 samt ophævelse af afsnit 18A. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

C55 I appendikset ændres afsnit AG1 og AG8 som følger:

AG1 Dette appendiks illustrerer anvendelsen af fortolkningsbidraget ved hjælp af den nedenfor illustrerede virksomhedsstruktur. De beskrevne sikringsforholds effektivitet ville i alle tilfælde blive testet i overensstemmelse med IFRS 9, selv om dette ikke beskrives i appendikset. Modervirksomheden, som er koncernens øverste modervirksomhed, præsenterer koncernregnskabet i sin funktionelle valuta, som er euro (EUR). Alle dattervirksomhederne er helejede. Modervirksomhedens nettoinvestering på GBP 500 mio. i dattervirksomhed B (funktionel valuta: GBP) omfatter et beløb på 159 mio. GBP, svarende til dattervirksomhed B's nettoinvestering på 300 mio. USD i dattervirksomhed C (funktionel valuta: USD). Med andre ord udgør dattervirksomhed B's nettoaktiver, foruden investeringen i dattervirksomhed C, 341 mio. GBP.

AG8 Når dattervirksomhed C afhændes, skal følgende beløb omklassificeres til resultatet i modervirksomhedens koncernregnskab fra valutaomregningsreserven:

- a) vedrørende det eksterne lån på USD 300 mio. i dattervirksomhed A: Det beløb, som IFRS 9 kræver identificeret, dvs. den samlede værdiændring vedrørende valutarisiko, som er indregnet i øvrig totalindkomst som den effektive del af sikringen, og
- b) ...

IFRIC 19 Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter

C56 Under overskriften »Henvisninger« ophæves henvisningen til IAS 39, og en henvisning til IFRS 9 *Finansielle instrumenter* tilføjes. Afsnit 4, 5, 7, 9 og 10 ændres som følger, afsnit 14 og 16 ophæves, og afsnit 17 tilføjes:

4. Dette fortolkningsbidrag omhandler følgende problemstillinger:

- a) Kan egenkapitalinstrumenter, der udstedes af en virksomhed i forbindelse med hel eller delvis opfyldelse af en finansiell forpligtelse, betragtes som »det betalte beløb herfor«, jf. afsnit 3.3.3 i IFRS 9?
- b) ...

KONSENSUS

5. Udstedelse af en virksomheds egenkapitalinstrumenter til en kreditor med henblik på hel eller delvis opfyldelse af en finansiell forpligtelse udgør det betalte beløb herfor, jf. afsnit 3.3.3 i IFRS 9. En virksomhed skal først fjerne en finansiell forpligtelse (eller en del af en finansiell forpligtelse) fra sin balance, når den er opfyldt, jf. afsnit 3.3.1 i IFRS 9.
7. Hvis dagsværdien af de udstedte egenkapitalinstrumenter ikke kan måles pålideligt, skal deres dagsværdi måles til dagsværdien af den opfyldte finansielle forpligtelse. Ved måling af dagsværdien af en opfyldt finansiell forpligtelse, der omfatter et anfordringselement (f.eks. et anfordringstilgodehavende), finder afsnit 47 i IFRS 13 ikke anvendelse.
9. En eventuel forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af den opfyldte finansielle forpligtelse (eller en del af en finansiell forpligtelse) og det betalte beløb herfor skal indregnes i resultatet, jf. afsnit 3.3.3 i IFRS 9. De udstedte egenkapitalinstrumenter skal førstegangsindregnes og måles på den dato, hvor den finansielle forpligtelse (eller en del heraf) opfyldes.
10. Hvis kun en del af den finansielle forpligtelse er opfyldt, fordeles det betalte beløb i overensstemmelse med afsnit 8. Det betalte beløb, der fordeles til den resterende forpligtelse, skal indgå i vurderingen af, om vilkårene for den resterende forpligtelse er blevet væsentligt ændret. Hvis den resterende forpligtelse er blevet væsentligt ændret, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle ændringen som ophør af den oprindelige forpligtelse, og der skal indregnes en ny forpligtelse, jf. afsnit 3.3.2 i IFRS 9.
14. [Ophævet]
16. [Ophævet]
17. IFRS 9, der er udstedt i juli 2014, medførte en ændring af afsnit 4, 5, 7, 9 og 10 samt ophævelse af afsnit 14 og 16. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 9.

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 27 Vurdering af indholdet af transaktioner, som har juridisk form af en leasingkontrakt

C57 Under overskriften »Henvisninger« ophæves henvisningen til IAS 39, og en henvisning til IFRS 9 *Finansielle instrumenter* tilføjes. Afsnit 7 og afsnittet under »Ikrafttrædelsestidspunkt« ændres som følger:

7. Ordningens andre forpligtelser, herunder eventuelle garantier og forpligtelser ved opsigelse før tid, skal, afhængig af ordningens vilkår, regnskabsmæssigt behandles i henhold til enten IAS 37, IFRS 4 eller IFRS 9.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft 31. december 2001. Der skal redegøres for ændringer i regnskabspraksis i overensstemmelse med IAS 8.

IFRS 9 ændrede afsnit 7. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 9.
